

**T.C.
IŞIK ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
PSİKOLOJİ ANA BİLİM DALI
KLİNİK PSİKOLOJİ PROGRAMI**

Boran PUR

**BENLİĞİN FARKLILAŞMASI İLE PSİKOLOJİK FLÖRT
ŞİDDETİ ARASINDAKİ İLİŞKİDE KENDİNİ SUSTURMA
VE ZİHİNSELLEŞTİRMENİN ARACI ROLLERİ**

DANIŞMAN

Dr. Öğr. Üyesi Buket ÜNVER

İSTANBUL, Ağustos 2025

**T.C.
IŞIK ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
PSİKOLOJİ ANABİLİM DALI
KLİNİK PSİKOLOJİ PROGRAMI**

**Boran PUR
(24PSKO5035)**

**BENLİĞİN FARKLILAŞMASI İLE PSİKOLOJİK FLÖRT
ŞİDDETİ ARASINDAKİ İLİŞKİDE KENDİNİ SUSTURMA
VE ZİHİNSELLEŞTİRMENİN ARACI ROLLERİ**

**DANIŞMAN
Dr. Öğr. Üyesi Buket ÜNVER**

İSTANBUL, Ağustos 2025

**T.C.
IŞIK ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
PSİKOLOJİ ANA BİLİM DALI
KLİNİK PSİKOLOJİ PROGRAMI**

**Boran PUR
(24PSKO5035)**

**BENLİĞİN FARKLILAŞMASI İLE PSİKOLOJİK FLÖRT
ŞİDDETİ ARASINDAKİ İLİŞKİDE KENDİNİ SUSTURMA
VE ZİHİNSELLEŞTİRMENİN ARACI ROLLERİ**

Tezin Savunulduğu Tarih: 04.08.2025

Tez Danışmanı: Dr. Öğr Üyesi Buket ÜNVER/Işık Üniversitesi

Diğer Jüri Üyeleri: Doç. Dr. Berna AKÇINAR YAYLA/Işık Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Fulya ÖZCANLI/MEF Üniversitesi

İSTANBUL, Ağustos 2025

ÖZET

BENLİĞİN FARKLILAŞMASI İLE PSİKOLOJİK FLÖRT ŞİDDETİ ARASINDAKİ İLİŞKİDE KENDİNİ SUSTURMA VE ZİHİNSELLEŞTİRMENİN ARACI ROLLERİ

Amaç: Bu çalışmanın amacı bireylerin benliklerinin farklılaşma düzeyleri ile psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları arasındaki ilişkiyi incelemek ve bu ilişkide zihinselleştirme ve kendini susturmanın aracı rollerini ele almaktır. Ayrıca söz konusu kavramları farklı sosyodemografik değişkenler açısından da incelemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini 18-29 yaş aralığındaki 416 katılımcı oluşturmaktadır. Araştırmada Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği, Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu, Kendini Susturma Ölçeği ve Zihinselleştirme Ölçeği kullanılarak veriler çevrimiçi olarak paylaşılan ölçek formları aracılığıyla toplanmıştır.

Bulgular: Çalışmanın sonuçlarına göre benliğin farklılaşmasını, psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma ve kendini susturma ile negatif yönde; zihinselleştirme ile pozitif yönde anlamlı ilişkisi bulunmuştur. Psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalmanın ise zihinselleştirme ile negatif, kendini susturma ile pozitif anlamlı ilişkisi bulunmuştur. Ek olarak, psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışının bazı sosyodemografik değişkenlere göre farklılaştığı görülmüştür. Aracı etki analizi sonuçlarına göre benliğin farklılaşması ile psikolojik flört şiddeti uygulama arasındaki ilişkide hem kendini susturma hem de zihinselleştirmenin aracı rolü bulunurken benliğin farklılaşması ile psikolojik flört şiddetine maruz kalma arasındaki ilişkide yalnızca kendini susturmanın aracı rolü bulunmuştur.

Sonuç: Mevcut araştırmada psikolojik flört şiddeti hem uygulama hem de maruz kalma davranışı benliğin farklılaşması, zihinselleştirme ve kendini

susturma ile birlikte ele alınarak kapsamlı şekilde incelenmiştir. Literatürde psikolojik flört şiddetini bahsi geçen değişkenlerle inceleyen çalışmaların oldukça sınırlı olması sebebiyle güncel çalışmanın alanyazına katkı sağladığı düşünülmüştür. Elde edilen bulgular literatür doğrultusunda tartışıldıktan sonra mevcut araştırmanın sınırlılıklarına yer verilmiş ve son olarak gelecekte yapılacak çalışmalar için önerileri değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Benliğin Farklılaşması, Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma, Kendini Susturma, Zihinselleştirme

ABSTRACT

THE MEDIATING ROLES OF SELF-SILENCE AND MENTALIZATION IN THE RELATIONSHIP BETWEEN DIFFERENTIATION OF THE SELF AND PSYCHOLOGICAL DATING VIOLENCE

Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between the differentiation levels of individuals' selves and their behaviors of perpetrating and being subjected to psychological dating violence and to address the mediating roles of mentalization and self-silencing in this relationship. It is also aimed to examine these concepts in terms of different sociodemographic variables.

Method: The study sample consisted of 416 participants between the ages of 18 and 29. Data were collected using the Multidimensional Emotional Abuse Scale, the Differentiation of Self Inventory Short Form, the Self-Silencing Scale, and the Mentalization Scale via scale forms shared online.

Findings: According to the results of the study, differentiation of self was found to be negatively significantly related to perpetration and victimization to psychological dating violence and self-silencing; and positively significantly related to mentalization. Perpetration and victimization to psychological dating violence was found to be negatively significantly related to mentalization and positively significantly related to self-silencing. In addition, it was observed that perpetration and victimization to psychological dating violence differed according to some sociodemographic variables. According to the results of the mediation effect analysis, both self-silencing and mentalization had mediating roles in the relationship between differentiation of self and perpetration of psychological dating violence, while only self-silencing had a mediating role in

the relationship between differentiation of self and victimization to psychological dating violence.

Conclusion: In the current study, psychological dating violence was examined comprehensively by considering both the perpetration and victimization behaviors together with the differentiation of the self, mentalization and self-silencing. Since the studies examining psychological dating violence with the mentioned variables are quite limited in the literature, it was thought that the current study contributed to the literature. After discussing the findings in line with the literature, the limitations of the current study were included and finally, suggestions for future studies were mentioned.

Keywords: Differentiation of Self, Psychological Dating Violence Perpetration, Psychological Dating Violence Victimization, Self-Silencing, Mentalization

TEŞEKKÜR

Öncelikle tüm tez yazımı sürecimde beni destekleyen, tezimin tamamlanmasını mümkün kılan sevgili danışman hocam Dr. Öğr. Üyesi Buket Ünver'e tüm emekleri ve değerli vakti için teşekkür ederim.

Her kafamı çevirdiğimde orada olan, desteklerini her zaman en derinden hissettiğim, her duyguma eşlik eden ve dostluğun zamansız olduğunu bana gösteren Eda ve Özge'ye çok teşekkür ederim. Bu zorlu süreçte dostluğunuzla yolumu aydınlatmanızı, kendimin birçok yanını keşfetmeme yardım etmenizi, bazen kendime inanmakta zorlandığımda bile bana olan inancınızdan asla vazgeçmemenizi tüm hayatım boyunca yüzümde bir tebessümle hatırlayacağım. Sizlerle tanışmak bu süreçteki en büyük şansımды.

Sadece bu sürecimde değil hayatımdaki çoğu duygumda eşlikçi olan, desteğini daima hissettiğim, dostluğuyla hayatıma dokunan ve değiştiren canım arkadaşım Yaren'e çok teşekkür ederim. Varlığın, yalnızca bu yolculukta değil, yaşamın kendisinde benim için çok kıymetli. İyi ki yollarımız kesişti, iyi ki hayatımdasın.

Meslek hayatımdaki gelişimimde karakteri, insanlara ve toplumsal olaylara yaklaşımı, destekleyici tutumu, profesyonelliği ve espirüelliği ile bana örnek olan canım hocam Dr. Ahmet Herdem'e çok teşekkür ederim. Klinik Psikolog olma yolculuğumda her zaman bana farklı perspektifler katarak hem kendime hem de mesleki yolculuğuma dair düşüncelerimin temellesindeki emekleriniz benim için her zaman çok kıymetli kalacak.

Bana bu süreçte kendimden daha çok güvenen, her duyguma tüm doğallığıyla eşlik eden, tek bakışıyla ruhumun en derinliklerini gören, beni ben olduğum için seven ruh eşim Sinan'a tüm kalbimle çok teşekkür ederim. Varlığın her zaman bana güç verdi ve umut oldu. Seninle paylaştığım her anın bu tezin tamamlanmasındaki payı çok büyük. İyi ki varsın oyun arkadaşım.

Bu günlere gelmemde büyük emeği olan, yanında her zaman huzurlu ve mutlu hissettiğim, deneyimlerini dinlemekten hep keyif aldığım , bu süreçte bana inanmaktan hiç vazgeçmemiş canım babannem Makbule Pur'a çok teşekkür ederim. Senin azmin bana her zaman örnek oldu ve olacak.

Son olarak ise bugün olduğum kişi olmamda desteklerini kalbimde hissettiğim, her ne olursa olsun bana gözlerinin içleri gülerek bakan, verdiğim kararlarda her zaman arkamda duran, hayallerimi gerçekleştirmek için ellerinden geleni yapan ve beni koşulsuz seven canım annem Songül Pur ve canım babam Murat Pur'a sonsuz teşekkür ederim. Sizlerin çocuğu olduğum için çok şanslıyım. Beni bu zorlu sürecin her aşamasında desteklediğiniz için size minnettarım. Beni her zaman espirileriyle güldüren, her deneyimimi rahatça anlatabildiğim, onun bakış açısından çok şey öğrendiğim, gelişimini ve değişimine şahit olmaktan gurur duyduğum canım kardeşim Poyraz Pur'a da çok teşekkür ederim.

Boran PUR

İÇİNDEKİLER

	<u>SAYFA NO</u>
ONAY SAYFASI	i
ÖZET.....	ii
ABSTRACT	iv
TEŞEKKÜR.....	vi
İÇİNDEKİLER	viii
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	xii
TABLolar LİSTESİ.....	xiii
KISALTMALAR.....	xv
BÖLÜM 1.....	1
1. GİRİŞ	1
1.1 ARAŞTIRMANIN AMACI.....	1
1.2 ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ.....	1
1.3 ARAŞTIRMANIN HİPOTEZLERİ.....	3
1.4 ARAŞTIRMANIN SORULARI.....	4
BÖLÜM 2.....	5
2. GENEL BİLGİLER	5
2.1 FLÖRT ŞİDDETİ	5
2.1.1 Beliren Yetişkinlerde Flört Şiddeti.....	7
2.1.2 Flört Şiddeti Türleri	10
2.1.2.1 Fiziksel Flört Şiddeti.....	10
2.1.2.2 Cinsel Flört Şiddeti	11

2.1.2.3 Dijital Flört Şiddeti	13
2.1.2.4 Ekonomik Flört Şiddeti.....	14
2.1.2.5 Psikolojik Flört Şiddeti	15
2.2 BENLİĞİN FARKLILAŞMASI.....	23
2.2.1 Benliğin Farklılaşması Boyutları.....	27
2.2.2 Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddeti	29
2.3 ZİHİNSELLEŞTİRME.....	31
2.3.1 Zihinselleştirme Boyutları.....	34
2.3.2 Zihinselleştirme ve Psikolojik Flört Şiddeti	36
2.3.3 Zihinselleştirme ve Benliğin Farklılaşması	37
2.4 KENDİNİ SUSTURMA	40
2.4.1 Benliğin Farklılaşması ve Kendini Susturma.....	42
2.4.2 Psikolojik Flört Şiddeti ve Kendini Susturma	43
BÖLÜM 3.....	46
3. YÖNTEM.....	46
3.1 ÖRNEKLEM	46
3.2 VERİ TOPLAMA ARAÇLARI.....	51
3.2.1 Sosyodemografik Bilgi Formu	51
3.2.2 Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu (BFE-KF).....	51
3.2.3 Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği (ÇBDİÖ).....	52
3.2.4 Kendini Susturma Ölçeği (KSÖ).....	53
3.2.5 Zihinselleştirme Ölçeği (MENTS)	54
3.3 ARAŞTIRMA DESENİ.....	54
3.4 İŞLEM YOLU	55
3.5 VERİ ANALİZİ	56
BÖLÜM 4.....	58

4. BULGULAR	58
4.1 ÖLÇEKLERİN PSİKOMETRİK ANALİZLERİ	58
4.1.1 Ölçeklerin Güvenirlik Analizleri.....	58
4.1.2 Ölçeklerin Betimsel Analizleri.....	60
4.2 PSİKOLOJİK FLÖRT ŞİDDETİ UYGULAMA VE MARUZ KALMA TOPLAM SKORLARININ SOSYODEMOGRAFİK ÖZELLİKLERE GÖRE İNCELENMESİ	61
4.2.1 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Atanmış Cinsiyete Göre İncelenmesi.....	62
4.2.2 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Yaşa Göre İncelenmesi.....	62
4.2.3 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Cinsel Yönelime Göre İncelenmesi.....	63
4.2.4 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Eğitim Düzeyine Göre İncelenmesi	64
4.2.5 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Yaşanılan Yere Göre İncelenmesi.....	65
4.2.6 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Birlikte Yaşama Durumlarına Göre İncelenmesi.....	66
4.2.7 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Gelir Düzeyine Göre İncelenmesi	67
4.2.8 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Psikoterapi Alma Durumlarına Göre İncelenmesi	68
4.2.9 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının İlişki Durumuna Göre İncelenmesi	69
4.2.10 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının İlişki Sürelerine Göre İncelenmesi	72
4.2.11 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının İlişki Memnuniyetine Göre İncelenmesi	74
4.3 DEĞİŞKENLER ARASI KORELASYON ANALİZİ	76
4.4 HİYERARŞİK REGRESYON ANALİZİ	77
4.5 PROCESS ARACI ETKİ ANALİZİ	80
BÖLÜM 5	86
5. TARTIŞMA	86

5.1 PSİKOLOJİK FLÖRT ŞİDDETİNİN SOSYODEMOGRAFİK DEĞİŞKENLERE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASINA DAİR SONUÇLARIN TARTIŞILMASI	87
5.2 ARAŞTIRMA DEĞİŞKENLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİYE DAİR SONUÇLARIN TARTIŞILMASI	95
5.2.1 Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddeti Arasındaki İlişkinin Tartışılması.....	95
5.2.2 Benliğin Farklılaşması ve Zihinselleştirme Arasındaki İlişkinin Tartışılması	98
5.2.3 Benliğin Farklılaşması ve Kendini Susturma Arasındaki İlişkinin Tartışılması.....	100
5.2.4 Zihinselleştirme ve Psikolojik Flört Şiddeti Arasındaki İlişkinin Tartışılması.....	102
5.2.5 Kendini Susturma ve Psikolojik Flört Şiddeti Arasındaki İlişkinin Tartışılması.....	105
5.3 BENLİĞİN FARKLILAŞMASI VE PSİKOLOJİK FLÖRT ŞİDDETİ ARASINDAKİ İLİŞKİDE ZİHİNSELLEŞTİRME VE KENDİNİ SUSTURMANIN ARACI ROLÜNÜN İNCELENMESİ..	109
5.4 BULGULARIN GENEL DEĞERLENDİRMESİ.....	116
SONUÇ VE ÖNERİLER.....	118
KAYNAKLAR.....	121
EKLER.....	178
ÖZGEÇMİŞ.....	188

ŞEKİLLER LİSTESİ

- Şekil 4.1** Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama Arasındaki İlişkide Kendini Susturma ve Zihinselleştirme Aracılık Analizi Modeli.....82
- Şekil 4.2** Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddetine Maruz Arasındaki İlişkide Kendini Susturma ve Zihinselleştirme Aracılık Analizi Model.....85

TABLolar LİSTESİ

Tablo 4.1 Çalışmada Kullanılan Ölçeklerin Güvenirlik Dağılımlarının İncelenmesi	59
Tablo 4.2 Değişkenlere Yönelik Betimleyici İstatistik Analizleri	60
Tablo 4.3 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Cinsiyete Göre T-Test ile İncelenmesine İlişkin Değerler	62
Tablo 4.4 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Yaşa Göre Pearson Korelasyon Analizi ile İncelenmesine İlişkin Değerler.....	63
Tablo 4.5 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Cinsel Yönelime Göre T-Test ile İncelenmesine İlişkin Değerler	64
Tablo 4.6 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Eğitim Düzeyine Göre T-Test ile İncelenmesine İlişkin Değerler	65
Tablo 4.7 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Yaşanılan Yere Göre T-Test ile İncelenmesine İlişkin Değerler	66
Tablo 4.8 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Birlikte Yaşama Durumuna Göre T-Test ile İncelenmesine İlişkin Değerler.....	67
Tablo 4.9 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Gelir Düzeyine Göre ANOVA ile İncelenmesine İlişkin Değerler.....	68
Tablo 4.10 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Psikoterapi Alma Durumuna Göre ANOVA ile İncelenmesine İlişkin Değerler	69
Tablo 4.11 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın İlişki Durumuna Göre ANOVA ile İncelenmesine İlişkin Değerler	71
Tablo 4.12 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın İlişki Sürelerine Göre ANOVA ile İncelenmesine İlişkin Değerler.....	73
Tablo 4.13 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın İlişki Memnuniyetine Göre ANOVA ile İncelenmesine İlişkin Değerler.....	75
Tablo 4.14 Araştırma Değişkenleri Ölçeklerinden Alınan Toplam Puanların Korelasyon Analizi.....	77
Tablo 4.15 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama Yordayıcılarını Belirlemeye Yönelik Hiyerarşik Regresyon Analizi Sonuçları.....	78
Tablo 4.16 Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma Yordayıcılarını Belirlemeye Yönelik Hiyerarşik Regresyon Analizi Sonuçları.....	79
Tablo 4.17 Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama Arasındaki İlişkide Kendini Susturma ve Zihinselleştirme Aracılık Etkisine Yönelik Bootstrap Sonuçları	83

Tablo 4.18 Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma Arasındaki İlişkide Kendini Susturma ve Zihinselleştirme Aracılık Etkisine Yönelik Bootstrap Sonuçları	85
---	----

KISALTMALAR

ANOVA: Analysis of Variance (Varyans Analizi)

BFE-KF-BP: Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu - Ben Pozisyonu Alt Ölçeği

BFE-KF-DK: Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu - Duygusal Kopma Alt Ölçeği

BFE-KF-DT: Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu - Duygusal Tepkisellik Alt Ölçeği

BFE-KF-İİ: Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu - İç İç Geçme Alt Ölçeği

BFE-KF: Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu

ÇBDİÖ-MRZ-A: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Maruz Kalma Alt Ölçeği-Aşağılama Boyutu

ÇBDİÖ-MRZ-DGÇ: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Maruz Kalma Alt Ölçeği-Düşmanca Geri Çekilme Boyutu

ÇBDİÖ-MRZ-K: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Maruz Kalma Alt Ölçeği-Kontrol Boyutu

ÇBDİÖ-MRZ-T: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Maruz Kalma Alt Ölçeği-Tehdit Boyutu

ÇBDİÖ-MRZ: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Maruz Kalma Alt Ölçeği

ÇBDİÖ-UYG-A: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Uygulama Alt Ölçeği-Aşağılama Boyutu

ÇBDİÖ-UYG-DGÇ: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Uygulama Alt Ölçeği-Düşmanca Geri Çekilme Boyutu

ÇBDİÖ-UYG-K: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Uygulama Alt Ölçeği-Kontrol Boyutu

ÇBDİÖ-UYG-T: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Uygulama Alt Ölçeği-Tehdit Boyutu

ÇBDİÖ-UYG: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Uygulama Alt Ölçeği

ÇBDİÖ: Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği

KSÖ-BB: Kendini Susturma Ölçeği - Bölünmüş Benlik Alt Ölçeği

KSÖ-DB: Kendini Susturma Ölçeği - Dışsallaştırılmış Benlik Alt Ölçeği

KSÖ-F: Kendini Susturma Ölçeği - Kendini Feda Alt Ölçeği

KSÖ-KS: Kendini Susturma Ölçeği - Kendini Susturma Alt Ölçeği

KSÖ: Kendini Susturma Ölçeği

LGBTQ+: Lezbiyen, Gay, Biseksüel, Transeksüel, Queer

MENTS-M: Zihinselleştirme Ölçeği - Güdülenme Alt Ölçeği

MENTS-O: Zihinselleştirme Ölçeği - Ötekiler Temelli Alt Ölçeği

MENTS-S: Zihinselleştirme Ölçeği - Kendilik Temelli Alt Ölçeği

MENTS: Zihinselleştirme Ölçeği

PFS: Psikolojik Flört Şiddeti

SH: Standart Hata

SPSS: Statistical Package for the Social Sciences (Sosyal Bilimler için İstatistik Programı)

SS: Standart Sapma

BÖLÜM 1

1. GİRİŞ

1.1 ARAŞTIRMANIN AMACI

Bu çalışmanın amacı; benliğin farklılaşması ile psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları arasındaki ilişkide kendini susturma ve zihinselleştirmenin aracı rolünü beliren yetişkin örnekleminde inceleyerek psikolojik flört şiddetine dair mevcut anlayışımızı geliştirirken aynı zamanda da derinleştirmektir. Bowen (1976) kişilerin duygusal ve mantıksal süreçlerini birbirinden ayrılabilmesi, bağlılık ve özerklik ihtiyacı arasında denge kurabilmesinin benliklerinin farklılaşma seviyesi ile ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Düşük benlik çalışmasının kişilerarası ilişkileri ve romantik ilişkileri olumsuz etkileyebileceği görülmektedir (Likcani, 2013). Dolayısıyla mevcut çalışmada hem kendisinin hem de başkasının zihinsel süreçlerini anlamlandırmayı temsil eden zihinselleştirme kavramı ile kişinin kendi ihtiyaçlarını ve düşüncelerini ifade etmekten kaçınmayı temsil eden kendini susturma davranışının benlik farklılaşma seviyesi ile psikolojik flört şiddeti arasındaki ilişkiye nasıl aracılık edeceğinin araştırılması hedeflenmektedir. Ek olarak psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının sosyodemografik ve mevcut çalışmadaki diğer değişkenler ile ilişkisinin de incelenmesi amaçlanmaktadır.

1.2 ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ

Ergenlik ve yetişkinlik arasındaki dönemde gelişimsel bir evre olarak karşımıza çıkan beliren yetişkinlik dönemi istikrarsızlık, kimlik arayışı, arada kalmışlık, kendine odaklanma ve sonsuz olanaklar gibi özelliklerle diğer gelişimsel evrelerden ayrılmaktadır (Arnett, 2000). Beliren yetişkinlik evresi

benlik gelişimi için kritik bir önem taşımaktadır (Charles, 2001). Bowen (1976) benlik farklılaşmasını kişilerin duygusal olarak başkalarıyla bağlantılı olurken aynı zamanda özerkliğini de korumak olarak tanımlamaktadır. Dolayısıyla benliğin farklılaşması sağlıklı kişilerarası ilişkiler için önem taşımaktadır (Kerr ve Bowen, 1988). Literatürdeki çalışmalar benlik farklılaşması düzeyi düşük olan kişilerin kendi ihtiyaçlarını ve sınırlarını fark edememesi, temel benliklerini ortaya koymakta zorlanmaları gibi sebeplerden ötürü psikolojik iyi oluşlarının olumsuz etkilenecek flört şiddetine karşı savunmasızlıklarının arttığını göstermiştir (Hainlen vd., 2016; Katafiasz, 2020; Kerr, 1984). Bu doğrultuda yakın ilişkilerde deneyimlenen şiddet türlerinden sık rastlanılan psikolojik flört şiddetidir (Liles vd., 2012). Partnerlerin birbirlerini sürekli eleştirerek, suçlu hissettirerek, eleştirerek ve duygusal anlamda manipüle ederek psikolojik bütünlüklerine zarar verdikleri davranışların tümünü kapsayan psikolojik flört şiddetinin özellikle beliren yetişkinler arasında ele alınması gereken bir toplumsal ruh sağlığı sorunu olduğu düşünülmektedir (Arnett vd., 2014; Lohman vd., 2013; Murphy ve Hoover, 1999). Psikolojik flört şiddeti diğer flört şiddeti türlerinden görünmeyen ama kalıcı etkileri olması bakımından yapısal olarak ayrılır (Sharpe ve Taylor, 1999). Psikolojik flört şiddetinin yalnızca ilişki içerisindeyken değil bittikten sonra da devam edebilmesi kavramın geniş kapsamlarda araştırılması gerekliliğini ortaya koymaktadır (Toplu-Demirtaş ve Hatipoğlu Sümer, 2022).

Bireylerin kişilerarası ilişkilerinin sağlıklı ilerleyebilmesi yalnızca benlik farklılaşma düzeyleri ile ilişkili değildir. Güncel araştırmada yer alan kendini susturma ve zihinselleştirme değişkenleri kişilerin flört ilişkilerinde uyumlu, dayanıklı, benlik sınırlarını koruyabildikleri ve yakınlık ihtiyaçlarını karşılarken özerkliklerini de kaybetmedikleri deneyimler yaşamasında önemli role sahiptir (Condino vd., 2022; Katafiasz, 2020; Shulman vd., 2018). Kendini susturma, kişinin düşüncelerini ve duygularını bastırması olarak tanımlanır ve bu süreç, sağlıklı ilişki dinamikleri için gerekli olan açık iletişimi ve duygusal ifadeyi engelleyerek psikolojik flört şiddeti riskini artırabilir (Jack ve Dill, 1992; Harper ve Welsh, 2007). Öte yandan zihinselleştirme ise, kişinin ben ve

öteki arasındaki ayrımı yapabilmesi için gereklidir (Luyten vd., 2012). Zihinselleştirme becerisinin kendini susturmanın kişilerarası dinamikler üzerindeki kaçınmacı ve olumsuz etkilerini hafifletebilir (Shouse ve Nilsson, 2011). Fakat literatür incelendiğinde psikolojik flört şiddeti davranışının söz edilen her değişkenle doğrudan ilişkileri de dahil olmak üzere bir araya getirerek inceleyen çalışmalar sınırlıdır. Güncel araştırma psikolojik flört şiddetini hem uygulama hem de maruz kalma perspektifinden ele alarak literatürdeki bu boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır. Mevcut çalışma literatürdeki boşluğu doldururken aynı zamanda Aile Sistemleri Teorisi (Bowen, 1976), Zihinselleştirme Teorisi (Fonagy, 2003) ve Kendini Susturma kavramları (Jack, 1991) arasında bağlantılar kurarak psikolojik flört şiddetinin önlenmesi ve daha sağlıklı ilişkilerin teşvik edilmesi amacıyla klinik uygulamaları da bilgilendirme potansiyeline sahiptir.

Mevcut çalışma özellikle şiddetin birçok türünün arttığı sosyal yaşantı içerisinde diğer flört şiddet türlerine göre daha az gözlemlense de etkisinin kişinin ruhsal bütünlüğü için yıkıcı olduğu psikolojik flört şiddetini oluşturan mekanizmaların daha iyi anlaşılmasına katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Ek olarak çalışmamız sağlıklı ve açık iletişimin hakim olduğu ilişki dinamiklerinin desteklenmesine dair anlayışı genişletirken eş zamanlı olarak şiddet döngülerinin kırılmasının önemine ve bunların klinik uygulamalardaki önemine dikkat çekmektedir.

1. 3 ARAŞTIRMANIN HİPOTEZLERİ

H1: Benliğin farklılaşması psikolojik flört şiddeti (maruz kalan ve uygulayan) arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır.

H2: Benliğin farklılaşması ile kendini susturma arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır.

H3: Benliğin farklılaşması ile zihinselleştirme arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır.

H4: Kendini susturma ile psikolojik flört şiddetine maruz kalma arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır.

H5: Kendini susturma ile psikolojik flört şiddeti uygulama arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır.

H6: Zihinselleştirme ile psikolojik flört şiddeti (maruz kalan ve uygulayan) arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki vardır.

H7: Benliğin farklılaşması psikolojik flört şiddeti (maruz kalan ve uygulayan) ilişkisinde kendini susturmanın ve zihinselleştirmenin aracı rolü vardır.

1. 4 ARAŞTIRMANIN SORULARI

Araştırmanın amaçlarına yönelik aşağıdaki sorulara cevap aranması amaçlanmıştır:

1. Beliren yetişkinlik dönemindeki kişilerin benlik farklılaşma düzeyleri, zihinselleştirme becerileri, kendini susturma seviyeleri ve psikolojik flört şiddetine maruz kalma/uygulama arasında bir ilişki var mıdır?
2. Benliğin farklılaşma düzeyinin kendini susturma seviyesi ve zihinselleştirme becerisi üzerinde yordama gücü nedir?
3. Kendini susturma seviyesi ve zihinselleştirme becerisinin psikolojik flört şiddetini hem uygulayan hem de maruz kalınan durumları için yordama gücü nedir?
4. Benlik farklılaşması ve psikolojik flört şiddetine maruz kalma/uygulama ilişkisinde kendini susturma ve zihinselleştirmenin aracı rolleri var mıdır?
5. Sosyodemografik değişkenler ile psikolojik flört şiddeti uygulama/maruz kalma arasında bir ilişki var mıdır?

BÖLÜM 2

2. GENEL BİLGİLER

2.1 FLÖRT ŞİDDETİ

Flört ilişkileri koruyucu olduğu kadar olumsuz ve zedeleyici bir şekilde de kişilerin hayatlarında yer edinebilir. Flört ilişkisi deneyiminin öne çıkan zarar verici boyutlarından biri de flört şiddetidir. Flört şiddeti; partnerler arasındaki duygusal/romantik/ cinsel ilişkinin devam ettiği veya sona erdiği dönemde yaşanabilen, tehdit, söylem ve eylem gibi farklı şekillerde görülebilen bir şiddet türüdür ve içerisinde partnerlerin birbiri üzerinde güç ve kontrol çabasını da barındırdığından dolayı bireylerin ruhsal sağlığı üzerinde kalıcı etkiler yaratabilir (Toplu-Demirtaş ve Hatipoğlu-Sümer, 2023). Flört şiddeti kavramı literatürde yakın partner şiddeti ve yakın partner istismarı gibi farklı şekillerde adlandırılırken evli kişileri kapsamamaktadır (Toplu-Demirtaş vd., 2018). Bunun sebebi flört ilişkilerinin, daha az resmi, daha esnek ve genellikle erken dönemdeki kişilerarası deneyimleri kapsayan ilişkiler olarak değerlendirilmesi ile ilgilidir. Bu tür ilişkilerde güç ve kontrol dinamikleri, evlilikteki bağlılık ve yasal sorumluluk kavramları açısından farklılık göstermektedir (Shorey vd., 2008). Evlilik ilişkileri, ekonomik ve duygusal bağımlılıkların yanı sıra, çocuk sahibi olma gibi faktörlerle daha karmaşık hale gelebilir ve bu da şiddet dinamiklerini de değiştirir (Muraco ve Curran, 2012; Twenge vd., 2003). Literatür incelediğinde flört şiddeti çalışmalarının genellikle erken dönemdeki şiddet risklerini anlamayı ve önleyici müdahaleleri geliştirmeyi hedeflediği gözlemlenmektedir (Shorey vd., 2012; Smith vd., 2018; Wolfe vd., 2003). Buna karşın, evlilik dinamiklerinde gözlemlenen şiddetin farklı yasal, sosyal ve terapötik müdahaleler gerektirdiği ve daha çok "aile içi şiddet" başlığı altında incelendiği görülmektedir (Dutton ve Corvo, 2006; Gover vd., 2008; Johnson, 2006).

Flört şiddeti ilişki süresi, ilişki türü, ilişkiye yüklenen anlam ve ilişki durumu gibi birçok farklı etmenle birlikte değerlendirilebilir (Fredland vd., 2005; Sutton ve Dawson, 2021; Taylor vd., 2021). Bu nedenle flört şiddeti her türden ilişkilenebilecek bir şiddet türüdür (Blais vd., 2022; Breiding ve Armour, 2015; Montiel vd., 2025). Ancak literatür incelendiğinde flört şiddeti çalışmalarının çoğunlukla 18-29 yaş aralığını kapsayan beliren yetişkinlik dönemindeki kişilere odaklandığı gözlemlenmektedir (Dadi vd., 2023; Lohman vd., 2013; Matud vd., 2023). Özellikle üniversite öğrencileri arasında flört deneyimi yaşama sıklığının fazla olduğu ve bu deneyimlerin flört şiddetini de içinde barındırdığı söylenebilir. Selçuk ve diğerleri (2018) gerçekleştirdiği araştırmada beliren yetişkinlerin %75'inin hayatlarının herhangi bir evresinde flört deneyimi yaşadıklarını ve %20'sinin ise bu yaşadıkları deneyimlerinde flört şiddetinin bulunduğunu öne sürmektedir. Flört şiddetinin uygulama ve maruz kalma düzeylerinin farklılaşmasını inceleyen çalışmalardan bir kısmı flört şiddetine maruz kalma davranışının uygulama davranışına göre daha yaygın olduğu sonucuna ulaşırken (Campo-Tena vd., 2024; Chiodo vd., 2012; Marquart vd., 2007) katılımcıların son bir yıl içerisindeki flört şiddetine maruz kalma ve uygulama davranışlarını inceleyen diğer araştırmalar ise bu iki oranın beliren yetişkinlerde eşit ve yaygınlığının yüksek düzeyde olabileceğini öne sürmektedir (Cercone vd., 2005; Machado vd., 2010; Piolanti ve Foran, 2022).

Flört şiddetinin uygulama ve maruz kalma deneyimlerinin çeşitli bireysel, kişilerarası ve ilişki düzeyindeki faktörlerle de ilişkili olduğu söylenebilir. Yapılan çalışmalar her cinsiyetten kişilerin flört şiddetine maruz kalabildiğini ve flört şiddeti uygulayabildiğini göstermektedir (Hickman vd., 2004; Katz vd., 2002; Marquart vd., 2007; Molidor vd., 1998). Ancak kadınların flört şiddetine maruz kalma oranlarının erkeklere oranla daha yüksek olduğunu ve erkeklerin de kadınlara göre daha sık flört şiddeti uyguladığını gösteren çalışmalar da bulunmaktadır (Clemens vd., 2023; Harned, 2001; Lövestad ve Krantz, 2012; Ontiveros vd., 2020; Theobald vd., 2016). Cinsiyetler arasındaki farklar toplumsal cinsiyet rolleri, sosyal kurallar ve toplumdaki güç dinamikleri ile

açıklanmaktadır (Shen vd., 2012). Aynı zamanda oluşturulan cinsiyetçi değer yargıları flört şiddetinin fark edilmesinin önüne geçmesinin yanı sıra toplumda ayrımcılık ve sosyal destek eksikliğini de beraberinde getirerek farklı cinsel yönelime sahip kişileri de flört şiddeti açısından riskli bir duruma getirebilmektedir (Gillum ve DiFulvio, 2012; Martin-Storey, 2015). Alanyazın incelediğinde düşük eğitim seviyesi, düşük gelir düzeyi, düşük ilişki memnuniyet düzeyi ve ilişki süresinin uzaması da flört şiddeti riskini arttıran değişkenler olarak ele alınmaktadır (Foshee vd., 2008; Lewis ve Fremouw, 2001; Wincentak vd., 2017). İlişki memnuniyeti ise flört şiddeti bağlamında koruyucu bir faktör olarak ele alınabilir (Kaura ve Lohman, 2007; Shortt vd., 2010). İlişkilerinden memnun olan partnerlerin hem kendi ihtiyaçlarının ve sınırlarının farkında olurken eş zamanlı olarak partnerlerinin de bu ihtiyaçlarına cevap verebilmesi açık iletişimi oluşturarak şiddetin oluşmasının önüne geçebilmektedir (Eğeci ve Gençöz, 2006; Yoo vd., 2014).

2.1.1 Beliren Yetişkinlerde Flört Şiddeti

Flört, kişilerin resmi bir adım (evlilik, nişanlılık vb.) atmadan karşılıklı olarak duygusal, romantik ve/veya cinsel bağlılık içeren şekilde iletişimi sürdürdüğü süreci kapsayan bir ilişkilene türüdür (Dank vd., 2014; Taquette vd., 2019; Jackson, 1999). Flört, kişilerin tek defalık tanışmalar, buluşmalar, cinsel birliktelikler gibi daha kısa süreli deneyimlerin yanı sıra uzun sürelere yayılmış cinsel/romantik/duygusal birlikteliğe yönelik görüşmeleri de kapsayan şemsiye bir terim olarak tanımlanabilir (Toplu-Demirtaş, 2020).

Flört deneyiminin başlangıcı, yakın ilişki kurma ihtiyacının en sık olarak görüldüğü dönemlerden biri olan beliren yetişkinlik dönemine dayanmaktadır (Paat ve Markham, 2019). Beliren yetişkinlik dönemi 18-29 yaş aralığını kapsayan, ergenlik dönemi ve yetişkinlik dönemi arasında kalan özel bir gelişimsel alandır (Arnett, 2007). Beliren yetişkinler aktif olarak hem kendilerini hem de ötekilerini anlamaya çalışırken anlamlı bağlantılar kurmaya çalışırlar (Arnett vd., 2014). Bu dönem keşifler, istikrarsızlıklar ve ben odaklılıkla karakterize edilen bir dönem olduğundan kişiler ilişkilerdeki yerini

görmek, kendi kimliklerini keşfetmek, bir ilişkide aidiyet hissedebilmek ve yeni ilişki türlerini keşfetmek için flört deneyimine ihtiyaç duymaktadırlar (Arnett, 2000). Flört deneyimleri kişilerin gelişimine katkıda bulunan bir faktör olabilmektedir. Flört deneyimleri sayesinde kişiler kendisiyle ilgili sınırlarını, değerlerini, istek ve ihtiyaçlarını keşfederek kimlik gelişimlerine katkıda buldukları söylenebilir. Flört ilişkisi içinde bulunan kişiler birbirlerinin duygusal gelişimlerini de olumlu yönde etkileyebilmektedirler (Braithwaite ve Holt-Lunstad, 2017). Bunlara ek olarak flört deneyimi içinde ötekini barındırmasından dolayı bireyin kişilerarası iletişim becerilerinin gelişmesine ve çatışmalarla baş edebilme yeteneklerine de olumlu yönde etki edebilir (Papp ve Witt, 2010).

Beliren yetişkinlikte deneyimlenen flört deneyimleri kişilerin psikolojik iyi oluşunu birçok farklı yönden olumlu yönde etkileyebilmektedir. Yapılan çalışmalara göre flört deneyimi yaşayan beliren yetişkinler yaşamayanlara göre daha düşük depresyon seviyesi bildirirken daha yüksek öz saygı bildirdikleri gözlemlenmiştir (Sharbi vd., 2016). Braithwaite ve diğerleri (2010) üniversite öğrencileriyle yaptıkları çalışmalarda flört deneyiminde partnerlerine bağlılıkları yüksek olan kişilerin daha az ruh sağlığı zorlantısı yaşadığını ortaya koymuşlardır. Beliren yetişkinler flört deneyiminde partnerlerini bir destek mekanizması olarak da görebilmektedirler. Bu doğrultuda araştırmalar partnerleriyle olan ilişkilerinde daha düşük çatışma yaşayan beliren yetişkinlerin flört deneyimleri sayesinde öz saygılarının ve duygusal zekalarının da olumlu etkilendiğini göstermektedir (Lopes vd., 2003; Neff ve Berettvas, 2013; Jardine vd., 2022).

Bu çalışmada test edilen modelin kavramsal arka planını anlayabilmek için, Z kuşağının sosyokültürel bağlamını ve bu kuşağın psikolojik flört şiddetiyle ilişkili özelliklerini de anlamak önemlidir. Z kuşağı olarak tanımlanan ve 1997 sonrası doğan bireyleri kapsayan beliren yetişkinler dönemi, teknolojik dönüşümle şekillenen sosyokültürel koşullarda kimlik gelişimi, kişilerarası ilişkiler ve duygusal düzenleme açısından önceki kuşaklardan farklılaşmaktadır (Ameen vd., 2023; Arnett, 2000;). Bu kuşak

bireyleri, dijital ortamlarda sürekli görünürlük beklentisiyle sosyal medya platformlarında varlık gösterme, beğeni alma ve sosyal onay kazanma yönünde güçlü bir motivasyona sahiptir (Nesi, 2020; Turner, 2015). Ancak bu görünürlük arayışı, sahte benlik inşalarını artırmakta ve bireylerin otantik duygularını ifade etmek yerine sosyal medya normlarına uyum sağlama baskısını içselleştirmelerine yol açmaktadır (Gil-Or vd., 2015; Wright vd., 2018). Beğeni, izlenme ve çevrimiçi geri bildirimlerin benlik algısıyla bütünleşmesi, dijital dünyada yaşanan reddedilme ya da ilgisizlik durumlarının kişisel bir tehdit gibi algılanmasına ve ilişkilerde artan kırılabilirliğe neden olabilmektedir (Choukas-Bradley vd., 2019). Bu durum, özellikle romantik ilişkilerde sahici bağlar kurmakta zorlanan bireylerin duygusal tepkilerini kontrol etmekte güçlük yaşamalarına, dolayısıyla psikolojik flört şiddeti gibi ilişkisel işlevsizliklere daha yatkın hale gelmelerine zemin hazırlamaktadır. Öte yandan, çevrimiçi flört uygulamalarının yaygınlaşması, ilişkilerde bağlanmanın geçiciliğini artırmakta; siber zorbalık, ghosting ve online manipülasyon gibi dijital davranış biçimleriyle psikolojik flört şiddetinin dijital tezahürlerini daha görünür kılmaktadır (Paat ve Markham, 2021; Thulin vd., 2021). Bu bağlamda, beliren yetişkinlik döneminin getirdiği kimlik arayışı, duygusal regülasyon güçlükleri ve dijitalleşmenin kişilerarası ilişkilere etkisi, bu yaş grubunda psikolojik flört şiddetini anlamayı hem toplumsal hem klinik açıdan önemli kılmaktadır. Ayrıca benliğin farklılaşması gibi bireysel yapılar, bu dönemde gelişmeye devam ettiği için hem psikolojik şiddet deneyimlerini hem de zihinselleştirme ve kendini susturma gibi ilişkisel süreçleri etkileyebilmektedir (Skowron vd., 2003). Bu nedenle araştırmamızda özellikle beliren yetişkin örnekleme tercih edilmiş ve psikolojik flört şiddetinin bu yaş grubundaki ilişkisel dinamikler bağlamında anlaşılması hedeflenmiştir.

2.1.2 Flört Şiddeti Türleri

Flört şiddeti kavramı tanımlanmaya başlandığı ilk yıllarda fiziksel, psikolojik/duygusal ve cinsel olarak kategorize edilmekte olduğu gözlemlenmektedir. Son yıllarda yapılan çalışmalarla beraber bu kategorizasyona dijital flört şiddetinin yanı sıra ısrarlı takip ve gaslighting kavramları da eklenmiştir (Hailes ve Goodman, 2025; Mennicke vd., 2022). Yaşanan deneyimler bu kategorilerden biri ile açıklanabileceği gibi aynı anda birçok farklı flört şiddeti kategorisini de kapsıyor olabilmektedir. Yapılan araştırmalarda herhangi bir flört şiddetiyle karşılaşıldıktan sonra diğer farklı kategorilerdeki şiddet türleriyle de karşılaşma olasılığının yükseldiğini ortaya koymaktadır (Cuevas vd., 2014). Flört şiddetinin çok boyutlu yapısının anlaşılması adına sırasıyla; fiziksel, cinsel, dijital, ekonomik ve psikolojik flört şiddeti kavramları bu bölümde açıklanacaktır.

2.1.2.1 Fiziksel Flört Şiddeti

Fiziksel flört şiddeti kişinin partnerine “kasıtlı olarak” yaralanmaya, sakatlanmaya, ölüme veya başka bir zarara yol açma olasılığına yol açabilecek fiziksel güç uygulaması olarak tanımlanmaktadır (Desmarais vd., 2012). Fiziksel flört şiddeti diğer türlerin yanında dışarıya gözle görülebilir şekilde yansımalarından dolayı flört şiddeti denildiğinde akla gelen ilk flört şiddeti türlerinden biridir (Kaukinen, 2004). Fiziksel flört şiddeti maruz kalanın vücut bütünlüğünün ihlali olarak da ele alınmaktadır (Swan ve Snow, 2002). Uygulanan fiziksel gücün kişinin bedeninde geçici veya kalıcı hasarlara yol açtığı ve bazı durumlarda ise ölümüne sebep olduğu gözlemlenmektedir (Brown ve Seals, 2019). Fiziksel flört şiddetinin katlanarak artan yapısı onu en tehlikeli şiddet türlerinden biri yaptığı söylenebilir. Yapılan araştırmalarda ilk aşamada itme, sarsma ve sıkıştırma gibi kişilerce daha “küçük”, “zararsız” veya “kabul edilebilir” karşılanan bu davranışların zamanla katlanarak tokat atma, vurma, tekmeleme, ısırma, yaralamak, boğmak, yakmak ve hatta öldürmeye dönüşebileceğine vurgu yapılmaktadır (Rakovec-Felser, 2014).

Fiziksel flört şiddeti üzerine hem Türkiye hem de uluslararası literatürde birçok çalışma yapılmıştır. Yapılan çalışmalar partnere yönelik uygulanan fiziksel şiddetin %17'den (Makepeace, 1981) %50'lere kadar uzandığını göstermektedir (Lawrence vd., 2009). Straus (2004) ise yaptığı başka bir çalışmada beliren yetişkinlerin %7'sinin fiziksel flört şiddetini partnerini yaralamayla gösterirken %29'unun ise partnerine fiziksel olarak saldırarak gösterdiğini bulmuştur. Literatüre bakıldığında fiziksel flört şiddetine maruz kalma oranlarının %6 - %44.7 arasında değiştiği görülürken uygulamanın ise %7 - %30 aralığında olduğu gözlemlenmektedir (Joly ve Connolly, 2016; Malhi vd., 2020). Elmquist ve diğerlerinin (2016) fiziksel flört şiddeti uygulama motivasyonlarını incelediği çalışmada bu şiddet türünün iletişim sorunları, olumsuz duyguların ifadesinde zorluk, kıskançlık, güç ve kontrol isteği gibi kavramlarla açıklanabileceği öne sürülmüştür.

2.1.2.2 Cinsel Flört Şiddeti

Cinsel flört şiddeti kişilerin partnerlerinin onayı olmadığı halde onları her türlü cinsel eylemler için zorlaması, baskı uygulaması ve tehdit etmesi şeklinde ortaya çıkan davranışların tamamı olarak tanımlanmaktadır (Bagwell-Gray vd., 2015). Cinsel flört şiddeti cinsel eylemler esnasında fiziksel şiddet uygulama, partnerin rızası ve bilgisi olmadan korunmama, flört ilişki içerisindeki tecavüz, oral veya anal sekste ısrar etme ve cinsel eylem sırasında zor kullanma gibi eylemsel olarak gerçekleşeceği gibi partnerin “hayır” cevabını “evet” e dönüştürmeye çalışmak adına çeşitli manipülasyonlar veya tehditler kullanarak “onayını inşa ederek” de gerçekleşebilmektedir (Duron vd., 2021; Dutton ve Goodman, 2005). Onay inşası, kişinin onay vermediği bir durumda bu cevabı kabul etmemek ve/veya kabul etmesi için çeşitli duygusal baskı, ikna yöntemleri ve manipülasyonlar kullanmak olarak tanımlanabilir (Dutton ve Goodman, 2005). Kişinin istemediği bir anda cinsellik yaşamayı isteme, kürtaj olması için baskı yapmak veya kürtaj olmasını engelleme, pornografik içerikler izlenmesi için zorlama, cinsellik üzerinden partnere göz dağı verme veya tehdit

etme ve cinsel eylem sırasında kişinin korkutularak zorlandığı her çeşit eylem de cinsel flört şiddetinin kapsamına girmektedir (Lundgren ve Amin, 2015).

Cinsel saldırıların kişilerin tanımadığı, dışardan ve tamamen yabancı kişiler tarafından uygulanacağına dair toplumda bulunan yanlış bir anlayış mevcuttur. Cinsel şiddetin yakından gelebilecek bir kavram olarak düşünülmesi partnerleri tarafından cinsel eylemlerde bulunmak için zorlanan ve cinsel flört şiddetine maruz kalan kişilerin bu durumları “şiddet” olarak tanımlayabilmesinin önüne geçebilmektedir. Fakat yapılan çalışmalar özellikle kadınların beliren yetişkinlik dönemlerinde deneyimledikleri cinsel şiddetlerin %50’sinden fazlasının romantik partneri tarafından gerçekleştirildiği gözlemlenmiştir (Ybarra vd., 2023). Cinsel şiddet gerçekleşme şekline bağımsız olarak kişiler için zorlayıcı bir deneyimdir. Fakat cinsel şiddetin kişinin tanıdığı, bildiği veya güvendiği bir kişi tarafından uygulandığında kişinin kendiliği ve ruh sağlığı için oldukça zarar verici olabilmektedir (Kellog ve Menard, 2003).

Cinsel flört şiddetinin yaygınlık durumuna bakıldığında maruz kalma ve uygulama açısından farklılıklar mevcuttur. Beliren yetişkinler ile yapılan çalışmalarda katılımcıların %77.6 kadarının hayatının en az bir evresinde cinsel flört şiddetine maruz kaldığını ve %14.2 kadarının ise cinsel şiddet uyguladığı bulunmuştur (Toplu-Demirtaş ve Hatipoğlu-Sümer, 2022; Schuster vd., 2016). Çalışmaların büyük bir çoğunluğunda kadınların cinsel flört şiddetine maruz kalma oranlarının erkeklere kıyasla daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir (Leemis vd., 2022; Smith vd., 2002). Ek olarak fiziksel flört şiddeti mağduru kadınların cinsel flört şiddetine de maruz kalma oranlarının yükseldiği ve bu kişilerin fiziksel ve cinsel flört şiddetine eş zamanlı olarak maruz kaldığı bulunmuştur (Foshee vd., 2004). Uygulama kısmı incelendiğinde ise hem uluslararası hem de Türkiye literatüründe gerçekleştirilen birçok çalışmaya göre erkeklerin kadınlara kıyasla cinsel flört şiddeti uygulama yüzdelerinin daha yüksek olduğu bulgulanmıştır (Peterson vd., 2011; Ybarra ve Mitchell, 2013).

2.1.2.3 Dijital Flört Şiddeti

Teknolojik alandaki gelişmeler günümüzdeki birçok kavramı farklı şekillerde etkilemektedir. Gelişmelerle beraber internet kullanımı da geçmişten günümüze katlanarak artmaktadır. Yapılan araştırmalar sosyal medya platformları kullanıcı sayısının 2010 yılında 970 milyonken bu sayının 2025 yılında 5.24 milyara çıktığını göstermektedir (Backlinko, 2025). Kişiler sosyal medya üzerinden fiziksel mesafeler fark etmeksizin yazılı, sözlü veya görsel iletişim kurabilmektedirler. Sosyal medya platformlarını kullanımdaki bu artışın kişilerin flört ilişkilerini etkilemesi kaçınılmazdır (Campbell vd., 2015). Araştırmalar son yıllarda kişilerin çevrimiçi tanışma uygulamalarının gelişmesiyle birlikte flört ilişkilerini sanal dünya üzerinden yürütme oranlarının arttığını ortaya koymaktadır (Hobbs vd., 2017). Hatta beliren yetişkinlerin bir kısmının bazı flört ilişkilerini fiziksel dünyaya taşınmadan yalnızca sanal ortamda yürüttüğü de görülmüştür (Sawyer vd., 2018; Sumter vd., 2017). Kullanımdaki bu artış ve gelişmelerin şiddet içeren davranışların gerçekleşmesine zemin hazırlayan dijital platformların da oluşmasına neden olmuş olabileceği söylenebilir.

Dijital flört şiddeti sanal ortamlarda kişilerin partnerlere yönelik gösterdiği her türlü güç, kontrol ve baskı davranışı olarak tanımlanabilmektedir (Hellevik, 2019). Dijital flört şiddeti literatürde siber flört şiddeti, dijital saldırganlık, siber taciz ve saldırganlık gibi farklı şekillerde kullanılmaktadır (Fernet vd., 2019). Bu şiddet türü cep telefonu, bilgisayar, elektronik posta ve sosyal medya kullanımıyla partneri taciz etmek, küçük düşürmek, tehdit etmek, izlemek veya sözlü olarak zarar vermeyi amaçlamak şeklinde gerçekleştirilebileceği gibi kişilerin partnerlerine sürekli mesajlar atarak konumunu öğrenmek istemesi, konumunu dijital platformlar üzerinden sürekli takip etmesi, partnerlerin dijital platform hesaplarının talep edilmesi veya izinsiz olarak bu hesaplara erişim sağlanması, cinsel içerikli mesajlar veya içerikler paylaşması için zorlaması veya tehdit etmesi, partnerin kişisel ve özel bilgilerinin sosyal medya platformlarında ifşa edilmesi gibi şekillerde de

gerçekleştirilmektedir (Duerksen ve Woodin, 2019; Reed vd., 2017). Örneklerden de belirlenebileceği üzere dijital flört şiddeti psikolojik flört şiddeti ile iç içe geçmiş veya ayrı bir formu olarak da değerlendirilebilmektedir (Soto ve Ibabe, 2022).

Dijital flört şiddetinin son yıllardaki yaygınlığı özellikle beliren yetişkinlerin ilişki deneyimleri içerisinde yaygınlık göstermektedir (Sawyer vd., 2018). Hinduja ve Patchin (2020) oldukça geniş bir beliren yetişkin grubuyla yaptığı araştırmada katılımcıların %28'inin dijital flört şiddetine maruz kaldığını ve dijital şiddete maruz kalan katılımcıların %81'inin aynı zamanda dijital olmayan (fiziksel, psikolojik, cinsel vb.) flört şiddetine de maruz kaldığı görülmüştür. Beliren yetişkinlerle 44 çalışmanın incelendiği bir meta analiz çalışmasında ise bu evredeki flört ilişkilerinde dijital flört şiddet özelinde %43.4 maruz kalma ve %44.6 uygulama oranları bulunmuştur (Li vd., 2023). Beliren yetişkinlerin doğrudan saldırganlık yerine özellikle kontrol davranışı üzerinden dijital flört şiddeti gösterdiği gözlemlenmiştir. Kaplan ve Öztürk (2022)'ün Türk beliren yetişkinler ile yaptığı çalışmada da uluslararası literatürle benzerlik göstererek dijital flört şiddetinin kontrol ve izleme davranışlarının doğrudan saldırganlığa kıyasla daha öne çıktığı görülmüştür. Son olarak, UNFPA'nın (2021) Türkiye'de gerçekleştirdiği araştırma her üç beliren yetişkinden birinin dijital flört şiddetine maruz kaldığını ve kadınların erkeklere kıyasla dijital platformlar üzerinden daha fazla taciz mesajı aldığını ortaya koymuştur. Dijital flört şiddet ile genellikle yalnız başlarına mücadele etmek durumunda kalan kişilerin aynı zamanda sosyal izolasyon ve yalnızlaşma ile de mücadele ettiği dikkat çekmektedir (Yıldız ve Özarslan, 2021)

2.1.2.4 Ekonomik Flört Şiddeti

Flört şiddeti doğrudan maruz kalma veya uygulama şeklinde gerçekleşeceği gibi bu deneyimler dolaylı yollardan birçok farklı şekillerde de gerçekleştirilebilir. Flört şiddetinin dolaylı yollardan gerçekleşen türlerinden bir tanesi de ekonomik flört şiddetidir. Ekonomik flört şiddeti, partnerlerden birinin veya hepsinin ekonomik olarak avantajlı olan durumunu kullanarak

cezalandırıcı, kontrol edici ve aşağılayıcı davranışlar gerçekleştirilmesi olarak tanımlanabilmektedir (Alkan vd., 2021). Kişilerin partnerlerinin ekonomik kararları üzerinde güç ve kontrol uygulayarak baskınlık kurmaya çalışması da ekonomik flört şiddetinin kapsamına girmektedir (Fawole, 2008). Örneğin, partneri çalışmaya veya çalışmamaya zorlamak, ekonomik olarak sömürmeye çalışmak, partnerin maaşına el koymak, partnere ortak harcamalar konusunda söz hakkı tanımamak, partnerin ekonomik platformlardaki hesaplarını sıkça denetlemek ve harcamaları konusunda söz sahibi olmaya çalışma davranışlarının hepsi ekonomik flört şiddeti olarak değerlendirilmektedir (Eggers del Campo ve Steinert, 2022).

Alanyazın incelediğinde ekonomik flört şiddetinin yaygınlığı üzerine yapılan araştırmaların kısıtlı olduğu gözlemlenmektedir. Bunun sebeplerinden biri ekonomik flört şiddetinin bazı çalışmalarda psikolojik şiddetin bir alt boyutu olarak ele alınması olabilir (Postmus vd., 2020). Literatürde ekonomik flört şiddeti üzerine yapılan sınırlı çalışmalar incelendiğinde diğer birçok flört şiddeti türünde olduğu gibi ekonomik flört şiddetine maruz kalma oranları dikkate alındığında kadınların %28.78’lik bir oranla erkeklerden daha fazla bu şiddet türünü deneyimlediği gözlemlenmiştir. Türkiye’de yapılan bu çalışma ekonomik bağımsızlığın özellikle sosyokültürel yapıyla da beraber düşünülmesi gerekliliğine vurgu yapmaktadır (Alkan vd., 2021). Çünkü geleneksel cinsiyet rollerinin baskınlık gösterdiği kültürlerde erkeğin gösterdiği finansal kontrolün bir çeşit “destek sağlama” veya “koruma” olarak anlaşıldığı ve bunun da ekonomik flört şiddetinin tanımlanmasını zorlaştırdığı gözlemlenmiştir (Yıldırım ve Erbaş, 2019). Öte yandan ekonomik flört şiddeti açısından cinsiyet farklılıklarının bulunmadığı ve katılımcıların %36’sının bu deneyimi hayatlarında en az bir kere de olsa yaşadığını gösteren çalışmalar da literatürde bulunmaktadır (McKay White ve Fjellner, 2022).

2.1.2.5 Psikolojik Flört Şiddeti

Kişilerin partnerlerine karşı gösterdikleri şiddet davranışı yalnızca fiziksel olarak gerçekleşmemektedir. Partnerlerin birbirlerine zorlama veya

tehdit yoluyla, duygusal ya da psikolojik açıdan kişinin bütünlüğünü ciddi şekillerde bozan şiddet davranışları göstermeleri psikolojik flört şiddeti olarak tanımlanmaktadır (Murphy ve Hoover, 1999). Sürekli eleştirmek, suçlu hissettirmek, sindirmek, utandırmak, hakaret etmek, fiziksel şiddetle tehdit etmek, sosyal ortamından izole etmek, insanların yanında küçük düşürmek, lakap takmak ve bağırarak psikolojik şiddet davranışlarını kapsamaktadır (Temple vd., 2016). Psikolojik flört şiddetini oluşturan ve devam etmesinde rol oynayan en temel faktörler güç ve korku temalarıdır (Kaukinen, 2004). Kişiler partnerleri üzerinde onlara istediklerini yaptırabilmek ve onları ilişkiye bağımlı hale getirebilmek için çeşitli şekillerde otorite kurmaya çalışırlar (Offenhauer ve Buchalter, 2011). Psikolojik flört şiddeti alinyazında “duygusal istismar” ve “duygusal flört şiddeti” olarak da tanımlanmaktadır (Murphy ve Hoover, 1999). Bunun sebebi kişilerin partnerlerini veya karşılıklı olarak birbirlerine ilişki dinamikleri içerisinde duygusal açıdan zararlar vererek ve çeşitli manipülasyonlar da uygulayarak ilişkiye bağımlı hale getirmeleridir (Gay vd., 2013). Çalışmada psikolojik flört şiddetini ölçek için kullanılan Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği’nde de benzer şekilde psikolojik flört şiddeti alay etme, sözlü tehdit etme, kontrol etmeye çalışma, sosyal çevreden uzaklaştırmaya çalışma ve küçük düşürme gibi davranışlara maruz kalma veya bunları uygulama olacak şekilde tanımlanmaktadır (Toplu-Demirtaş vd., 2018). Bu nedenle güncel çalışmanın tümünde de psikolojik flört şiddeti için bu tanımlama kullanılacaktır.

Psikolojik flört şiddeti diğer flört şiddetlerinden yapısal olarak ayrılmaktadır. Psikolojik flört şiddeti flört ilişkisinde daha örtük ve ince şekilde başlayarak zamanla daha belirgin bir hale gelebilir. Psikolojik flört şiddetinin belirtilen yapısı gereği fark edilmesi ve tanımlanması hem uygulayan hem de maruz kalan için zaman alabilmektedir (Pico-Alfonso, 2005). Psikolojik flört şiddeti davranışları ilişki dinamiklerinde karmaşık, öngörülemez ve her flört sürecinde farklı birçok şekilde ortaya çıktığı gözlemlenmektedir. Fakat yapılan gözlemler sonucunda kişilerin ilk olarak partnerleri üzerinde kontrol sağlamaya çalışırken aynı zamanda onları kendilerine de bağlamak için sürekli birlikte

olma isteği, kimlerle görüştüğü veya ne giydiğine dair sorularla kısıtlayıcı bir kuşatmaya aldığı gözlemlenmiştir (Orpinas vd., 2012). Maruz kalan kişilerden bazıları bu davranışları partnerlerinin onlara “bir çeşit ilgi” göstermesinin sonucu olduğunu düşünebilmektedir (Price vd., 1999). Bu anlayış maruz kalan kişilerin aile, arkadaş ve diğer sevdiklerinden oluşan sosyal çevresinden git gide izole olmasına neden olarak psikolojik flört şiddeti uygulayan kişinin maruz kalan kişi üzerinde oluşturduğu kontrolü artırmaktadır (Callahan vd., 2003; Sharpe ve Taylor, 1999). Bu aşamada maruz kalanın bütünsel iyi oluşuna olumsuz etki edebilecek çeşitli aşağılama davranışlarının yanı sıra korku yaratan, kişiyi sindiren tahakküm/gözdağı davranışlarının da beraberinde getirebilmektedir (Scheffer Lindgren ve Renck, 2008). Henüz fiziksel flört şiddeti görülmediyse aşağılama ve tahakküm/gözdağı davranışlarından sonra psikolojik flört şiddetine fiziksel zarar verici davranışların da eşlik etmesi riski özellikle bu aşama sonrasında artmaktadır (Toplu-Demirtaş ve Fincham, 2022). Gerçekleşen tüm bu süreç esnasında uygulayıcı maruz kalan kişiyi zarar verici ve toksik döngünün içinde daha iyi tutabilmek adına çeşitli düşmanca geri çekilme davranışları da gösterebilmektedir. Maruz kalan kişi uygulayıcının güç dengesini bozacak veya bu döngüden çıkmaya dair herhangi bir davranış sergilediğinde uygulayıcının maruz kalana karşı ilgisini geri çektiği, duygusal ihtiyaçlarına kayıtsız kaldığı, konuşmadığı ve onu görmezden geldiği gözlemlenmiştir (Murphy ve Hoover, 1999). Gerçekleştirilen bu davranışların maruz kalan üzerinde suçluluk duygusu yaratarak uygulayıcının ilişkideki hiyerarşisini sürdürmesine yol açtığı söylenebilir.

Alinyazın incelediğinde psikolojik flört şiddetinin fiziksel, cinsel ve ekonomik gibi birçok flört şiddeti alt alanına eşlik etmesinden dolayı en yaygın flört şiddeti türü olduğu gözlemlenmektedir (Liles vd., 2012). Özellikle beliren yetişkinlik dönemindeki katılımcılarla yapılan çalışmaların incelediği bir meta analizde psikolojik flört şiddetinin görülme sıklığının kadınlarda %95.5 ve erkeklerde %94.5 oranlarına kadar yükselebildiği bulunmuştur (Tomaszewska ve Schuster, 2021). Üniversite öğrencilerinin flört deneyimlerini inceleyen bir araştırmada erkek katılımcıların %80 ve kadın katılımcıların %83’ünün

hayatlarının herhangi bir döneminde en az bir kere partnerlerine psikolojik flört şiddeti uyguladığı sonucuna varılmıştır (Shook vd., 2000). Matud ve diğerlerinin (2023) 930 beliren yetişkin ile yürüttüğü araştırmada ise katılımcıların yarısından fazlasının psikolojik şiddete maruz kaldığı bulunmuştur. Literatürdeki bu çalışmalar psikolojik flört şiddetinin hem uygulanma hem de maruz kalınma açısından beliren yetişkinlerde oldukça yaygın olduğunu göstermektedir.

Psikolojik flört şiddetinin uygulama ve maruz kalma durumlarının cinsiyetlere göre değişimi bakımından alinyazında farklı sonuçlara ulaşan çalışmalar bulunmaktadır. Toplu-Demirtaş'ın (2015) gerçekleştirdiği araştırmada kadınların (%85) erkeklere (%80) kıyasla daha fazla partnerlerine psikolojik olarak baskı uygulama ve kontrol etme davranışları sergiledikleri bulunmuştur. Torres ve diğerlerinin (2012) araştırmasında da benzer sonuçlara ulaşılmış ve kadınların erkeklere kıyasla daha fazla psikolojik saldırganlık davranışı gösterdiği sonucuna varılmıştır. Öte yandan alinyazında erkeklerin kadınlara kıyasla özellikle psikolojik baskı davranışlarını daha fazla uyguladığını gösteren çalışmalar da bulunmaktadır (Stonard vd., 2015). Fakat son yıllarda yapılan çalışmalar psikolojik flört şiddetinin her geçen gün arttığını ve bu nedenle hem maruz kalma hem de uygulama açısından cinsiyetler arasındaki farkın azaldığını göstermektedir (Taft ve Smethurst, 2025; Yan vd., 2024; Zhang Kudon vd., 2024). Güncel alinyazındaki araştırmaların bulgularına bakıldığında psikolojik flört şiddetinin özellikle de beliren yetişkinler arasında araştırılması gereken önemli bir toplumsal olgu olduğu söylenebilir.

Psikolojik flört şiddeti uygulamanın günümüzde en yaygın flört şiddeti türlerinden biri olduğunu gösteren çalışmalar bulunmaktadır (Toplu-Demirtaş ve Hatipoğlu Sümer, 2022). Psikolojik flört şiddetinin prevalansının yüksekliği diğer flört şiddet türleri ile olan ilişkilenebilir. Psikolojik flört şiddeti uygulama davranışlarını kapsayan davranışlar öncelikle kişi tarafından küçük ve zararsız algılanan sınır ihlalleri ile ortaya çıkarak zamanla bu davranışların şiddetleri artmaktadır (Wolfe vd., 2003). Örneğin kişilerin

başlangıçta partnerine nerede olduğunu sorma veya giydiği kıyafetler hakkında yorumlar yapma davranışları zamanla daha şiddetlenerek fiziksel flört şiddetine dönüşebilmektedir. Psikolojik flört şiddeti uygulayan kişiler buldukları ilişkilerde kontrol ve baskı mekanizmalarıyla güç dengesizliği yaratmaktadırlar (Antai, 2011). İlişkide artan güç dengesizliğinin cinsel flört şiddetin de oluşmasına zemin hazırlayabildiği gözlemlenmektedir (Loper vd., 2012). Uygulayıcı kişi maruz kalan kişinin sınırlarını görmezden gelerek kendi talep ettiği cinsel davranışların gerçekleşmesi için maruz kalanın bu davranışlara rıza vermemesi durumunda ortaya çıkabilecek olumsuz sonuçları öne sürmektedir (Bagwell-Gray vd., 2015). Olumsuz sonuçlar bazen bir ayrılma tehditi olabileceği gibi bazen de fiziksel ve dijital flört şiddeti uygulama da olabilmektedir (Marganski ve Melander, 2018).

Psikolojik flört şiddeti uygulama davranışı birçok farklı psikososyal değişken ile açıklanabilir. Yapılan araştırmalar kişilerin beliren yetişkinlik döneminde kurduğu flört ilişkilerinin erken dönem yaşantılarındaki bağlanma figürleri ile kurulan ilişkilerle bağlantısını ortaya koymaktadır (Turan ve Duy, 2020). Bağlanma figürleri ile güvenli bağlanmaya sahip kişilerin özelliklerine bakıldığında yüksek duygu düzenleme becerilerine sahip oldukları (Mikulincer ve Shaver, 2019), çatışmalar sırasında etkili baş etme yöntemlerini tercih ettikleri (Zhang, 2012) ve zihinselleştirme becerilerinin yüksek olduğu gözlemlenmiştir (Fonagy ve Luyten, 2018). Güvenli bağlanma stiline sahip kişilerin hem kendi hem de ötekinin sınırlarına ve ihtiyaçlarına karşı farkındalıkları yüksek olduğu söylenebilir. Dolayısıyla bu kişiler ilişkiler içerisinde özerklik ve yakınlık arasındaki dengeyi sağlıklı bir şekilde kurabildiklerinden flört deneyimlerindeki çatışmalarda partnerini manipüle etme, psikolojik veya duygusal olarak baskı kurma, suçlama ve sözlü tehdit etme gibi psikolojik flört şiddeti davranışlarını göstermek yerine farklı sağlıklı baş etme stratejileri kullanmaktadırlar (Lee vd., 2014). Bu sağlıklı baş etme stratejilerine örnek olarak, duyguların ifadesinde “sen” dili (örn. “Beni hiçbir zaman anlamıyorsun!”) yerine “ben” dilini (örn. “Senle konuşurken sözüm kesildiğinde hiçbir zaman anlaşılılmıyormuş gibi hissediyorum”) kullanarak

iletişime geçmek, açık ve etkin bir iletişim dili benimsemek, yapıcı iletişim stratejileri kullanmak verilebilir (Martin vd., 1999; Shi, 2003). Bunun yanı sıra alinyazındaki çalışmalar güvensiz bağlanma stillerine (kaygılı ve kaçınan) sahip olan kişilerin ise psikolojik flört şiddeti uygulama davranışlarının güvenli bağlanma stiline sahip kişilere kıyasla daha sık olduğunu göstermektedir (Follingstad vd., 2002; Stover vd., 2018). Kaygılı bağlanma stiline sahip kişilerin ilişkilenmelerinde hâkim olan terk edilme korkusu nedeniyle yakınlık kurma ihtiyaçlarının karşılanmadığı anlarda yoğun duygusal tepkilerle aşırı kontrol veya manipülasyon gibi psikolojik flört şiddeti davranışları uygulayabildiği gözlemlenmektedir (Doumas vd., 2008). Kaçınan bağlanma stiline sahip kişilerin ise çatışma anlarında duygusal yakınlıktan uzaklaşmaları sebebiyle psikolojik flört şiddetini partnerlerinin duygularıyla alay etme, ağır eleştirilerde bulunma veya küçümseyici yaklaşma şekillerinde göstermelerinin yanı sıra sessiz kalma, partneri veya onun ihtiyaçlarını yok sayma şeklinde de gerçekleştiği söylenebilir (Spencer vd., 2021).

Alinyazındaki çalışmalar kişilerin içerisinde belirsizliğe ve olumsuzluğa tahammül gibi bileşenleri de barındıran bir kavram olan psikolojik sağlamlığın düşük olduğu kişilerin de psikolojik flört şiddeti davranışları sergilediklerini göstermektedir (Howell vd., 2018). Belirsizliğe ve olumsuzluğa tahammül becerilerinin gelişmiş olduğu kişilerde çatışmalar her zaman olumlu sonuçlanmasa dahi kişilerin hem kendi hem de partnerlerinin olumsuz duygularını kapsayabildiği ve dürtüsel kararlar almaktan kaçındığı görülürken bu becerilerin daha az geliştiği kişilerde empati kurmanın zorluğu göze çarpmaktadır (Romero-Martínez vd., 2016). Dolayısıyla empati kurmadaki zorluk psikolojik flört şiddeti uygulayan kişinin maruz kalan üzerinde oluşturduğu hasarları fark edememesine ve şiddet döngüsünün devam etmesine de yol açabilir.

Psikolojik flört şiddetine maruz kalma da özellikle beliren yetişkinlerde odaklanması gereken bir toplum ruh sağlığı konusudur. Yapılan araştırmalar her 3 beliren yetişkinden 1'i flört ilişkilerinde psikolojik flört şiddetine maruz kaldığını bildirmektedir (Ybarra vd., 2016). Fakat maruz kalma oranları bu

kadar yüksel bir flört şiddeti olmasına rağmen maruz kalan kişinin fark etmesi ve tanımlaması açısından bazı zorluklar yaşanmaktadır. Psikolojik flört şiddetine maruz kalmanın toplumsal ve bireysel düzeydeki etkilerinin fiziksel flört şiddeti gibi somut şekilde gözlemlenmemesi onun fark edilmesini ve tanımlanmasını zorlaştıran temel faktörlerden biridir (Toplu-Demirtaş ve Hatipoğlu-Sümer, 2022). Fakat psikolojik flört şiddetine maruz kalmak kişinin ruh sağlığını ve psikolojik bütünlüğünü hem kısa hem de uzun vadede olumsuz şekilde etkilemektedir (Dillon vd., 2013).

Psikolojik flört şiddetine maruz kalmayı bireysel düzeyde inceleyen araştırmalarda çocukluk çağı deneyimlerine dikkat çekmektedir. Kişiler erken dönemlerde etrafında gördükleri deneyimlerle birlikte çeşitli şemalar oluşturur ve gelecekteki hayatlarını bu şemalar üzerine inşa ederler (Piaget ve Cook, 1952). Sosyal öğrenme olarak açıklanan bu öğrenme türüne göre çocuk ilk olarak ailesindeki ilişkilere göre bu temeli oluşturmaktadır (Bandura ve Walters, 1977). Yapılan araştırmalar çocukluk çağında aile içinde şiddete tanık olan ve erken dönem travma deneyimi kişilerin güvenlik algısının sarsılabileceğini göstermektedir (Dye, 2018). Dolayısıyla erken dönem olumsuz çocukluk çağı deneyimlerine maruz kalan kişilerin sosyal öğrenmenin de etkisiyle şiddeti “olağan olan” şeklinde içselleştirebileceği ve hayatın ilerleyen kısımlarında flört ilişkilerinde erken dönemde deneyimlediği ilişkilere benzerlerini aramaya eğilimi olabileceği gözlemlenmektedir (Manchikanti Gómez, 2011; Miller vd., 2011). Psikanalitik kurama göre tekrar zorlantısı olarak da adlandırılan bu sürece göre kişi, travmatik yaşantıları yeniden yaşama ve bu sefer onu kontrol altına alma arzusu ile bilinçdışı bir süreçle beraber kendisini psikolojik flört şiddetine maruz kalan bir pozisyonda bulabilir (Freud, 1920). Alinyazın incelendiğinde olumsuz çocukluk yaşantılarının yanı sıra kişinin kendisine yönelik algılarının olumsuz olması, düşük özsaygı, güvensiz bağlanma stillerine sahip olma, sosyal izolasyon, düşük sosyal destek ve zihinselleştirme becerisi gibi etmenlerin de psikolojik flört şiddetine maruz kalmayı etkileyen risk faktörleri arasında olduğu gözlemlenmiştir (Follingstad vd., 2002; Stith vd., 2004; Stover vd., 2018).

Psikolojik flört şiddetine maruz kalmanın kişilerde oluşturduğu zarar verici etkileri araştıran birçok araştırma bulunmaktadır. Yapılan araştırmalar psikolojik flört şiddetine sistemik ve sürekli olarak maruz kalmanın maruz kalan kişilerde depresyon, anksiyete, madde kullanım ve yeme bozuklukları gibi ruh sağlığı sorunlarına yol açtığını göstermektedir (Coker vd., 2002; Lagdon vd., 2014). Katz ve diğerleri (2000) psikolojik flört şiddetine maruz kalan kişilerin ilişkilerinde sistematik bir şekilde suçlanma, hakaret edilme, aşağılanma ve küçük düşürülme deneyimlerini yaşamasından ötürü kendilik algılarının olumsuz etkilenecek özdeğer duygularında düşüşler yaşandığını bulmuşlardır. Aynı zamanda psikolojik flört şiddetine maruz kalmanın yüksek oranda depresyon belirtilerine yol açarak kişilerde travma sonrası stres bozukluğu geliştirme risklerini de arttırdığı gözlemlenmiştir (Beydoun vd., 2012; Pico-Alfonso, 2005). Dahası, psikolojik flört şiddet içeren ilişkilerde maruz kalan kişilerin uygulayıcı partnerleri ile travma bağı geliştirdikleri durumlarda ilişkiyi sürdürme eğiliminde olduklarından psikolojik sıkıntılarına ek olarak günlük yaşam ve ilişkilerinin de olumsuz etkilendiği bulunmuştur (Dutton ve Painter, 1993). Günlük yaşamdaki etkilerine mesleki ve akademik performansta düşüş (Brewer ve Thomas, 2019), dikkat dağınıklığı (Arrondo vd., 2023), tahammülsüzlük (Giordano vd., 2016), reaktif duygu durum (Babcock vd., 2005) ve tükenmişlik (Beltrán-Morillas, 2023) örnek verilebilir.

Psikolojik flört şiddetine maruz kalan kişilerin ilişki dinamiklerindeki olumsuz etkilerle birlikte buldukları ilişkiyi değerlendirme biçimlerinin ve flört ilişkilerine karşı tutumlarının da etkilendiği söylenebilir. Yapılan araştırmalarda psikolojik flört şiddetine maruz kalan kişilerin ilişkilerinde kısıtlayıcı kıskançlık, kontrol, sahiplenme gibi davranışların bulunduğu ve maruz kalan kişilerden bir kısmının bu davranışları aşkın bir göstergesi olarak algıladığı gözlemlenmiştir (Fincham vd., 2008). Romantik ilişkilere dair mitlere olan bu inançların artması kişilerin şiddeti tolere ederek sağlıklı ilişkilerini sürdürmelerine sebebiyet verebilir (Ehrensaft, 2008). Öte yandan psikolojik flört şiddetine maruz kalan ve sağlıklı ilişki dinamiğinden kendini çıkarmaya çalışan kişilerin de uygulayıcı partnerleri tarafından gerçekleştirilen

“gaslighting” davranışları sonucunda flört ilişkilerine dair hissettikleri güvensizlik, korku ve umutsuzluk gibi duyguların ilişkilerde kalmalarına sebep olduğu söylenebilir (Hailes ve Goodman, 2025). Kişilere gerçeği sorgulatma ve sürekli manipüle etmeyi kapsayan bir davranış kalıbı olarak tanımlanan gaslighting sebebiyle maruz kalan kişi uygulayıcı kişinin söylemlerine inanarak zaman geçtikçe kendini ve iç sesini susturmaya başlamaktadır. Dolayısıyla psikolojik flört şiddetine maruz kalan kişilerin sosyal izolasyon davranışlarının arttığı da gözlemlenmektedir (Lainer ve Maume, 2009). Geçmişlerinde psikolojik flört şiddetine maruz kalmış kişilerle yapılan bir araştırmada şiddete maruz kalmanın kişilerin flört ilişkilerine dair şemalarının da olumsuz etkilendiği gözlemlenmiştir (Minto vd., 2022; Pilkington vd., 2021). Dolayısıyla psikolojik flört şiddetine maruz kalmış kişilerin yeni ilişkilenebilirliğe adım atma konusunda zorlandığı, aşırı temkinli ve şüpheli davranışları hatta bazı durumlarda flört ilişkilerinden kaçınma davranışları sergiledikleri söylenebilir (Roberts vd., 2008).

2.2 BENLİĞİN FARKLILAŞMASI

Amerikalı psikiyatrist Murray Bowen tarafından ortaya konulan “Bowen Aile Sistemleri Teorisi”nin gelişimi 1950 yıllarına dayanmaktadır (Kerr, 1984; Kerr ve Bowen, 1988). Kuramın oluşmasındaki temel faktör Bowen’in şizofreni tanısı almış kişilerle yürüttüğü tedavi çalışmalarına yalnızca tanı almış bireyi değil bu kişilerin ailesini de dahil etmeye başlamasıdır (Kerr ve Bowen, 1988; Murdock, 2012). Bowen, aileyi dahil ettiği gözlem çalışmalarında kişilerin ruhsallığının ve psikopatolojisinin aile üyeleriyle arasındaki duygusal bağlarla olan ilişkisine dikkat çektiği söylenebilir. Bu doğrultuda Bowen Aile Sistemleri Kuramı, kişilerin kendilerinin, davranışlarının ve ilişkilerinin bireysel düzlemde değil kuşaklararası aile sistemleri içerisinde anlamlandırılmaya odaklanıldığı kapsamlı ve bütüncül bir yaklaşım olarak tanımlanmaktadır (Bowen, 1993).

Bowen yaptığı çalışmalarda kişilerin aileleri ile kurdukları temaslarda birbirleri üzerinde oluşturdukları güçlü duygusal etkileri fark etmiştir (Bowen, 1978). Buradan yola çıkarak Bowen, yaklaşımında aileyi bir sistem olarak ele almaya karar vermiştir (Kerr ve Bowen, 1988). Dolayısıyla, ailenin bir üyesinin deneyimledikleri diğer aile üyeleri veya aile üyeleri arasındaki ilişkilennmeler üzerinde çeşitli etkilere sebep olarak kişinin duygu, düşünce ve davranışlarında rol oynayabilir. Bu nedenle duygusal bir birlik olarak ele alınan aile sistemi içerisinde bireysellik ve beraberlik kavramları arasındaki dengenin önemi göze çarpmaktadır (Kerr, 1984; Kerr ve Bowen, 1988; Regina, 2011). Bowen (1976)'a göre bireysellik ve beraberlik birbirlerini tamamlayan iki kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Bireysellik kişiyi farklılaşmaya, özgünlüğe ve biricikliğe iterken beraberlik ise bağlanmaya, ilişki kurmaya ve beraberliğe yönlendirmektedir. Bowen (1978)'a göre birbirlerine zıt olan bireysellik ve beraberlik kavramları arasındaki dengenin bozulması aile sistemi içerisindeki kaygıyı oluşturan temel faktörlerdendir. Bowen yaklaşımında kaygıyı aile sistemler içerisinde nesiller arası aktarılan bazı konulara karşı oluşabilecek duyarlılık ve dışsal stres faktörleri olarak bütünleşik bir biçimde ele alır (Brown, 1999). Bir diğer deyişle, ailedeki kişiler aşırı bireysellik veya aşırı beraberlik durumlarına karşı gösterdikleri davranış örüntüleri üzerine düşünmüyorsa sistem içerisinde kronik bir kaygı ve duygusal tepkisellik durumundan söz edilebilir (Bartle-Haring ve Probst, 2004; Bowen, 1993; Kerr ve Bowen, 1988). Bowen Aile Sistemleri Terapisi'nin amacı da aile sisteminde oluşan kaygı ve duygusal tepkiselliği tek bir özneye odaklanarak değil tüm duygusal birliğin nasıl şekillendiği ve işlediği konusunda kişilere farkındalık kazandırarak onların benliklerinin farklılaşma seviyelerini arttırmaktır (Brown, 1999).

Bowen'ın Aile Sistemleri Teorisi'ni oluşturan 8 temel kavramdan bahsedilebilir (Bowen, 1978). Bu kavamlar üçgenler, aile yansıtma süreci, çekirdek ailenin duygusal sistemi, çok kuşaklı aktarım süreci, kardeş pozisyonları, duygusal kopma, toplumsal gerileme ve benliğin farklılaşması veya benliğin ayrımlaşması olarak tanımlanmaktadır. Güncel araştırmada

Bowen'ın teorisini oluşturan 8 kavramdan teorisinin temelini oluşturan kavramlardan benliğin farklılaşması olgusuna odaklanılmıştır. Benliğin farklılaşması kişinin kendi benliği üzerine düşünerek onu tanımladığı ve içinde bulunduğu hem düşünsel hem de duygusal süreçlerden kendini ayırdığı bir bağımsızlaşma, özgürleşme süreci olarak tanımlanabilmektedir (Kerr ve Bowen, 1988). Benliğin farklılaşması her kişinin temellerini erken çocukluk döneminde attığı bir süreçtir (Skowron, 2005). Dolayısıyla her kişi çocukluk çağında ebeveynlerinden ve ailesinden farklılaşmaya çalıştığı bir evreden geçtiği söylenebilir. İdeal şartlarda anne-bebek arasındaki simbiyotik ilişkinin zamanla yerini çocuğun anneden düşüncesele, duygusal ve davranışsal olarak farklılaşmaya bırakması buna örnek verilebilir (Bowen, 1993; Lich ve Chabot, 2006).

Aile kavramını oluşturan temel öğeye bakıldığında ilk etapta göze çarpan kısım üyelerin birbirine duygusal olarak yoğun bir şekilde bağlı olmasıdır (Hill, 1970; Moen ve Wethington, 1992). Dolayısıyla aile sisteminin, içinde bulunan üyelerin benliklerini düşünce ve duygusal boyutta etkiledikleri söylenebilir. Bu doğrultuda aile sistemindeki herhangi bir değişikliğin sistemin diğer halkalarında da değişiklik yarattığı gözlemlenmiştir (Bowen, 1993). Karşılıklı bağımlılık olarak tanımlanan bu sürecin etki düzeyi her aile sisteminde farklılık gösterse de varlığını her aile sisteminde sürdürmektedir (Bowen, 1978). İki farklı zıt uçta gözlemlenen karşılıklı bağımlılığın ve bağımsızlığın her ikisinin de aşırılığı aile sisteminin potansiyel stresli olaylara karşı kaygı seviyelerinde yüksek bir artışla beraber tepkiselliğe yol açacağı söylenebilir (Bowen, 1993). Bu doğrultuda, benliğin farklılaşması kişilerin hem bireysel düzeyde duygu ve mantık arasındaki hem de kişilerarası düzeyde karşılıklı bağımlılık ve bağımsızlık arasındaki dengeyi sağlayabilmesidir (Bowen ve Kerr, 1988).

Benliğin farklılaşma süreci kişilerarası ve kişinin kendi ruhsallığı içerisinde yani intrapsişik olmak üzere iki farklı süreç halinde gerçekleşmektedir (Bowen, 1978). Her iki farklı süreçte de bir dengeden bahsetmek mümkündür. Kişilerarası boyutta benliğin farklılaşması bireyin sosyal ilişkilerinde bir başkası tarafından yönlendirilmeden veya ilişkilerini

tamamen koparmadan yakınlık, birliktelik ve özerklik ihtiyacını gerçekleştirebilmesi anlamına gelmektedir (Kerr ve Bowen, 1988; Skowron ve Friedlander, 1998). Öte yandan intrapsişik boyutta benliğini farklılaştırma seviyesi düşük olan kişiler hem aile sistemi içerisindeki bireylerle hem de sosyal ilişkilerinde tamamen duygusal olarak kopuk veya adeta iç içe geçerek bir “bütün” olmuş şekilde konumlandığı gözlemlenmektedir (Kerr ve Bowen, 1988; Skowron ve Friedlander, 1998). Birbirine iki zıt uçta duran bu iki kavramdan duygusal kopukluk, kişinin esnek bir yapıya kıyasla katı bir şekle bürünerek kişilerarası ilişkilerinde kendisini geri çekmesi olarak tanımlanabilir (Bowen, 1978). Duygusal kopukluğun getirdiği aşırı bireyselleşme kişinin sosyal bağlantıları yardımıyla karşılaması gereken yakınlık ihtiyacının önüne geçmektedir. Çünkü burada kişi içinde bulunduğu ilişkinin getirdiği duygusal ve fiziksel yük nedeniyle duygusal tepkisellik yoluyla kendine aşılması güç sınırlar oluşturmaktadır (Bartle-Haring vd., 2007; Bowen, 1978). Diğer uçta duran iç içe geçme durumunu ise Bowen füzyon olarak adlandırmaktadır (Brown, 1999). Bowen (1976)’a göre yüksek kaygıya sahip aile sistemleri farklılaşmamış ego kitleleridir. Bir diğer deyişle aile sistemindeki kişiler özerk olarak hareket etmenin aksine tek bir ego olarak davranmaktadır. Füzyona uğramış ailelerin aşırı duygusal yoğun ilişkileri nedeniyle iç içe geçtikleri söylenebilir (Bowen ve Kerr, 1988) Benliğin işlevsel şekilde farklılaşmadığı füzyon durumundaki bireylerde öncelik ötekinin ihtiyaçları ve istekleridir (Bowen, 1978). Her kişinin temel ihtiyaçlarından olan yakınlık ihtiyacı içerisinde ilgi görme, onay alma ve sevilme gibi ihtiyaçları barındırıyor olsa da füzyon durumunda diğerlerinin onayı ve kabulüne olan bağlılık olması gerektiği seviyeden daha yüksek durumdadır (Charles, 2001). Dolayısıyla, kişi ötekine bu denli bir bağlılık durumunda kendi benliğine odaklanamamakta, kendi ihtiyaçlarını algılamakta zorlanmakta ve tüm bunlar sonucunda da benliğini ayırma sağlamamaktadır.

Bowen’a göre kişinin içinde iki farklı benlik imajından bahsedilebilir. Bunlar temel veya tutarlı benlik (solid self) ve yalancı veya sözde benlik (pseudo self) olarak adlandırılmaktadır (Hall, 1983). Tutarlı benlik bireylerin

temelindeki sabitleşmiş, pazarlığa kapalı ve bütünleşmiş inanışlarından oluşmaktadır (Papero, 1983). Tutarlı benlik söz konusu olduğunda “ben pozisyonu” devreye girer. Ben pozisyonuyla birlikte tutarlı benlik, dışsal faktörlerden etkilenmeyen ve ilişkilerde değişmeyen fikirlerden oluşur (Bowen, 1993; Kerr ve Bowen, 1988). Tutarlı benliğin inançlarının ve yaşam ilkelerinin birbirleriyle tutarlılık gösterdiği de söylenebilir. Sözde benlik ise tutarlı benliğin aksine ötekilerin söyleminden etkilenmeye açık, ilişkinin durumuna göre düzelebilen veya bozulabilen görece daha dayanıksız bir yapıdır (Bowen, 1978; Papero, 1983). Sözde benlik bu yapısı nedeniyle aile sistemi içerisinde kronik kaygıdan etkilenmeye açıktır (Bowen, 1978). Kaygının yoğun olduğu durumlarda kişilerin ruhsal dengesinde dalgalanmalar yaşanabilir ve bu nedenle duygusal tepkisellikle beraber ötekine (ilişkiye) odak artar (Kerr ve Bowen, 1988). Sözde benliğin öne çıktığı bu gibi durumlarda kişiler daha az düşünce odaklı olabileceğinden düşünceleri üzerine yeterince düşünmeden içeri alma eğiliminde olabilmektedirler (Bowen, 1978). Bir diğer deyişle sözde benlik birleşme ve iç içe geçmekle ilişkiliyken temel benlik farklılaşma ile ilişkilidir. Çünkü temel benlik seviyesi yüksek kişiler başkalarına odaklanmadan kendi içlerinde kaygıya tahammül edebilmektedirler (Jankowski ve Hooper, 2012; Kerr ve Bowen, 1988). Özetle kişinin benliğinin ayrışma düzeyi arttıkça dış etkenlerden etkilenme seviyesi düşmekte ve kendi fikirlerini öne çıkarma seviyesi ise yükselmektedir (Kerr, 2003).

2.2.1 Benliğin Farklılaşması Boyutları

Kerr ve Bowen (1988) benliğin farklılaşmasını ben pozisyonu, duygusal tepkisellik, duygusal kopma ve iç içe geçme / kaynaşma olarak dört farklı duygusal boyutta incelemişlerdir. Bu dört farklı alt boyut hem intrapsişik hem de kişilerarası süreçlerde karşılaşılabilen öğelerdir.

“Ben Pozisyonu”, kişilerin kurdukları iletişimde çeşitli duygu, düşünce ve tutumlarını herhangi bir baskıdan veya dışsal faktörden etkilenmeden temel benliğiyle uyumlu bir şekilde ifade etmesi olarak tanımlanmaktadır (Kerr ve Bowen, 1988). Ben pozisyonu alabilen kişilerin istikrarlı bir benlik hissini

sürdürmekte başarılı oldukları ve dolayısıyla ötekenden gelen onay veya takdire bağımlı kalmadan kişilerarası ilişkilerini sürdürdükleri söylenebilir. Kaygının yükseldiği anlarda kişinin kendi kişisel görüşlerine sadık kalarak fikirlerini dile getirebilmesi ben pozisyonu seviyesi ile ilişkilidir (Lampis vd., 2020). Farklılaşma seviyeleri düşük kişilerin ise ben pozisyonunu sağlamakta zorlanmalarından ötürü ötekilerin onayı ve fikirleri olmadan harekete geçmekte zorlandığı gözlemlenmektedir (McCarrey vd., 1971).

“Duygusal Tepkisellik” duygusal olarak aşırı uyarılma sonucunda duygu düzenleme becerisindeki azalmayla birlikte kişilerin duygularının mantıklı düşünme kabiliyetlerinin önüne geçmesi ile karakterizedir (Janowski ve Hooper, 2012; Kerr ve Bowen, 1988). Duygusal tepkisellik davranışları aşırı uyarılma ile birlikte dürtüsellik ve duygu patlamaları olarak karşımıza çıkabileceği gibi aşırı geri çekilme, içe yönelme ve kapanma şekillerinde de gözlemlenebilir (Bowen, 1978). Benlik farklılaşma seviyesi yüksek kişiler duyguları ve düşünceleri birbirinden ayırt etme seviyesinin yüksekliği ve kaygıya tahammül becerilerinin gelişmiş olması gibi nedenlerden dolayı düşük duygusal tepkisellikle eşleştirilirken benlik farklılaşma seviyesi düşük olan kişilerde ise yakınlık arayışı ve özerklik arasındaki dengeyi sağlamaktaki zorlukla beraber yüksek duygusal tepkisellikten bahsedilebilir (Bartle-Haring vd., 2007).

“Duygusal Kopma” kişilerin ötekilerine ve aile sistemi içerisinde kuşaklararası olarak birbirlerine olan bağımlılığın ortaya çıkardığı kaygıyla baş etmek için kullanılan yöntemlerden biri olarak tanımlanabilmektedir (Bowen, 1978). Kişiler duygusal kopmayı “sağlıklı” bir farklılaşma ve ayrışma yöntemi olarak algılayabilmektedir. Fakat duygusal kopmada kişi özerklik ve yakınlık kurma arasındaki dengede aşırı bireyselleşmeye daha yakın durarak yakınlığın önemini hiçe sayarak katı sınırlar oluşturmakta, kısa süreli bir “rahatlama” deneyimlese de uzun vadede kişinin aile içerisindeki yoğun duygusal tepkiselliğini sürdürmesine yol açmaktadır (Bowen, 1976; Kerr ve Bowen, 1988). Bowen (1978), sağlıklı olmayan bir ayrışma türü olan duygusal kopmayı kişilerin özellikler ebeveynleriyle aralarında çözümlenemeyen

duygusal bağlara karşı geliştirdiği bir tür “kaçış” olarak tanımlamaktadır. Dolayısıyla benlik farklılaşma seviyesi düşük bireylerin duygusal kopma davranışlarını daha çok tercih ettiğini hatta karşılıklı bir ilişki olarak bu kopmalar sebebiyle benlik farklılaşma seviyelerinin düşük kaldığı söylenebilir (Skowron ve Friedlander, 1988).

Son olarak “İç içe geçme / Kaynaşma” ise başkalarına olan bağımlılık ve onlarla olan uyumu önceleyerek kendi duygu, düşünce ve isteklerini ikinci planda tutma davranışı ile karakterizedir (Kerr ve Bowen, 1988). Bu durumdaki kişilerin buldukları ilişki sistemindeki fikirleri kendi benlik süzgeçlerinden geçirmeden tümüyle kabul ettikleri söylenebilir. İç içe geçme durumu kişilerin benlik duygularını zayıflatır ve kişisel sınırları netleştirmeyi zorlaştırabilir (Skowron ve Schmitt, 2003). Dolayısıyla kişiler kaygıyı ve olası çatışmayı göze almaktan kaçınarak ötekilerinin fikirlerine uyumlanmayı, başkalarının hayatlarına dahil olmayı tercih ederler (Haefner, 2014; Tuason ve Friedlander, 2000). Çünkü diğer kişilerden uzakta kalmayı benlikleri için tehdit edici bir unsur olarak algıladıkları söylenebilir.

2.2.2 Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddeti

Bowen (1976)’a göre benliğin farklılaşması bireyin kendi içsel sürecinde mantıksal ve duygusal süreçlerini birbirinden ayırması, ötekilerle ilişkisini sürdürürken de özerkliğini koruyabilmesi ile mümkündür. Dolayısıyla kişilerin benliklerinin farklılaşma seviyelerinin onların sosyal ilişkilerini de doğrudan etkilediği söylenebilir. Yapılan araştırmalarda yüksek benlik farklılaşma seviyesine sahip kişilerin yüksek stres seviyesi içeren kişilerarası çatışmalarda bile duygu ve düşünce süreçlerini birbirinden ayırabildiği, duygusal olarak esnek ve bağımsız olabildikleri, duygusal tepkiselliğe başvurmadan daha sağlıklı baş etme stratejilerini tercih ettiğini göstermektedir (Haefner, 2014). Öte yandan düşük benlik farklılaşma seviyesine sahip kişilerin ise hem kendi intrapsişik hem de kişilerarası süreçlerinde dengede kalmakta zorlandıkları ve bu sebeple öteki ile iç içe geçmeye veya duygusal olarak kopmaya başvurarak görece daha tepkisel ve sağlıksız baş etme stratejilerine başvurdukları

söylenbilir (Peleg ve Messerschmidt-Grandi, 2019). Literatürde yer alan bu bulguların doğrultusunda Bowen'ın Aile Sistemleri Kuramı'ndan gelen "benliğin farklılaşması" kavramının flört ilişkilerindeki şiddeti anlamlandırmak için kullanıldığı yaklaşımlar mevcuttur (Likcani vd, 2017; Sheikh vd., 2013).

Alanyazında benliğin farklılaşmasının psikolojik flört şiddeti ile ilişkisini ele alan çalışmalar sınırlıdır. Bartle ve Rosen (1994) yaptıkları çalışmada kadın partnerlerine flört şiddeti uygulayan erkeklerin bu davranışı gösterme nedenlerini düşük benlik farklılaşma seviyesi ile ilişkilendirmiştir. Nitel yöntemlerle gerçekleştirilen bu araştırmada katılımcılarla yapılan görüşmeler incelendiğinde düşük benlik seviyesine sahip erkeklerin yüksek stres anlarında mantık ve duygu arasında denge kurmakta zorlanarak stresle baş edebilmek için şiddete yöneldiği gözlemlenmiştir. İlişkilerde kendini ifade etmekte zorlanan düşük farklılaşma seviyesine sahip bu kişilerin partnerleri üzerinde baskı ve kontrol kurmaya çalışmasının psikolojik flört şiddetini oluşturan aşağılama, tehdit etme, manipülasyon ve kıskançlık gibi davranışlara da yol açacağı söylenebilir (Sullivan, 2019). Katafiasz (2020)'ın gerçekleştirdiği çalışmadaki düşük benlik farklılaşmasına sahip kişilerin stresli anlarda duygusal tepkiselliklerinin artmasıyla çatışma durumlarında şiddete zemin hazırladığı bulgusu bunu kanıtlar niteliktedir. Şiddeti uygulayan kişilere ek olarak maruz kalan kişilerin de benlik farklılaşma seviyesinin düşük olduğunu gösteren çalışmalar mevcuttur (Likcani vd, 2017; Sheikh vd., 2013). Dolayısıyla psikoloji flört şiddetine maruz kalan kişilerin şiddet döngüsü içerisinde kendini çıkarmakta zorlanmasının nedenlerinden birisinin de düşük benlik farklılaşma seviyesiyle birlikte ortaya çıkan kaynaşma, başkalarının onay ve kabulüne bağlı kalmaya kendini zorlama davranışları olduğu öne sürülebilir (Likcani, 2013). Temel benliğin aksine sahte benliğin öne çıktığı bu zamanlarda uyumlanmanın kendini susturma davranışıyla da kendini gösterdiği gözlemlenmiştir (Kerr ve Bowen, 1988; Pokharel vd., 2022).

Rosen, Bartle-Haring ve Stith (2001) Bowen Aile Sistemleri Kuramı'nı kullanarak beliren yetişkin üniversite öğrencilerinin flört ilişkilerindeki şiddet kavramını araştırmıştır. Çalışmanın sonucunda hem aile sisteminin kökenindeki

şiddet deneyimlerinin hem de benliğin farklılaşma seviyesinin flört şiddetinin oluşmasında etkili olduğu sonucuna varılmıştır. Ek olarak benlik farklılaşma seviyesinin flört şiddeti uygulamayı %36 ve maruz kalmayı ise %30 açıkladığı görülmüştür (Rosen vd., 2001). Çalışmanın bulguları doğrultusunda benliklerini farklılaştırmakta zorlanan kişilerin flört ilişkilerinde bir çift olarak da farklılaşma konusunda zorlandığı söylenebilir. Badenes-Ribera ve arkadaşları (2016) yaptığı çalışmada flört şiddeti uygulayan kişilerin partneriyle yaşadıkları içe içe geçme deneyimlerinin şiddet içeren çatışma stratejilerini arttırdığını bulmuşlardır. Düşük benlik farklılaşma seviyesine sahip kişilerin kaygılı ve kaçınan güvensiz bağlanmaya olan eğilimlerinin de füzyonu etkilediği söylenebilir (Lampis ve Cataudella, 2019; Skowron ve Dendy, 2004). Dolayısıyla kişilerin benlik farklılaşma seviyelerinin flört ilişkilerindeki ilişki doyumlarını, ilişkiyi sürdürme becerilerini de etkilediği söylenebilir. Daha düşük benlik farklılaşma seviyesine sahip kişilerin hem geçmişte hem de güncel olarak psikolojik flört şiddeti deneyimleme olasılığının arttığını kanıtlayan bulgular da bunu destekler niteliktedir (Likcani vd., 2017; Rosen vd., 2001).

2.3 ZİHİNSELLEŞTİRME

Zihinselleştirme, kişilerin hem kendisini hem de etrafındakileri ihtiyaçlar, arzular, duygular, inançlar, hedefler ve nedenler gibi kasıtlı zihinsel durumlar bakımından önce algılamasını sonrasında ise algıladıkları ile bağlantılı olarak açık ve örtük şekillerde bilinçli şekilde yorumlayabilmesini sağlayan bir beceri olarak tanımlanmaktadır (Bateman ve Fonagy, 2016; Fonagy vd., 1998). Bu beceri insanları diğer üst düzey primatlardan ayıran bir özelliktir (Bateman ve Fonagy, 2010). Çünkü zihinselleştirme bireylere kişilerarası iletişimi sağlarken hem kendinin hem de ötekinin zihinsel süreçlerinin farkında olma, duyguları ve ihtiyaçları düzenleme gibi özellikleri de kazandıran üst düzey bir bilişsel süreçtir (Bateman ve Fonagy, 2016). Kişinin benliğinin ve kendilik algısının oluşmasına önemli bir role sahip olan zihinselleştirme becerisinin gelişiminin temelleri erken çocukluk dönemindeki birincil bakım veren ve bebek arasındaki

ilişkiye dayanmaktadır (Fonagy ve Allison, 2013). Zihinselleştirme becerisinin oluşumu ve gelişimi genellikle birincil bakım veren olan annenin bebeğin zihinsel durumunu kendi üzerinden bebeğe yansıtmasıyla şekillenmektedir (Gergely ve Watson, 1996). Bu doğrultuda zihinselleştirmenin bebeğin bakım verenle kurduğu güvenli ilişkide geliştiği ve değiştiği söylenebilir (Van Overwalle ve Baetens, 2009). Bakım verenin gerçekleştirdiği bu kompleks yansıtma sayesinde çocuk önce kendi zihinsel durumu fark etmeye, anlamlandırmaya başlarken aynı zamanda zamanla bunları düzenleme becerisi de kazanır. Bu doğrultuda zihinselleştirmenin içerisinde duygu, düşünce ve davranışı düzenlemenin barındığı öz-düzenleme becerisiyle de ilişkili olduğu söylenebilir (Gergely ve Unoka, 2008).

Zihinselleştirme becerisi gelişmeden önce erken yaşantısal dönemde bebek birbirinden farklı özellikleri olan üç farklı aşamadan geçmektedir (Choi-Kain ve Gunderson, 2008; Fonagy vd., 1998; Luyten vd., 2020). Bunlar psişik eş değerlilik modu, teleolojik mod ve temsili mod olarak adlandırılmaktadır. Zihinselleştirme öncesindeki bahsi geçen evrelerin anlaşılması etkilerinin yetişkinlik hayatında da görünür olabilme ihtimaliyle ilişkilidir (Fonagy ve Target, 1998). Yapılan araştırmalar kişilerin beliren yetişkinlik ve yetişkinlik dönemlerinde de kişilerarası ilişkilerinde oluşan durumlar nedeniyle zihinselleştirme öncesindeki evrelere gerileyebildiklerini göstermiştir (De Meulemeester vd., 2017). Kişilerin zihinselleştirme becerilerini şekillendiren modlardan ilki olan psişik eş değerlik modunda çocuğun kendi gerçekliği ve başkalarının gerçekliği arasındaki farklılığı göremediği bir süreç hakimdir (Fonagy, 2011). Bu evredeki çocuklar duygularını tam olarak tarif edemediğinden ve fark edemediğinden ötürü birincil bakım verenlerinin duygusal ihtiyaçlarına sürekli olarak karşılık vermelerine ihtiyaç duyarlar. Bu modun öne çıkan özelliklerinden bir diğeri ise çocuğun zihninden geçen duygu ve düşüncelerin kesin olarak dış dünyaya da yansıtacağı yanılığısındır (Fonagy ve Target, 1998). Çocuk zihinsel temsillerinin yalnızca tek bir olasılıkla ilgili olabildiği ve dış dünyaya da bunun aktarılacağını düşündüğünden gerçekliğin daha katı, esnek olamayan bir yapısı vardır. Örneğin çocuk bulunduğu ortamın

tehlikeli olabileceğini düşünüyorsa ve bu nedenle korku duygusu hissediyorsa bu onun için tek gerçektir ve farklı bir alternatifin varlığı onun için düşünülememektedir. Bir diğer mod olan teolojik modda ise çocuk çevresini eylerim altında yatan zihinsel süreçlerden ziyade gözle görülebilir, fiziksel sonuçlara göre değerlendirmeye başlar (Bateman ve Fonagy, 2019). Bir diğer deyişle, bu modda çocuk içsel süreçlerini yalnızca bir fiziksel sonucun varlığıyla anlamlandırabilir. Birincil bakım verenlerin kendi ihtiyaçlarına verdikleri tepkileri gözlemleyerek kendilerinin fiziksel terimlerle sosyal ortamlarda değişim yaratabildiklerini fark ederler (Fonagy vd., 1998). Bu evrede birincil bakım verenlerin çocuğun ihtiyaçlarını anlaması ve uyumlanması çocuğun öz ve duyu düzenleme becerilerine zemin hazırlaması sebebiyle önem taşımaktadır (Fischer-Kern ve Tmej, 2019). Zihinselleştirme öncesindeki son evre olan temsili moda geçiş ise çocuğun davranışlarıyla yalnızca başkalarının değil kendi zihinsel süreçlerinde de değişiklikler yarattığını fark etmesiyle mümkün olmaktadır (Luyten vd., 2020). Temsili moddaki çocuklar zihinsel süreçlerin varlığını gerçeklikteki bağlantıların kopuk şekilde algılamaya başlamaktadırlar (Van Overwalle ve Baetens, 2009). Temsili mod içerisinde çocuğun zihinsel süreçlerinin gerçeklik ile bağlantısının kurulmasını birincil bakım verenin çocuğun duyu ve düşüncelerini hem sözel hem de zihinsel olarak yansıtabilme becerisi belirlemektedir (Luyten vd., 2020).

Zihinselleştirme becerisi kişilerarası ilişkilerin oluşması, gelişmesi ve değişmesinde önemli bir role sahiptir (Slade, 2005). Bu beceri sayesinde kişi kendi benliğinin farkına varır ve bunu kişilerarası ilişkilerde dışa vurabilir. Zihinselleştirme kişinin sadece kendisinin değil ötekilerin duyu, düşünce ve davranışlarının da belirli bir zihinsel durumun sonucu olduğunu kavramasına olanak sağlayan bir beceridir (Bateman ve Fonagy, 2004). Kişilerin başkaları ile empati kurabilme, uzlaşabilme, ilişkilerde perspektif alabilme ve yorumlama becerileri zihinselleştirme becerisi ile ilişkilidir (Wu vd., 2022). Bir diğer deyişle kişilerin bireysel süreçlerin yanı sıra sosyal ilişkiler oluşturma, iş birliği yapabilme ve ötekiyle bağlantı kurarak aynı zamanda da bir birey olarak

kalabilmesi zihinselleştirme becerisinin çıktıdır. Zihinselleştirme becerisi düşük olan kişilerin ilişkilerinde daha fazla çatışma yaşadığı, psikolojik iyi oluşlarının düşük olduğu, sağlıksız baş etme stratejilerini daha sık kullandıkları, çeşitli psikolojik ve kişilik bozukluklarına sahip olma eğilimlerinin daha yüksek olduğu ve öz-düzenleme güçlüklerini daha sık deneyimledikleri gözlemlenmiştir (Hayden vd., 2021; Schwarzer vd., 2024; Volkert vd., 2019).

2.3.1 Zihinselleştirme Boyutları

Zihinselleştirme içerisinde birçok farklı bireysel ve kişilerarası süreci içeren kompleks bir beceridir (Bateman ve Fonagy, 2016). Zihinselleştirmenin farklı boyutlarının kendi içerisinde detaylı olarak incelenmesi kavramın anlaşılmasını daha mümkün kılacaktır. Bu nedenle Fonagy ve Bateman (2019) zihinselleştirmeyi içsel-dışsal, kendilik-öteki, bilişsel-duygusal ve otomatik-kontrollü olacak şekilde dört farklı ana boyut özelinde incelemektedir.

Zihinselleştirme boyutlarından içsel zihinselleştirmede kişi hem kendi hem de ötekilerinin düşünce, duygu, niyet ve inançlarını içsel ipuçlarına odaklanarak anlamaya çalışmaktadır (Bateman ve Fonagy, 2004). İçsel zihinselleştirmede kişiler çıkarımlarda bulunurken kendisinin ve ötekinin içinde bulunduğu duruma odaklanmaktadır (Choi-Kain ve Gunderson, 2008). Dışsal zihinselleştirmede ise tam tersi olarak kişi odak noktasına çevresel ve davranışsal süreçleri almaktadır (Kaya vd., 2021). Buna kişilerin beden dillerine, yüz ifadelerine ve dışavurum pratiklerine odaklanması örnek verilebilir. İçsel ve dışsal zihinselleştirmenin kişinin yaşantısındaki yerinin dengede olması önemlidir (Choi-Kain ve Gunderson, 2008). Çünkü içsel zihinselleştirmenin fazlalığı kişinin kendine gereğinden fazla maruz kalarak ruminasyon gibi psikolojik açıdan rahatsızlık verici durumlara sebep olabilirken dışsal zihinselleştirmenin fazlalığı ise ilişkilenelelerdeki derinliği ve anlamı olumsuz etkileyebilmektedir (Farahani vd., 2025; Simonsen vd., 2020).

Kendilik-ötekilik zihinselleştirme boyutundaki ayırım kişinin zihinselleştirme becerisini gerçekleştirirken kendi benliğine mi yoksa bir ötekine mi odaklandığı olarak tanımlanmaktadır. Diğer zihinselleştirme

boyutlarında olduğu gibi kendilik ve ötekilik arasındaki zihinselleştirmenin dengede olması önem taşımaktadır (Fonagy ve Bateman, 2019). Kişinin zihinselleştirme becerisinde kendine aşırı odaklanması benliğinde bozulmalara yol açarak kişilerarası ilişkilerinde empati ve iş birliği yapmasının önüne geçebilirken ötekilere aşırı odaklanması ise kendi istek ve ihtiyaçlarının giderilmemesine, ihmal edilmesine sebep olabilir (Fonagy ve Bateman, 2019). Ruhsal sorunların temelinde de genellikle bu boyutlar arasındaki dengesizlik yatmaktadır (Fonagy ve Bateman, 2008). Örneğin borderline kişilik bozukluğu olan kişilerde kendilik odaklı zihinselleştirmenin fazlalığı ötekilerin istek ve ihtiyaçlarının fark edilmesini zorlaştırarak bu kişilerin kişilerarası ilişkilerini olumsuz yönde etkilemektedir (Vogt ve Norman, 2019).

Bilişsel-duygusal zihinselleştirmenin bilişsel kısmında niyetler, düşünceler, beklentiler, tutumlar gibi daha bilişsel boyuttaki akıl yürütme süreçlerini odak noktası alırken duygusal zihinselleştirme ise kişilerarası ilişkilerde kilit rol oynayan empati becerisinin de oluşmasında etkili olan duyguların tanınması, anlaşılması ve anlamlandırılmasını merkeze almaktadır (Fonagy ve Bateman, 2019). Zihinselleştirmenin efektif ve faydalı olabilmesi için bu iki boyutun dengede olması gerekmektedir. Fazla bilişsel zihinselleştirmenin aşırı rasyonelize etme ve entelektüelleştirme, fazla duygusal zihinselleştirmenin ise işlevsellikten uzaklaşma gibi kişiye olumsuz etkileri olabilir (McLaren vd., 2022).

Son boyut olan otomatik-kontrollü zihinselleştirmenin bir tarafında gündelik sosyal hayat içerisinde farkında olmadan hızlı, ani ve refleksif otomatik zihinselleştirmeden bahsedilirken diğer tarafında ise çaba gerektiren, daha kompleks durumlarda başvurulana, dikkat gerektiren farkındalıkla gerçekleşen kontrollü zihinselleştirme bulunmaktadır (Fonagy ve Bateman, 2019). Kişiler gündelik hayatındaki deneyimleri sebebiyle otomatik ve kontrollü zihinselleştirme arasında bir hareket halindedir (Fonagy ve Bateman, 2008).

2.3.2 Zihinselleştirme ve Psikolojik Flört Şiddeti

Kişinin hem kendi hem de ötekilerle kurduğu sağlıklı ilişkilerde zihinselleştirme becerisi önemli bir rol oynamaktadır. Zihinselleştirme becerisi, kişilerin partnerlerinin davranışlarını anlamlandırmasına ve bu davranışların hangi zihinsel süreçlerin sonucunda geliştiği konusunda tahmin yürütebilmesine olanak sağlamaktadır (Marsazal ve Janczak, 2018). Bu nedenle zihinselleştirme becerisi flört ilişkilerindeki yaşantıları etkilemektedir. Yüksek zihinselleştirme becerisine sahip kişilerin partnerlerinin ihtiyaçlarını daha iyi anlayarak karşılık verebildiği, onlara daha yüksek düzeyde empati gösterebildiği ve çatışma anlarında daha esnek kalarak sağlıklı çatışma çözme stratejilerini tercih ettiği görülmüştür (Wlodarski ve Dunbar, 2014). Bunun aksine düşük zihinselleştirme becerisine sahip kişilerin ise ilişkilerinde partnerlerinin ihtiyaçlarına karşılık vermekte zorlandığı, duygusal anlamda tepkisel davrandıkları, kıskançlık davranışları sergiledikleri ve çeşitli bilişsel çarpıtmalar kullandıkları gözlemlenmiştir (Condino vd., 2022).

Yapılan araştırmalar düşük zihinselleştirme becerisine sahip kişilerin duygu düzenleme güçlükleri yaşadıklarını göstermektedir (Greenberg vd., 2017). Bu kişilerin yoğun stresli anlarda ve çatışmalarda duygusal olarak reaktif olarak dürtüsel davranışlar sergiledikleri söylenebilir. İlişkilerdeki gerilimin artmasına sebep olan düşük zihinselleştirmenin yol açtığı tepkisel davranışlar partneri manipüle etmek için de kullanılabilir (Taubner vd., 2016; Stover ve Coates, 2016). Stover ve Coates (2016)'nın yaptığı çalışmada partnerlerine şiddet uygulayan kişilerin şiddet davranışlarını rasyonelleştirme sebeplerinin zihinselleştirme kapasitelerinin yetersiz oluşuyla ilişkili olması bulgusu bunu kanıtlar niteliktedir. Partnerin duygusunu ve ihtiyacını anlamlandıramayan düşük zihinselleştirme becerisine sahip kişi çatışmaların getirdiği duygusal yükü yüzleşmek yerine psikolojik flört şiddeti kapsamına giren partnerini eleştirmeye, aşağılamaya, kontrol etmeye veya gaslighting uygulamaya başvurabilir (Vall vd., 2018).

Zihinselleştirme kapasitesinin düşük olması kişilerin psikolojik şiddeti uygulama davranışlarına ek olarak bu davranışlara maruz kalmasını da etkileyebilir. Zihinselleştirme becerisinin bir yönü kendi ihtiyaçlarının farkında olmayı kapsarken diğer yanı karşıdaki kişinin de istek, arzu, ihtiyaç ve düşüncelerini görebilmeyi kapsamaktadır (Bateman ve Fonagy, 2016). Dolayısıyla psikolojik flört şiddetine maruz kalan kişilerle yapılan araştırmalarda gerçeklik algılarının zedelendiği ve ilişkilere dair tutumlarının değiştiği gözlemlenmiştir (Hall vd., 2024). Kişilerin özellikle kendi benlikleriyle ilgili zihinselleştirme becerilerinin aksamaması onların psikolojik şiddeti fark etme ve tanımlamalarını zorlaştırabilmektedir (Dutton ve Goodman, 2005; Hall vd., 2024). Kişilerde zihinselleştirme kapasitesinin gelişmekte zorlanmasının geçmişteki ilişkisel travmalarla da ilişkisini olduğu görülmüştür (Terradas vd., 2021). Güvensiz bağlanma geçmişi geliştiren bu kişilerin zihinselleştirme becerilerinin işlevini yerine getirememesi kendi duygusal deneyimlerini düzenlemekte zorlanmasına ve flört ilişkilerinde şiddete maruz kalmasına yol açabilmektedir (Barthelot vd., 2022).

2.3.3 Zihinselleştirme ve Benliğin Farklılaşması

Kişilerin benliklerinin farklılaşma süreçleri ve zihinselleştirme becerileri birbirlerini gelişim süreçlerinde karşılıklı olarak etkileyen kavramlar olmasına rağmen alanyazında bu iki kavramı doğrudan inceleyen çalışmaların varlığı sınırlıdır. Benliğin farklılaşması ve zihinselleştirme becerisinin gelişim sürecine bakıldığında iki kavramın da erken çocukluk dönemlerinde, aile sistemi içerisindeki ilişkilenebilir ve birincil bakım verenle kurulan bağlanma biçimleri ile ilişkili olduğu söylenebilir (Bateman ve Fonagy, 2004; Kerr ve Bowen, 1988). Kişilerin duygu regülasyonu ve öz düzenleme gibi hem bireysel hem de kişilerarası ilişkilerinde önem arz eden becerileri zihinselleştirme ve benlik farklılaşma seviyelerine göre belirlenmektedir (Skowron vd., 2003; Weinberg, 2006). Bu doğrultuda, her ne kadar zihinselleştirme kapasitesi bireyin benlik bütünlüğünü sürdürebilmesinde önemli bir rol oynasa da, modelin yönünün benlik farklılaşmasından zihinselleştirmeye doğru kurulması kuramsal öncelik

sirasına dayanmaktadır. Bowen kuramına göre benliğin farklılaşması, bireyin kendilik organizasyonunun ve kişilerarası ayrışmasının temel belirleyicisidir (Bowen, 1978). Zihinselleştirme ise bu yapısal yeterlik üzerine inşa edilen, başkalarının zihinsel durumlarını temsil etme ve bu temsilleri sosyal bağlamda düzenleyebilme kapasitesi olarak tanımlanmaktadır (Fonagy ve Luyten, 2009). Dolayısıyla, bireyin kendi duygu-düşünce süreçlerini içselleştirilmiş bir benlik çerçevesinde regüle edemediği bir yapıda, zihinselleştirme kapasitesinin sağlıklı gelişmesi de sekteye uğrayacaktır. Literatürde de benliğin farklılaşmasının, zihinselleştirme becerisinin ön koşulu olarak kavramsallaştırıldığı çalışmalar mevcuttur (Taubner vd., 2016; Marszał ve Jańczak, 2018). Bu bağlamda, güncel araştırmanın modelinde tercih edilen yönelimin hem kuramsal olarak hiyerarşik bir nedensellik içerdiği hem de gelişimsel düzlemde açıklanabilir olduğu düşünülmektedir.

Yüksek benlik farklılaşmasına sahip kişilerin yakınlık ihtiyaçlarını karşılarken aynı zamanda özerkliklerini de koruyabilme becerilerinin, onların kendi ihtiyaçlarının, duygularının ve düşüncelerinin farkında olurken ötekilerinin de zihinsel süreçlerini anlamlandırmaktan geçtiği bilinmektedir (Todosijević ve Kojić, 2022). Bowen (1978) kişilerin benliklerinin farklılaşma sürecinde duygusal ve mantıksal süreçleri ayrıştırabilmesinin önemine vurgu yapmaktadır. Kişinin hem kendisinin hem de karşısındakinin zihinsel süreçlerine dengeli bir şekilde odaklanması zihinselleştirme becerisiyle de yakından ilişkilidir. Dolayısıyla kişilerin benliğinin farklılaşma seviyelerinin zihinselleştirme becerisinin varlığıyla da ilişkisi olduğu söylenebilir. Çünkü yapılan araştırmalar kişilerin zihinselleştirme becerilerinin kalitesine göre sağlıklı, sürdürülebilir ilişkiler kurduğunu ve ötekilerle bir bağlılık hissederken kendi özerkliklerini de sürdürebildiğini göstermektedir (Fonagy vd., 2019).

Literatür incelendiğinde zihinselleştirme beceresi yüksek olan kişilerin özellikleri ile benlik farklılaşma seviyeleri yüksek kişilerin ortak özellikleri olduğu gözlemlenmiştir. Zihinselleştirme kapasitesi gelişmiş kişilerin hem kendi zihinsel süreçleri açısından yüksek öz-farkındalığa sahip olurken hem de ötekilerin zihinsel süreçlerini anlamlandırabilme becerilerinin empati

becerilerini geliştirdiği bulunmuştur (Arioli vd., 2021). Benzer şekilde yüksek benlik farklılaşmasına sahip kişilerin de yüksek kaygı durumlarında kendi benliklerini koruyarak diğer kişilerle iletişimi sürdürebildikleri ve kendi işlevselliğinin kontrole odaklandığı söylenebilir (Vancea, 2013). Aynı zamanda zihinselleştirme becerisinin yüksekliği sağlıklı baş etme stratejileri (Schwarzer vd., 2021), yüksek duygu düzenleme becerileri (Freeman, 2016), güvenli bağlanma rntleri (Zeegers vd., 2017) ve tutarlı kendilik algısı (Fonagy ve Luyten, 2018) gibi değişkenlerle ilişkili olduğu gözlemlenmiştir. Bu doğrultuda yüksek benlik farklılaşma gösteren kişilerin ilişkilerinde daha esnek, duyarlı ve duygusal olarak bağımsız olması sebebiyle kişilerarası çatışmalarda daha az yanlış anlama ve daha fazla uzlaşma davranışı gösterdikleri söylenebilir.

Kişilerarası işlevsellikte zihinselleştirme ve benliğin farklılaşma düzeyi bireyler için önemli bir yer tutmaktadır. Trombetta ve arkadaşlarının (2025) gerçekleştirdikleri çalışmada zihinselleştirme ve benliğin farklılaşması arasındaki ilişkide zihinselleştirme kapasitesinin gelişiminin kişinin kendini içinde bulunduğu süreçlerden ayırdığı bir bağımsızlaşma ve özgürleşme süreciyle ilişkili olduğunu vurgulamıştır. Ek olarak ailenin kökeninin sağlığının da bu ilişkiyi etkilediğini bulmuşlardır. Bu bulgular doğrultusunda zihinselleştirme ve benliğin farklılaşma arasında karşılıklı bir etkileşim olduğu söylenebilir (Trombetta vd., 2025). Literatür incelendiğinde zihinselleştirme becerisinin benliğin farklılaşma alt boyutlarından özellikle ben pozisyonu ve duygusal kopma ile ilişkilendirildiği çalışmalar bulunmaktadır (Todosijevi ve Koji, 2022). Bir diğer deyişle, kişilerarası ilişkilerde benlik hissini tutarlı şekilde sürdürmekte zorlanarak ben pozisyonu almakta zorlanan ve iletişimlerinde daha reaktif davranarak duygusal yükten kaçınmayı veya kaynaşmayı tercih eden kişilerin bu davranışlarının düşük zihinselleştirme becerileri ile ilişkili olduğu söylenebilir (Bowen, 1966).

2.4 KENDİNİ SUSTURMA

Kendini susturma, kişilerin olası bir çatışmadan kaçınmak için kendilerinden farklı olan düşünce, duygu, inanç ve tutumlar karşısında sessiz kalması ve benliklerini bastırması olarak tanımlanmaktadır (Jack, 2011). Dana Crowley Jack (1991) tarafından özellikle kadınların depresyon tanısı alma nedenlerinin derinlemesine araştırılması sırasında ortaya çıkan ve kişilerarası ilişkileri açıklamada kullanılan bir kavramdır. Jack ve Dill (1992), kişilerarası ilişkileri anlamlandırma sırasında mevcut klinik teorileri ek olarak toplumsal cinsiyet ve sosyal çevrenin etkilerinin de değerlendirilmesi gerektiğini öne sürmektedir. Toplumsal cinsiyet rolleri sebebiyle kadın ve erkek kavramlarına atfedilen özellikler birbirinden ayrılmaktadır. Kadınlık fedakâr, duygusal, uyumlu, bakım veren ve ilişkileri “fazla” önemseyen gibi sıfatlarla eşleştirilirken erkeklige ise güçlü, özerk, mantıksal, agresif, baskın gibi özellikler atfedilmektedir (Cislaghi ve Heise, 2020). Toplum tarafından atfedilen bu roller kendini susturma davranışının farklı şekillerde ortaya çıkmasına ve kişiler arasında eşitsizlikler oluşmasına sebep olabilir. Jack (1991) depresyon tanısı alan kadınlarla yaptığı görüşmelerde bu kişilerin hem kendini hem de kişilerarası ilişkilerini değerlendirirken iç diyaloglarında yargılayıcı ve kınayıcı ifadeler kullandığını gözlemlemiştir. Bu gözlemden yola çıkarak aslında kadınların kendi rollerinden bahsederken olumsuz ifadeler kullanmalarının genel depresyon belirtilerinden ziyade kişilerarası ilişkilerinde nasıl hissetmeleri, düşünceleri ve davranmalarını belirleyen toplumsal inanışlar tarafından yönlendirildiğini öne sürmüştür (Jack, 2011). Toplumsal düzeyde oluşan bu eşitsizlik ve açık veya örtük şekilde içselleştirilen bu beklentiler sebebiyle ilişkilerini sürdürmek isteyen kadınların kendilerinden ödün vererek, sessizleşerek ve uyum sağlayarak kendini susturma davranışına başvurdukları söylenebilir (Jack, 2011; Jack ve Dill, 1992).

Kendini susturma davranışı kişilerin gerçek ihtiyaçlarına temas etmesinin ve bunları dışavurmasının önüne geçmesi nedeniyle utanç, öfke ve suçluluk gibi olumsuz duyguların oluşmasına sebep olmaktadır (Letniku, 2024). Çünkü

kendini susturan kişi kendi 6znelliğinden uzaklaşarak 6tekilerin ger6eklerine g6re hareket ederek yaşantılarını bu şekilde şekillendirmeye 6alışmaktadır. Kişilerin kendi benliklerinden uzaklaşmasının onların ruhsal b6t6nl6đ6n6 olumsuz etkilediği bilinmektedir (Simeon ve Abugel, 2006). Dolayısıyla kendini susturma davranışının kişilerde depresyon (Cramer vd., 2005), kaygı (Kaya ve Kaya, 2023), yeme bozuklukları (Buchholz vd., 2007), madde kullanım bozuklukları (Grant vd., 2011) ve dissosiyatif bozukluklara yol a6tığı g6r6lm6řt6r (Ritter, 2014). Bireysel etkilerin yanı sıra kendini susturmanın kişilerarası ilişkilere de yansımaları g6ze 6arpar. Kendini susturan kişiler eğer kendi istek ve ihtiya6larını dile getirirlerse veya onların inanışlarıyla 6rt6şmeyen durumlara karşıt bir tepki verirlerse var olan ilişkilerini kaybetmekten korkarlar (Thompson, 1995). Ancak kişilerin kendi haklarından vazge6erek benimsediği bu fedak6r tutumun temel sebebi ilişkilerdeki yakınlık ve devamlılığı sağlamak olsa da yapılan araştırmalar bunun tam tersini g6stererek ilişki dinamiklerinde kendini susturma davranışının bulunmasının partnerlerin birbirinden uzaklaşmasına ve ilişki sorunlarına zemin hazırlamasına yol a6tığını ortaya koymuştur (Harper ve Welsh, 2007).

Jack (1991), bireysel ve kişilerarası ilişkilerde 6ok y6nl6 bir yapıya sahip olan kendini susturma kavramı birbiriyle etkileşimde olan d6rt boyutta incelemiştir. Dışsallaştırılmış benlik algısı, kendini susturma, b6l6nm6ř benlik ve fedak6rlık olarak adlandırılan bu boyutlar aynı zamanda g6ncel 6alışmada kendini susturma davranışını 6l6mek i6in kullanılan “Kendini Susturma 6l6eği”nin de alt boyutlarını oluşturmaktadır (Jack ve Dill, 1992). Dışsallaştırılmış benlik algısında kişi kendisini uyumlu, onay ve kabul g6ren olma baskısı altında hissetmektedir (Jack ve Dill, 1992). Bu nedenle davranışlarının kaynağı elindeki ilişkileri kaybetmeme amacıyla korku ve kaygıya dayanmaktadır (Harper ve Welsh, 2007). Burada kişi kendi değerini 6evreden gelen kurallar ve inanışlara g6re değerlendirmektedir. 6zetle kişinin yaşayış ve karar verme s6re6leri dış d6nyaya bağlıdır (Maji ve Dixit, 2019). Kendini susturma ise kişinin kendi duygu, d6ř6nce ve ihtiya6larını 6atışmadan ve bu 6atışmayla birlikte ortaya 6ıkabilecek herhangi bir kişilerarası kayıptan

korumak adına ifade etmekten kaçınmasıyla karakterize olan bir boyuttur (Jack ve Dill, 1992). Bu alt boyutta yeterince iyi gözükmek, kabul görmek ve onay almak kişinin kendi benliğinden önce gelmektedir. Bölünmüş benlik ise kendini susturma davranışının intrapsişik etkisinin anlaşılması için önemli olan bir alt boyuttur (Jack ve Dill, 1992). Bölünmüş benlikte depresif bir duygudurum hakimdir. Çünkü kişi dışarıdan bakıldığında mutlu, kabul gören ve uyumlu olarak gözükürken aynı zamanda ihtiyaçlarını bastırması sebebiyle açık veya örtük bir biçimde öfke, üzüntü, utanç, suçluluk ve hayal kırıklığı gibi duygular deneyimleyebilir (Shouse ve Nilsson, 2011). Dolayısıyla kişi dışarıya gösterilen bu sahte benlik ile kendi içinde deneyimlediği gerçek benliği arasında adeta bir bölme gerçekleştirir (Jack ve Dill, 1992). Bu iki benlik kurgulanması arasındaki farklılıklar ise çeşitli bireysel ve kişilerarası olumsuzluklara yol açabilir. Son boyut olan fedakârlık kişilerin kendi isteklerini bastırarak önceliği ötekilerin isteklerini karşılamaya vermesi ile karakterizedir (Jack ve Dill, 1992). Kişi adeta kendi benliğini feda ederek ilişki odaklı bir benlik tasarısı oluşturmaktadır. Burada bireylerin sevgi, onay kaybına ve çatışmalara karşı korkusu öyle yüksektir ki “yeterince iyi” olma pahasına kendi ihtiyaçlarını ikinci plana atmaktadır (Jack, 1991). Özellikle kolektivistik kültürlerde kişilerarası ilişkilerin temelinde sorumluluk alma, dikkatli olma ve diğerkamalık gibi değişkenlerin bulunması gerekliliği inancı kişilerin fedakârlık üzerinden kendini susturma davranışına başvurma eğilimini arttırmaktadır (Smolak, 2010).

2.4.1 Benliğin Farklılaşması ve Kendini Susturma

Benliğin farklılaşması ve kendini susturma davranışı arasındaki ilişkiyi doğrudan inceleyen çalışmalar sınırlılık gösterse de bu iki kavramın birbiriyle bağlantılı olabileceği söylenebilir. Benliğin farklılaşması kişilerin duygu ve düşünce süreçlerini birbirinden ayırma sürecine ek olarak ben pozisyonu olarak kendilik sınırlarını korumasını da kapsamaktadır (Jack, 1991; Kerr ve Bowen, 1988). Düşük benlik farklılaşmasına sahip kişilerin kişilerarası ilişkilerde duygusal tepkisellik gösterdiği veya çatışmalardan kaçınmak adına ötekiyle

adeta iç içe geçerek uyum sağladığı bilinmektedir (Ross ve Murdock, 2014). Benliğini ayırma zorlanan bu kişilerin her iki koşulda da temel benliklerinden uzaklaşarak sahte benliklerine yakınlaştığı söylenebilir. Dolayısıyla benliğin düşük düzeyde farklılaşması kişilerin kendi istek ve ihtiyaçlarını ifade etmekte zorlanmasına ve çatışmalardan kaçınmak için uyumlanarak kendini susturma davranışının artmasına neden olabilmektedir (Ghanbarian vd., 2020).

Alanyazında, kadınlarla yürütülen bir çalışmada benlik ayırma zorlanmasının düşük olduğu kişilerde duygusal bastırma ve ilişkilerde geri çekilme arasında bir ilişki bulunmuştur (Peleg, 2008). Aynı çalışmada ek olarak benlik farklılaşma seviyesindeki artışın kendini susturma davranışını azalttığı gözlemlenmiştir. Knauth ve arkadaşları (2006)'nin yaptıkları çalışmada da benzer bir sonuca rastlanarak benlik farklılaşmasının düşüklüğünün kişilerin kendilerini ifade etme becerisini olumsuz etkilediği bulunmuştur. Kendini ifade etmektен kaçınan kişilerin ise öz-kontrol ihtiyaçlarını dışarıya uyumlanarak ve kendini susturarak sağladığı gözlemlenmiştir (Jack ve Dill, 1992). Skowron ve Dendy (2004) ise kişilerin kendilerini susturarak gerçekleştirdiği bu uyumlanma isteklerinin partnerliyle iç içe geçme, duygu düzenleme güçlüğü ve güvensiz bağlanma ile ilişkili olduğunu öne sürmüştür. Beliren yetişkinlerle yapılan bir diğer çalışmada ise kendini susturma davranışının ilişki memnuniyetinde azalma ve boyun eğici davranış kalıplarıyla ilişkili olduğu bulunmuştur (Ghanbarian vd., 2020). Bu bilgiler doğrultusunda benlik farklılaşması düşük kişilerin duygu ve düşünce süreçleri arasında denge kurmakta zorlanmasının, onay ve takdir ihtiyacıyla aşırı uyumlanma göstermesinin etkisiyle çatışmalardan kaçınmak için kendilerini susturma davranışına başvurdukları söylenebilir.

2.4.2 Psikolojik Flört Şiddeti ve Kendini Susturma

Kendini susturma davranışının flört ilişkilerine yansımaları toplumsal kabulleri göre farklılık göstermektedir. Özellikle heteroseksüel ilişkilerde erkeklerin toplumsal cinsiyet rolleri sebebiyle kadınları kontrol edilmesi

gereken, yetersiz ve rasyonellikten uzak olarak görmesi onların psikolojik flört şiddetine maruz kalmasına zemin hazırlamaktadır (Herrero vd., 2017). İlişkisel şemaları toplumdaki güç dengesizliğiyle paralel olan kişilerin çatışma durumlarında kendini susturması sınır çizmelerinin, psikolojik flört şiddetinin fark edilmesinin ve şiddet döngüsü içerisinde kendilerini çıkarabilmelerinin önüne geçmektedir (Overall vd., 2016). Yapılan araştırmalar kendini susturmanın psikolojik flört şiddetinin olumsuz etkilerini arttırmasının yanı sıra şiddetin oluşmasına etkili olan bir mekanizma görevi gördüğünü de göstermektedir (Baeza vd., 2024).

Kendini susturma davranışı flört ilişkilerinde deneyimlenen psikolojik flört şiddetine maruz kalmayla doğrudan ilişkilidir (Baeza vd., 2024). Literatürdeki flört şiddetini araştıran çalışmaların bir kısmının kendini susturma davranışını psikolojik flört şiddetini başlatan bir mekanizma olarak ele alırken (Inman ve London, 2022), diğer kısmının ise var olan psikolojik flört şiddeti döngüsünde olumsuz etkileri açıklayan bir değişken olarak ele aldığı görülmektedir (Harper ve Welsh, 2007). Inman ve London (2022) gerçekleştirdikleri çalışmada beliren yetişkinlerin kendini susturmanın reddedilme duyarlılığı ile flört şiddetinin oluşmasında etkili olduğu sonucuna varılmıştır. Benzer şekilde Harper ve Welsh (2007) ergenlerle yürüttükleri çalışmada flört ilişkilerinde reddedilme kaygısının kendini susturma davranışlarını arttırarak partnerler arasında çatışmalar yarattığını ve ilişki memnuniyetini olumsuz etkilediğini bulmuşlardır. Frietag ve arkadaşları (2024) kendini susturmanın yalnızca psikolojik flört şiddetin değil cinsel flört şiddetinin gerçekleşmesinde de rol oynadığını göstermişlerdir. Bu bulgular doğrultusunda kendini susturma davranışı sergileyen kişilerin istek ve ihtiyaçlarından bahsetmekte zorlandıkları, sağlıklı sınırlar oluşturamadıkları ve çatışmadan kaçındıkları için psikolojik flört şiddeti kapsamındaki manipülasyon, kontrol, aşağılama, gaslighting ve tehdit gibi davranışlara maruz kalma olasılıklarının arttığı söylenebilir. Öte yandan flört ilişkilerinde kendini susturma psikolojik flört şiddeti ile baş etmek için de geliştirilebilen bir davranış kalıbı olarak kullanılabilir. Yapılan araştırmalar psikolojik flört

şiddetine maruz kalan kişilerin var olan şiddetin seviyesinin artmamasını sağlamak ve ilişkiyi kaybetmemek için kendini susturma davranışını kullandıklarını göstermiştir (Fortin vd., 2024). Fakat gerçekleştirilen kendini susturma davranışının kişilerdeki psikolojik sıkıntıyı artırarak şiddetin görünürlüğünü ve maruz kalan kişilerin yardım arama motivasyonlarını azalttığı görülmüştür (Maji ve Dixit, 2019; Robba, 2023). Psikolojik flört şiddetine maruz kalma sonrası yalnızca kadınlarda değil LGBTQ+ kişilerde de kendini susturma davranışlarının arttığı bulunmuştur (Jacobs vd., 2020). Kişilerin psikolojik flört şiddeti maruziyetiyle kendini susturarak baş etmeye yönelmesinin toplumsal damgalanmadan kaçınmak ve psikolojik güvenlik arayışları ile ilgili olduğu öne sürülebilir (Baeza vd., 2022).

Kendini susturma davranışının yalnızca psikolojik flört şiddetine maruz kalmayla değil uygulama ile de ilişkini açıklayan araştırmalar bulunmaktadır. Psikolojik flört şiddeti uygulayan kişilerle yapılan çalışmalarda bu kişilerin duyguları tanımakta ve fark etmekte zorlandıkları, aleksitimi seviyelerinin yüksek olduğu ve antisosyal davranışlara daha yatkın oldukları bulunmuştur (Craparo vd., 2014; Petersson vd., 2019; Veggi vd., 2024). Dolayısıyla bu kişilerin kendi istek ve ihtiyaçlarını ifade etmekte zorlanarak şiddete başvurduğu söylenebilir (Norlander ve Eckhardt, 2005). Çatışma esnasında örtük iletişim biçimlerini tercih eden uygulayıcıların zamanla içlerindeki duygu yoğunluğunu partnerini suçlayarak, duygusal anlamda mesafe koyup cezalandırarak veya çeşitli manipülasyonlara baş vurduğu gözlemlenmiştir (Pickover vd., 2017).

BÖLÜM 3

3. YÖNTEM

Bu bölümde araştırma deseni, araştırmanın örnekleme, veri toplama araçları, işlem yolu ve veri analizi hakkında bilgi verilmiştir.

3.1 ÖRNEKLEM

Çalışmanın örnekleme kolayda örnekleme yöntemiyle seçilmiş olup, veriler bilgilendirilmiş onam formunu okuyup onaylayan gönüllü katılımcılardan toplanmıştır. Güncel çalışmanın örneklemini oluşturmak için birkaç dahil etme ölçütü kullanılmıştır: (a) en az 18 ve en fazla 29 yaşında olmak, (b) herhangi bir psikiyatrik tanıya sahip olmamak ve (c) herhangi bir psikiyatrik ilaç kullanmamak, (d) daha önce hayatının herhangi bir zamanında flört deneyimine sahip olmak ve evli olmamak. Bu bağlamda, çalışmaya 432 beliren yetişkin dahil edilmiştir. Ancak, 3'ü yaş ölçütünü, 4'ü flört deneyimine sahip olma / evli olmama ölçütünü ve 9'u psikiyatrik tanıya sahip olmama ve psikiyatrik bir ilaç kullanmama ölçütünü karşılamadığı için analize dahil edilmeyerek çalışmaya dahil edilmemiştir. Çalışmanın işleme ve dışlama kriterlerine göre incelenmesi sonucunda son örnekleme 18-29 yaş aralığındaki 416 katılımcıdan oluşmuştur ($M = 23.90$, $SD = 3.15$).

Tablo 1'de katılımcılara ait sosyodemografik bilgilere yer verilmiştir. Katılımcıların atanmış cinsiyetine göre dağılımları %58.4 kadın ($n = 243$) ve %41.6 erkektir ($n = 173$). Örneklemin büyük bir yüzdesi cinsiyet kimliğini cis olarak tanımlamıştır ($n = 399$). Katılımcıların %84.1'i ($n = 350$) cinsel yönelimlerini heteroseksüel olarak tanımlarken %13.5'i ($n = 56$) LGBTQ+ (örn. gey, lezbiyen, biseksüel, panseksüel vb.) olarak tanımlamıştır. Son mezun olunan eğitim kurumuna göre katılımcıların %1'i ($n = 4$) ilköğretim, %27.9'ü ($n = 116$) lise, %14.7'si ($n = 61$) ön lisans / açık öğretim, %49.5'i ($n = 206$)

lisans ve %7'si (n = 29) yüksek lisans / doktora mezunlardır. Örneklemin çoğunluğu yaşadığı yeri büyük şehir (n = 365) olarak belirtmiştir. Katılımcıların %12.7'si (n = 53) yalnız yaşadığını, %87.3'ü (n = 363) ise yaşadığı yerde başkalarının da bulunduğunu belirtmiştir. Örneklem gelir düzeyine göre incelediğinde %3.4'ünün (n = 14) çok düşük, %17.1'inin (n = 71) düşük, %70'inin (n = 291) orta, %8.7'sinin (n = 36) yüksek ve %1'inin (n = 4) çok yüksek olduğu bulunmuştur. Araştırmaya katılan kişilerin psikoterapi alma durumuna bakıldığında ise %9.1'inin (n = 38) şu an bir psikoterapi sürecinde olduğu, %20.2'sinin (n = 84) daha önce bir psikoterapi süreci olduğu ve son olarak %70.7'sinin (n = 294) daha önce herhangi bir psikoterapi süreci olmadığı bulunmuştur.

Katılımcıların büyük bir çoğunluğu (n = 400) ilişki türünü tek eşli olarak tanımlamıştır (bkz. Tablo 3.1). Örnekleme oluşturan kişilerin ilişki durumları değerlendirildiğinde ise %51.4'ünün (n = 214) şu anda romantik bir ilişkisi olduğu, %23.8'inin (n = 99) şu anda romantik bir ilişkisi olmasa bile daha öncesinde romantik ilişki deneyimi olduğu, %11.3'ünün (n = 47) şu anda romantik bir ilişkisi olmadığı ama flört ettiği ve son olarak %12.5'inin (n = 52) ilişki durumunun bu seçeneklerden daha karmaşık durumda olduğu gözlemlenmiştir. Katılımcıların belirttiği ilişki durumlarının sürelerine bakıldığında %40.1'inin (n = 167) ilişki sürelerinin 1 yıldan az olduğu görülürken %59.9'unun (n = 249) ise ilişkilerinin 1 yıl ve fazlası şeklinde dağılım gösterdiği bulunmuştur. Son olarak ise katılımcılara ilişkilerindeki memnuniyet düzeni sorulduğunda %12.7'sinin (n = 53) çok düşük, %10.1'inin (n = 42) düşük, %19'unun (n = 79) orta, %20.9'unun (n = 87) yüksek ve %37.3'ünün (n = 155) çok yüksek olduğu gözlemlenmiştir.

Tablo 3.1 Örneklemin Sosyodemografik Özellikleri

Değişkenler	Katılımcı Sayısı N	Yüzde %
Atanmış Cinsiyet		
Kadın	243	58.4
Erkek	173	41.6
Cinsiyet Kimliği		
Cis	399	95.9
Trans	1	0.2
Non-Binary	16	3.8
Cinsel Yönelim		
Heteroseksüel	350	84.1
Gey	13	3.1
Lezbiyen	7	1.7
Biseksüel	19	4.6
Panseksüel	10	2.4
Aseksüel	1	0.2
Kuir	6	1.4
Cevaplamak istemiyorum.	10	2.4
Eğitim Durumu		
İlköğretim	4	1.0
Lise	116	27.9
Ön Lisans / Açıköğretim	61	14.7
Lisans	205	49.5

Tablo 3.1 (Devamı) Örneklemnin Sosyodemografik Özellikleri

Yüksek Lisans / Doktora	29	7.0
Yaşanılan Yer		
Büyükşehir	365	87.7
Şehir	42	10.1
Kırsal	9	2.2
Gelir Düzeyi		
Çok düşük	14	3.4
Düşük	71	17.1
Orta	291	70.0
Yüksek	36	8.7
Çok yüksek	4	1.0
Birlikte Yaşama Durumu		
Yalnız	53	12.7
Aile / Akraba	246	59.1
Arkadaş	26	6.3
Yurt	33	7.9
Sevgili	58	13.9
Psikoterapi Alma		
Şu an bir psikoterapi sürecindeyim.	38	9.1
Daha önce bir psikoterapi sürecim olmuştu.	84	20.2
Daha önce herhangi bir psikoterapi sürecim olmadı.	294	70.7

Tablo 3.1 (Devamı) Örneklemın Sosyodemografik Özellikleri

İlişki Türü		
Tek Eşli	400	96.2
Çok Eşli	9	2.2
Açık İlişki	7	1.7
İlişki Durumu		
Şu anda romantik bir ilişkim var.	214	51.4
Şu anda romantik bir ilişkisi olmasa bile daha öncesinde romantik ilişki deneyimim oldu.	99	23.8
Şu anda romantik bir ilişkim yok ama flört ediyorum.	47	11.3
İlişki durumunun bu seçeneklerden daha karmaşık durumda	29	7.0
Şu anda bir romantik ilişkim var ve flört ediyorum.	4	1.0
Şimdiye kadar hiç romantik ilişkim olmadı.	23	5.5
İlişki Süresi		
3 aydan az	85	20.4
3-6	39	9.4
6-12 ay	43	10.3
1-3 yıl	121	29.1
3 yıldan fazla	128	30.8
İlişki Memnuniyeti		
Hiç memnun değilim	53	12.7

Tablo 3.1 (Devamı) Örneklemin Sosyodemografik Özellikleri

Memnun değilim	42	10.1
Ne memnun ne de memnun değilim	79	19.0
Memnunum	87	20.9
Çok Memnunum	155	37.3

3.2 VERİ TOPLAMA ARAÇLARI

Katılımcıların demografik bilgilerini öğrenmek amacıyla Sosyodemografik Bilgi Formu kullanılmıştır. Bu çalışmada kullanılan ölçekler; Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu, Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği – Uygulama ve Maruz Kalma boyutları, Kendini Susturma Ölçeği ve Zihinselleştirme Ölçeği’dir.

3.2.1 Sosyodemografik Bilgi Formu

Araştırmacı tarafından hazırlanan Sosyodemografik Bilgi Formu ile katılımcıların; yaş, atanmış cinsiyeti, cinsiyet kimliği, cinsel yönelimi, sosyoekonomik durumu, eğitim düzeyi, yaşadığı yer, şu an kimlerle yaşadığı, psikoterapi alma durumu, ilişki türü, ilişki durumu, ilişki süresi ve ilişki memnuniyeti gibi sorular sorulmuştur.

3.2.2 Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu (BFE-KF)

Benliğin farklılaşmasını çok boyutlu olarak ölçen ilk ölçek, Skowron ve Friedlander (1998) tarafından geliştirilmiş ve daha sonra Skowron ve Schmitt (2003) tarafından yenilenmiştir [Differentiation of Self Inventory-Revised (DSI-R)]. 46 maddelik DSI-R’de de intrapsişik boyutlar ‘Ben Pozisyonu’ ve ‘Duygusal Tepkisellik’, başkalarıyla olan ilişkiye dair boyutlar ‘İç içe Geçme’ ve ‘Duygusal Kopma’ olarak yer almaktadır. Drake ve arkadaşları (2015) ise

benliğin farklılaşmasına ilişkin daha kısa ve pratik ölçümler sunmak amacıyla 46 maddelik DSI-R'ye dayanan 20 maddelik kısa formu geliştirmişlerdir. Ölçek toplamda 20 madde ve Skowron ve Schmitt (2003)'in formlarında olduğu gibi 'Ben Pozisyonu', 'Duygusal Tepkisellik', 'İç içe Geçme' ve 'Duygusal Kopma' olmak üzere dört alt boyuttan oluşmaktadır. Maddeler 6'lı Likert tipi ölçek kullanılarak "1=Beni hiç yansıtmıyor, 6=Beni oldukça yansıtıyor" şeklinde değerlendirilmektedir. Ölçekten alınan toplam puan ve alt ölçekler için alınan puanın yüksekliği, benliğin ayrışma düzeyinin yüksekliğini ifade etmektedir. Ölçeğin Türkçe'ye uyarlama, geçerlik ve güvenilirlik çalışması Sarıkaya ve arkadaşları (2018) tarafından yapılmıştır. Uyarlama çalışmasında ölçeğin toplam puanı için Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı .82 ve ben pozisyonu alt ölçeği için .61, duygusal tepkisellik alt ölçeği için .78, iç içe geçme alt ölçeği için .72, duygusal kopma alt ölçeği için .66 olarak bulunmuştur. Yapılan araştırmada Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Forumu'nun toplam puanı kullanılmıştır ve ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı 0.83 olarak hesaplanmıştır.

3.2.3 Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği (ÇBDİÖ)

Murphy ve Hoover (1999) tarafından geliştirilen ölçeğin amacı bireylerin romantik ilişkilerinde psikolojik flört şiddeti uygulama ve buna maruz kalma davranışlarını ortaya çıkarmaktır. Orijinal ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları bir flört ilişkisine sahip ancak daha önce evlenmemiş olan kadın üniversite öğrencilerinden oluşan 157 kişilik bir örneklem üzerinde gerçekleştirilmiştir (Murphy ve Hoover, 1999). Orijinal ölçek 56 maddeden ve iki boyuttan oluşmaktadır. Maddelerin 28'i flört şiddetine maruz kalma boyutunda, 28'i ise flört şiddetini uygulama boyutunda yer almaktadır. Ölçek uygulama ve maruz kalma boyutlarının her ikisinde de yedişer maddelik dört alt boyut içermektedir. Bunlar, "kısıtlama kontrol", "aşağılama", "düşmanca geri çekilme" ve "hakimiyet/gözdağı"dır. Ölçek maddeleri sekizli sıklık tipi derecelendirme (son 6 ay içinde; 0 = "Hiçbir zaman olmadı", 1 = "Bir kere", 2 = "İki kere", 3 = "3-5 kere", 4 = "6-10 kere", 5 = "11-20 kere", 6 = "20 kereden

fazla” ve ek yanıt seçeneği; 7 = “Son 6 ayda olmadı ama daha önce oldu”) üzerinden yanıtlanmaktadır. Maddelere verilen yanıtların kategori değerleri toplanarak alt ölçek puanları, dört alt ölçeğin puanları toplanarak toplam ölçek puanı elde edilmektedir. Her alt ölçek için 0–42 arasında puan alınabilmektedir. Ölçekten alınabilecek en düşük toplam puan 0 ve en yüksek toplam puan ise 168’dir (Hatipoğlu-Sümer vd., 2018). Cronbach alfa iç tutarlılık katsayıları uygulama ve maruz kalma boyutları için orijinal ölçekte sırasıyla, kısıtlayıcı kontrol için .84–.85, aşağılama için .88–.91, düşmanca geri çekilme için .89–.92, hakimiyet/gözdağı için .83–.91 olarak bulunmuştur (Murphy ve Hoover, 1999). Ölçeğin Türkçeye uyarlaması Toplu-Demirtaş ve arkadaşları (2018) tarafından gerçekleştirilmiştir. Cronbach alfa iç-tutarlılık katsayıları uygulama ve maruz kalma boyutları için uyarlanan ölçekte sırasıyla, kontrol için .74–.73, aşağılama için .68–.70, düşmanca geri çekilme için .83–.86, tehdit için .72–.77 olarak bulunmuştur. Ölçeğin tamamı için iç-tutarlılık katsayısı uygulama ve maruz kalma boyutları için sırasıyla .89–.90 olarak bulunmuştur (Toplu-Demirtaş vd., 2018). Yapılan araştırmada Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği’nin iki ana alt boyutu olan maruz kalma ve uygulama alt boyutlarının toplam puanları ayrı ayrı olarak kullanılmıştır. Güncel araştırmada Maruz Kalma alt boyutunun Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı 0.92 ve Uygulama alt boyutunun ise 0.90 olarak hesaplanmıştır.

3.2.4 Kendini Susturma Ölçeği (KSÖ)

Jack ve Dill (1992) tarafından geliştirilen Kendini Susturma Ölçeği kişilerin kendini susturma davranışlarının seviyesine ölçmektedir. Ölçek “kesinlikle yanlış”tan (1 puan) “kesinlikle doğru”ya (5 puan) kadar sıralanan 5’li likert tipi bir ölçektir. 31 maddeden oluşan ölçekte 5 madde ters kodlanmaktadır. Ölçekten alınabilecek puanlar 31 ile 155 arasında değişmektedir. Ölçekten alınan yüksek puanlar kişinin kendisini daha fazla susturması anlamına gelir. Kendini susturma ölçeğinin 4 alt boyutu bulunmaktadır. Bunlar dışsallaştırılmış benlik algısı, fedakârlık, kendini susturma ve bölünmüş benliktir. Ölçekteki 1,8,11,15,21. maddeler ters

kodlanmaktadır. Ölçeğin Türkçeye uyarlanması Birtane-Doyum (2017) tarafından gerçekleştirilmiş olup iç tutarlılık katsayısı .86 olarak bulunmuştur. Yapılan araştırmada Kendini Susturma Ölçeği'nin toplam puanı kullanılmıştır ve ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı 0.91 olarak hesaplanmıştır.

3.2.5 Zihinselleştirme Ölçeği (MENTS)

Zihinselleştirme Ölçeği, Dimitrijevic ve arkadaşları (2018) tarafından geliştirilmiştir. 28 maddeden oluşmakta olup kişinin zihinselleştirme kapasitesini ölçmeyi amaçlayan bir öz bildirim ölçeğidir. Ölçek derecelendirmesi “Tamamen yanlış” (1) ve “Tamamen doğru” (5) arasında değişen 5’li likert tipindedir. Ölçek, zihinselleştirme motivasyonu, benliğe yönelik zihinselleştirme ve diğerlerine yönelik zihinselleştirme olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçekten alınan puanlar arttıkça zihinselleştirme kapasitesinin arttığı belirtilmiştir. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı 0.84’tür. Benliğe ve diğerlerine yönelik zihinselleştirme alt boyutlarının Cronbach alfa değerleri .77 olup zihinselleştirme motivasyonun katsayısı .76’dır. Ölçek, Törenli Kaya ve arkadaşları (2021) tarafından Türkçe’ye uyarlanmıştır. Ölçeğin Türkçe formu 25 maddeden oluşmak olup üç faktörlü yapısı korunmaktadır. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı .84 olarak bulunmuştur. Ölçeğin alt boyutları için iç tutarlılık katsayılarının ise .78 (MENTS-S), .79 (MENTS-M) ve .80 (MENTS-O) olduğu görülmüştür. Güncel çalışmada Zihinselleştirme Ölçeği'nin toplam puanı kullanılmıştır ve ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı .84 olarak hesaplanmıştır.

3.3 ARAŞTIRMA DESENİ

Güncel araştırma beliren yetişkinlerin iki farklı model üzerinden sırasıyla benlik farklılaşması düzeyleri ile psikolojik flört şiddeti uygulama ve psikolojik flört şiddetine maruz kalma arasındaki ilişkide zihinselleştirmenin ve kendini susturmanın aracı etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, araştırmanın deseni nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modelinde

kesitsel korelasyonel bir çalışma olarak tanımlanabilir. İlişkisel tarama modelinde var olan değişkenlerin arasında bir değişim olup olmadığı araştırılırken aynı zamanda oluşan değişimlerin nasıl gerçekleştiği de anlaşılmaya çalışılmaktadır (Karasar, 2011). Araştırmada, değişkenler arasındaki doğrudan ve dolaylı ilişkiler aracı etki analizi ile test edilmiştir.

Bu doğrultuda, ilişkisel araştırma desenlerinden korelasyonel desen kullanılmıştır. Korelasyonel desen, iki veya daha fazla değişken arasındaki ilişkiyi belirlemeyi amaçlamaktadır. Herhangi bir manipülasyon veya müdahale gerektirmeyen korelasyonel desen, değişkenler arasındaki ilişkilerin neden sonuç ilişkisi üzerindeki etkilerini araştırmaya da olanak sağlar (Fraenkel vd., 2012). Bu çalışmada değişkenler arasındaki ilişkide, düzenleyicinin düzenleyicisi modeli test edilmiştir.

3.4 İŞLEM YOLU

Işık Üniversitesi Etik Kurulundan alınan onay ile Ocak 2025-Nisan 2025 tarihleri arasında veri toplama işlemi gerçekleştirilmiştir. Kullanım onayı alınan ölçekler ile birlikte bütün süreç çevrim içi ortamda Google Forms aracılığıyla yürütülmüştür. Çalışmanın başında katılımcılar Bilgilendirilmiş Onam Formu'nu okuyup anladıklarını beyan ederek çalışmaya katılmışlardır. Onam metninde katılımcıların bilgilerinin ve kimliklerinin gizli tutulacağı ve istedikleri anda araştırmadan ayrılacakları bilgisi verilmiştir. Daha sonra katılımcılara Sosyodemografik Bilgi Formu, Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu, Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği, Kendini Susturma Ölçeği ve Zihinselleştirme Ölçeği'nden oluşan bir ölçek seti sunulmuştur. Katılımcılar anketi anonim olarak doldurmuşlardır. Anketlerin tamamlanmasının yaklaşık 10-15 dakika sürmesi beklenmektedir.

3.5 VERİ ANALİZİ

Anketten elde edilen veriler, “SPSS 30.0” istatistik analiz programına yüklenerek analizler gerçekleştirilmiştir. Öncelikle tüm değişkenler için tanımlayıcı istatistikler (frekans, yüzdeler, ortalama, standart sapma) hesaplanmış ve veri setinin analize uygunluğu değerlendirilmiştir. Bu doğrultuda, değişkenlerin normallik analizi sonuçlarında araştırmada kullanılacak tüm değişkenlerin çarpıklık ve basıklık değerlerinin kabul edilebilir değer olan ± 1.5 aralığında yer aldığı bulunmuştur (Cain vd., 2017). Ölçeklerin dağılımlarına ilişkin detaylı değerler Tablo 3.2’de bulunmaktadır.

Tablo 3.2 Çalışmada Kullanılan Ölçeklerin Güvenirlik Analizleri

Ölçekler	Skewness (Çarpıklık)	Kurtosis (Basıklık)
BFE-KF	-.226	.045
ÇBDİÖ-UYG	.815	-.030
ÇBDİÖ-MRZ	.964	.371
KSÖ	.389	-.203
MENTS	.137	-.584

BFE-KF = Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu, ÇBDİÖ-UYG = Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Uygulama Alt Ölçeği, ÇBDİÖ-MRZ = Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Maruz Kalma Alt Ölçeği, KSÖ = Kendini Susturma Ölçeği, MENTS = Zihinselleştirme Ölçeği

Sosyodemografik değişkenler (yaş, cinsiyet, eğitim, ilişki türü, ilişki süresi, ilişki memnuniyeti, cinsel yönelim, psikoterapi alımı gibi) tanımlayıcı istatistiklerle incelenmiş ve bu değişkenlerin flört şiddetine maruz kalma ve uygulama alt skorlarıyla ilişkisi ayrı ayrı değerlendirilmiştir. Gruplar arası farkların incelenmesinde, flört şiddetine maruz kalma ve flört şiddeti uygulama

alt skorları açısından cinsiyet, cinsel yönelim ve ilişki türü gibi kategorik değişkenler için bağımsız örneklem t-testi (iki grup için) ve tek yönlü ANOVA (üç veya daha fazla grup için) uygulanmıştır.

Araştırmanın ana hipotezlerini test etmek amacıyla, bağımsız değişkenlerin bağımlı değişkenleri yordama düzeyleri basit regresyon analizleri ile değerlendirilmiştir. Bu kapsamda, benliğin farklılaşmasının psikolojik flört şiddeti (maruz kalan/uygulayan) ve aracı değişkenler olan kendini susturma ile zihinselleştirme üzerindeki etkileri incelenmiştir. Ayrıca, kendini susturma ile zihinselleştirmenin psikolojik flört şiddetini (maruz kalan/uygulayan) yordama düzeyleri de analiz edilmiştir.

Benliğin farklılaşması ile psikolojik flört şiddeti (maruz kalan/uygulayan) arasındaki ilişkide kendini susturma ve zihinselleştirmenin aracı rolleri PROCESS MACRO (Model 4) kullanılarak değerlendirilmiştir. Flört şiddetine maruz kalma ve uygulama durumları ayrı ayrı analiz edilmiş; her iki durum için regresyon ve aracı değişken analizleri bağımsız biçimde yürütülmüştür. Tüm analizler %95 güven aralığında ve $p < .05$ anlamlılık düzeyinde gerçekleştirilmiştir.

BÖLÜM 4

4. BULGULAR

Bu bölümde araştırmanın hipotezlerini test etmek için uygulanan istatistiksel analizlerin sonuçları yer almaktadır. Bu doğrultuda öncelikle örnekleme tanımlamak amacıyla toplanan sosyodemografik değişkenlerin tanımlayıcı analizleri yapılmıştır. Ardından psikolojik flört şiddeti uygulamanın ve maruz kalmanın sosyodemografik değişkenler arasındaki ilişkileri ayrı ayrı incelemek için Bağımsız Örneklem T-testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Güncel araştırmadaki bütün değişkenlerin birbirleriyle olan ilişkilerini test etmek için ise Pearson Korelasyon Analizi yapılmıştır. Devamında psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalmanın yordayıcılarını belirlemek amacıyla iki ayrı model üzerinden hiyerarşik çoklu regresyon analizinden yararlanılmıştır. Son olarak, benliğin farklılaşma düzeyi ile psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma arasındaki ilişkide zihinselleştirme ve kendini susturmanın aracı rollerini test etmek için PROCESS Macro eklentisi Model 4 kullanılmıştır.

4.1 ÖLÇEKLERİN PSİKOMETRİK ANALİZLERİ

4.1.1 Ölçeklerin Güvenirlik Analizleri

Bu bölümde mevcut çalışmada katılımcıların benliklerinin farklılaşması seviyelerini ölçmek için kullanılan BFE-KF, psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma düzeylerini ölçmek için kullanılan ÇBDİ-Uygulama ve ÇBDİ-Maruz Kalma alt ölçeklerinin, kendini susturma düzeylerini ölçmek için kullanılan KSÖ ve zihinselleştirme düzeylerini ölçmek için kullanılan MENTS ölçeğinin güvenilirlik analizleri sonuçlarına yer verilmiştir (bkz. Tablo 4.1).

Tablo 4.1 Çalışmada Kullanılan Ölçeklerin Güvenirlik Dağılımlarının İncelenmesi

Ölçekler	Madde Sayısı	Cronbach α
BFE-KF	20	.83
BFE-KF-DK	3	.69
BFE-KF-DT	6	.76
BFE-KF-İİ	5	.74
BFE-KF-BP	6	.65
ÇBDİÖ-UYG	28	.90
ÇBDİÖ-UYG-T	7	.80
ÇBDİÖ-UYG-DGÇ	7	.83
ÇBDİÖ-UYG-A	7	.79
ÇBDİÖ-UYG-K	7	.73
ÇBDİÖ-MRZ	28	.92
ÇBDİÖ-MRZ-T	7	.81
ÇBDİÖ-MRZ-DGÇ	7	.87
ÇBDİÖ-MRZ-A	7	.78
ÇBDİÖ-MRZ-K	7	.80
KSÖ	31	.91
KSÖ-DB	6	.78
KSÖ-F	9	.71
KSÖ-KS	9	.74
KSÖ-BB	7	.78

Tablo 4.1 (Devamı) Çalışmada Kullanılan Ölçeklerin Güvenirlik Dağılımlarının İncelenmesi

MENTS	28	.84
MENTS-M	8	.71
MENTS-O	9	.84
MENTS-S	8	.82

BFE-KF = Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu, ÇBDİÖ-UYG = Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Uygulama Alt Ölçeği, ÇBDİÖ-MRZ = Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Maruz Kalma Alt Ölçeği, KSÖ = Kendini Susturma Ölçeği, MENTS = Zihinselleştirme Ölçeği

4.1.2 Ölçeklerin Betimsel Analizleri

Bu bölümde, araştırmada yer alan değişkenlere yönelik betimleyici istatistik analizlerine yer verilmiştir. Araştırmanın değişkenleri olan benliğin farklılaşması, psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma, kendini susturma ve zihinselleştirmeye ait alınan ortalama puanlar, standart sapma, varyans, ranj, minimum ve maksimum değerler Tablo 4.2’de yer almaktadır.

Tablo 4.2 Değişkenlere Yönelik Betimleyici İstatistik Analizleri

N = 416	\bar{X}	SS	Varyans	Ranj	Min.	Maks.
BFE-KF	3.82	.69	.48	4.10	1.55	5.62
ÇBDİÖ/UYG	36.52	26.65	710.28	108	0	108
ÇBDİÖ/MRZ	39.19	31.47	990.11	130	0	130
KSÖ	75.83	20.10	403.93	98	37	135

Tablo 4.2 (Devamı) Değişkenlere Yönelik Betimleyici İstatistik Analizleri

MENTS	92.45	13.14	172.65	58	65	123
-------	-------	-------	--------	----	----	-----

SS = Standart Sapma, Min. = Minimum, Maks. = Maksimum; BFE-KF = Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu, ÇBDİÖ/UYG = Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Uygulama Alt Ölçeği, ÇBDİÖ/MRZ = Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Maruz Kalma Alt Ölçeği, KSÖ = Kendini Susturma Ölçeği, MENTS = Zihinselleştirme Ölçeği

4.2 PSİKOLOJİK FLÖRT ŞİDDETİ UYGULAMA VE MARUZ KALMA TOPLAM SKORLARININ SOSYODEMOGRAFİK ÖZELLİKLERE GÖRE İNCELENMESİ

Araştırmanın sonuç değişkenleri olan psikolojik flört şiddeti uygulama ve psikolojik flört şiddetine maruz kalmanın sosyodemografik özelliklere göre grup farklarını incelemek üzere Bağımsız Örneklem T-testi ve Pearson Korelasyon analizi kullanılmıştır. Öncelikli olarak her bir değişken için grup varyanslarının homojenliği varsayımı analiz edilmiştir. Varyansların homojenliğinin sağlanmadığı durumlarda düzeltmeli sonuçlar raporlanmıştır. Gruplar arası dağılımlardaki kişi sayılarını dengelemek amacıyla cinsel yönelim, eğitim durumu, gelir düzeyi, şu anda kimlerle yaşadığı, ilişki durumu ilişki süresi ve ilişki memnuniyeti değişkenlerinde yeniden gruplandırılma yapılmıştır. Ek olarak, yaşanan yer değişkeninin kırsal kategorisi ve ilişki durumunun “şu anda bir romantik ilişkim var ve flört ediyorum” grubu temsil edilebilir kişi sayısına sahip olmadığı için analize dahil edilmemiştir.

4.2.1 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Atanmış Cinsiyete Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının atanmış cinsiyete göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla Bağımsız Örneklem T-testi analizi gerçekleştirilmiştir. Levene test sonuçlarına göre hem uygulama ($p = .121$) hem de maruz kalma ($p = .134$) alt ölçeklerinde varyanslar homojen dağılım göstermektedir. T-testi sonuçları incelendiğinde ise hem uygulama ($t(414) = -.331, p > .05$) hem de maruz kalma ($t(414) = .665, p > .05$) alt ölçeklerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde bir fark bulunmadığı görülmüştür (bkz Tablo 4.3).

Tablo 4.3 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Cinsiyete Göre T-Test ile İncelenmesine İlişkin Değerler

	Kadın (N = 243)		Erkek (N = 173)		t	df	p
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS			
PFŞ Uygulama	36.89	25.37	36.01	28.42	-.331	414	.371
PFŞ Maruz Kalma	38.32	30.33	40.40	33.04	.665	414	.253

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma = Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.2.2 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Yaşa Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının katılımcıların yaşları ile olan ilişkisini incelemek amacıyla Pearson Korelasyon analizi yapılmıştır (bkz. Tablo 4.4).

Tablo 4.4 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Yaşa Göre Pearson Korelasyon Analizi ile İncelenmesine İlişkin Değerler

Değişkenler	PFŞ Uygulama	PFŞ Maruz Kalma	Yaş
PFŞ Uygulama	-	.831**	.109*
PFŞ Maruz Kalma		-	.130**
Yaş			-

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma =Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.2.3 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Cinsel Yönelime Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının cinsel yönelime göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla Bağımsız Örneklem T-testi analizi uygulanmıştır. Analize geçmeden önce grupları karşılaştırılabilir hale getirmek amacıyla Gey (N=23), Lezbiyen (N=7), Biseksüel (N=19), Panseksüel (N=10), Aseksüel (N=1) ve Kuir (N=6) grupları birleştirilerek LGBTQ+ (N=56) grubu olarak yeniden kategorize edilmiştir. Levene test sonuçlarına göre hem uygulama ($p = .899$) hem de maruz kalma ($p = .160$) alt ölçeklerinde varyanslar homojen dağılım göstermektedir. T-testi sonuçları incelendiğinde ise hem uygulama ($t(404) = -.673, p > .05$) hem de maruz kalma ($t(404) = 1.024, p > .05$) alt ölçeklerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde bir fark bulunmadığı görülmüştür (bkz Tablo 4.5).

Tablo 4.5 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Cinsel Yönelime Göre T-Test ile İncelenmesine İlişkin Değerler

	Heteroseksüel (N = 350)		LGBTQ+ (N = 56)		t	df	p
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS			
PFŞ Uygulama	36.73	26.71	34.14	26.70	.673	404	.251
PFŞ Maruz Kalma	39.83	32.17	35.18	27.23	1.024	404	.153

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma = Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.2.4 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Eğitim Düzeyine Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının son mezun olunan eğitim düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla Bağımsız Örneklem T-testi analizi gerçekleştirilmiştir. Analize geçmeden önce grupları karşılaştırılabilir hale getirmek amacıyla İlköğretim (N=4), Lise (N=116) ve Ön lisans / Açıköğretim (N=61) grupları birleştirilerek Üniversite altı (N=181) olarak, Lisans (N=206) ve Yüksek Lisans / Doktora (N=29) grupları ise birleştirilerek Üniversite ve üstü (N=235) olarak yeniden gruplandırılma işlemi yapılmıştır. Levene test sonuçlarına göre hem uygulama ($p = .971$) hem de maruz kalma ($p = .228$) alt ölçeklerinde varyanslar homojen dağılım göstermektedir. T-testi sonuçları hem uygulama ($t(414) = -.444, p > .05$) hem de maruz kalma ($t(414) = -.952, p > .05$) alt ölçeklerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde bir fark bulunmadığını göstermiştir (bkz Tablo 4.6).

Tablo 4.6 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Eğitim Düzeyine Göre T-Test ile İncelenmesine İlişkin Değerler

	Üniversite altı (N = 181)		Üniversite ve üstü (N = 235)		t	df	p
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS			
PFŞ Uygulama	35.86	26.38	37.03	26.91	-.444	414	.329
PFŞ Maruz Kalma	37.51	29.54	40.48	32.88	-.952	404	.167

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma = Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.2.5 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Yaşanılan Yere Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının yaşanılan yere göre farklılaşp farklılaşmadığını test etmek amacıyla Bağımsız Örneklem T-testi analizi gerçekleştirilmiştir. Karşılaştırılabilir kişi sayısına sahip olmadığı için kırsal (N = 9) kategorisi analize dahil edilmemiştir. Levene test sonuçlarına göre hem uygulama ($p = .639$) hem de maruz kalma ($p = .956$) alt ölçeklerinde varyanslar homojen dağılım göstermektedir. T-testi sonuçları hem uygulama ($t(405) = 1.222$, $p > .05$) hem de maruz kalma ($t(405) = 1.182$, $p > .05$) alt ölçeklerinde gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde bir fark bulunmadığını göstermiştir (bkz Tablo 4.7).

Tablo 4.7 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Yaşanılan Yere Göre T-Test ile İncelenmesine İlişkin Değerler

	Büyükşehir (N = 365)		Şehir (N = 42)		t	df	p
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS			
PFŞ Uygulama	36.93	26.18	31.67	28.62	1.222	405	.222
PFŞ Maruz Kalma	39.82	31.26	33.76	31.96	1.182	405	.238

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma = Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.2.6 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Birlikte Yaşama Durumlarına Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının birlikte yaşama durumuna göre farklılaşp farklılaşmadığını test etmek amacıyla Bağımsız Örneklem T-testi analizi uygulanmıştır. Analize geçmeden önce grupları karşılaştırılabilir hale getirmek amacıyla Aile/Akraba (N=246), Arkadaş (N=26), Yurt (N=33) ve Sevgili (N=58) grupları birleştirilerek yalnız yaşamayan (N=363) olarak yeniden gruplandırılma işlemi yapılmıştır. Levene test sonuçlarına göre hem uygulama ($p = .004$) hem de maruz kalma ($p = .031$) alt ölçeklerinde varyanslar homojen dağılım göstermemektedir. T-testi sonuçları ise yalnız yaşayanların ($\bar{X} = 47.57$, $SS = 32.10$) yalnız yaşamayanlara ($\bar{X} = 34.91$, $SS = 25.41$) göre psikolojik flört şiddeti uygulama puanlarının daha yüksek olduğuna işaret etmektedir ($t(61.88) = 2.747$, $p < .05$). Ek olarak, yalnız yaşayanların ($\bar{X} = 50.25$, $SS = 37.78$) yalnız yaşamayanlara ($\bar{X} = 37.57$, $SS = 30.16$) göre psikolojik flört şiddetine maruz kalma puanlarının daha yüksek olduğuna işaret etmektedir ($t(62.05) = 2.336$, $p < .05$). Bulgular Tablo 4.8’de yer almaktadır.

Tablo 4.8 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Birlikte Yaşama Durumuna Göre T-Test ile İncelenmesine İlişkin Değerler

	Yalnız Yaşayan (N = 53)		Yalnız Yaşamayan (N = 363)		t	df	p
	X	SS	X	SS			
PFŞ Uygulama	47.57	32.10	34.91	25.41	2.747	61.88	.01
PFŞ Maruz Kalma	50.25	37.78	37.57	30.16	2.336	62.05	.02

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma = Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.2.7 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Gelir Düzeyine Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının gelir düzeylerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla ANOVA yapılmıştır. Analize geçmeden önce grupları karşılaştırılabilir hale getirmek amacıyla çok düşük (N=14) ve düşük (N=71) grupları birleştirilerek düşük gelir (N=85), yüksek (N=36) ve çok yüksek (N=4) grupları birleştirilerek ise yüksek gelir (N=40) grupları oluşturulmuştur. Orta gelir grubunda (N=291) ise herhangi bir değişiklik yapılmamıştır. Ardından gerçekleştirilen Levene test sonuçlarına göre hem uygulama ($p = .369$) hem de maruz kalma ($p = .553$) alt ölçeklerinde varyansların homojen dağılım gösterdiği görülmüştür. Fakat ANOVA modelleri incelendiğinde hem uygulama ($F(2,413) = 1.884, p > .05$) hem de maruz kalma ($F(2,413) = .934, p > .05$) alt ölçeklerinin grupları arasındaki ilişkilerin istatistiksel olarak anlamsız olduğu bulunmuştur (bkz. Tablo 4.9).

Tablo 4.9 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Gelir Düzeyine Göre ANOVA ile İncelenmesine İlişkin Değerler

	Düşük Gelir (N = 85)		Orta Gelir (N = 291)		Yüksek Gelir (N = 40)		F	df	p
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS			
PFŞ Uygulama	36.70	27.11	35.42	26.11	44.12	28.90	1.884	2,413	.369
PFŞ Maruz Kalma	40.36	30.47	38.04	31.44	45.00	33.70	.934	2,413	.394

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma = Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.2.8 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının Psikoterapi Alma Durumlarına Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının psikoterapi alma durumlarına göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla ANOVA yapılmıştır. Levene test sonuçlarına göre hem uygulama ($p = .975$) hem de maruz kalma ($p = .945$) alt ölçeklerinde varyansların homojen dağılım gösterdiği görülmüştür. Fakat ANOVA modelleri incelendiğinde hem uygulama ($F(2,413)=1.743$ $p > .05$) hem de maruz kalma ($F(2,413) = 1.705$, $p > .05$) alt ölçeklerinin grupları arasındaki ilişkilerin istatistiksel olarak anlamsız olduğu bulunmuştur (bkz. Tablo 4.10).

Tablo 4.10 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın Psikoterapi Alma Durumuna Göre ANOVA ile İncelenmesine İlişkin Değerler

	Şu an alan (N = 38)		Daha önce almış olan (N = 84)		Daha önce almamış olan (N = 294)		F	df	p
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS			
PFŞ Uygulama	30.00	27.84	39.70	26.46	36.45	26.48	1.743	2,413	.176
PFŞ Maruz Kalma	40.36	30.47	38.04	31.44	45.00	33.70	1.705	2,413	.183

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma = Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.2.9 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının İlişki Durumuna Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının ilişki durumlarına göre farklılaşp farklılaşmadığını test etmek amacıyla ANOVA yapılmıştır. Karşılaştırılabilir kişi sayısına sahip olmadığı için şu anda bir romantik ilişkim var ve flört ediyorum (N = 4) kategorisi analize dahil edilmemiştir. Levene test sonuçlarına göre uygulama ($p = .186$) alt ölçeğinde varyansların homojen dağıldığı gözlemlenirken, maruz kalma ($p < .001$) alt ölçeğinde varyansların homojen dağılım göstermediği görülmüştür. ANOVA modelleri incelendiğinde hem uygulama ($F(4,407) = 6.063$ $p < .001$) hem de maruz kalma ($F(4,407) = 12.752$, $p < .001$) alt ölçeklerinin grupları arasındaki ilişkilerin istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur. Bu nedenle hangi gruplar arasında fark olduğunu öğrenmek amacıyla uygulama alt ölçeği için varyansların homojen dağılımını kabul eden post hoc testlerinden Tukey HSD testi, maruz kalma alt ölçeği için ise varyansların heterojen dağılımını kabul eden post hoc testlerinden Tamhane testi yapılmıştır.

Tukey HSD post-hoc testi sonuçlarına göre şimdiye kadar hiç romantik ilişki yaşamamış kişilerde psikolojik flört şiddeti uygulama puanı ortalaması ($\bar{X} = 16.00$, $SS = 21.77$), şu anda romantik ilişki içinde olan kişilerden ($\bar{X} = 34.31$, $SS = 25.01$; $p = .012$), geçmişte romantik ilişkisi olanlardan ($\bar{X} = 43.45$, $SS = 28.80$; $p < .001$), flört edenlerden ($\bar{X} = 39.83$, $SS = 26.61$; $p = .003$) ve ilişki durumu karmaşık olan bireylerden ($\bar{X} = 39.97$, $SS = 24.50$; $p = .009$) istatistiksel olarak anlamlı biçimde düşük olduğu bulunmuştur ($F(4,407) = 6.603$, $p < .001$).

Tamhane post-hoc testi sonuçları incelendiğinde ise şimdiye kadar hiç romantik ilişki yaşamamış kişilerde psikolojik flört şiddetine maruz kalma puanı ortalaması ($\bar{X} = 16.65$, $SS = 22.97$), şu anda romantik ilişki içinde olan kişilerin ($\bar{X} = 33.68$, $SS = 26.62$; $p = .024$), şu anda bir romantik ilişkisi olmayan ama geçmişte ilişki yaşamış kişilerin ($\bar{X} = 55.47$, $SS = 36.22$; $p < .001$), ilişki durumu karmaşık olan bireylerden ($\bar{X} = 44.38$, $SS = 32.22$; $p = .007$) ve şu anda romantik bir ilişkisi olmayan ama flört eden kişilerin ($\bar{X} = 38.02$, $SS = 29.86$; $p = .017$) ortalamalarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($F(4,407) = 12.752$, $p < .001$). Bulgular Tablo 4.11’de yer almaktadır.

Tablo 4.11 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın İlişki Durumuna Göre ANOVA ile İncelenmesine İlişkin Değerler

	Şu anda bir romantik ilişkim var (N = 214)		Şu anda bir romantik ilişkim yok ama daha önce bir romantik ilişkim olmuştu (N = 99)		Şu anda romantik bir ilişkim yok ama flört ediyorum (N = 47)		Şimdiye kadar hiç romantik ilişkim olmadı (N = 23)		İlişki durumum yukarıdakilerden daha karmaşık (N = 29)		F	df	p
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS			
PFŞ Uygulama	34.31	25.01	43.45	28.80	39.83	26.61	16.00	21.77	39.97	24.50	6.603	4,407	<.001
PFŞ Maruz Kalma	33.68	26.62	55.47	36.22	38.02	29.86	16.65	22.97	44.38	32.22	12.752	4,407	<.001

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma = Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.2.10 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının İlişki Sürelerine Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının ilişki sürelerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla ANOVA yapılmıştır. Levene test sonuçlarına göre hem uygulama ($p = .004$) hem de maruz kalma ($p = .015$) alt ölçeklerinde varyansların homojen dağılım göstermediği görülmüştür. ANOVA modelleri incelendiğinde hem uygulama ($F(4,411) = 5.889$ $p < .001$) hem de maruz kalma ($F(4,411) = 5.401$ $p < .001$) alt ölçeklerinin grupları arasındaki ilişkilerin istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur. Bu nedenle hangi gruplar arasında fark olduğunu öğrenmek amacıyla her iki alt ölçek için varyansların heterojen dağılımını kabul eden post hoc testlerinden Tamhane testi uygulanmıştır.

Tamhane post-hoc testi sonuçları incelendiğinde 3 yıldan uzun süreli ilişki yaşayan kişilerin psikolojik flört şiddeti uygulama puanı ortalaması ($\bar{X} = 44.48$, $SS = 29.92$), 3 aydan az süredir ilişki yaşayan kişilerin ortalaması ($\bar{X} = 27.27$, $SS = 23.71$) ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksektir ($p < .001$). Diğer grup karşılaştırmalarında anlamlı fark gözlenmemiştir ($p > .05$). Benzer şekilde, 3 yıldan uzun süredir ilişki yaşayan kişilerin flört şiddetine maruz kalma ortalaması ($\bar{X} = 47.00$, $SS = 35.15$), hem 3 aydan az ilişki süresi olan kişiler ($\bar{X} = 27.33$, $SS = 25.08$, $p < .001$) hem de 1–3 yıl süreli ilişkisi olan kişiler ($\bar{X} = 40.65$, $SS = 30.93$, $p = .008$) ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksektir. Bulgular Tablo 4.12’de yer almaktadır.

Tablo 4.12 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın İlişki Sürelerine Göre ANOVA ile İncelenmesine İlişkin Değerler

	3 aydan az (N = 85)		3-6 ay (N = 39)		6-12 ay (N = 43)		1-3 yıl (N = 121)		3 yıldan fazla (N = 128)		F	df	p
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS			
PFŞ Uygulama	27.27	23.70	33.20	27.03	34.51	24.45	36.39	23.27	44.47	29.91	5.889	4,411	<.001
PFŞ Maruz Kalma	27.32	25.08	35.71	28.03	38.39	29.00	40.65	30.93	47.00	35.15	5.401	4,411	<.001

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma = Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.2.11 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalma Toplam Skorlarının İlişki Memnuniyetine Göre İncelenmesi

Katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma toplam puanlarının ilişki memnuniyetlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek amacıyla ANOVA yapılmıştır. Levene test sonuçlarına göre uygulama ($p = .070$) alt ölçeğinde varyansların homojen dağıldığı gözlemlenirken, maruz kalma ($p = .015$) alt ölçeğinde varyansların homojen dağılım göstermediği görülmüştür. ANOVA modelleri incelendiğinde hem uygulama ($F(4,411) = 2.939$ $p = .020$) hem de maruz kalma ($F(4,411) = 6.441$, $p < .001$) alt ölçeklerinin grupları arasındaki ilişkilerin istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulunmuştur. Bu nedenle hangi gruplar arasında fark olduğunu öğrenmek amacıyla uygulama alt ölçeği için varyansların homojen dağılımını kabul eden post hoc testlerinden Tukey HSD testi, maruz kalma alt ölçeği için ise varyansların heterojen dağılımını kabul eden post hoc testlerinden Tamhane testi yapılmıştır.

Tukey HSD post-hoc testi sonuçları incelendiğinde, ilişkisinden "hiç memnun olmayan" kişilerin psikolojik flört şiddeti uygulama puanı ortalaması ($\bar{X} = 43.98$, $SS = 29.57$), ilişkisinden "çok memnun" olan bireylerden ($\bar{X} = 32.91$, $SS = 26.68$; $p = .066$) istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde daha yüksek olduğu bulunmuştur ($F(4,411) = 2.939$ $p = .020$).

Tamhane post-hoc testi sonuçları incelendiğinde ise, ilişkisinden "hiç memnun olmayan" kişilerin psikolojik flört şiddetine maruz kalma puanı ortalaması ($\bar{X} = 52.28$, $SS = 34.85$), "çok memnun" olan kişilerden ($\bar{X} = 32.83$, $SS = 28.52$; $p = .004$), "memnun" olan kişilerden ($\bar{X} = 33.40$, $SS = 26.36$) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur ($F(4,411) = 6.441$, $p < .001$). Bulgular Tablo 4.13'te sunulmuştur.

Tablo 4.13 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama ve Maruz Kalmanın İlişki Memnuniyetine Göre ANOVA ile İncelenmesine İlişkin Değerler

	Hiç memnun değilim (N = 53)		Memnun değilim (N = 42)		Pek memnun değilim (N = 79)		Memnunum (N = 87)		Çok memnunum (N = 155)		F	df	p
	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS	\bar{X}	SS			
PFŞ Uygulama	43.98	29.57	42.35	27.63	39.45	27.52	32.94	21.85	33.04	26.67	2.939	4,411	.020
PFŞ Maruz Kalma	52.28	34.84	49.14	35.82	43.96	33.18	33.40	26.35	32.82	28.51	6.441	4,411	<.001

PFŞ Uygulama = Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama, PFŞ Maruz Kalma = Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.3 DEĞİŞKENLER ARASI KORELASYON ANALİZİ

Güncel araştırmada yer alan değişkenlerin arasındaki ilişkiyi ölçmek için Pearson Korelasyon analizi gerçekleştirilmiştir. Literatür incelendiğinde r değerlerinin .10 ile .30 arasında olmasının zayıf, .30 ile .69 arasında olması orta ve .70 ile .99 arasında olması ise güçlü korelasyon ilişkileri anlamına geldiği gözlemlenmiştir (Schober vd., 2018). Bu kısımda araştırmanın literatürdeki kabule göre değerlendirilen Pearson Korelasyon Analiz sonuçlarına yer verilmiştir.

Sonuçlar incelendiğinde benliğin farklılaşması düzeyi ile hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma arasında zayıf yönde negatif bir ilişki olduğu bulunurken ($r = -.126, p < .05$; $r = -.120, p < .05$) kendini susturma ile orta düzey negatif ($r = -.344, p < .001$) ve zihinselleştirme ile ise zayıf düzey pozitif ilişki bulunmuştur ($r = .139, p < .05$). Zihinselleştirme düzeyi ile hem psikolojik flört şiddeti uygulama ($r = -.174, p < .001$) hem de maruz kalma ($r = -.140, p < .001$) arasında da istatistiksel olarak anlamlı ve zayıf yönde negatif ilişkiler saptanmıştır. Öte yandan kendini susturmanın ise hem psikolojik flört şiddeti uygulama ($r = .202, p < .001$) ve maruz kalma ($r = .211, p < .001$) ile pozitif ve zayıf düzeyde anlamlı bir ilişkisi olduğu görülmüştür. Son olarak ise zihinselleştirme ile kendini susturma arasında istatistiksel olarak anlamlı orta düzeyde negatif bir ilişki bulunmuştur ($r = -.480, p < .001$). Bulgular Tablo 4.14'de gösterilmiştir.

Tablo 4.14 Araştırma Değişkenleri Ölçeklerinden Alınan Toplam Puanların Korelasyon Analizi

	1	2	3	4	5
1.ÇBDİÖ/UYG	-				
2.ÇBDİÖ/MRZ	.83**	-			
3.BFE-KF	-.12*	-.12*	-		
4.KSÖ	.20**	.21**	-.34**	-	
5.MENTS	-.17**	-.14**	.13**	-.48**	-

BFE-KF = Benliğin Farklılaşması Envanteri Kısa Formu, ÇBDİÖ/UYG = Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Uygulama Alt Ölçeği, ÇBDİÖ/MRZ = Çok Boyutlu Duygusal İstismar Ölçeği-Maruz Kalma Alt Ölçeği, KSÖ = Kendini Susturma Ölçeği, MENTS = Zihinselleştirme Ölçeği; * $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

4.4 HİYERARŞİK REGRESYON ANALİZİ

Psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma durumlarının yordayıcılarını keşfetmek amacıyla daha öncesinde yapılan ANOVA, T-test ve Pearson Korelasyon analizleri sonuçlarında çalışmanın bağımlı değişkenlerinden psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma üzerinde etkili olduğu bulunan değişkenlerin yer aldığı üç basamaklı bir hiyerarşik regresyon analizi gerçekleştirilmiştir. Etkisinin kontrol edilmesi istenen sosyodemografik değişkenlerden ilişki memnuniyeti ve ilişki süresi kukla değişken olarak kodlanarak ilk adımda dahil edilirken, benliğin farklılaşması ikinci adımda, kendini susturma ve zihinselleştirme ise üçüncü adımda modele dahil edilmiştir.

İlk olarak psikolojik flört şiddeti uygulama modeli için Hiyerarşik Regresyon Analizi sonuçları incelendiğinde, analize ilk adımda dahil edilen, ilişki süresi ve ilişki memnuniyeti değişkenlerinin varyansın %7.8'ini anlamlı

olarak açıkladığı bulunmuştur. Bu değişkenlerden ilişki memnuniyetinin psikolojik flört şiddeti uygulamayı negatif olarak yordarken ($\beta = -.216, p < .001$), ilişki süresinin ise pozitif olarak yordadığı bulunmuştur ($\beta = .237, p < .001$). İkinci adıma ise modele benliğin farklılaşma düzeyi analize değil edilmiş, bu adımın varyansın %9'unu anlamlı olarak açıkladığı ve benliğin farklılaşma düzeyini istatistiksel olarak anlamlı negatif şekilde yordadığı saptanmıştır ($\beta = -.105, p < .05$). Üçüncü adımda ise zihinselleştirme ve kendini susturma analize değil edilmiştir. Eklenen bu değişkenlerle beraber üçüncü adımın varyansın %12.4'ünü açıkladığı bulunmuştur ($F = 11.592, p < .001$). Kendini susturmanın psikolojik flört şiddeti uygulamayı pozitif ve anlamlı şekilde yordadığı saptanırken ($\beta = .119, p < .05$), zihinselleştirmenin ise negatif ve anlamlı şekilde yordadığı görülmüştür ($\beta = -.109, p < .05$). Hiyerarşik Regresyon Analizi sonuçlarına Tablo 4.15'de detaylı şekilde yer verilmiştir.

Tablo 4.15 Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama Yordayıcılarını Belirlemeye Yönelik Hiyerarşik Regresyon Analizi Sonuçları

	Değişkenler	R^2	R^2 Değişimi	β	t	F
Model 1	İlişki Süresi	.078	.078	.237	4.863***	17.530***
	İlişki Memnuniyeti			-.216	-4.447***	
Model 2	İlişki Süresi	.90	.012	.232	4.791***	13.452***
	İlişki Memnuniyeti			-.207	-4.262***	
	Benliğin Farklılaşması			-.105	-2.227*	
Model 3	İlişki Süresi			.245	5.133***	
	İlişki Memnuniyeti			-.182	-3.784***	
	Benliğin Farklılaşması	.124	.035	-.051	-1.024	11.592***
	Kendini Susturma			.119	2.138*	

Tablo 4.16 (Devamı) Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama Yordayıcılarını Belirlemeye Yönelik Hiyerarşik Regresyon Analizi Sonuçları

Zihinselleştirme	-.109	-2.066*
------------------	-------	---------

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

Son olarak, psikolojik flört şiddeti maruz kalma modeli için Hiyerarşik Regresyon Analizi sonuçlarına bakıldığında, analize ilk modelde dahil edilen, ilişki süresi ve ilişki memnuniyeti değişkenlerinin varyansın %11.4'ünü anlamlı olarak açıkladığı bulunmuştur. Bu değişkenlerden ilişki memnuniyetinin psikolojik flört şiddetine maruz kalmayı negatif olarak yordarken ($\beta = -.292$, $p < .001$), ilişki süresinin ise pozitif olarak yordadığı bulunmuştur ($\beta = .254$, $p < .001$). İkinci modelde ise benliğin farklılaşma düzeyi analize değil edilmiş, bu adımın varyansın %12.5'sini anlamlı olarak açıkladığı ve benliğin farklılaşma düzeyini istatistiksel olarak anlamlı negatif şekilde yordadığı saptanmıştır ($\beta = -.103$, $p < .05$). Üçüncü modelde ise zihinselleştirme ve kendini susturma analize değil edilmiştir. Eklenen bu değişkenlerle beraber üçüncü adımın varyansın %15'inü açıkladığı bulunmuştur ($F = 14.491$, $p < .001$). Kendini susturmanın psikolojik flört şiddeti uygulamayı pozitif ve anlamlı şekilde yordadığı saptanırken ($\beta = .161$, $p < .05$), zihinselleştirmenin ise istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi görülmemiştir ($p > .05$). Hiyerarşik Regresyon Analizi sonuçlarına Tablo 4.16'da detaylı şekilde yer verilmiştir.

Tablo 4.17 Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma Yordayıcılarını Belirlemeye Yönelik Hiyerarşik Regresyon Analizi Sonuçları

Değişkenler	R^2	R^2 Değişimi	β	t	F
Model 1 İlişki Süresi	.114	.114	.254	15.172***	26.576***
İlişki Memnuniyeti			-.292	-6.117***	

Tablo 4.18 (Devamı) Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma Yordayıcılarını Belirlemeye Yönelik Hiyerarşik Regresyon Analizi Sonuçları

Model 2	İlişki Süresi	.125	.011	.251	5.265***	18.344***
	İlişki Memnuniyeti			-.286	-5.987***	
	Benliğin Farklılaşması			-.103	-2.220*	
	İlişki Süresi			.262	5.572***	
	İlişki Memnuniyeti			-.262	-5.517***	
Model 3	Benliğin Farklılaşması	.150	.025	-.010	-.418	11.592***
	Kendini Susturma			.161	2.917*	
	Zihinselleştirme			-.054	-1.045	

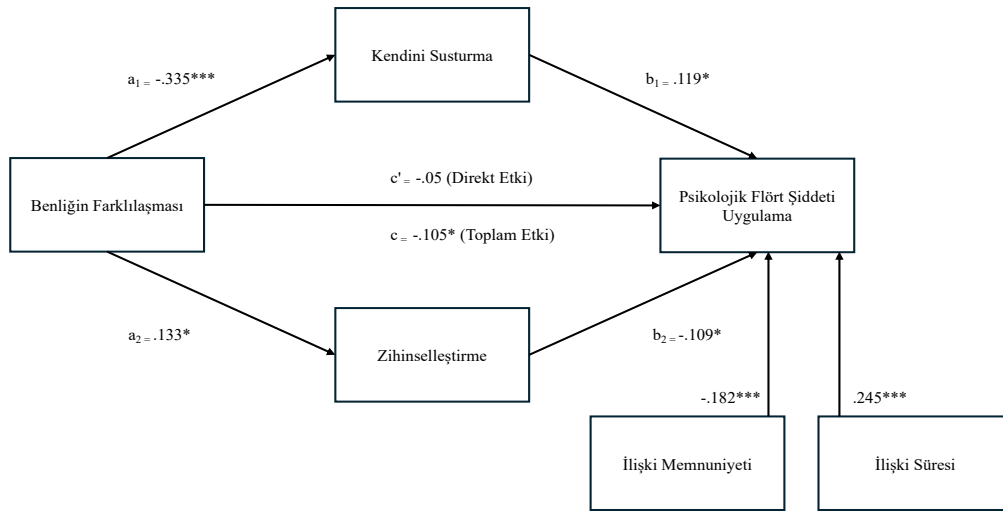
*p < .05, **p < .01, *** p < .001

4.5 PROCESS ARACI ETKİ ANALİZİ

Psikolojik flört şiddeti ve benliğin farklılaşması düzeyi arasındaki ilişkide kendini susturma ve zihinselleştirmenin aracı rolünün test edilebilmesi için Hayes (2013) tarafından geliştirilen Process Macro v.4.1 eklentisi Model 4 kullanılmıştır. Psikolojik flört şiddeti uygulamanın ve psikolojik flört şiddeti maruz kalmanın iki farklı modelde aracılık etkisi test edilmiştir. Her iki modele de ilişki memnuniyeti ve ilişki süresi ortak değişken (covariate) olarak eklenerek bağımlı değişken üzerindeki etkisi kontrol edilmiştir. Elde edilen bulgular Bootstrap 5000 yeniden örnekleme yöntemi kullanılarak hesaplanan güven aralıklarına göre yorumlanmıştır. Bir diğer deyişle, güven aralığının “0” değerini içermemesi istatistiksel olarak anlamlı sonuçlar olduğunu göstermektedir (Abu-Bader ve Jones, 2021).

İlk olarak psikolojik flört şiddeti uygulama ile benliğin farklılaşması düzeyi arasında kendini susturma ve zihinselleştirmenin aracı rolünü analiz edebilmek için kurulan model test edilmiştir. Bu modelde ilişki memnuniyeti ve ilişki süresi kontrol (covariate) değişkenleri olarak analize dahil edilmiştir. Yapılan aracı etki analizinde öncelikle değişkenlerin birbiriyle olan ilişkileri incelenmiştir. Buna göre mevcut araştırma modelinde benliğin farklılaşması düzeyinin diğer değişkenlerle ilişkisi şu şekildedir; benliğin farklılaşması düzeyinin kendini susturmayı negatif yönde anlamlı olarak yordadığı (a1 yolu; $\beta = -.335$, SH = 1.34, $t = -7.30$, $p < .001$, CI [-12.40, -7.14]), psikolojik flört şiddeti uygulamayı negatif yönde anlamlı olarak yordadığı (c yolu; $\beta = -.105$, SH = 1.82, $t = -2.23$, $p < .05$, CI [-7.64, -0.48]), son olarak zihinselleştirmeyi ise anlamlı ve pozitif olarak yordadığı bulunmuştur (a2 yolu; $\beta = .133$, SH = .92, $t = 2.74$, $p < .05$, CI [.72, 4.35]). Modelde aracı değişken olarak yer alan kendini susturma ve zihinselleştirmenin psikolojik flört şiddeti uygulama ile ilişkileri incelendiğinde, hem kendini susturmanın psikolojik flört şiddeti uygulamayı pozitif yönde anlamlı olarak yordadığı (b1 yolu; $\beta = .119$, SH = .07, $t = 2.14$, $p < .05$, CI [.01, .30]) hem de zihinselleştirmenin psikolojik flört şiddeti uygulamayı negatif yönde anlamlı olarak yordadığı bulunmuştur (b2 yolu; $\beta = -.109$, SH = .11, $t = -2.07$, $p < .05$, CI [-.43, -.01]). Psikolojik flört şiddeti uygulamanın üzerindeki etkisini kontrol etmek amacıyla ortak (covariate) değişken olarak modele eklenen ilişki memnuniyetinin ($\beta = -.182$, SH = 2.60, $t = -3.78$, $p < .001$, CI [-14.96, -4.73]) ve ilişki süresinin ($\beta = .245$, SH = 2.60, $t = 5.13$, $p < .001$, CI [8.22, 18.42]) ise psikolojik flört şiddeti uygulamayı anlamlı olarak yordadığı bulunmuştur. Modelde, aracı değişkenlerin etkilerinin sabit tutulması ile ortaya çıkan benliğin farklılaşması düzeyinin psikolojik flört şiddeti uygulama üzerindeki direkt etkisinin istatistiksel olarak anlamsız hale geldiği bulunmuştur (c' yolu; $\beta = -.05$, SH = 1.91, $t = -1.02$, $p = .307$, CI [-5.69, 1.80]). Modelin detayları Şekil 4.1'de yer almaktadır. Benliğin farklılaşması düzeyinin psikolojik flört şiddeti uygulama üzerindeki dolaylı etkileri incelendiğinde; benliğin farklılaşması düzeyinin kendini susturma aracılığıyla psikolojik flört şiddeti uygulama üzerindeki dolaylı etkisi istatistiksel olarak

anlamli bulunmuştur ($\beta = -1.55$, SH = .76, CI [-3.04, -.05]). Bir diğer deyişle, benliğin farklılaşması düzeyi ile psikolojik flört şiddeti uygulama arasında kendini susturmanın aracı etkisi olduğu görülmüştür. Benzer şekilde, benliğin farklılaşması düzeyinin zihinselleştirme aracılığıyla psikolojik flört şiddeti uygulama üzerinde dolaylı etkisinin anlamli olduğu bulunmuştur ($\beta = -.56$, SH = .34, CI [-1.35, -.03]). Yani benliğin farklılaşması düzeyi ile psikolojik flört şiddeti uygulama arasındaki ilişki zihinselleştirme aracı etkisi olduğu bulunmuştur. Benliğin farklılaşması düzeyi ve psikolojik flört şiddeti uygulama için oluşturulan modelin istatistiksel olarak anlamli olduğu ve algılanan benliğin farklılaşması düzeyinin kendini susturma ve zihinselleştirme aracılığıyla psikolojik flört şiddeti uygulamanın %12.4 varyans açıkladığı görülmüştür ($F(5,410) = 11.59$, $p < .001$). Analiz sonuçlarına ilişkin değerler Tablo 4.17'de yer almaktadır.

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

Şekil 4.1. Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama Arasındaki İlişki zihinselleştirme ve Kendini Susturma Aracılık Analizi Modeli

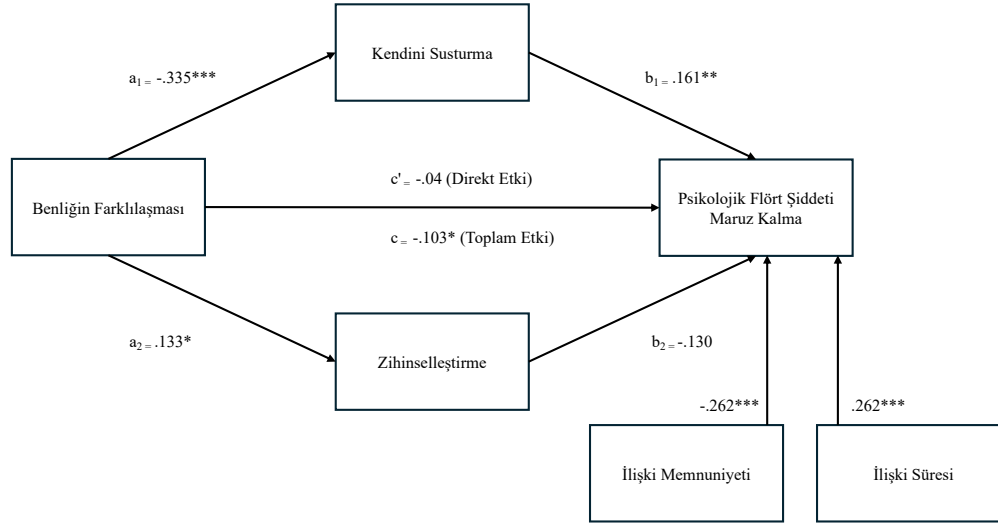
Tablo 4.19 Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddeti Uygulama Arasındaki İlişkide Kendini Susturma ve Zihinselleştirme Aracılık Etkisine Yönelik Bootstrap Sonuçları

Dolaylı Etki	B	BootSH	Güven Aralığı	
			BootLLCI	BootULCI
Kendini Susturma	-2.109	.757	-3.40	-.05
Zihinselleştirme	-.561	.342	-1.35	-.03

B = Standardize Edilmemiş Beta Katsayıları

İkinci olarak psikolojik flört şiddeti maruz kalma ile benliğin farklılaşması düzeyi arasında kendini susturma ve zihinselleştirmenin aracı rolünü analiz edebilmek için kurulan model test edilmiştir. Bu modelde de ilişki memnuniyeti ve ilişki süresi kontrol (covariate) değişkenleri olarak analize dahil edilmiştir. Yapılan aracı etki analizinde öncelikle değişkenlerin birbiriyle olan ilişkileri incelenmiştir. Buna göre mevcut araştırma modelinde benliğin farklılaşması düzeyinin diğer değişkenlerle ilişkisi şu şekildedir; benliğin farklılaşması düzeyinin kendini susturmayı negatif yönde anlamlı olarak yordadığı (a1 yolu; $\beta = -.335$, SH = 1.34, $t = -7.30$, $p < .001$, CI [12.40, -7.14]), psikolojik flört şiddetine maruz kalmayı negatif yönde anlamlı olarak yordadığı (c yolu; $\beta = -.103$, SH = 2.12, $t = -2.22$, $p < .05$, CI [-6.99, -0.40]), son olarak zihinselleştirmeyi ise anlamlı ve pozitif olarak yordadığı bulunmuştur (a2 yolu; $\beta = .133$, SH = .92, $t = 2.74$, $p < .05$, CI [.72, 4.35]). Modelde aracı değişken olarak yer alan kendini susturma ve zihinselleştirmenin psikolojik flört şiddetine maruz kalma ile ilişkileri incelendiğinde, kendini susturmanın psikolojik flört şiddetine maruz kalmayı pozitif yönde anlamlı olarak yordadığı (b1 yolu; $\beta = .161$, SH = .09, $t = 2.92$, $p < .05$, CI [.08, .42]) görülürken, zihinselleştirmenin ise psikolojik flört şiddetine maruz kalmayı anlamlı olarak yordamadığı bulunmuştur (b2 yolu; $\beta = -.130$, SH = .13, $t = -1.05$, $p > .05$, CI

[-.38, .12]). Psikolojik flört şiddetine maruz kalmanın üzerindeki etkisini kontrol etmek amacıyla ortak (covariate) değişken olarak modele eklenen ilişki memnuniyetinin ($\beta = -.262$, SH = 3.03, $t = -5.52$, $p < .001$, CI [-22.64, -10.74]) ve ilişki süresinin ($\beta = .262$, SH = 3.20, $t = 5.57$, $p < .001$, CI [10.88, 22.74]) ise psikolojik flört şiddetine maruz kalmayı anlamlı olarak yordadığı bulunmuştur. Modelde, aracı değişkenlerin etkilerinin sabit tutulması ile ortaya çıkan benliğin farklılaşması düzeyinin psikolojik flört şiddetine maruz kalma üzerindeki direkt etkisinin istatistiksel olarak anlamsız hale geldiği bulunmuştur (c' yolu; $\beta = -.04$, SH = 2.21, $t = -.42$, $p = .986$, CI [-4.39, 4.31]). Modelin detayları Şekil 4.2'de yer almaktadır. Benliğin farklılaşması düzeyinin psikolojik flört şiddeti uygulama üzerindeki dolaylı etkileri incelendiğinde; benliğin farklılaşması düzeyinin kendini susturma aracılığıyla psikolojik flört şiddetine maruz kalma üzerindeki dolaylı etkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($\beta = .161$, SH = .09, CI [.08, .42]). Bir diğer deyişle, benliğin farklılaşması düzeyi ile psikolojik flört şiddetine maruz kalma arasında kendini susturmanın aracı etkisi olduğu görülmüştür. Öte yandan, benliğin farklılaşması düzeyinin zihinselleştirme aracılığıyla psikolojik flört şiddetine maruz kalma üzerinde dolaylı etkisinin anlamlı olmadığı bulunmuştur ($\beta = -.05$, SH = .13, CI [-.38, .12]). Yani zihinselleştirmenin benliğin farklılaşması düzeyi ile psikolojik flört şiddetine maruz kalma arasındaki ilişkide aracılık etkisi bulunmamıştır. Benliğin farklılaşması düzeyi ve psikolojik flört şiddetine maruz kalma için oluşturulan modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğu ve benliğin farklılaşması düzeyinin kendini susturma ve zihinselleştirme aracılığıyla psikolojik flört şiddetine maruz kalmanın %15 varyans açıkladığı görülmüştür ($F(5,410) = 14.49$, $p < .001$). Analiz sonuçlarına ilişkin değerler Tablo 4.18'de yer almaktadır.

* $p < .05$, ** $p < .01$, *** $p < .001$

Şekil 4.2. Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddetine Maruz Arasındaki İlişkide Kendini Susturma ve Zihinselleştirme Aracılık Analizi Modeli

Tablo 4.20 Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddeti Maruz Kalma Arasındaki İlişkide Kendini Susturma ve Zihinselleştirme Aracılık Etkisine Yönelik Bootstrap Sonuçları

Dolaylı Etki	B	BootSH	Güven Aralığı	
			BootLLCI	BootULCI
Kendini Susturma	-2.785	.926	-4.65	-1.07
Zihinselleştirme	-.330	.341	-1.12	.24

B = Standardize Edilmemiş Beta Katsayıları

BÖLÜM 5

5. TARTIŞMA

Mevcut araştırmada elde edilen bulgular, psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının benliğin farklılaşması, kendini susturma ve zihinselleştirme ile anlamlı düzeyde ilişkili olduğunu ortaya koymuştur. Hem uygulama hem de maruz kalma davranışlarının benliğin farklılaşması ve zihinselleştirme ile negatif; kendini susturma ile ise pozitif yönde anlamlı bir ilişki gösterdiği bulunmuştur. Ayrıca, benliğin farklılaşması ile psikolojik flört şiddeti arasındaki ilişkide uygulama davranışı için hem kendini susturma hem de zihinselleştirmenin; maruz kalma davranışı için ise yalnızca kendini susturmanın aracı rol oynadığı görülmüştür. Regresyon analizleri de bu üç değişkenin ilişki süresi ve ilişki memnuniyeti ile birlikte hem uygulama hem de maruz kalma davranışlarını anlamlı düzeyde yordadığını göstermiştir.

Bu bölümde, yukarıda özetlenen sonuçlar doğrultusunda öncelikle sosyodemografik değişkenlere göre flört şiddeti davranışlarındaki farklılaşmalar tartışılmış; devamında ise psikolojik süreçlere ilişkin değişkenlerin (benliğin farklılaşması, kendini susturma ve zihinselleştirme) psikolojik flört şiddeti ile olan ilişkileri literatür doğrultusunda ele alınmıştır. Son olarak, uygulama ve maruz kalma davranışları ayrı ayrı analiz edilmesine karşın, büyük oranda benzer bulgular verdiği için dolaylı olarak tartışılmıştır. Çalışmanın güçlü yönleri, sınırlılıkları ve gelecek araştırmalara ilişkin öneriler ise bölümün sonunda sunulmuştur.

5.1 PSİKOLOJİK FLÖRT ŞİDDETİNİN SOSYODEMOGRAFİK DEĞİŞKENLERE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASINA DAİR SONUÇLARIN TARTIŞILMASI

Güncel çalışma bulguları, psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının bazı sosyodemografik değişkenlerle anlamlı düzeyde ilişki gösterdiğini ortaya koymaktadır. Özellikle yaş, birlikte yaşama durumu, mevcut ilişki durumu, ilişki süresi ve ilişki memnuniyeti değişkenleri hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar yaratmıştır. Buna karşın, katılımcıların cinsiyeti, cinsel yönelimi, eğitim düzeyi, yaşamlarını geçirdikleri yer, gelir düzeyi ve psikoterapi alma durumu gibi değişkenlerin hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma ile anlamlı ilişkisi bulunmamıştır.

Güncel çalışmada, psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının cinsiyet gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur. Bu bulgu, alanyazındaki bazı araştırmalarla örtüşmektedir (Álvarez vd., 2019; Hickman vd., 2004), ancak kadınların psikolojik flört şiddetine daha fazla maruz kaldığını (Chiesa vd., 2018; Devries vd., 2014) ya da erkeklerin psikolojik flört şiddetini daha fazla uyguladığını ileri süren çalışmalarla farklılık göstermektedir (Afifi vd., 2012; Chen ve Chan, 2021; Pico-Alfonso, 2005). Mevcut araştırmada cinsiyete ilişkin anlamlı bir fark saptanamamış olması, psikolojik flört şiddetinin yalnızca atanmış cinsiyet kategorileriyle sınırlı biçimde açıklanamayacağına işaret etmektedir. Özellikle beliren yetişkinlik dönemindeki ilişkilerde, karşılıklı etkileşim, bağlanma örüntüleri, ilişki doyumu ve duygu düzenleme gibi ilişki içi dinamiklerin şiddet davranışlarının ortaya çıkmasında cinsiyetten daha belirleyici olduğu düşünülebilir (Spencer vd., 2021). Buna ek olarak, cinsiyet temelli sosyal beklentiler bireylerin şiddet davranışlarını nasıl tanımladıklarını ve rapor ettiklerini de etkileyebilmektedir. Erkek bireylerin şiddete maruz kalma deneyimlerini ifade etmede daha çekingen davranabilecekleri; kadın bireylerin ise uygulama davranışlarını daha az raporlayabilecekleri, sonuçların

görünürlüğünü etkileyen olası etmenler arasındadır (Sparrow vd., 2020; Bates, 2020). Bu bağlamda, çalışmada cinsiyet farklılıklarının anlamlı çıkmaması, psikolojik flört şiddetinin çiftler arasında karşılıklı bir dinamik içinde gelişebileceğini ve cinsiyetten bağımsız olarak ilişkisel süreçlerin dikkatle değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Güncel araştırmada psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının katılımcıların yaşlarına göre değişiklik gösterdiği sonucuna varılmıştır. Bir diğer deyişle, katılımcıların yaşı arttıkça hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışlarında artış olduğu saptanmıştır. Güncel araştırmanın bulguları literatür ile karşılaştırdığında genellikle literatürle örtüştüğü gözlemlenmiştir (Halpern vd., 2009; Johnson vd., 2015). Öncelikle mevcut çalışmanın örneklemini oluşturan 18-29 yaş aralığının beliren yetişkinlikte kimlik arayışı açısından kritik bir dönem olduğu göz önünde bulundurulmalıdır (Arnett, 2007). Dolayısıyla mevcut çalışmanın sonuçları, beliren yetişkinlerin ilişkilere dair isteklerinin, ihtiyaçlarının ve çatışma çözme becerilerinin gelişmekte olmasından ötürü bu gelişimsel evrede psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma diğer evrelere kıyasla daha sık görülebilmektedir (Arnett, 2000; Halpern vd., 2009; Johnson vd., 2015). 30 yaş ve sonrasındaki yetişkinlik döneminde kişilerin benlik algılarının beliren yetişkinlik dönemine göre daha netleşmesi, duygu düzenleme becerilerinin gelişmesi, daha az tepkisel olmaları ve oturmuş ilişki kalıpları geliştirmesi gibi nedenlerden şiddet kalıplarının azaldığını öne sürmüştür (Lohman vd., 2013). Öte yandan, literatürde kişilerin yaşlarının ilerlemesinin psikolojik flört şiddetinde azalmadan ziyade farklı şiddet türlerine evrilebileceği ya da bazı ilişki dinamiklerinde aynı kalarak şiddet döngüsünün devam edebileceğini gösteren çalışmalar da mevcuttur (Johnson vd.,2015; Lagdon vd., 2014). Dolayısıyla yaş değişkeninin tek başına incelenmesinden ziyade kişilerin değişen ve gelişen özellikleri ile değerlendirilmesinin daha kapsamlı sonuçlara ulaşılmasında yardımcı olabileceği düşünülmektedir.

Psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları, sosyodemografik değişkenlerden cinsel yönelim açısından

değerlendirildiğinde, heteroseksüel ve LGBTQ+ gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Literatür incelendiğinde, bu sonucu destekleyen çok sayıda çalışma olduğu görülmektedir (Ali vd., 2016; Campbell, 2002). Bununla birlikte, LGBTQ+ bireylerin azınlık stresi, dışlanma, toplumsal etiketleme ve içselleştirilmiş homofobi gibi özgül psikososyal zorluklara maruz kalmaları nedeniyle, bu grupta flört şiddeti uygulama ve maruz kalma oranlarının daha yüksek olduğunu ileri süren araştırmalar da mevcuttur (Koeppel ve Bouffard, 2014; Langhinrichsen-Rohling vd., 2012; Whitfield vd., 2021). Ancak bu tür farklılıkların tutarlı biçimde gözlemlenememesi, cinsel yönelimin flört şiddeti deneyimleri üzerinde tek başına belirleyici bir değişken olmayabileceğini düşündürmektedir. Bu bağlamda, cinsel yönelim grupları arasındaki farkların anlamlı çıkmaması literatüre göre flört şiddeti davranışlarının bireylerin romantik ilişkilerindeki bağlanma örüntüleri, ilişki doyumu, öz-düzenleme kapasitesi ve geçmiş ilişki deneyimleri gibi daha bütüncül ve çok boyutlu psikososyal süreçler üzerinden şekillendiğine işaret etmektedir (Gerino vd., 2018; Capaldi vd., 2012). Güncel çalışmada gruplar arasındaki farkın anlamlı olmaması daha önce literatürde de ele alındığı üzere psikolojik flört şiddetinin cinsel yönelime indirgenemeyecek kadar kompleks bir yapıya sahip olmasıyla ilişkilendirilmiştir.

Çalışmamızdaki bulgular doğrultusunda psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının kişilerin eğitim düzeylerine göre değişiklik göstermedi görülmüştür. Bu bulgu literatürdeki mevcut araştırmaların bir takımı ile örtüşmemiştir (Erten ve Keskin, 2018; Noughani ve Mohtashami, 2011). Öte yandan beliren yetişkinlerde yapılan çalışmalarda katılımcıların eğitim seviyelerinin benzer olduğu ve bu nedenle kişilerin psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının eğitim düzeyine göre farklılaşmadığını öne sürerek güncel çalışmanın bulgularıyla paralel olan bulgular da mevcuttur (Braithwaite vd., 2010; Matud vd., 2023). Daha geniş örneklemle yapılan araştırmalarda düşük eğitim seviyesinin kişilerarası iletişim becerilerini olumsuz etkilediği, ekonomik zorluklar yaratabildiği ve sağlıksız baş etme yöntemleriyle ilişkili olmasından ötürü psikolojik flört

şiddetine yol açtığı görülmüştür (Erten ve Keskin, 2018; Noughani ve Mohtashami, 2011). Mevcut araştırmada literatürden farklı sonuçlarla karşılaşılmasının grupların örneklemin 18-29 yaş aralığından oluşan beliren yetişkinlerden oluşması sebebiyle çoğunluğun üniversite ve üstü eğitim seviyesinde (%70,7) olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Güncel çalışma sonuçlarına göre psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları bireylerin yaşamlarını geçirdikleri yerleşim yerine göre anlamlı bir farklılık göstermemiştir. Bu bulgu, flört şiddetinin kırsal ve kentsel alanlarda benzer oranlarda görüldüğünü ortaya koyan çalışmalarla (Edwards, 2015; Hedge vd., 2017) ile örtüşürken; kentsel yaşamın bireyselleşme ve stres gibi faktörler nedeniyle şiddeti artırabileceğini öne süren çalışmalarla farklılaşmaktadır (Cui vd., 2021; Walton-Moss vd., 2005). Edwards (2014) flört şiddetinin kırsal ve kent yaşamındaki dağılımını incelediği araştırmasında 63 çalışmayı inceleyerek psikolojik flört şiddetinin şehir ve kırsal alanda benzer oranlarda olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgu doğrultusunda psikolojik flört şiddetinin evrensel bir olgu olduğu ve hem kırsal hem de kentsel ortamlarda benzer şekillerde ortaya çıkabildiği, dolayısıyla yaşanılan yerden ziyade kişilerarası dinamikler ve psikososyal risk etmenlerinin belirleyici olduğu vurgulanmaktadır (Edwards, 2015; Ali vd., 2016). Ayrıca araştırmamızda katılımcıların %97.8'inin şehir ya da büyükşehirde yaşaması nedeniyle kırsal alanın örneklem içinde yeterince temsil edilmemiş olması da anlamlı fark bulunamamasında etkili olmuş olabilir. Dolayısıyla psikolojik flört şiddeti, yalnızca fiziksel çevreyle değil, bu çevre içinde şekillenen psikososyal dinamiklerle birlikte ele alınmalıdır.

Mevcut araştırmanın bulguları incelendiğinde katılımcıların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının birlikte yaşama durumuna göre farklılaştığı görülmüştür. Yalnız yaşayan kişilerin yalnız yaşamayan kişilere (örn., sevgili, arkadaş, aile) kıyasla hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışlarının daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Çalışmamızın bulgularının literatürdeki pek çok araştırma bulgularıyla örtüştüğü bulunmuştur (Elahe vd., 2017; Lukes-Dyer, 2018).

Bununla beraber psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının birlikte yaşama durumuna göre farklılık göstermediği çalışmalar da mevcuttur (Coker vd., 2003). Yalnız yaşamın depresif belirtiler ve sosyal izolasyon ile ilişkisi nedeniyle kişilerin çatışma çözme becerilerini olumsuz etkilediği ve sosyal ilişkilerinde daha tepkisel olmalarına yol açabileceği bildirilmiştir (Elahe vd., 2017; Lukes-Dyer, 2018; Moore, 1974). Öte yandan bazı çalışmalar ise yalnız yaşamın risk faktörü olarak ele alınmasının yanı sıra tek başına psikolojik flört şiddeti gibi çok yönlü bir yapıyı etkilemesinden ziyade kişilerin sosyal destek ağlarının genişliği ve kalitesinin psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları üzerinde daha belirleyici bir kavram olabileceğini öne sürmüştür (Coker vd., 2003; Richardson vd., 2022; Rodrigues vd., 2023).

Psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının mevcut araştırmanın sosyodemografik değişkenlerinden biri olan gelir düzeyine göre gruplar arasında anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı bulunmuştur. Bu bulgu, özellikle beliren yetişkinlerle yürütülen bazı çalışmalarla örtüşmektedir (Arnett vd., 2014; Landberg vd., 2019). Öte yandan, gelir düzeyi düştükçe psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının arttığını öne süren araştırmalar da mevcuttur (Fedina vd., 2016; Johnson vd., 2015; Reyes vd., 2021; Reyval vd., 2024). Ancak söz konusu çalışmaların çoğunun erken yetişkinlik ve ileri yetişkinlik dönemlerini kapsadığı, dolayısıyla yaşam döngüsündeki gelişimsel farkların psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışında etkili olabileceği düşünülmüştür (Hely vd., 2005). Buna ek olarak, güncel çalışmada gelir düzeyine bağlı bir farklılık saptanmamış olması, psikolojik flört şiddetinin yalnızca ekonomik koşulların doğrudan etkisiyle değil, daha çok ilişkisel süreçlerdeki güç dengesizlikleri, iletişim biçimleri ve duygusal manipülasyon gibi görünür olmayan dinamikler yoluyla ortaya çıktığına işaret etmektedir (Hamberger vd., 1996; Song vd., 2024). Nitekim psikolojik flört şiddeti, doğrudan fiziksel zarar vermektense örtük, duygusal ve bilişsel düzeyde işleyen bir şiddet biçimi olduğundan; bireylerin maddi koşullarından bağımsız olarak farklı sosyoekonomik düzeylerde benzer şekilde

deneyimlenebilmektedir (Capaldi vd. 2012; Fox vd., 2002). Bu bağlamda, psikolojik şiddetin gelir düzeyi gibi dışsal göstergelerden ziyade ilişkisel örüntüler ve içsel mekanizmalarla şekillenen çok katmanlı bir yapı taşıdığı söylenebilir.

Mevcut araştırmanın bulgularına göre psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının şu anda psikoterapi alma, daha önceden psikoterapi almış olma ve hiç psikoterapi almamış olma durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediği bulunmuştur. Literatür incelendiğinde psikoterapi sürecinin psikolojik flört şiddeti üzerindeki doğrudan etkisini araştıran çalışmaların sınırlı olduğu görülmüştür. Ancak psikoterapinin psikolojik flört şiddetine maruz kalma davranışının yol açtığı depresyon, anksiyete, yeme bozuklukları ve bağımlılık gibi etkileri azalttığı görülürken psikolojik flört şiddeti uygulama davranışı açısından da kişilere öz farkındalık sağlayarak duygusal yoğunluklarını azalttığı, hem kendisinin hem de partnerinin ihtiyaçlarını anlama ile karakterize olan zihinselleştirme ve duygu düzenleme becerilerini geliştirdiği gözlemlenmiştir (Barkowski vd., 2020; Faldstein Ewing ve Chung, 2013; Iwakabe vd., 2023; Markowitz vd., 2019; Pieterse vd., 2013; Russell vd., 2023; Weisz vd., 2006). Bulgularımızda gruplar arasında literatürdeki çalışmalara kıyasla farklılık görülmemesinin sebebinin örnekleme oluşturan grupların homojen dağılmadığı ve katılımcıların %70.7'sinin hiç psikoterapi deneyimi olmamasıyla da ilişkili olabileceği düşünülmüştür.

Güncel araştırma bulgularına göre hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışlarının kişilerin mevcut ilişki durumlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı gözlemlenmiştir. Daha önce flört ilişkisi yaşamış ama romantik ilişki deneyimlememiş kişilerin şu an flört ve romantik ilişki yaşayan kişilerden daha az psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışı gösterdiği bulgulanmıştır. Literatürdeki araştırmaların çoğu ve mevcut çalışmanın bulguları daha önce herhangi bir romantik ilişki deneyimi yaşamamış kişilerin şu anda bu deneyimleri yaşayan veya daha önce yaşamış kişilere kıyasla daha az psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma

davranışı göstermesi bakımından paralellik göstermiştir (Duval vd., 2020; Rubio-Garay vd., 2017; Saini vd., 2024; Toplu-Demirtaş ve Fincham, 2022). Öte yandan psikolojik flört şiddetinin ilişki durumundan bağımsız olarak geliştiğini savunan aksi çalışmalar da mevcuttur (Arriaga ve Capezza, 2005; Johnson ve Ferraro, 2000). Güncel çalışmada görülen gruplararası farklılıklar flört ve romantik ilişki arasındaki kavramsal farklılıkla ilişkili olduğu düşünülmüştür. Flört ilişkileri genellikle daha kısa süreli, belirsiz sınırlarla tanımlanan, bağlanma düzeyinin düşüklüğü ve duygusal yatırımın sınırlılığı ile karakterize edilmektedir (Banker vd., 2010; Connolly vd., 2004). Buna karşılık romantik ilişkiler, karşılıklı bağlılık, güven, istikrar, tutku ve daha belirgin ilişki normları içeren daha yapılandırılmış birlikteliklerdir (Connolly, 1999; Heifetz vd., 2020). Bu farklılık, romantik ilişkilerde yaşanan çatışmaların daha yoğun ve yıpratıcı olmasına, dolayısıyla psikolojik flört şiddeti davranışlarının daha sık görülmesine yol açabilir (Zweig vd., 2013).

Psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları kişilerin ilişki sürelerine göre anlamlı farklılıklar göstermiştir. Kişilerin ilişki sürelerindeki artış ile beraber hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışlarının anlamlı düzeyde arttığı bulgulanmıştır. Güncel araştırmanın çıktılarının ilgili literatürün çoğunluğu ile eşleştiği görülmüştür (Ayu vd., 2022; Parish vd., 2004). Öte yandan kişilerin ilişki sürelerindeki artışın psikolojik flört şiddeti davranışlarını azalttığını ortaya koyan çalışmalar da mevcuttur (Lapierre vd., 2019; Piolanti ve Foran, 2022). Novisky ve Peralta (2015) uzun süreli ilişkilerdeki şiddet döngüsünü inceledikleri çalışmalarında birbiriyle 3 yıldan fazla birlikte olan partnerlerin 3 ay ve altında süredir birlikte olan partnere göre birbirlerine karşılıklı olarak daha fazla psikolojik flört şiddeti davranışı gösterdiklerini bulmuşlardır. Benzer şekilde, Williams ve arkadaşları (2008) ilişki süresinin artmasıyla partnerlerin ilişkilerine yaptıkları duygusal yatırımın arttığını ve bu nedenle ilişki içerisindeki çatışmaların daha şiddetlenerek psikolojik flört şiddetine yol açabileceği öne sürülmüştür. Bununla birlikte, Ayu ve arkadaşları (2022) beliren yetişkinlerin romantik ilişki özelliklerini inceledikleri çalışmada ilişki süresinin artmasıyla erkeklerin

psikolojik şiddet davranışı uygulama davranışlarında ve kadınların ise psikolojik flört şiddetine maruz kalma davranışlarında artış olduğunu bulmuşlardır. Son olarak Parish ve arkadaşları (2004) ilişki süresindeki artışın psikolojik flört şiddetine maruz kalma ve uygulama davranışlarını arttırmasının yanı sıra şiddetin fiziksel şiddet, silah kullanımı ve yaralama gibi daha tehlikeli boyutlarına da evrilebileceğini belirtmişlerdir. Bu bulgular doğrultusunda, uzun süreli flört ve romantik ilişkilerde zamanla artan duygusal yatırım, bağlılık, kontrol ihtiyaçları ve çatışmalardan kaçınma davranışlarının; tarafların birbirleri üzerindeki etkilerini derinleştirerek, zaman içinde şiddet içeren etkileşimleri tetikleyebileceğini ve böylece psikolojik flört şiddetinin hem uygulanma hem de maruz kalma biçiminde daha görünür hale gelebileceğini göstermektedir (Ayu vd., 2022; Parish vd., 2004; Williams vd., 2008).

Son olarak mevcut çalışmada katılımcıların ilişki memnuniyeti düzeylerine göre psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarında anlamlı farklılaşmalar olduğu bulunmuştur. Diğer bir ifadeyle, kişilerin flört ilişkilerinden memnuniyet düzeyleri yükseldikçe psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarında anlamlı şekilde düşüş olmuştur. Literatürdeki çalışmalar ilişki memnuniyetini ilişki doyumu kavramıyla ölçümlemiş ve ilişki doyumu ile psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları arasında negatif ilişki bularak çalışmamızın bulgularıyla paralellik göstermiştir (Godbout vd., 2017; Katz vd., 2002; Kaura ve Lohman, 2007). Ronfeldt ve arkadaşları (1988) özellikle erkeklerin psikolojik flört şiddeti uygulama ve sürdürme davranışlarının ilişki memnuniyetiyle ilişkili olabileceğini öne sürmüştür. Ek olarak, literatürde bazı çalışmalar, psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları ile ilişki memnuniyeti arasında çift yönlü bir ilişki olduğunu öne sürmüştür. Bu bakış açısına göre, yalnızca düşük ilişki memnuniyeti psikolojik flört şiddeti davranışlarını tetiklemekle kalmaz; aynı zamanda flört ilişkisi içinde yaşanan psikolojik şiddet de ilişki doyumunu ve memnuniyetini önemli ölçüde azaltabilmektedir (Lewis ve Fremouw, 2001). Diğer bir ifadeyle, bireyler ilişkilerinden tatmin olmadıklarında daha fazla düşmanca ya da manipülatif

davranışlar sergileyebilirken, partnerlerinden gelen küçümseme, aşağılama veya duygusal ihmal gibi psikolojik şiddet türleri de ilişkinin doyumunu sekteye uğratmakta, çiftler arasında duygusal mesafe yaratmakta ve güvensizlik oluşturmaktadır (Graham, 2022; Sánchez-Zafra vd., 2024). Bu karşılıklı etkileşim döngüsü, ilişki içerisindeki olumsuzlukların pekişmesine ve şiddet döngüsünün sürmesine yol açabilir. Dolayısıyla psikolojik flört şiddeti ile ilişki memnuniyeti arasındaki ilişkinin yalnızca tek yönlü bir nedensellik çerçevesinde ele alınması yerine, dinamik ve etkileşimsel bir yapıda değerlendirilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Sonuç olarak, mevcut çalışmanın bulguları, psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının yaş, ilişki süresi, ilişki memnuniyeti ve birlikte yaşama durumu gibi bazı sosyodemografik değişkenlere göre anlamlı biçimde farklılaştığını ortaya koyarak, bu değişkenlerin flört ilişkilerindeki şiddet örüntülerine etkisine dair önemli ipuçları sunmaktadır. Yaşın ilerlemesi, ilişki süresinin uzaması ve ilişki memnuniyetinin azalması ile birlikte hem uygulama hem de maruz kalma davranışlarında artış görülmesi; psikolojik flört şiddetinin yalnızca bireysel özelliklerle değil, ilişki dinamiklerinin evrimiyle de şekillendiğini göstermektedir. Öte yandan, cinsiyet, cinsel yönelim, gelir düzeyi ve yaşanılan yer gibi değişkenlere göre anlamlı bir farklılık gözlenmemiş olması, psikolojik flört şiddetinin toplumsal kategorilerin ötesinde daha çok ilişki içi süreçler ve psikososyal faktörlerle bağlantılı bir yapı taşıdığını düşündürmektedir.

5.2 ARAŞTIRMA DEĞİŞKENLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİYE DAİR SONUÇLARIN TARTIŞILMASI

5.2.1 Benliğin Farklılaşması ve Psikolojik Flört Şiddeti Arasındaki İlişkinin Tartışılması

Güncel çalışmada gerçekleştirilen Pearson Korelasyon Analizi sonucunda benliğin farklılaşması ile psikolojik flört şiddetine hem maruz kalma hem de uygulama davranışları arasında negatif yönde zayıf düzeyde istatistiksel olarak

anlamli bir iliŒi bulgulanmiŒtir. BaŒka bir ifadeyle, kiŒilerin benliklerinin farklılaŒma düzeyleri arttıkça psikolojik flört Œiddeti uygulama ve maruz kalma davranıŒlarında azalma veya benlik farklılaŒma düzeyleri azaldıkça psikolojik flört Œiddeti uygulama ve maruz kalma davranıŒlarının artacağı sonucuna ulaŒılmıŒtır.

DŒk farklılaŒma seviyesine sahip kiŒilerin mantıksal ve duygusal süreçleri ayırt etme ve dengede tutma becerilerinin zayıf olması durumu hem kendi iç dünyalarında hem de kiŒilerarası iliŒkilerde sağlıklı iliŒkiler sürdürmekte zorlanmalarına yol açar (Katafiasz, 2020; Peleg ve Messerschmidt-Grandi, 2019). Knauth ve Skowron (2006) yaptıkları alıŒmada benlik seviyesini farklılaŒtırmakta zorlanan kiŒilerin duygularını tanımlama ve yönetmekte zorlanmalarıyla beraber duygusal olarak daha tepkisel olduklarını ne srmŒtr. Mostafa ve arkadaŒları (2021) da benzer Œekilde dŒk seviyede benlik farklılaŒmanın duygusal istismarı arttırdığını ne srmŒlerdir. Hainlen ve arkadaŒları (2016) yaptıkları araŒtırmada dŒk benlik farklılaŒma seviyesine sahip kiŒilerin güvensiz bağlanma geliŒtirdiklerini, partneriyle i içe geçme davranıŒına daha fazla yatkın olduklarını veya atıŒma anlarında duygusal geri çekilme ile psikolojik flört Œiddeti davranıŒları göstermeye yatkın olduklarını gstermiŒtir. Bu davranıŒlar karŒısında psikolojik flört Œiddetine maruz kalan partnerlerin benlik farklılaŒma seviyelerinin dŒk olmasının da kiŒilerde suçluluk ve utanç gibi duygular geliŒtirdiđi, duygularını düzenlemekte zorlanarak partneriyle i içe geçme davranıŒı gösterdikleri gzlemlenmiŒtir (Charles, 2001; Williamson vd., 2007). İ ie geçme davranıŒının ise psikolojik flört Œiddetine maruz kalan kiŒilerde kendilerine yabancılaŒmaya, dissosiyatif bozukluklara ve sosyal izolasyona yol açtığı grlmŒtr (Chiu vd., 2017). Baker ve arkadaŒlarının (2018) 120 beliren yetiŒkin çiftle yürüttüğü araŒtırmada partnerlerin öz-denetim düzeylerindeki dŒŒn duygusal-sözel saldırganlığı arttırdığı grlmŒtr. Dolayısıyla ilgili literatür birlikte değerlendirildiğinde benliğin farklılaŒmasının dŒk olduğu bireylerde görülen duygusal tepkisellik, öz-düzenleme güçlüğü, iliŒkisel i içe geçme ve sağlıksız baŒa çıkma stratejileri; bireyin hem psikolojik flört Œiddeti uygulama hem de maruz kalma

davranışlarına yatkınlığını artıran çok yönlü bir zemin oluşturduğu düşünülmüştür. Bu durum, benlik farklılaşmasının flört ilişkilerindeki psikolojik şiddet dinamiklerinde yalnızca bireysel bir özellik değil, aynı zamanda ilişkisel çatışmaların biçimlenişini belirleyen temel bir yapısal risk faktörü olduğunu göstermektedir.

Yapılan çalışmalar flört ilişkilerinde ilişki doyumunun artması ve şiddetin görülme sıklığının azalmasını, kişilerin benlik sınırlarını korurken aynı zamanda partnerinin de istek ve ihtiyaçlarını görmek için empati yapmasıyla yakından ilişkili olduğunu göstermiştir (Hill, 2009; Visschers vd., 2017). Dolayısıyla benlik farklılaşma seviyesi yüksek kişilerin kişilerarası çatışma durumlarında öz-düzenleme yapabilmeleri, bilişsel olarak esnek olabilmeleri, özerkliklerini korurken yakınlık ihtiyaçlarını giderebilmeleri gibi sebeplerden ötürü düşük psikolojik flört şiddeti uygulama davranışı gösterdikleri bulunmuştur (Kerr ve Bowen, 1988; Romero-Martínez vd., 2022; Skowron vd., 2003). Nitekim Ünver ve Anlar'ın (2024) yaptığı güncel çalışmada da benliğin ayrımlaşmasının bilişsel esnekliği artırarak nevroitik eğilimleri ve işlevsel olmayan davranış örüntülerini azalttığı gösterilmiştir. Bu bulgu, benlik farklılaşması yüksek bireylerin hem içsel stresörlerle hem de kişilerarası çatışmalarla daha sağlıklı baş edebildiğini ve dolayısıyla flört ilişkilerinde şiddet davranışlarına yönelme olasılıklarının azaldığını desteklemektedir.

Mevcut çalışmadaki örneklem özellikleri yakından incelendiğinde 18-29 yaş aralığının tam da benlik farklılaşmasına yönelik gelişimsel görevlerin en yoğun yaşandığı bir evre olduğu dikkat çekmektedir (Arnett, 2000; Hauser ve Lee, 2011). Dolayısıyla özellikle bu yaş dönemi ve gelişimsel özelliği göz önüne alındığında yenilik arayışı, belirsizlik ve arada kalmışlıkla gibi pek çok deneyimin aynı anda görülmesi bireyin flört ilişkilerinde de şiddetin her iki ayağında da bulunabilirler (Arnett, 2000). Literatürde yer alan çalışmaların benlik farklılaşma sorunları, ilişki problemleri ve duygusal tepkisellik durumlarının beliren yetişkinlik döneminde diğer gelişimsel evrelerden daha sık görüldüğü bulgularının bunu desteklediği sonucuna varılmıştır (Kroger, 2006; Manchikanti Gómez, 2011; Stoep vd., 2000).

5.2.2 Benliğin Farklılaşması ve Zihinselleştirme Arasındaki İlişkinin Tartışılması

Güncel çalışmada gerçekleştirilen Pearson Korelasyon Analizi sonucunda benliğin farklılaşması ile zihinselleştirme becerisi arasında pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Buna göre, kişilerin benliklerinin farklılaşma düzeyleri arttıkça zihinselleştirme puanlarında arttığı veya benlik farklılaşma düzeyleri azaldıkça zihinselleştirme puanları azalmaktadır. Bu bulguların literatürdeki çalışmalar ile tutarlı olduğu (Skowron ve Dendy, 2004; Todosijević ve Kojić, 2022) gözlemlenirken, bazı çalışmalarda ise (Bateman vd., 2023; Shirazi, 2023) bu iki değişken arasında anlamlı sonuçlar gözlemlenmiştir. Benliğin farklılaşma ve zihinselleştirme becerisinin kişilerdeki gelişimine bakıldığında her iki kavramın da erken dönemde çocuk-bakım veren arasındaki ilişkiden şekillendiği gözlemlenmiştir (Bateman ve Fonagy, 2010; Bowen, 1978). Rosen ve arkadaşları (2001)'nin zihinselleştirme ve benliğin farklılaşma seviyeleri arasındaki ilişkide aile kökenindeki problemlerin aracılık ettiği bulgusu bunu destekler niteliktedir. Duyguların konuşulduğu, anlamlandırılmaya çalışıldığı ve çocuğa yansıtıldığı ailelerde yetişen kişilerin zihinselleştirme becerilerinin daha iyi geliştiği görülmüştür (Fonagy, 2011). Öte yandan aile kökeninde yaşanan erken dönem ilişkisel travmalar sonucu gelişen, kişilerarası semptomlar ve güvensiz bağlanma kalıpları ile ilişkilendiren borderline kişilik bozukluğunun düşük benlik farklılaşma seviyesi ve zihinselleştirme alanındaki zorluklarla da ilişkili olduğu görülmüştür (Fonagy ve Bateman, 2008; McLaren vd.,2022). Zihinselleştirme becerisi düşük olan kişilerin ben pozisyonu almakta zorlanmasının kendi benliklerini ikinci plana alarak ihtiyaçlarıyla zıt düşen durumlarda bile uyum göstermelerine yol açtığı görülmüştür (Murdock ve Gore, 2004). Benzer bir durumun aşırı öteki odaklı zihinselleştirme yapan kişilerin kişilerarası ilişkilerinde de görüldüğü ve düşük benlik farklılaşma seviyesiyle karakterize olan özerklik ve yakınlık ihtiyacı arasındaki dengenin bozulmasıyla partneriyle iç içe geçtikleri sonucuna varılmıştır (Bhola ve Mehrotra, 2021).

Öte yandan, Skowron ve Dandy (2004) ise güvenli bağlanma stiline sahip kişilerin güvensiz bağlanma stiline sahip kişilere kıyasla daha yüksek benlik farklılaşma seviyelerine ve daha gelişmiş çabalı kontrol (öz-düzenleme) becerilerine sahip olduğunu göstermiştir. Aynı zamanda benlik farklılaşma seviyesi yükseldikçe kişilerin çatışma anlarında duygusal tepkiselliklerinin düşmesiyle beraber daha fazla ben pozisyonu olarak istek ve ihtiyaçlarının arkasında durabildikleri de görülmüştür (Kerr ve Bowen, 1988). Dolayısıyla benlik farklılaşması yüksek kişilerin kişilerarası ilişkilerde hem kendi istek ve ihtiyaçlarının farkında olurken ötekilerinin de zihinsel durumlarını anlamasının, duygu düzenleme yapabilmesinin, özerkliğini korurken yakınlık ihtiyacını da karşılayabilmesinin etkisiyle sağlıklı ilişkiler kurabilmesinin zihinselleştirme becerisiyle doğrudan ilişkili olduğu sonucuna varılmıştır (Bombari vd., 2013; Pfeifer vd., 2008). Todosijević ve Kojić (2022) yürüttükleri çalışmanın sonucunda da benzer olarak zihinselleştirmenin benliğin farklılaşma boyutlarından özellikle ben pozisyonu alma ve duygusal kopma ile ilişkili olduğunu öne sürmüşlerdir.

Zihinselleştirme becerisinin kişilerin kendi düşüncelerinden uzaklaşmadan karşısındaki kişilerin de zihinsel süreçlerini anlamlandırabilmesinin ilişkilerdeki memnuniyeti arttırdığı görülmüştür (Górska, 2015). Öte yandan zihinselleştirme becerisi düşük olan kişilerin partneriyle çatışmalar esnasında olumsuz bilişsel duygu düzenleme stratejilerini kullanarak daha fazla dürtüsel davranış gösterdikleri görülmüştür (Marchetti vd., 2019; Parada-Fernández vd., 2023). Bu bulgudan yola çıkılarak, zihinselleştirme becerilerinin düşmesinin kişilerarası ilişkilerde düşük benlik farklılaşma seviyeleri ile ilişkili olan duygusal kopma davranışının deneyimlenmesine neden olabileceği düşünülmüştür.

5.2.3 Benliğin Farklılaşması ve Kendini Susturma Arasındaki İlişkinin Tartışılması

Mevcut araştırmada benliğin farklılaşması ile kendini susturma arasındaki ilişkiyi ölçmek amacıyla Pearson Korelasyon Analizi yürütülmüş ve benliğin farklılaşması ile kendini susturma arasında orta düzey negatif bir ilişki olduğu sonucuna varılmıştır. Başka bir ifadeyle, kişilerin benlik farklılaşma seviyeleri düştükçe kendini susturma puanlarının arttığı veya benlik farklılaşma seviyeleri yükseldikçe kendini susturma puanlarının azaldığı görülmüştür. Bu bulgu, özellikle flört ilişkilerinde gözlenen psikolojik şiddet örüntülerini açıklamak açısından önemli bir ipucu sunmaktadır. Literatürde bu iki değişkeni doğrudan birlikte ele alan çalışma sayısı sınırlı olmakla birlikte, benliğin farklılaşması ve kendini susturma değişkenlerinin romantik ilişkilerde çatışma yönetimi, ilişki doyumu, psikolojik iyi oluş, bireysel işlevsellik, duygusal düzenleme güçlükleri gibi üçüncü ilişkili değişkenler aracılığıyla ele alındığı çalışmalara rastlanmaktadır (Freitag vd., 2022; Harper vd., 2006; Peleg, 2008; Murdock ve Gore, 2004). Örneğin Peleg (2008), benliğin düşük düzeyde farklılaşmasının çatışma anlarında açık iletişim yerine geri çekilme ve sessiz kalma gibi davranışlarla ilişkili olduğunu göstermiştir. Skowron ve Friedlander (1998) ise, düşük farklılaşma düzeyinin bireyin ilişkisel stres karşısında ben pozisyonunu sürdürememesi ile doğrudan ilişkili olduğunu raporlamıştır.

Bowen'ın (1978) kuramına göre benliğin farklılaşması, bireyin düşünsel ve duygusal sistemlerini birbirinden ayırt edebilme ve aynı zamanda kendisini başkalarından psikolojik olarak ayırtabilme kapasitesidir. Bu kapasitenin gelişmemiş olması durumunda, bireyler duygusal yoğunluğu yüksek olan çatışma anlarında ya kendi pozisyonunu koruyamamakta ya da karşı tarafın duygusal tepkilerinin içinde erime riskiyle karşı karşıya kalmaktadır. Özellikle düşük benlik farklılaşmasına sahip bireylerde, ilişkilerde sürekliliği sağlamak adına kendi ihtiyaçlarını ikinci plana atmalarıyla ve çoğu zaman kendini susturmalarıyla sonuçlandığı görülmüştür (Jack ve Ali, 2010). Bu bağlamda, çalışmamızda elde edilen bulguya benzer biçimde düşük benlik

farklılaşmasının, bireyin bastırma, sessizlik ve boyun eğme stratejilerine başvurma olasılığını artırdığı gözlemlenmiştir (Freitag vd., 2022). Düşük benlik farklılaşması bireylerin stresörlere karşı daha duyarlı olmalarına neden olmakta ve bu duyarlılık, bireyin ilişkisel uyumu sağlama çabasında kendini susturma gibi kendilikten ödün verme davranışlarını devreye sokmaktadır (Murdock ve Gore, 2004). Bu sürecin özellikle romantik ilişkilerde, ilişkisel çatışmaların tolere edilmesi adına, psikolojik flört şiddetine hem maruz kalma hem de uygulama davranışlarına zemin hazırlayabileceği düşünülmüştür.

Benliğin farklılaşması seviyesinin kişilerin kendini susturma eğilimleri üzerindeki etkisi incelenirken, bu kişisel dinamiklerin salt içsel süreçlerle sınırlı olmadığı; aksine, toplumsal cinsiyet normları ve yapısal güç eşitsizlikleri gibi sosyokültürel normların da kendini susturmanın şekillenmesinde yadsınamaz bir rol oynadığı görülmüştür (Avery vd., 2022; Jack ve Ali, 2010; Reubens, 2003). Toplumsal cinsiyet normları doğrultusunda kadınların, LGBTQ+'ların ya da ötekileştirilen diğer grupların açık ifadeden kaçınarak ilişkilerinde duygusal emek yükünü taşıdığı; çatışmadan kaçınmak adına kendini susturma davranışına başvurduğu görülmektedir (Avery vd., 2022; Jack ve Ali, 2010). Bu durumun, kişilerin benliklerini açıkça ifade etmelerinin reddedilme ya da cezalandırılma ile sonuçlanacağına dair örtük bir inanç geliştirmelerine yol açarak psikolojik flört şiddeti döngüsünün oluşmasında rol oynadığı düşünülmüştür. Bulgular doğrultusunda kendini susturma davranışının yalnızca bir kişisel davranış biçimi değil, aynı zamanda sosyal baskıların içselleştirilmiş bir yansıması olarak da ortaya çıktığı söylenebilir (Reubens, 2003).

Düşük benlik farklılaşmasının bastırma ve kendini susturma ile ilişkisi, bireyin psikolojik sağlamlığını da zedeleyerek psikolojik flört şiddeti davranışlarına zemin hazırlayabilmektedir. Lennarz ve arkadaşları (2018), düşük benlik farklılaşması seviyelerinin duygu-düşünce dengesindeki bozulmalar aracılığıyla yüksek duygusal yoğunluğa ve bastırma eğilimine yol açtığını ortaya koymuştur. Benzer biçimde, Liw ve arkadaşları (2022), açık iletişim kurmaktan kaçınan kişilerin içselleştirilmiş utanç, suçluluk ve öfke duyguları yaşadıklarını; bunun da ilişkilerde ani patlamalar ya da pasif

saldırganlık biçiminde psikolojik flört şiddeti uygulama davranışına dönüşebildiğini raporlamışlardır. Tan ve Carfagnini (2008) ise, kendini susturma davranışının uzun vadede tükenmişlik hissine ve kendilikle ilgili bozulmalara yol açabileceğini ileri sürerken, Cavicchioli ve arkadaşları (2021) bu süreçlerin dissosiyatif belirtilere, duygudurum bozukluklarına ve bağımlılıklara kadar ilerleyebileceğine dikkat çekmiştir. Dolayısıyla, ilişkilerde denge kurmak adına duygu ve düşünceyi bastırarak kendini susturan bireylerin zamanla hem uygulayıcı hem de mağdur olarak psikolojik flört şiddeti döngüsüne dahil olabileceği söylenebilir.

Sonuç olarak, mevcut çalışmanın bulguları, benliğin farklılaşma düzeyi ile kendini susturma davranışı arasında anlamlı ve negatif bir ilişki olduğunu göstererek, romantik ilişkilerde yaşanan psikolojik flört şiddeti örüntülerine ilişkin önemli bir açıklama sunmaktadır. Düşük benlik farklılaşmasının hem içsel baskı mekanizmalarını devreye soktuğu hem de toplumsal normlarla etkileşimli olarak kendini susturma davranışını pekiştirdiği; bunun da zamanla psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarına zemin hazırladığı değerlendirilmiştir.

5.2.4 Zihinselleştirme ve Psikolojik Flört Şiddeti Arasındaki İlişkinin Tartışılması

Güncel araştırmada zihinselleştirme ile psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışı arasındaki ilişkiyi ölçmek amacıyla Pearson Korelasyon Analizi yürütülmüştür. Analizler sonucunda zihinselleştirme ile hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışları arasında istatistiksel olarak anlamlı zayıf düzey negatif bir ilişki olduğu sonucuna varılmıştır. Başka bir ifadeyle, kişilerin zihinselleştirme puanları arttıkça hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışlarında düşüş görünürken, zihinselleştirme puanlarının azalması ile hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışlarının arttığı görülmüştür. Literatür incelendiğinde, bulgularımızın bu iki değişken arasındaki doğrudan ilişkiyi ele alan ve zihinselleştirmenin aracılık etkisine odaklanılan sınırlı

sayıda çalışma ile uyumlu olduğu gözlemlenirken (Condino vd., 2022; Trombetta vd., 2024; Sharp ve Venta, 2013), aşırı zihinselleştirme eğilimlerinin de flört ilişkilerinde şiddet dinamiklere yol açabileceğini ortaya koyan çalışmalarla farklılaştığı gözlemlenmiştir (Li vd., 2020). Zihinselleştirme becerisinin literatürdeki çalışmalarda kişilerarası ilişki kalitesi, empati düzeyi, öz düzenleme, dürtü kontrolü ve duygu düzenleme gibi değişkenlerle beraber değerlendirildiği dikkat çekmektedir (Senehi vd., 2018; Fonagy ve Luyten, 2009; Taubner vd., 2013).

Zihinselleştirme, bireyin hem kendi zihinsel durumlarını hem de başkalarının niyet, duygu ve düşüncelerini anlamlandırabilme kapasitesini ifade eder (Fonagy ve Bateman, 2016). Bu kapasitenin, sağlıklı kişilerarası ilişkiler kurmada ve özellikle romantik ilişkilerde ortaya çıkan duygusal ve bilişsel stresörleri düzenlemede kritik rol oynadığı belirtilmiştir (Parolin vd., 2024). Araştırmalar, düşük zihinselleştirme kapasitesine sahip bireylerin duygusal olarak daha çabuk uyarıldıklarını, çatışma anlarında yoğun negatif duygular deneyimlediklerini ve bu durumun kişilerin partnerlerini aşağılama, tehdit etme veya suçlama gibi psikolojik şiddet davranışları göstermelerine neden olabileceğini göstermiştir (Marshall ve Holtzworth-Munroe, 2010; Taubner vd., 2013). Bununla birlikte, duygularını adlandırmakta, anlamlandırmakta ve yönetmekte zorlanan bireylerde örtük bir kaygının gelişebileceği ve bu kaygının öfke, yetersizlik ya da değersizlik gibi duygularla birleşerek partnerlerine yönelik kontrol edici ya da manipülatif davranışlara dönüşebileceği görülmektedir (Calaresi ve Barberis, 2019; Fonagy, 2003). Nitekim zihinselleştirme ile duyguları tanımlama ve açıklama konusunda yetersizlik ile karakterize olan aleksitimi arasındaki negatif ilişki bu dinamikleri destekler niteliktedir (Moriguchi vd., 2006). Dolayısıyla, düşük zihinselleştirme kapasitesi, bireylerin psikolojik flört şiddetine yönelik hem uygulayıcı hem de maruz kalıcı davranış örüntülerine daha yatkın hale gelmelerine neden olabilecek önemli bir risk faktörü olarak değerlendirilebilir.

Zihinselleştirme kapasitesinin düşüklüğü yalnızca uygulayıcı pozisyondaki bireylerle sınırlı olmayıp, aynı zamanda maruz kalma

davranışlarını da etkileyebilmektedir. Özellikle öz-farkındalık ve sınır çizme becerilerinde zorlanan, benlik farklılaşma seviyeleri düşük bireylerin, romantik ilişkilerde partnerlerinin baskın ve kontrolcü davranışlarını tanımakta güçlük çektikleri, bu nedenle maruz kaldıkları psikolojik şiddet örüntüsünü içselleştirerek ilişkiyi sürdürdükleri görülmektedir (Fonagy ve Bateman, 2008; Peleg, 2008; Thompson, 2012; Van Overwalle ve Baetens, 2009). Zihinselleştirme becerisindeki yetersizlik, aynı zamanda bireyin kendilik algısında ve perspektif alma becerilerinde sorunlara neden olarak, duygusal regülasyonun bozulmasına ve çatışmaların sağlıklı yollarla çözülmesine yol açabilir (Bateman ve Fonagy, 2008). Bu durumun, psikolojik flört şiddetinin yalnızca reaktif bir tepki değil, aynı zamanda zihinsel süreçlerdeki aksaklıkların bir dışavurumu olarak da değerlendirilmesi gerekliliğine dikkat çekmektedir.

Güncel çalışmada zihinselleştirme düzeyi ile psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları arasında negatif bir ilişki bulunması, zihinselleştirmenin ilişkisel işlevselliğe katkı sağlayan koruyucu bir beceri olduğuna da işaret etmektedir. Zihinselleştirme becerisinin gelişmiş olduğu bireylerde empati, ilişki doyumu ve güvenli bağlanmanın daha sık gözlemlendiği; bu bireylerin ilişkilerinde esneklik, karşılıklılık ve şefkati daha kolay deneyimleyebildikleri bulgulanmıştır (Fonagy ve Luyten, 2018; Jardine vd., 2022). Ayrıca, zihinselleştirme düzeyi yüksek bireylerin kabul etme, yeniden değerlendirme ve perspektif değiştirme gibi bilişsel duygu düzenleme stratejilerini daha etkin kullandıkları; bunun da psikolojik sağlamlık ve öz-denetim becerilerini artırarak ilişkilerde koruyucu bir etki sağladığı görülmektedir (Howell vd., 2018; Marchetti vd., 2019). Ancak literatürde yalnızca düşük zihinselleştirme değil, aynı zamanda “aşırı zihinselleştirme” durumlarının da ilişkisel problemlere yol açabileceği ve artan kaygı düzeyleriyle ilişkili olabileceği belirtilmiştir (Li vd., 2020). Bu durum, bireylerin aşırı analiz eğilimleriyle ilişkisel olaylara abartılı anlamlar yüklemeleri ve güvenli bağ kurmakta zorlanmalarıyla sonuçlanabilmektedir.

Sonuç olarak, zihinselleştirmenin hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışlarıyla ilişkili olması, bu becerinin flört

ilişkilerindeki uyumsuz örüntülerin anlaşılmasında merkezi bir rol oynadığını göstermektedir. Çalışmamızın bulguları, zihinselleştirme kapasitesinin bireylerin ilişkilerinde yaşadıkları güçlüklerin hem kaynağı hem de olası çözüm yollarından biri olduğunu ortaya koymaktadır.

5.2.5 Kendini Susturma ve Psikolojik Flört Şiddeti Arasındaki İlişkinin Tartışılması

Güncel araştırmada kendini susturma ile psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları arasındaki ilişkiyi ölçmek amacıyla Pearson Korelasyon Analizi yürütülmüştür. Analizler sonucunda kendini susturma ile hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışları arasında istatistiksel olarak anlamlı, zayıf düzeyde pozitif bir ilişki olduğu bulunmuştur. Dolayısıyla kişilerin kendini susturma davranışı arttıkça hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışlarının arttığı söylenebilir. Literatür incelendiğinde, çalışmamızın bu bulgusunun özellikle kendini susturma ile psikolojik şiddete maruz kalma arasındaki ilişkiyi destekleyen çalışmalarla (Baeza vd., 2024; Carrillo, 2022; Harper vd., 2006) uyumlu olduğu görülmektedir. Öte yandan, kendini susturmanın psikolojik flört şiddeti uygulama davranışıyla da pozitif ilişkili bulunması, araştırmamızın bu yönüyle hipotezimizle çeliştiğini ve kendini susturma davranışının yalnızca bir pasif uyum stratejisi değil, zamanla bastırılmış duyguların dışavurumuna dönüşerek şiddet uygulama davranışlarına da zemin hazırlayabileceğini düşündürmektedir. Bu bulgu, kendini susturmanın potansiyel olarak hem mağdur hem de fail pozisyonlarını etkileyen çift yönlü bir mekanizma olabileceğine işaret etmekte ve bazı literatürle farklılaştığını ortaya koymaktadır (Pereira vd., 2020; Inman ve London, 2022).

Kendini susturma davranışının ilişkilerdeki rolünü anlamak için öncelikle bu davranışın duygusal regülasyon ve ilişki içi dengeyle ilişkisine odaklanmak gerekir. Kendini susturma, bireyin çatışmadan kaçınmak, ilişkisel uyumu korumak ya da partnerinin tepkilerinden çekinmek gibi gerekçelerle kendi ihtiyaçlarını bastırması ve duygularını dile getirmekten kaçınması şeklinde

tanımlanır (Jack ve Dill, 1992). Bu durum, bireyin uzun vadede bastırıldığı duygularla baş edememesi sonucunda içsel olarak yoğun öfke, suçluluk ya da değersizlik gibi duygular yaşamasına ve bu duyguların zamanla pasif-agresif ya da açık şiddet davranışlarına dönüşmesine neden olabilmektedir (Grant vd., 2011; Hamberger vd., 2017).

Güncel çalışmada flört ilişkilerinde kendini susturma davranışının artmasının psikolojik flört şiddetine maruz kalma davranışını arttırdığı bulgulanmıştır. Bu bulgu, kendini susturmanın yalnızca içsel bir başa çıkma biçimi olmadığını, aynı zamanda bireyleri güç dengesinin bozulduğu ilişkisel dinamiklerde daha savunmasız bir konuma yerleştirdiğine dikkat çekmiştir. Literatürde bu ilişkiyi destekleyen çalışmalar, özellikle kadınlar ve diğer dezavantajlı gruplar arasında, toplumsal cinsiyet normlarının etkisiyle duygularını bastıran ve çatışmadan kaçınan bireylerin ilişkisel sınırlarını çizmekte zorlandığını ve böylece partnerlerinin kontrolcü ve baskılayıcı davranışlarını tolere etmeye daha yatkın hale geldiklerini göstermiştir (Hurst ve Beesley, 2013; Jacobs vd., 2020). Nitekim, Inman ve London (2022) tarafından yapılan bir araştırmada, kendini susturma davranışı ile psikolojik flört şiddetine maruz kalma arasındaki ilişkiye reddedilme duyarlılığının aracılık ettiği bulunmuş; bu da susturulan benliğin, ilişkiyi sürdürmek adına şiddet içeren davranışlara sessiz kalmayı tercih edebileceğini göstermiştir. Bu noktada, maruz kalanın kendine yönelik algısının zamanla erozyona uğradığı, bireyin partnerinden gelen psikolojik şiddeti “normalleştirdiği” ve yardım arama davranışını baskıladığı da bulgulanmıştır (Allen vd., 2008; Hamberger vd., 2017). Uzun süreli ilişkisel travmaların, özellikle sistematik olarak susturulan bireylerde, benlik değerini düşürdüğü, suçluluk ve değersizlik duygularını pekiştirdiği ve bu bağlamda psikolojik flört şiddetine maruz kalma davranışlarını kronikleştirdiği de öne sürülmüştür (Emran vd., 2020; Grant vd., 2011). Dolayısıyla bu bulgular kendini susturmanın, psikolojik flört şiddetine maruz kalan bireylerde pasif bir başa çıkma stratejisi olarak kullanılmakla kalmadığını, aynı zamanda bu kişilerin şiddet döngüsünden çıkmalarını zorlaştıran bir içsel kapanma mekanizması işlevi gördüğünü göstermektedir. Bu

bağlamda, susturulan öznenin duygusal ve bilişsel alanlarının daralması hem şiddeti tanımlamayı hem de sınır koymayı güçleştirerek maruz kalma davranışını sürdüren bir risk faktörüne dönüşebilmektedir (Alesina vd., 2013; Jacobs vd., 2020; Puzio ve Best, 2020).

Kendini susturmanın psikolojik flört şiddet uygulama davranışı ile ilişkisinde negatif bir yön beklenirken güncel çalışmanın bulguları tam tersi pozitif bir ilişki göstermiştir. Bu durum, Gottman (2008)'in “duvar örme” kavramıyla açıklanabilir. Bireyin partneriyle iletişimi keserek sahte bir uyum gösterdiği, fakat içten içe çatışmayı derinleştirdiği bu davranış örüntüsü, psikolojik flört şiddeti uygulamanın zeminini hazırlayabilmektedir. Çatışmada açık iletişim yerine duyguları bastırmayı tercih eden bireyler, pasif agresif davranışlarla partnerlerini cezalandırmak amacıyla psikolojik şiddeti devreye sokabileceği düşünülmüştür (Allen vd., 2008; Fonagy ve Bateman, 2006; Sengkey ve Illahibaccus-Sona, 2024). Harper ve arkadaşlarının (2006), kendini susturan bireylerde zamanla bastırılmış duyguların depresif belirtilerle birleşerek şiddet davranışlarına zemin hazırlayabileceği sonucu da bunu destekler niteliktedir. Benzer şekilde Shulman ve arkadaşları (2018) ise beliren yetişkinlerle gerçekleştirdikleri çalışmalarında, kendini susturma davranışının ilişkisel stresle baş etme becerilerini olumsuz etkilediğini ve bu durumun çiftlerde karşılıklı olarak psikolojik şiddet uygulama davranışına yol açtığını ortaya koymuştur. Aynı zamanda, bu sürecin kişinin duygu regülasyonundaki yetersizliği ve duygusal izolasyonun bir sonucu olarak kendini ortaya çıkararak şiddet uygulama potansiyelini arttırabilirken eş zamanlı olarak kişinin aynı döngü içinde hem uygulayıcı hem mağdur pozisyonuna geçiş yolunu açabileceği de fark edilmiştir. Bu doğrultuda, çalışmamızın kendini susturma ile psikolojik flört şiddeti uygulama davranışı arasındaki pozitif ilişkiyi göstererek literatürde yeterince ele alınmamış bu dinamiğe dikkat çektiği düşünülmüştür.

Kendini susturmanın psikolojik flört şiddeti uygulama davranışı ile olan ilişkisindeki farklılaşmanın olası açıklamalarından biri, araştırmanın evli bireyleri dışlayan örnekleme nedeniyle yalnızca evlilik dışı romantik ilişkileri

kapsamasıdır. Literatürde evlilik ilişkileri, yapısal rollerin daha belirgin olduğu, sosyal normlar ve yasal sorumluluklarla desteklenen daha istikrarlı birliktelikler olarak tanımlanırken; flört ve romantik ilişkiler ise özellikle beliren yetişkinlik döneminde daha geçici, belirsiz ve sınırları daha net olmayan bir yapıda ele alınmaktadır (Dailey vd., 2009; Arnett, 2000; Shulman vd., 2018). Nitekim beliren yetişkinlikle ilgili çalışmaların büyük çoğunluğu flört şiddeti olgusunu flört ve evlilik dışı romantik ilişkiler bağlamında incelemekte; evli bireylerle yapılan araştırmalar ise daha çok ev içi şiddet ya da evlilik içi istismar ekseninde ayrı bir kategoride ele alınmaktadır (Cui vd., 2013; Exner-Cortens vd., 2016). Bu bağlamda, çalışmamızda evli bireylerin dışlanmış olması, elde edilen bulguların yalnızca bu esnek, yapısal olarak daha az belirgin ilişkisel bağlamda geçerli olabileceğine işaret etmektedir. Evlilik dışında kalan flört ve romantik ilişkilerde bağın kalıcılığına dair güvencenin azlığı, bireylerde partneri kaybetme korkusunu artırarak onun beklentilerine koşulsuz uyum sağlama davranışını tetikleyebilir (Halpern-Meehan vd., 2013; Shorey vd., 2012; Reed vd., 2010). Ancak bu durum, bastırılan öfke, değersizlik ya da hayal kırıklığı gibi duyguların doğrudan değil, dolaylı ve kontrol odaklı biçimlerde dışavurumuna yol açabilir (Jack ve Ali, 2010). Bu bağlamda, kendini susturma davranışı yalnızca psikolojik flört şiddetine maruz kalma değil, aynı zamanda uygulama davranışlarıyla da ilişkilendirilebilecek bir yapıya bürünebilir. Sonuç olarak, evlilik dışı ilişkilerdeki bağ yapılarının belirsizliği, gelişimsel dönem özellikleri ve duyguların regülasyonundaki güçlükler, kendini susturmanın psikolojik flört şiddeti uygulama davranışıyla da ilişkili bulunmasına açıklık getirebilir.

Özetle, kendini susturma davranışı çatışmadan kaçınma amacı taşısa da, bu davranışın uzun vadede duygusal regülasyon güçlükleriyle birleşerek hem maruz kalma hem de uygulayıcı davranışlarını besleyebileceği görülmektedir. Bu bağlamda çalışmamız, kendini susturma davranışının çift yönlü şiddet örüntülerinin anlaşılmasında önemli bir değişken olduğunu ve özellikle psikolojik flört şiddeti bağlamında ele alınması gerektiğini ortaya koymuştur.

5.3 BENLİĞİN FARKLILAŞMASI VE PSİKOLOJİK FLÖRT ŞİDDETİ ARASINDAKİ İLİŞKİDE ZİHİNSELLEŞTİRME VE KENDİNİ SUSTURMANIN ARACI ROLÜNÜN İNCELENMESİ

Bu çalışmada test edilen modelin kavramsal arka planını tartışırken Z kuşağının dijitalleşmeyle iç içe geçmiş sosyokültürel bağlamını göz önünde bulundurmak önemlidir. Dijital çağda yetişen bu kuşağın kimlik gelişimi, duygusal regülasyon becerileri ve ilişkisel işlevsellikleri; görünürlük baskısı, sosyal medya aracılığıyla onay arayışı ve sahte benlik inşaları gibi dinamiklerle şekillenmektedir (Nesi, 2020; Gil-Or vd., 2015). Sosyal medyada beğenilme ve kabul görme motivasyonu, bireylerin benlik algılarıyla doğrudan bütünleşmekte; çevrimiçi ilgisizlik ya da reddedilme ise kişisel bir tehdit olarak deneyimlenebilmektedir (Choukas-Bradley vd., 2019). Bu psikososyal yapı, beliren yetişkinlerin romantik ilişkilerde duygusal kırılganlıklar yaşamasına ve psikolojik flört şiddeti gibi ilişkisel işlevsizliklere daha yatkın hale gelmesine zemin hazırlamaktadır. Bu nedenle araştırmamızda, Z kuşağı beliren yetişkinlerinin gelişimsel özellikleri ve dijital etkileşim biçimleri, psikolojik flört şiddetini anlamlandırmada temel bir referans çerçevesi olarak ele alınmıştır.

Güncel çalışmanın ana modelini test etmek amacıyla aracı etki analizleri yürütülmüş ve bu sonuçlara göre benliğin farklılaşma seviyesinin kendini susturmayı negatif, kendini susturmanın ise hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışını pozitif yönde yordadığı görülmüştür. Ek olarak, kendini susturmanın benliğin farklılaşma seviyeleri ile hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışları arasındaki ilişkide aracılık etkisi olduğu bulgulanmıştır. Düşük benlik farklılaşmasına sahip kişilerin çatışma anlarında oluşan stresi yönetmekte zorlandıkları ve duygusal yoğunluklarının arttığı bilinmektedir (Charles, 2001; Jankowski ve Hooper, 2012). Artan stresle birlikte bazı kişiler duygusal olarak kopmayı seçtiği hatta bunun kaçınmacı bağlanma stiline sahip kişilerde daha yaygın bir davranış örüntüsü olduğu bulunmuştur (Lampis ve Cataudella, 2019;

Lampis vd., 2020; Titelman, 2014). Düşük benlik farklılaşmasına sahip kişilerin çatışma anlarındaki diğer bir tepkisinin kendi istek ve ihtiyaçlarını bastırmak, karşısındakine “sahte” bir uyum sağlamak olması kendini susturma kavramıyla örtüştüğü düşünülmüştür (Sippola vd., 2007).

Kendini susturma kavramının aracılık etkisi kişilerarası ilişkileri konu alan pek çok araştırmada gözlemlenmiştir (Inman ve London, 2022; Sadeghzadeh vd., 2022; Whiffen vd., 2007). Kişilerin kendi ihtiyaçlarını bastırdığı ve kendini susturma davranışıyla birlikte zorunlu bir uyumlanma hissetmelerinin psikolojik iyi oluşlarını olumsuz etkilediği, ben pozisyonu almalarını zorlaştırdığı ve bastırılan isteklerin duygusal tepkisellikle öfke patlamalarına yol açarak psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma riskini arttırdığı görülmüştür (Likcani vd., 2017; Peleg, 2008). Kendini susturma sonucunda kişilerin öfke birikimleri direkt saldırganlığın aksine pasif agresif ve duvar örme davranışlarıyla psikolojik flört şiddeti uygulamaya yol açtığı bildirilmektedir (Gottman, 2008). Psikolojik flört şiddetine maruz kalmanın ise kişilerin reddedilme ve partnerleri tarafından eleştirilmekten korkmasıyla birlikte kendini susturması sonucunda ortaya çıkan ve uzun vadede şiddetin meşrulaşmasına yol açabilecek bir döngü yaratabileceği görülmüştür (Inman ve London, 2022; Jack ve Ali, 2010). Yapılan araştırmalarda da görüldüğü üzere kendini susturmanın kişilerarası ilişkilerde aracılık etkisinin olduğu dikkat çekmektedir.

Literatürde kendini susturma ve benliğin farklılaşmasının beliren yetişkinlerin flört ilişkilerindeki üzerindeki etkilerine inceleyen doğrudan çalışma olmamakla birlikte, reddedilme duyarlılığı (Harper vd., 2006), duygu düzenleme zorlukları (Shulman vd., 2018) ve yakınlık kurma kaygısı (Shulman vd., 2018) gibi değişkenlerin bu bağlamda aracı olabileceği dikkat çekmektedir. Kişilerin kendini susturması—çatışmayı göze alarak kendi fikirlerini dile getirmemesi, partnerinin sevgisini kaybetme korkusu, ihtiyaçların farkında olmama ve reddedilmeye karşı hassasiyet—özellikle reddedilme duyarlılığı ile örtüşmektedir (Harper vd., 2006). Ayrıca bağımsız duygularını bastırma eğilimi, romantik ilişkilerde yaşanan stresle baş etme becerilerini azaltırken,

duygu düzenleme yetersizliği ile de doğrudan ilişkilidir (Shulman ve ark., 2018). Örneğin, beliren yetişkin kadınlarda kendini susturmanın duygusal paylaşım eksikliğine yol açarak ilişki tatminsizliğini tetiklediği gözlemlenmiştir (Shulman vd., 2018). Harper ve arkadaşları (2006) ise bu özelliklerle birlikte kendini susturma davranışının hem erkeklerde hem kadınlarda zayıf bireysel işlevsellikle ilişkili olduğunu belirlemiştir. Bu bulgu, benliğin farklılaşma düzeyi ile bireysel işlevsellik arasındaki güçlü ilişki göz önüne alındığında (Plumed vd., 2023), düşük benlik farklılaşma düzeyinin kişinin kendini susturma düzeyini pozitif yönde artırabileceğini göstermektedir (Skowron ve Dendy, 2004; Shulman ve ark., 2018). Tüm bu etkenler bir arada ele alındığında, düşük benlik farklılaşması ve yüksek düzeyde kendini susturma davranışının, bireyin ilişkide yaşadığı içsel çatışmaları açıkça ifade edememesine, bunun yerine bastırılan duyguların dolaylı biçimde öfke, pasif-agresyon veya manipülatif iletişim tarzlarına evrilmesine yol açabileceği; bu durumun hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışlarını besleyen bir döngü oluşturabileceği düşünülmüştür (Jack ve Ali, 2010; Carrillo, 2022; Peleg ve Kabasakal, 2020). Özellikle benliğini yeterince farklılaştıramamış bireylerin sınırlarını korumakta zorlanması, kendilik algısının partnerin tepkilerine bağlı olarak şekillendirmesi ve duygusal düzenleme becerilerinin yetersizliği, psikolojik flört şiddetiyle ilişkili zarar verici ilişki kalıplarını sürdürülebilir kılmaktadır (Skowron vd., 2003; Harper vd., 2006; Shulman vd., 2018).

Kendini susturma düzeyi benlik farklılaşma düzeyinden etkilendiği gibi psikolojik flört şiddet düzeyini de etkileme potansiyeline sahiptir. Mevcut çalışmada da görüldüğü üzere benlik farklılaşması ile psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları arasında kendini susturma aracı rol üstlenmektedir. Literatüre bakıldığında Inman ve London (2022)'ın çalışmasında da benliğin farklılaşmasıyla ilişkili olan reddedilme hassasiyeti ile psikolojik flört şiddeti arasındaki ilişkide kendini susturmanın aracılık rolü üstlendiğini bulgulamışlardır.

Kendini susturmanın yakından ilişkili olduğu bir diğer kavramın reddedilme duyarlılığı olduğu görülmüştür. Erken dönemlerden başlayarak beliren yetişkinliğe kadarki süreçte önemli rolü olan benliğin farklılaşmasının reddedilme duyarlılığının da oluşmasında etkili bir kavram olması dolayısıyla çalışmamızın literatüre uyumlu olarak farklı bir boşluğu da doldurduğu düşünülmüştür (Norona ve Welsh, 2016). Literatürde yer alan çalışmalarda düşük benlik farklılaşmasına sahip kişilerin ben pozisyonunu koruyamadığı, özerklik ve yakınlık ihtiyaçları arasında denge kurmakta zorlanması sonucunda reddedilme korkusuyla partneriyle füzyona girme eğilimde olmasının bunu destekler nitelikte olduğu düşünülmüştür (Ayduk vd., 2009; Mishra ve Allen, 2023). Düşük benlik farklılaşması ile karakterize olan füzyon eğilimi, bireyin ilişkideki çatışmaları açıkça ifade etmek yerine bastırmasına ve karşı tarafın isteklerine aşırı uyum sağlamasına neden olarak kendini susturma davranışını tetikleyebilir. Nitekim Skowron ve Friedlander (1998), düşük benlik farklılaşmasının ilişkisel işlevsizlik ve pasif iletişim biçimleriyle ilişkili olduğunu belirtmiştir. Böyle bir bağlamda kişi, psikolojik flört şiddetine maruz kaldığında ilişkiden kopmamak için şiddeti tolere etme, görmezden gelme ya da inkâr etme eğiliminde olabilir (Harper vd., 2006; Freitag vd., 2022). Öte yandan, kendi ihtiyaçlarını ifade edemeyen, bastırılmış öfke ve kırgınlık biriktiren bireylerde bu durum zamanla psikolojik flört şiddeti uygulama davranışlarına da dönüşebilir (Godbout vd., 2009). Dolayısıyla partnerle duygusal füzyon kurma çabası hem şiddete maruz kalma hem de şiddeti uygulama bağlamında önemli bir psikolojik risk faktörü haline gelebilir.

Benliğin farklılaşması ile psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarına kendini susturmaya ek olarak zihinselleştirmenin de aracılık etkisi test edilmiştir. Zihinselleştirme becerisinin, bireylerin romantik ilişkilerinde yaşadıkları psikolojik süreçleri anlamlandırmada oynadığı rol son yıllarda giderek daha fazla araştırma konusu haline gelmiştir. Özellikle bazı çalışmalar zihinselleştirmenin kişilerarası problemlerde aracı değişken rolünü üstlendiğini göstermektedir (Gagliardini vd., 2022; Ensink vd., 2017; Taubner vd., 2013). Mevcut çalışmada da benliğin farklılaşması ile psikolojik flört

şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları arasındaki ilişkide zihinselleştirmenin aracı etkisinin test edilmesi bu literatürle örtüşmektedir. Fonagy ve Luyten'in (2009) zihinselleştirmenin kişilerarası ilişkilerde duyguları düzenleme ve çatışma çözme becerileriyle ilişkisini vurgulayan bulguları, özellikle düşük benlik farklılaşmasıyla bağlantılı olan düşük zihinselleştirme kapasitesinin flört ilişkilerinde sorunlara zemin hazırlayabileceğini ortaya koymaktadır. Nitekim zihinselleştirme becerisinin hem öz-yönelimli (kendi duygularını anlama) hem de diğer-yönelimli (partnerin davranışlarının ardındaki duygusal ve bilişsel süreçleri kavrama) bileşenlerinde zorlanan bireylerin, özellikle çatışmalı ilişki dinamiklerinde aşırı kontrol, küçümseme ya da duygusal manipülasyon gibi psikolojik flört şiddeti davranışlarına daha yatkın olabileceği düşünülmektedir (Bateman ve Fonagy, 2004; Taubner ve Curth, 2013).

Düşük benlik farklılaşma seviyesine sahip bireylerin, duygusal olarak ya çok uzak ya da partnerleriyle aşırı iç içe geçmiş bir ilişkilene biçimi benimsedikleri görülmektedir (Kerr ve Bowen, 1988). Bu kişilerde özerklik ve yakınlık arasındaki dengenin kurulmasındaki güçlük, sıklıkla duygusal yoğunluğu düzenleyememeyle ve benlik sınırlarının bulanıklaşmasıyla ilişkilendirilmektedir. Zihinselleştirme kapasitesi düşük olduğunda, birey hem kendi ihtiyaçlarını fark etmekte hem de partnerinin zihinsel durumlarını doğru değerlendirmekte zorluk yaşamaktadır (Condino vd., 2022; Marszał ve Jańczak, 2018; Taubner vd., 2016). Bu yetersizlik, bireyin ilişki içindeki güvensizlik ve tehdit algısını artırarak onu ya edilgen biçimde ilişki içinde kalmaya ya da saldırganlaşarak kontrol sağlamaya yöneltebildiği düşünülmüştür. Dolayısıyla zihinselleştirme becerisinin yetersizliği hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışlarının sürdürücüsü olan duygusal ve bilişsel süreçlerin merkezinde yer aldığı söylenebilir. Mevcut çalışmanın bulguları da bu yönde bir işaret sunarak, zihinselleştirmenin benlik farklılaşması ile psikolojik flört şiddeti davranışları arasındaki köprü rolünü vurgulamakta ve özellikle beliren yetişkinlik döneminde bu becerinin desteklenmesinin önemini göstermektedir.

Yüksek benlik farklılaşmasına sahip kişilerin başkalarının onaylarından bağımsız olarak kendi ihtiyaçlarına karşı olan farkındalığını sürdürmesi ve eş zamanlı olarak sağlıklı yakın ilişkilerin içerisinde de bulunmasının zihinselleştirme becerisiyle ilişkili olduğunu ortaya koyan çalışmalara rastlanmıştır (Condino vd., 2022; Todosijević ve Kojić, 2022; Weinberg, 2006). Bu doğrultuda benlik farklılaşma seviyesi yüksek ve zihinselleştirme becerisi gelişmiş kişilerin psikolojik flört şiddeti davranışlarının farkına varabildiği, manipülatif yaklaşımlardan daha az etkilendiği ve daha fazla yardım arayışına başvurduğu gözlemlenmiştir (Lanier ve Maume, 2009; Robba, 2023; Schwarzer vd., 2024). Fakat mevcut çalışmada zihinselleştirmenin benlik farklılaşması ve psikolojik flört şiddetine maruz kalma davranışı arasında aracılık etkisi bulunamamıştır. Literatür incelendiğinde bu durumun sebebinin psikolojik flört şiddetinin hedefinde kişinin bilişsel ve duygusal becerilerinin olmasıyla ilişkili olduğu düşünülmüştür (O’Leray ve Slep, 2012; Shorey vd., 2008). Uzun süre psikolojik flört şiddetine maruz kalan kişilerin partnerleri tarafından gerçekleştirilen manipülasyonlar sonrasında gerçeklik algılarındaki bozulmalarla birlikte hem kendine hem de ötekine yönelik zihinselleştirme becerilerinin olumsuz etkilenebileceği görülmüştür (Bellomare vd., 2024; Burnett, 2020; Lay, 2019; Miano vd., 2021). Dolayısıyla çalışmalar zihinselleştirmenin maruz kalma durumunda psikolojik şiddetin sonucu olarak da etkilenen bir beceri olduğunu ortaya koymuştur. Buna ek olarak, psikolojik flört şiddeti içeren ilişkilerde travmatik bağlanma, sosyal izolasyon, düşük benlik farklılaşması ve duygusal füzyon gibi değişkenlerin varlığının zihinselleştirmenin psikolojik flört şiddetine maruz kalma üzerindeki koruyucu etkisinin önüne geçebildiği düşünülmüştür (Effiong vd., 2022; Katafiasz, 2020; Likcani vd., 2017; Skowron ve Schmitt, 2003). Condino ve arkadaşları (2022) flört şiddetine maruz kalan kişilerin bu ilişkilerin içerisinde kalmalarının şiddet döngüsü içerisinde deneyimledikleri zihinselleştirme becerilerindeki çarpıklıklarla ilişkili olduğunu ortaya koymuştur. Şiddete maruziyet sonrası zihinselleştirme becerisindeki bozulmaların kendisini zihinsel durumlarla ilişkili aşırı kesinlik (örn., “Bunun bana son zarar verecek davranış

olacağını biliyorum”), somut düşünme (örn., “Beni sürekli eleştiriyor, o zaman ben kesin sevilmeye layık biri değilim”) ve teleolojik düşünce (örn., “Özür dilemediğine göre kesin ben haksızım ve bunu hak ettim”) olarak ortaya çıkardığı görülmüştür (Fonagy ve Bateman, 2006; Luyten vd., 2012; Gagliardini ve Colli, 2019; Gagliardini vd., 2020).

Güncel çalışmada benliğin farklılaşması ve psikolojik flört şiddetine maruz kalma ilişkisinde zihinselleştirmenin kendini susturma ile birlikte aracılık etkisinin araştırılmasıyla bağlantılı olarak kendini susturmanın zihinselleştirmenin aracılık etkisini gölgeleyebileceği de düşünülmüştür. Kişinin zihinselleştirme becerisi yüksek olsa dahi kendini susturmanın etkisiyle reddedilmekten veya partnerini kaybetmekten korkması ve olası çatışmadan kaçınması sebebiyle psikolojik flört şiddetine maruz kalabildiği gözlemlenmiştir (Chevalier vd., 2023; Jack ve Ali, 2010; Luyten ve Fonagy, 2015). Literatürde yapılan çalışmalar kişilerin flört şiddetine maruz kaldığı ilişkilerde kalmasının ilişkinin uzunluğuna, ekonomik sebeplere, ilişkiye yapılan duygusal yatırıma, şiddetin bilişsel değerlendirmesindeki farklılıklara ve bağlılığa dair yapılan baskıya bağlı olarak değişebileceğini öne sürmüştür (Bell ve Naugle, 2005; Dare vd., 2013; Muñoz-Rivas vd., 2022). Bu doğrultuda, kişiler psikolojik flört şiddetine maruz kaldıkları ilişkilerin üzerlerinde yarattığı etkilerin farkında olarak kendilerinin ve partnerinin zihinsel süreçlerini anlayabileceği fakat bunu partnerine ifade etmekten kaçınabileceği söylenebilir.

Özetle, düşük benlik farklılaşmasına sahip kişilerin duygusal ve mantıksal süreçleriyle özerklik ve yakınlık ihtiyaçları arasındaki dengeyi kuramamasının onların yalnızca intrapsişik süreçlerini değil kişilerarası süreçlerini de olumsuz etkilediği sonucuna varılmıştır. Dolayısıyla çalışmanın bulguları benliğin farklılaşması ve psikolojik flört şiddeti arasındaki ilişkide zihinselleştirmenin koruyucu etkisini azaltan diğer karmaşık faktörlerin etkisinin de değerlendirilmesi gerekliliği ve bu kapsamda kendini susturmanın aracı etkisinin önemine vurgu konusunda literatüre katkı sunmuştur.

5.4 BULGULARIN GENEL DEĞERLENDİRMESİ

Güncel araştırmada elde edilen bulgulara göre,

1. Hem psikolojik flört şiddeti uygulama hem de maruz kalma davranışı ile yaş arasında pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmaktadır.
2. Yalnız yaşayanların yalnız yaşamayanlara göre psikolojik flört şiddeti uygulama puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir. Ek olarak yalnız yaşayanların yalnız yaşamayanlara göre psikolojik flört şiddetine maruz kalma puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir.
3. Şimdiye kadar hiç romantik ilişki yaşamamış kişilerde psikolojik flört şiddeti uygulama puanı ortalaması, şu anda romantik ilişki içinde olan kişilerden, geçmişte romantik ilişkisi olanlardan, şu an flört edenlerden ve ilişki durumu karmaşık olan katılıcılardan anlamlı biçimde düşük olduğu görülmektedir.
4. Şimdiye kadar hiç romantik ilişki yaşamamış kişilerde psikolojik flört şiddetine maruz kalma puanı ortalaması, şu anda romantik ilişki içinde olan kişilerin şu anda bir romantik ilişkisi olmayan ama geçmişte ilişki yaşamış kişilerin, ilişki durumu karmaşık olan ve şu anda romantik bir ilişkisi olmayan ama flört eden kişilerin ortalamalarından anlamlı düzeyde daha düşük olduğu görülmektedir.
5. 3 yıldan uzun süreli ilişki yaşayan kişilerin psikolojik flört şiddeti uygulama puanı ortalaması, 3 aydan az süredir ilişki yaşayan kişilerin ortalaması ile karşılaştırıldığında anlamlı şekilde yüksek olduğu görülmektedir.
6. 3 yıldan uzun süredir ilişki yaşayan kişilerin flört şiddetine maruz kalma ortalaması, hem 3 aydan az ilişki süresi olan kişiler hem de 1–3 yıl süreli ilişkisi olan kişiler ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek olduğu görülmektedir.
7. İlişkisinden "hiç memnun olmayan" kişilerin psikolojik flört şiddeti uygulama puanı ortalaması, ilişkisinden "çok memnun" olan kişilerden daha yüksek olduğu görülmektedir.

8. İlişkisinden "hiç memnun olmayan" kişilerin psikolojik flört şiddetine maruz kalma puanı ortalaması, "çok memnun" olan kişilerden, "memnun" olan kişilerden daha yüksek olduğu görülmektedir.
9. Psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma ile benliğin farklılaşması arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmaktadır.
10. Benliğin farklılaşması ile kendini susturma arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmaktadır.
11. Benliğin farklılaşması ile zihinselleştirme arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmaktadır.
12. Psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma ile zihinselleştirme arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmaktadır.
13. Zihinselleştirme ile kendini susturma arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmaktadır.
14. Psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma ile kendini susturma arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmaktadır.
15. Benliğin farklılaşması, kendini susturma, zihinselleştirme, ilişki süresi ve ilişki memnuniyeti psikolojik flört şiddeti uygulama davranışlarını yordamakta ve varyansın %12.4'ünü açıklamaktadır.
16. Benliğin farklılaşması, kendini susturma, zihinselleştirme, ilişki süresi ve ilişki memnuniyeti psikolojik flört şiddeti maruz kalma davranışlarını yordamakta ve varyansın %15'ini açıklamaktadır.
17. İlişki süresi ve memnuniyeti kontrol edildiğinde benliğin farklılaşması ile psikolojik flört şiddeti uygulama davranışları arasında kendini susturma ve zihinselleştirmenin aracı etkisi bulunmaktadır.
18. İlişki süresi ve memnuniyeti kontrol edildiğinde benliğin farklılaşması ile psikolojik flört şiddeti maruz kalma davranışları arasında kendini susturmanın aracı etkisi bulunurken zihinselleştirmenin aracı etkisi bulunmamaktadır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Mevcut araştırmanın literatüre katkılarına ek olarak bazı sınırlılıkları da bulunmaktadır. Psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları katılımcılara verilen öz bildirim ölçekleriyle ölçülmüştür. Fakat kişilerin flört şiddeti gibi toplumsal olarak desteklenmeyen veya onay görmeyen konularda sosyal beğenirlik yanlılığının etkisiyle cevaplarının etkilendiği görülmüştür (Krumpal, 2013; Nederhof, 1985; Saunders, 1991). Bu durum psikolojik flört şiddeti uygulama puanlarını olduğu gibi maruz kalma puanlarının da gerçeğe kıyasla daha düşük çıkmasına yol açmış olabilir. Gelecek çalışmalarda kalitatif bir araştırma düzeniyle psikolojik flört şiddetini araştırmak önerilebilir. Ek olarak, psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışları bu çalışmada ayrı ayrı analiz edilmiş olsa da, katılımcılar aynı anda hem uygulayıcı hem de maruz kalan olabilecekleri varsayımıyla her iki formu da doldurmuştur. Bu durum, flört ilişkilerinin karşılıklı ve dinamik doğasını dikkate alan bütüncül bir ölçüm yaklaşımı sunmakla birlikte; uygulama ve maruz kalma puanları arasında örtüşen varyans oluşmasına ve modelin açıklayıcılığının görece düşük kalmasına neden olmuş olabilir. Yine de psikolojik flört şiddetinin döngüsel yapısı göz önüne alındığında, bu yöntemin flört ilişkisinin gerçekçi yapısını daha iyi yansıttığı düşünülmektedir. Gelecekte yapılacak çalışmalarda, bireylerin ilişkide hem uygulayıcı hem mağdur olabildiği karşılıklı dinamiklerin daha net anlaşılabilmesi için psikolojik flört şiddeti davranışlarının boylamsal ya da karma yöntemlerle incelenmesi önerilmektedir (Bates, 2016; Testa vd., 2011).

Psikolojik flört şiddetinin farklı cinsiyet, cinsel yönelimler, eğitim seviyeleri, yaşanılan yer ve ekonomik düzeylerde değişebileceğine ek olarak kişilerin bu kavramı tanımlama, anlamlandırma ve yardım arama düzeylerinin de etkilenebileceği görülmüştür (Cho vd., 2020; Satyen vd., 2019). Güncel araştırmada cinsiyet değişkeni açısından denge kurulsa da örneklemin büyük bir kısmının heteroseksüel, şehir veya büyükşehirde yaşayan, üniversite ve üstü

eđitim seviyesine sahip kiřilerden oluřması bulguların çeřitliliđini ve genellenebilirliđini sınırlandırabileceđi dűřünülműřtür.

Araştırmanın ana değişkenlerinden benliğin farklılaşması, zihinselleştirme ve kendini susturmayı ölçmek için kullanılan ölçeklerin toplam puanlar üzerinden analizler gerçekleştirilmiştir. Toplam puanların değerlendirilmesi literatűre genel çerçevede katkı sağlasa da gelecek çalışmalarda benliğin farklılaşması, zihinselleştirme ve kendini susturmanın farklı boyutlarının birbiriyle ilişkilerinin incelenmesi psikolojik flört şiddeti uygulama ve maruz kalma davranışlarının daha detaylı şekilde anlaşılmasına destek olabilir.

Gűncel arařtırmanın örneklemini 18-29 yař aralıđındaki beliren yetiřkinler oluřturmaktadır. Literatűr incelendiđinde benliđin farklılařması ve flört řiddeti kavramlarının özellikle bu geliřimsel dönemin kimlik arayıřları ve bađlılık kurma ihtiyaçlarıyla rtűřmesi sebebiyle daha sık çalıřıldıđı grűlmektedir (Lohman vd., 2013; Skowron vd., 2009). Fakat gelecek çalıřmalar, beliren yetiřkinlerle benliđin ve iliřki dinamiklerinin daha netleřtiđi ilerleyen yařtaki yetiřkinleri (rn., 30 yař ve stű romantik iliřkisi olan, evli veya ocuk sahibi olan bireyler) karřılařtırmalı olarak deđerlendirebilir. Bu sayede, benlik farklılařması, zihinselleřtirme, kendini susturma ve psikolojik flört řiddeti davranıřlarının geliřimsel sűreteki deđiřimi daha iyi anlařılabilir. Ayrıca, Z kuřađına mensup beliren yetiřkinlerin dijital dűnyada yođun biçimde maruz kaldıđı grűnűrlűk baskısı, sahte benlik inřası, sűrekli onay arayıřı ve bađlanma gűlűkleri gibi özelliklerin psikolojik flört řiddeti davranıřlarına zemin hazırlayabileceđi dűřünülmektedir. Bu bađlamda, flört řiddetine yönelik műdahale ve nleme çalıřmalarının, kuřak özelliklerini ve dijital çađın birey üzerindeki etkilerini dikkate alacak řekilde yeniden yapılandırılması önerilmektedir.

Gűncel bulguların yalnızca bireysel dinamiklere deđil, aynı zamanda toplumsal kořullara da dikkatle entegre edilmesi gerekmektedir. Özellikle Tűrkiye bađlamında artan kadına yönelik řiddet vakaları, psikolojik flört řiddetinin erken dönemde fark edilmesi ve nlenmesine yönelik arařtırmaların

önemini artırmaktadır. Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'nun (2024) verilerine göre yalnızca 2023 yılında 315 kadın öldürülmüş, 248 kadın ise şüpheli şekilde ölü bulunmuştur. Bu ölümlerin çoğu, kadınların mevcut veya eski partnerleri tarafından gerçekleştirilmiştir. Literatür, kadınların öldürülmeden önce uzun süre psikolojik ve duygusal şiddete maruz kaldığını göstermektedir (WHO, 2021; Stark, 2007). Bu nedenle, psikolojik şiddetin yalnızca bireyler arası bir sorun olarak değil, toplumsal bir halk sağlığı sorunu olarak ele alınması gereklidir.

Son olarak, bireylerin kişilik gelişimlerinin, özellikle erken çocuklukta şekillenen aile dinamikleri ve yetişme ortamıyla yakından ilişkili olduğu bilinmektedir. Dolayısıyla, benlik farklılaşması düzeyi düşük olan bireylerin, şiddet içeren ilişkilerde kalma ya da şiddet davranışı gösterme olasılıklarının, geçmiş yaşantılar ve içselleştirilmiş ilişki örüntüleriyle ilişkili olabileceği düşünülmektedir. Gelecek çalışmalarda, bireylerin erken dönem aile dinamikleri ve bağlanma stillerinin psikolojik flört şiddeti ile ilişkisi derinlemesine incelenebilir.

KAYNAKLAR

- Abu-Bader, S., & Jones, T. V. (2021). Statistical mediation analysis using the sobel test and hayes SPSS process macro. *International Journal of Quantitative and Qualitative Research Methods*, 9(1), 42-61.
- Afifi, T. O., Henriksen, C. A., Asmundson, G. J., & Sareen, J. (2012). Victimization and perpetration of intimate partner violence and substance use disorders in a nationally representative sample. *The Journal Of Nervous And Mental Disease*, 200(8), 684-691.
- Alesina, A., Giuliano, P., & Nunn, N. (2013). On the origins of gender roles: Women and the plough. *The Quarterly Journal Of Economics*, 128(2), 469-530.
- Ali, P. A., Dhingra, K., & McGarry, J. (2016). A literature review of intimate partner violence and its classifications. *Aggression And Violent Behavior*, 31, 16-25.
- Alkan, Ö., Özar, Ş., & Ünver, Ş. (2021). Economic violence against women: A case in Turkey. *PLoS One*, 16(3), e0248630. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0248630>
- Allen, J. G., Fonagy, P., & Bateman, A. W. (2008). *Mentalizing in clinical practice*. American Psychiatric Pub.
- Álvarez, D., Ocampo, N. Y., Martínez, D. M. A. M., González, M., Barba, M. L., Tapia, M., ... & Padilla, D. J. A. H. (2019). Violence perpetrated and suffered in dating relationships. An exploratory study with couples. *European Proceedings of Social and Behavioural Sciences*, 12, 242-251. <https://doi.org/10.15405/epsbs.2020.05.26>

- Ameen, N., Hosany, S., & Taheri, B. (2023). Generation Z's psychology and new-age technologies: Implications for future research. *Psychology & Marketing, 40*(10), 2029-2040.
- Antai, D. (2011). Controlling behavior, power relations within intimate relationships and intimate partner physical and sexual violence against women in Nigeria. *BMC Public Health, 11*, 1-11.
- Arioli, M., Cattaneo, Z., Ricciardi, E., & Canessa, N. (2021). Overlapping and specific neural correlates for empathizing, affective mentalizing, and cognitive mentalizing: A coordinate-based meta-analytic study. *Human Brain Mapping, 42*(14), 4777-4804.
- Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American psychologist, 55*(5), 469.
- Arnett, J. J. (2007). Emerging adulthood: What is it, and what is it good for? *Child Development Perspectives, 1*(2), 68-73.
- Arnett, J. J., Žukauskienė, R., & Sugimura, K. (2014). The new life stage of emerging adulthood at ages 18–29 years: Implications for mental health. *The Lancet Psychiatry, 1*(7), 569-576.
- Arrondo, G., Osorio, A., Magallón, S., Lopez-del Burgo, C., & Cortese, S. (2023). Attention-deficit/hyperactivity disorder as a risk factor for being involved in intimate partner violence and sexual violence: a systematic review and meta-analysis. *Psychological Medicine, 53*(16), 7883-7892.
- Avery, L. R., Stanton, A. G., Ward, L. M., Trinh, S. L., Cole, E. R., & Jerald, M. C. (2022). The strong, silent (gender) type: The strong Black woman ideal, self-silencing, and sexual assertiveness in Black college women. *Archives of Sexual Behavior, 51*(3), 1509-1520.

- Ayduk, Ö., Gyurak, A., & Luerssen, A. (2009). Rejection sensitivity moderates the impact of rejection on self-concept clarity. *Personality And Social Psychology Bulletin, 35*(11), 1467-1478.
- Ayu, S. M., Gustina, E., & Rahfiludin, M. Z. (2022). Age, gender and duration of dating with the involvement in dating violence. *International Journal of Public Health Science, 11*(4), 1281-1287.
- Babcock, J. C., Green, C. E., Webb, S. A., & Yerington, T. P. (2005). Psychophysiological profiles of batterers: autonomic emotional reactivity as it predicts the antisocial spectrum of behavior among intimate partner abusers. *Journal Of Abnormal Psychology, 114*(3), 444.
- Badenes-Ribera, L., Bonilla-Campos, A., Frias-Navarro, D., Pons-Salvador, G., & Monerde-i-Bort, H. (2016). Intimate partner violence in self-identified lesbians: A systematic review of its prevalence and correlates. *Trauma, Violence, & Abuse, 17*(3), 284-297.
- Baeza, M. J., De Santis, J. P., & Cianelli, R. (2022). A concept analysis of self-silencing. *Issues In Mental Health Nursing, 43*(8), 766-775.
- Baeza, M. J., De Santis, J. P., Cianelli, R., Metheny, N., & Villegas, N. (2024). Bearing (aguantando) with intimate partner violence: a grounded theory study of self-silencing among Hispanic women who experienced intimate partner violence. *Qualitative Health Research, 34*(7), 662-675.
- Bagwell-Gray, M. E., Messing, J. T., & Baldwin-White, A. (2015). Intimate partner sexual violence: A review of terms, definitions, and prevalence. *Trauma, Violence, & Abuse, 16*(3), 316-335.
- Baker, E. A., Klipfel, K. M., & van Dulmen, M. H. M. (2018). Self-Control and Emotional and Verbal Aggression in Dating Relationships: A Dyadic Understanding. *Journal of Interpersonal Violence, 33*(22), 3551–3571.

- Bandura, A., & Walters, R. H. (1977). *Social learning theory* (4th ed.). NJ: Prentice hall.
- Banker, J. E., Kaestle, C. E., & Allen, K. R. (2010). Dating is hard work: A narrative approach to understanding sexual and romantic relationships in young adulthood. *Contemporary Family Therapy, 32*, 173-191.
- Barkowski, S., Schwartz, D., Strauss, B., Burlingame, G. M., & Rosendahl, J. (2020). Efficacy of group psychotherapy for anxiety disorders: A systematic review and meta-analysis. *Psychotherapy Research, 30*(8), 965-982.
- Bartle-Haring, S., & Probst, D. (2004). A test of Bowen theory: Emotional reactivity and psychological distress in a clinical sample. *The American Journal of Family Therapy, 32*(5), 419-435.
- Bartle-Haring, S., Glebova, T., & Meyer, K. (2007). Premature termination in marriage and family therapy within a Bowenian perspective. *The American Journal of Family Therapy, 35*(1), 53-68.
- Bartle, S. E., & Rosen, K. (1994). Individuation and relationship violence. *The American Journal of Family Therapy, 22*(3), 222-236.
- Bateman, A. W., & Fonagy, P. (2004). Mentalization-based treatment of BPD. *Journal Of Personality Disorders, 18*(1), 36-51.
- Bateman, A., & Fonagy, P. (2008). 8-year follow-up of patients treated for borderline personality disorder: mentalization-based treatment versus treatment as usual. *American Journal of Psychiatry, 165*(5), 631-638.
- Bateman, A., & Fonagy, P. (2010). Mentalization based treatment for borderline personality disorder. *World Psychiatry, 9*(1), 11.

- Bateman, A., & Fonagy, P. (2016). *Mentalization-based treatment for personality disorders: A practical guide* (3rd ed.). Oxford University Press.
- Bates, E. A. (2016). Current controversies within intimate partner violence: Overlooking bidirectional violence. *Journal of Family Violence, 31*, 937-940.
- Bates, E. A. (2020). "No one would ever believe me": An exploration of the impact of intimate partner violence victimization on men. *Psychology of Men & Masculinities, 21*(4), 497.
- Bell, K. M., & Naugle, A. E. (2005). Understanding stay/leave decisions in violent relationships: A behavior analytic approach. *Behavior and Social Issues, 14*, 21-46.
- Bellomare, M., Giuseppe Genova, V., & Miano, P. (2024). Gaslighting exposure during emerging adulthood: Personality traits and vulnerability paths. *International Journal of Psychological Research, 17*(1), 29-39.
- Beltrán-Morillas, A. M., Sánchez-Hernández, M. D., Herrera, M. C., Villanueva-Moya, L., & Expósito, F. (2023). Self-efficacy and well-being in professionals working in intimate partner violence: Recovery experiences and burnout as associated variables. *Psychological Reports, 15*(2), 38-49.
- Berthelot, N., Savard, C., Lemieux, R., Garon-Bissonnette, J., Ensink, K., & Godbout, N. (2022). Development and validation of a self-report measure assessing failures in the mentalization of trauma and adverse relationships. *Child Abuse & Neglect, 128*, 105-117.
- Beydoun, H. A., Beydoun, M. A., Kaufman, J. S., Lo, B., & Zonderman, A. B. (2012). Intimate partner violence against adult women and its association with major depressive disorder, depressive symptoms and

postpartum depression: a systematic review and meta-analysis. *Social Science & Medicine*, 75(6), 959-975.

Bhola, P., & Mehrotra, K. (2021). Associations between countertransference reactions towards patients with borderline personality disorder and therapist experience levels and mentalization ability. *Trends in Psychiatry and Psychotherapy*, 43(2), 116-125.

Birtane-Doyum, B. (2017). *Kendini Susturma Ölçeği'nin Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenirlik çalışması*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Okan Üniversitesi.

Blais, M., Hébert, M., Bergeron, F. A., & Lapierre, A. (2022). Dating violence experiences among youths with same-gender and multi-gender dating partners: A dyadic concordance type approach. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(7-8), 3981-4005.

Bombari, D., Schmid Mast, M., Brosch, T., & Sander, D. (2013). How interpersonal power affects empathic accuracy: differential roles of mentalizing vs. mirroring? *Frontiers in Human Neuroscience*, 7, 375.

Bowen, M. (1966). The use of family theory in clinical practice. *Comprehensive Psychiatry*, 7(5), 345–374.

Bowen, M. (1976). Theory in the practice of psychotherapy. *Family Therapy: Theory and Practice*, 4, 2-90. Retrieved from <http://cflarchives.org/images/TheoryInThePractice.pdf>

Bowen, M. (1978). *Family therapy in clinical practice* (2nd ed.). New York: Jason Aronson.

Braithwaite, S. R., Delevi, R., & Fincham, F. D. (2010). Romantic relationships and the physical and mental health of college students. *Personal Relationships*, 17(1), 1-12.

- Braithwaite, S., & Holt-Lunstad, J. (2017). Romantic relationships and mental health. *Current Opinion in Psychology, 13*, 120-125.
- Breiding, M. J., & Armour, B. S. (2015). The association between disability and intimate partner violence in the United States. *Annals of Epidemiology, 25*(6), 455-457.
- Brewer, N. Q., & Thomas, K. A. (2019). Intimate partner violence and academic performance: the role of physical, mental, behavioral, and financial health. *Social Work in Health Care, 58*(9), 854-869.
- Brown, J. (1999). Bowen family systems theory and practice: illustration and critique. *Australian and New Zealand Journal of Family Therapy, 20*(2), 94-103.
- Brown, S., & Seals, J. (2019). Intimate partner problems and suicide: are we missing the violence? *Journal of Injury and Violence Research, 11*(1), 53.
- Buchholz, A., Henderson, K. A., Hounsell, A., Wagner, A., Norris, M., & Spettigue, W. (2007). Self-silencing in a clinical sample of female adolescents with eating disorders. *Journal of the Canadian Academy of Child and Adolescent Psychiatry, 16*(4), 158.
- Butzer, B., & Campbell, L. (2008). Adult attachment, sexual satisfaction, and relationship satisfaction: A study of married couples. *Personal Relationships, 15*(1), 141-154.
- Cabras, C., Mondo, M., Diana, A., & Sechi, C. (2020). Relationships between trait emotional intelligence, mood states, and future orientation among female Italian victims of intimate partner violence. *Heliyon, 6*(11).

- Cain, M. K., Zhang, Z., & Yuan, K. H. (2017). Univariate and multivariate skewness and kurtosis for measuring nonnormality: Prevalence, influence and estimation. *Behavior Research Methods*, *49*, 1716-1735.
- Calaresi, D., & Barberis, N. (2019). The relationship between reflective functioning and alexithymia. *Journal of Clinical & Developmental Psychology*, *1*(2).
- Callahan, M. R., Tolman, R. M., & Saunders, D. G. (2003). Adolescent dating violence victimization and psychological well-being. *Journal of Adolescent Research*, *18*(6), 664-681.
- Campbell, E. C., & Murray, C. E. (2015). Measuring the impact of technology on couple relationships: The development of the technology and intimate relationship assessment. *Journal of Couple & Relationship Therapy*, *14*(3), 254-276.
- Campbell, J. C. (2002). Health consequences of intimate partner violence. *The Lancet*, *359*(9314), 1331-1336.
- Campo-Tena, L., Larmour, S. R., Pereda, N., & Eisner, M. P. (2024). Longitudinal associations between adolescent dating violence victimization and adverse outcomes: A systematic review. *Trauma, Violence, & Abuse*, *25*(2), 1265-1277.
- Capaldi, D. M., Knoble, N. B., Shortt, J. W., & Kim, H. K. (2012). A systematic review of risk factors for intimate partner violence. *Partner Abuse*, *3*(2), 231-280.
- Carrillo, B. (2022). *Self-silencing in romantic relationships: Is it related to worse relationship conflict outcomes*, Unpublished doctoral thesis, University of California, Berkeley.

- Cavicchioli, M., Scalabrini, A., Northoff, G., Mucci, C., Ogliari, A., & Maffei, C. (2021). Dissociation and emotion regulation strategies: A meta-analytic review. *Journal of Psychiatric Research, 143*, 370-387.
- Cercone, J. J., Beach, S. R., & Arias, I. (2005). Gender symmetry in dating intimate partner violence: does similar behavior imply similar constructs?. *Violence and Victims, 20*(2), 207–218.
- Charles, R. (2001). Is there any empirical support for Bowen's concepts of differentiation of self. *American Journal of Family Therapy, 29*(4), 279-292.
- Chen, M., & Chan, K. L. (2021). Characteristics of intimate partner violence in China: Gender symmetry, mutuality, and associated factors. *Journal of Interpersonal Violence, 36*(13-14), 6867-6889.
- Chevalier, V., Simard, V., & Achim, J. (2023). Meta-analyses of the associations of mentalization and proxy variables with anxiety and internalizing problems. *Journal of Anxiety Disorders, 95*, 102694.
- Chiesa, A. E., Kallechey, L., Harlaar, N., Ford, C. R., Garrido, E. F., Betts, W. R., & Maguire, S. (2018). Intimate partner violence victimization and parenting: A systematic review. *Child Abuse & Neglect, 80*, 285-300.
- Chiodo, D., Crooks, C. V., Wolfe, D. A., McIsaac, C., Hughes, R., & Jaffe, P. G. (2012). Longitudinal prediction and concurrent functioning of adolescent girls demonstrating various profiles of dating violence and victimization. *Prevention Science, 13*, 350-359.
- Chiu, C. D., Chang, J. H., & Hui, C. M. (2017). Self-concept integration and differentiation in subclinical individuals with dissociation proneness. *Self and Identity, 16*(6), 664-683.

- Cho, H., Shamrova, D., Han, J. B., & Levchenko, P. (2020). Patterns of intimate partner violence victimization and survivors' help-seeking. *Journal of Interpersonal Violence, 35*(21-22), 4558-4582.
- Choi-Kain, L. W., & Gunderson, J. G. (2008). Mentalization: Ontogeny, assessment, and application in the treatment of borderline personality disorder. *American Journal of Psychiatry, 165*(9), 1127-1135.
- Choukas-Bradley, S., Nesi, J., Widman, L., & Higgins, M. K. (2019). Camera-ready: Young women's appearance-related social media consciousness. *Psychology of Popular Media Culture, 8*(4), 473.
- Cislaghi, B., & Heise, L. (2020). Gender norms and social norms: differences, similarities and why they matter in prevention science. *Sociology of Health & Illness, 42*(2), 407-422.
- Clemens, V., Fegert, J. M., Kavemann, B., Meysen, T., Ziegenhain, U., Brähler, E., & Jud, A. (2023). Epidemiology of intimate partner violence perpetration and victimisation in a representative sample. *Epidemiology and Psychiatric Sciences, 32*, 25.
- Coker, A. L., Davis, K. E., Arias, I., Desai, S., Sanderson, M., Brandt, H. M., & Smith, P. H. (2002). Physical and mental health effects of intimate partner violence for men and women. *American Journal of Preventive Medicine, 23*(4), 260-268.
- Coker, A. L., Smith, P. H., McKeown, R. E., & King, M. J. (2000). Frequency and correlates of intimate partner violence by type: Physical, sexual, and psychological battering. *American Journal of Public Health, 90*(4), 553.
- Coker, A. L., Watkins, K. W., Smith, P. H., & Brandt, H. M. (2003). Social support reduces the impact of partner violence on health: application of structural equation models. *Preventive Medicine, 37*(3), 259-267.

- Cole, M. B., & Nguyen, K. H. (2020). Unmet social needs among low-income adults in the United States: Associations with health care access and quality. *Health Services Research, 55*, 873-882.
- Condino, V., Giovanardi, G., Vagni, M., Lingiardi, V., Pajardi, D., & Colli, A. (2022). Attachment, trauma, and mentalization in intimate partner violence: A preliminary investigation. *Journal of Interpersonal Violence, 37*(11-12), 9249-9276.
- Connolly, J., Craig, W., Goldberg, A., & Pepler, D. (1999). Conceptions of cross-sex friendships and romantic relationships in early adolescence. *Journal of Youth and Adolescence, 28*(4), 481-494.
- Connolly, J., Craig, W., Goldberg, A., & Pepler, D. (2004). Mixed-gender groups, dating, and romantic relationships in early adolescence. *Journal of Research on Adolescence, 14*(2), 185-207.
- Cramer, K. M., Gallant, M. D., & Langlois, M. W. (2005). Self-silencing and depression in women and men: Comparative structural equation models. *Personality and Individual Differences, 39*(3), 581-592.
- Craparo, G., Gori, A., Petrucci, I., Cannella, V., & Simonelli, C. (2014). Intimate partner violence: relationships between alexithymia, depression, attachment styles, and coping strategies of battered women. *The Journal of Sexual Medicine, 11*(6), 1484-1494.
- Cuevas, C. A., Sabina, C., & Bell, K. A. (2014). Dating violence and interpersonal victimization among a national sample of Latino youth. *The Journal of adolescent health : official publication of the Society for Adolescent Medicine, 55*(4), 564-570.
- Dadi, D., Bonilla, Z., Beckstrand, M. J., Frazier, P., Gerlach, A., Huber, K. A., ... & Mason, S. M. (2023). Emerging adult college students' descriptions

- of exposure to childhood emotional abuse and associated factors: A qualitative exploration. *Child Abuse & Neglect*, 146, 1065-116.
- Dank, M., Lachman, P., Zweig, J. M., & Yahner, J. (2014). Dating violence experiences of lesbian, gay, bisexual, and transgender youth. *Journal of Youth and Adolescence*, 43(5), 846-857.
- Dare, B., Guadagno, R., & Nicole Muscanell, M. A. (2013). Commitment: The key to women staying in abusive relationships. *Journal of Interpersonal Relations, Intergroup Relations and Identity*, 6, 58-64.
- De Meulemeester, C., Lowyck, B., Vermote, R., Verhaest, Y., & Luyten, P. (2017). Mentalizing and interpersonal problems in borderline personality disorder: The mediating role of identity diffusion. *Psychiatry Research*, 258, 141-144.
- Desmarais, S. L., Reeves, K. A., Nicholls, T. L., Telford, R. P., & Fiebert, M. S. (2012). Prevalence of physical violence in intimate relationships, Part 1: Rates of male and female victimization. *Partner Abuse*, 3(2), 140-169.
- Devries, K. M., Child, J. C., Bacchus, L. J., Mak, J., Falder, G., Graham, K., ... & Heise, L. (2014). Intimate partner violence victimization and alcohol consumption in women: A systematic review and meta-analysis. *Addiction*, 109(3), 379-391.
- Diamond, D., Levy, K. N., Clarkin, J. F., Fischer-Kern, M., Cain, N. M., Doering, S., ... & Buchheim, A. (2014). Attachment and mentalization in female patients with comorbid narcissistic and borderline personality disorder. *Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment*, 5(4), 428.
- Dillon, G., Hussain, R., Loxton, D., & Rahman, S. (2013). Mental and physical health and intimate partner violence against women: A review of the literature. *International Journal of Family Medicine*, 2013(1), 313-909.

- Dimitrijević, A., Hanak, N., Altaras Dimitrijević, A., & Jolić Marjanović, Z. (2018). The Mentalization Scale (MentS): A self-report measure for the assessment of mentalizing capacity. *Journal of Personality Assessment, 100*(3), 268-280.
- Dolan, M., & Fullam, R. (2004). Theory of mind and mentalizing ability in antisocial personality disorders with and without psychopathy. *Psychological Medicine, 34*(6), 1093-1102.
- Doumas, D. M., Pearson, C. L., Elgin, J. E., & McKinley, L. L. (2008). Adult attachment as a risk factor for intimate partner violence: The “mispairing” of partners' attachment styles. *Journal of Interpersonal Violence, 23*(5), 616-634.
- Duerksen, K. N., & Woodin, E. M. (2019). Technological intimate partner violence: Exploring technology-related perpetration factors and overlap with in-person intimate partner violence. *Computers in Human Behavior, 98*, 223-231.
- Duron, J. F., Johnson, L., Hoge, G. L., & Postmus, J. L. (2021). Observing coercive control beyond intimate partner violence: Examining the perceptions of professionals about common tactics used in victimization. *Psychology of Violence, 11*(2), 144.
- Dutton, D. G., & Corvo, K. (2006). Transforming a flawed policy: A call to revive psychology and science in domestic violence research and practice. *Aggression and Violent Behavior, 11*(5), 457-483.
- Dutton, D. G., & Painter, S. (1993). Emotional attachments in abusive relationships: A test of traumatic bonding theory. *Violence and Victims, 8*(2), 105.
- Dutton, M. A., & Goodman, L. A. (2005). Coercion in intimate partner violence: Toward a new conceptualization. *Sex Roles, 52*, 743-756.

- Duval, A., Lanning, B. A., & Patterson, M. S. (2020). A systematic review of dating violence risk factors among undergraduate college students. *Trauma, Violence, & Abuse, 21*(3), 567-585.
- Dye, H. (2018). The impact and long-term effects of childhood trauma. *Journal of Human Behavior in the Social Environment, 28*(3), 381-392.
- Edwards, K. M. (2015). Intimate partner violence and the rural–urban–suburban divide: Myth or reality? A critical review of the literature. *Trauma, Violence, & Abuse, 16*(3), 359-373.
- Effiong, J. E., Ibeagha, P. N., & Iorfa, S. K. (2022). Traumatic bonding in victims of intimate partner violence is intensified via empathy. *Journal of Social and Personal Relationships, 39*(12), 3619-3637.
- Eğeci, İ. S., & Gençöz, T. (2006). Factors associated with relationship satisfaction: Importance of communication skills. *Contemporary Family Therapy, 28*, 383-391.
- Eggers del Campo, I., & Steinert, J. I. (2022). The effect of female economic empowerment interventions on the risk of intimate partner violence: a systematic review and meta-analysis. *Trauma, Violence, & Abuse, 23*(3), 810-826.
- Ehrensaft, M. K. (2008). Intimate partner violence: Persistence of myths and implications for intervention. *Children and Youth Services Review, 30*(3), 276-286.
- Elahe, M. A. J. D., Talepasand, S., & Rezaei, A. M. (2017). A structural model of depression based on interpersonal relationships: the mediating role of coping strategies and loneliness. *Archives of Neuropsychiatry, 54*(2), 125.

- Elmquist, J., Wolford-Clevenger, C., Zapor, H., Febres, J., Shorey, R. C., Hamel, J., & Stuart, G. L. (2016). A gender comparison of motivations for physical dating violence among college students. *Journal of Interpersonal Violence, 31*(1), 186-203.
- Emmons, R. A., & King, L. A. (1989). Personal striving differentiation and affective reactivity. *Journal of Personality and Social Psychology, 56*(3), 478.
- Emran, A., Iqbal, N., & Dar, I. A. (2020). ‘Silencing the self’ and women’s mental health problems: A narrative review. *Asian Journal of Psychiatry, 53*, 102197.
- Ensink, K., Bégin, M., Normandin, L., Godbout, N., & Fonagy, P. (2017). Mentalization and dissociation in the context of trauma: Implications for child psychopathology. *Journal of Trauma & Dissociation, 18*(1), 11-30.
- Erten, B., & Keskin, P. (2018). For better or for worse?: Education and the prevalence of domestic violence in turkey. *American Economic Journal: Applied Economics, 10*(1), 64-105.
- Farahani, E., Bahrainian, S. A., Nasri, M., & Shahbizadeh, F. (2025). The Effectiveness of Mentalization-Based Treatment on Rumination and Worry of Patients with Generalized Anxiety Disorder. *Journal of Modern Psychological Researches, 20*(77), 157-169.
- Fawole, O. I. (2008). Economic violence to women and girls: is it receiving the necessary attention? *Trauma, Violence, & Abuse, 9*(3), 167-177.
- Fedina, L., Howard, D. E., Wang, M. Q., & Murray, K. (2016). Teen dating violence victimization, perpetration, and sexual health correlates among urban, low-income, ethnic, and racial minority youth. *International Quarterly of Community Health Education, 37*(1), 3-12.

- Feldstein Ewing, S. W., & Chung, T. (2013). Neuroimaging mechanisms of change in psychotherapy for addictive behaviors: emerging translational approaches that bridge biology and behavior. *Psychology of Addictive Behaviors, 27*(2), 329.
- Fernet, M., Lapierre, A., Hébert, M., & Cousineau, M. M. (2019). A systematic review of literature on cyber intimate partner victimization in adolescent girls and women. *Computers in Human Behavior, 100*, 11-25.
- Fincham, F. D., Cui, M., Braithwaite, S., & Pasley, K. (2008). Attitudes toward intimate partner violence in dating relationships. *Psychological Assessment, 20*(3), 260.
- Fischer-Kern, M., & Tmej, A. (2019). Mentalization and depression: Theoretical concepts, treatment approaches and empirical studies—An overview. *Zeitschrift für Psychosomatische Medizin und Psychotherapie, 65*(2), 162-177.
- Follingstad, D. R., Bradley, R. G., Helff, C. M., & Laughlin, J. E. (2002). A model for predicting dating violence: Anxious attachment, angry temperament, and need for relationship control. *Violence and Victims, 17*(1), 35.
- Fonagy, P. (2003). The developmental roots of violence in the failure of mentalization. *Matter of security: The Application of Attachment Theory to Forensic Psychiatry and Psychotherapy, 13*, 56.
- Fonagy, P. (2011). *The mentalization-focused approach to social development. In Mentalization*. Routledge.
- Fonagy, P., & Allison, E. (2013). *What is mentalization?: The concept and its foundations in developmental research*. Routledge.

- Fonagy, P., & Bateman, A. (2008). The development of borderline personality disorder—A mentalizing model. *Journal of Personality Disorders, 22*(1), 4-21.
- Fonagy, P., & Luyten, P. (2018). Attachment, mentalizing, and the self. *Handbook of personality disorders: Theory, Research, and Treatment, 2*, 123-140.
- Fonagy, P., & Target, M. (1998). Mentalization and the changing aims of child psychoanalysis. *Psychoanalytic Dialogues, 8*(1), 87-114.
- Fonagy, P., Luyten, P., Allison, E., & Campbell, C. (2019). Mentalizing, epistemic trust and the phenomenology of psychotherapy. *Psychopathology, 52*(2), 94-103.
- Foshee, V. A., Benefield, T. S., Ennett, S. T., Bauman, K. E., & Suchindran, C. (2004). Longitudinal predictors of serious physical and sexual dating violence victimization during adolescence. *Preventive medicine, 39*(5), 1007-1016.
- Foshee, V. A., Karriker-Jaffe, K. J., Reyes, H. L. M., Ennett, S. T., Suchindran, C., Bauman, K. E., & Benefield, T. S. (2008). What accounts for demographic differences in trajectories of adolescent dating violence? An examination of intrapersonal and contextual mediators. *Journal of Adolescent Health, 42*(6), 596-604.
- Fox, G. L., Benson, M. L., DeMaris, A. A., & Van Wyk, J. (2002). Economic distress and intimate violence: Testing family stress and resources theories. *Journal of Marriage and Family, 64*(3), 793-807.
- Fraenkel, J., Wallen, N., & Hyun, H. (1993). *How to Design and Evaluate Research in Education* (10th ed). McGraw-Hill Education.

- Fredland, N. M., Ricardo, I. B., Campbell, J. C., Sharps, P. W., Kub, J. K., & Yonas, M. (2005). The meaning of dating violence in the lives of middle school adolescents: A report of a focus group study. *Journal of School Violence, 4*(2), 95-114.
- Freeman, C. (2016). What is mentalizing? An overview. *British Journal of Psychotherapy, 32*(2), 189-201.
- Freud, S. (1920). *Haz İlkesinin Ötesinde*. (A. Babaoğlu, Çev.). Metis Yayınları
- Gagliardini, G., & Colli, A. (2019). Assessing mentalization: Development and preliminary validation of the Modes of Mentalization Scale. *Psychoanalytic Psychology, 36*(3), 249.
- Gagliardini, G., Gatti, L., & Colli, A. (2020). Further data on the reliability of the mentalization imbalances scale and of the modes of mentalization scale. *Research in Psychotherapy: Psychopathology, Process, and Outcome, 23*(1), 450.
- Gay, L. E., Harding, H. G., Jackson, J. L., Burns, E. E., & Baker, B. D. (2013). Attachment style and early maladaptive schemas as mediators of the relationship between childhood emotional abuse and intimate partner violence. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma, 22*(4), 408-424.
- George, J., & Stith, S. M. (2014). An updated feminist view of intimate partner violence. *Family Process, 53*(2), 179-193.
- Gergely, G., & Watson, J. S. (1996). The social biofeedback model of parental affect-mirroring. *The International Journal of Psycho-Analysis, 77*(6), 1181.

- Gerino, E., Calderera, A. M., Curti, L., Brustia, P., & Rollè, L. (2018). Intimate partner violence in the golden age: Systematic review of risk and protective factors. *Frontiers in Psychology, 9*, 1595.
- Gibb, S. J., Fergusson, D. M., & Horwood, L. J. (2011). Relationship duration and mental health outcomes: findings from a 30-year longitudinal study. *The British Journal of Psychiatry, 198*(1), 24-30.
- Gil-Or, O., Levi-Belz, Y., & Turel, O. (2015). The “Facebook-self”: Characteristics and psychological predictors of false self-presentation on Facebook. *Frontiers in Psychology, 6*, 99.
- Gilbert, R. M. (2006). *The eight concepts of Bowen theory: A new way of thinking about the individual and the group*. VA: Leading Systems Press.
- Gillum, T. L., & DiFulvio, G. (2012). “There’s so much at stake” sexual minority youth discuss dating violence. *Violence Against Women, 18*(7), 725-745.
- Giordano, P. C., Copp, J. E., Longmore, M. A., & Manning, W. D. (2016). Anger, control, and intimate partner violence in young adulthood. *Journal of Family Violence, 31*, 1-13.
- Giordano, P. C., Soto, D. A., Manning, W. D., & Longmore, M. A. (2010). The characteristics of romantic relationships associated with teen dating violence. *Social Science Research, 39*(6), 863-874.
- Godbout, N., Daspe, M. È., Lussier, Y., Sabourin, S., Dutton, D., & Hébert, M. (2017). Early exposure to violence, relationship violence, and relationship satisfaction in adolescents and emerging adults: The role of romantic attachment. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy, 9*(2), 127.

- Goldblatt, M. J., & Ronningstam, E. F. (2023). Self-silencing and suicide. *Practice Innovations*, 8(4), 317.
- Górska, D. (2015). Mentalization, specific attachment, and relational satisfaction from the intrapsychic and interpersonal perspectives. *Polish Psychological Bulletin*, 32(3), 76-98
- Gottman, J. M. (2008). Gottman method couple therapy. *Clinical Handbook of Couple Therapy*, 4(8), 138-164.
- Gover, A. R., Kaukinen, C., & Fox, K. A. (2008). The relationship between violence in the family of origin and dating violence among college students. *Journal of Interpersonal Violence*, 23(12), 1667-1693.
- Graham, K. (2022). *Prior Dating Violence and Future Relationship Satisfaction*, Unpublished master's thesis, Arizona State University.
- Grant, T. M., Jack, D. C., Fitzpatrick, A. L., & Ernst, C. C. (2011). Carrying the burdens of poverty, parenting, and addiction: Depression symptoms and self-silencing among ethnically diverse women. *Community Mental Health Journal*, 47, 90-98.
- Gratch, L. V., Bassett, M. E., & Attra, S. L. (1995). The relationship of gender and ethnicity to self-silencing and depression among college students. *Psychology of Women Quarterly*, 19(4), 509-515.
- Greenberg, D. M., Kolasi, J., Hegsted, C. P., Berkowitz, Y., & Jurist, E. L. (2017). Mentalized affectivity: A new model and assessment of emotion regulation. *PloS one*, 12(10), 185-264.
- Haefner, J. (2014). An application of Bowen family systems theory. *Issues in Mental Health Nursing*, 35(11), 835-841.

- Hailes, H. P., & Goodman, L. A. (2025). "They're out to take away your sanity": A qualitative investigation of gaslighting in intimate partner violence. *Journal of Family Violence, 40*(2), 269-282.
- Hainlen, R. L., Jankowski, P. J., Paine, D. R., & Sandage, S. J. (2016). Adult attachment and well-being: Dimensions of differentiation of self as mediators. *Contemporary Family Therapy, 38*, 172-183.
- Hall, C. M. (1983). *The Bowen family theory and its uses*. Jason Aronson.
- Hall, M., Debowska, A., & K. Hales, G. (2024). The effect of victim attractiveness and type of abuse suffered on attributions of victim blame and credibility in intimate partner violence: A vignette-based online experiment. *Violence Against Women, 30*(9), 2396-2416.
- Halpern, C. T., Spriggs, A. L., Martin, S. L., & Kupper, L. L. (2009). Patterns of intimate partner violence victimization from adolescence to young adulthood in a nationally representative sample. *Journal of Adolescent Health, 45*(5), 508-516.
- Hamberger, L. K., Larsen, S. E., & Lehrner, A. (2017). Coercive control in intimate partner violence. *Aggression and Violent Behavior, 37*, 1-11.
- Hamberger, L. K., Lohr, J. M., Bonge, D., & Tolin, D. F. (1996). A large sample empirical typology of male spouse abusers and its relationship to dimensions of abuse. *Violence And Victims, 11*(4), 277-292.
- Harned M. S. (2001). Abused women or abused men? An examination of the context and outcomes of dating violence. *Violence And Victims, 16*(3), 269-285.
- Harper, M. S., & Welsh, D. P. (2007). Keeping quiet: Self-silencing and its association with relational and individual functioning among adolescent

- romantic couples. *Journal of Social and Personal Relationships*, 24(1), 99-116.
- Harper, M. S., Dickson, J. W., & Welsh, D. P. (2006). Self-silencing and rejection sensitivity in adolescent romantic relationships. *Journal of Youth and Adolescence*, 35, 435-443.
- Harper, M. S., Welsh, D. P., Grello, C. M., & Dickson, J. W. (2002, April). Silencing the self: Depressive symptoms and the loss of self in adolescent romantic relationship. In *Welsh, DP (Chair), When Love Hurts: Adolescent Romantic Relationships and Depressive Symptoms. Paper symposium conducted at the Biennial meeting of the Society for Research on Adolescence, New Orleans, LA.*
- Hatipoğlu Sümer, Z., Murphy, C. M., & Toplu Demirtaş, E. (2018). Turkish Version of the Multidimensional Measure of Emotional Abuse: Preliminary Psychometrics in College Students. *Violence and Victims*.
- Hauser, S. T., & Shapiro, R. L. (1973). Differentiation of adolescent self-images. *Archives of General Psychiatry*, 29(1), 63-68.
- Hayden, M. C., Müllauer, P. K., Beyer, K. J., Gaugeler, R., Senft, B., Dehoust, M. C., & Andreas, S. (2021). Increasing mentalization to reduce maladaptive defense in patients with mental disorders. *Frontiers in Psychiatry*, 12, 637915.
- Hedge, J. M., Sianko, N., & McDonell, J. R. (2017). Professional Help-Seeking for Adolescent Dating Violence in the Rural South: The Role of Social Support and Informal Help-Seeking. *Violence Against Women*, 23(12), 1442–1461.
- Heifetz, M., Lake, J., Weiss, J., Isaacs, B., & Connolly, J. (2020). Dating and romantic relationships of adolescents with intellectual and developmental disabilities. *Journal of Adolescence*, 79, 39-48.

- Hellevik, P. M. (2019). Teenagers' personal accounts of experiences with digital intimate partner violence and abuse. *Computers in Human Behavior, 92*, 178-187.
- Henly, J. R., Danziger, S. K., & Offer, S. (2005). The contribution of social support to the material well-being of low-income families. *Journal of Marriage and Family, 67*(1), 122-140.
- Herman, J. L. (2015). *Trauma and recovery: The aftermath of violence--from domestic abuse to political terror*. Hachette uK.
- Herrero, J., Torres, A., Rodríguez, F. J., & Juarros-Basterretxea, J. (2017). Intimate partner violence against women in the European Union: The influence of male partners' traditional gender roles and general violence. *Psychology of Violence, 7*(3), 385.
- Hickman, L. J., Jaycox, L. H., & Aronoff, J. (2004). Dating violence among adolescents: Prevalence, gender distribution, and prevention program effectiveness. *Trauma, Violence, & Abuse, 5*(2), 123-142.
- Hill, R. (2017). *Family Development in Three Generations*. Routledge.
- Hill, T. D., Mossakowski, K. N., & Angel, R. J. (2007). Relationship violence and psychological distress among low-income urban women. *Journal of Urban Health: Bulletin of the New York Academy of Medicine, 84*(4), 537-551.
- Hobbs, M., Owen, S., & Gerber, L. (2017). Liquid love? Dating apps, sex, relationships and the digital transformation of intimacy. *Journal of Sociology, 53*(2), 271-284.
- Holt-Lunstad, J., Smith, T. B., Baker, M., Harris, T., & Stephenson, D. (2015). Loneliness and social isolation as risk factors for mortality: a meta-analytic review. *Perspectives on Psychological Science, 10*(2), 227-237.

- Howell, K. H., Thurston, I. B., Schwartz, L. E., Jamison, L. E., & Hasselle, A. J. (2018). Protective factors associated with resilience in women exposed to intimate partner violence. *Psychology of Violence, 8*(4), 438.
- Hurst, R. J., & Beesley, D. (2013). Perceived sexism, self-silencing, and psychological distress in college women. *Sex Roles, 68*, 311-320.
- Inman, E. M., & London, B. (2022). Self-silencing mediates the relationship between rejection sensitivity and intimate partner violence. *Journal of Interpersonal Violence, 37*(13-14), 12475-12494.
- Iwakabe, S., Nakamura, K., & Thoma, N. C. (2023). Enhancing emotion regulation. *Psychotherapy Research, 33*(7), 918-945.
- Jack, D. C. (1991). *Silencing the self: Women and Depression*. Harvard University Press.
- Jack, D. C., & Ali, A. (Eds.). (2010). *Silencing the self across cultures: Depression and gender in the social world*. Oxford University Press.
- Jack, D. C., & Dill, D. (1992). The Silencing the Self Scale: Schemas of intimacy associated with depression in women. *Psychology of Women Quarterly, 16*(1), 97-106.
- Jackson, S. M. (1999). Issues in the dating violence research: A review of the literature. *Aggression and Violent Behavior, 4*(2), 233-247.
- Jacobs, R. J., Kane, M., & Sklar, E. M. (2020). Psychosocial and behavioral correlates of internalized homonegativity in midlife and older gay and bisexual men. *Journal of Applied Gerontology, 39*(5), 527-535.
- Jankowski, P. J., & Hooper, L. M. (2012). Differentiation of self: A validation study of the Bowen theory construct. *Couple and Family Psychology: Research and Practice, 1*(3), 226.

- Jardine, B. B., Vannier, S., & Voyer, D. (2022). Emotional intelligence and romantic relationship satisfaction: A systematic review and meta-analysis. *Personality and Individual Differences, 196*, 111713.
- Johnson, M. P. (2006). Conflict and control: Gender symmetry and asymmetry in domestic violence. *Violence Against Women, 12*(11), 1003-1018.
- Johnson, R. M., Parker, E. M., Rinehart, J., Nail, J., & Rothman, E. F. (2015). Neighborhood factors and dating violence among youth: A systematic review. *American Journal of Preventive Medicine, 49*(3), 458-466.
- Joly, L. E., & Connolly, J. (2016). Dating violence among high-risk young women: A systematic review using quantitative and qualitative methods. *Behavioral Sciences, 6*(1), 7.
- Kaplan, G., & Öztürk, S. (2022). Gençlerde dijital flört şiddetinin toplumsal cinsiyet algısı ve internet bağımlılığı ile ilişkisi. *Akdeniz Kadın Çalışmaları ve Toplumsal Cinsiyet Dergisi, 6*(1), 67-91.
- Katafiasz, H. (2020). A systemic conceptualization of intimate partner violence: Attachment and differentiation. *The Family Journal, 28*(3), 306-312.
- Katz, J., Arias, I., Beach, S. R., Brody, G. H., & Rome, R. J. (2000). Psychological abuse, alcohol use, and alcohol-related problems among college women. *Journal of Interpersonal Violence, 15*(3), 206–218.
- Katz, J., Kuffel, S. W., & Coblenz, A. (2002). Are there gender differences in sustaining dating violence? An examination of frequency, severity, and relationship satisfaction. *Journal of Family Violence, 17*, 247-271.
- Kaukinen, C. (2004). Status compatibility, physical violence, and emotional abuse in intimate relationships. *Journal of Marriage and Family, 66*(2), 452-471.

- Kaura, S. A., & Lohman, B. J. (2007). Dating violence victimization, relationship satisfaction, mental health problems, and acceptability of violence: A comparison of men and women. *Journal of Family Violence, 22*, 367-381.
- Kaya, M. D., & Kaya, F. (2023). The relationship between self-silencing and general distress: Does self-esteem play a mediating role?. *Kıbrıs Türk Psikiyatri ve Psikoloji Dergisi, 5(2)*, 95-104.
- Kaya, Z. T., Alpay, E. H., Yenigüç, Ş. T., & Bilgili, G. Ö. (2021). Validity and reliability of the Turkish version of the Mentalization Scale (MentS). *Turkish Journal of Psychiatry, 34(2)*, 118.
- Kellogg, N. D., & Menard, S. W. (2003). Violence among family members of children and adolescents evaluated for sexual abuse. *Child Abuse & Neglect, 27(12)*, 1367-1376.
- Kerr, M. (2003). Multigenerational family systems theory of Bowen and its application. *Textbook of Family and Couples Therapy: Clinical Applications, 103-126*.
- Kerr, M. E. (1984). Theoretical base for differentiation of self in one's family of origin. *The Clinical Supervisor, 2(2)*, 3-36.
- Kerr, M. E., & Bowen, M. (1988). *Family evaluation*. Norton.
- Kivisto, K. L., Welsh, D. P., Darling, N., & Culpepper, C. L. (2015). Family enmeshment, adolescent emotional dysregulation, and the moderating role of gender. *Journal of Family Psychology, 29(4)*, 604.
- Knauth, D. G., Skowron, E. A., & Escobar, M. (2006). Effect of differentiation of self on adolescent risk behavior: test of the theoretical model. *Nursing Research, 55(5)*, 336–345.

- Koeppel, M. D., & Bouffard, L. A. (2014). Sexual orientation and the effects of intimate partner violence. *Women & Criminal Justice, 24*(2), 126-150.
- Kroger, J. (2006). *Identity development: Adolescence through adulthood*. Sage.
- Krumpal, I. (2013). Determinants of social desirability bias in sensitive surveys: a literature review. *Quality & Quantity, 47*(4), 2025-2047.
- Lagdon, S., Armour, C., & Stringer, M. (2014). Adult experience of mental health outcomes as a result of intimate partner violence victimisation: a systematic review. *European Journal of Psychotraumatology, 5*(1), 247-294.
- Lampis, J., & Cataudella, S. (2019). Adult attachment and differentiation of self-constructs: A possible dialogue?. *Contemporary Family Therapy, 41*, 227-235.
- Lampis, J., Cataudella, S., Speziale, R., & Elat, S. (2020). The role of differentiation of self dimensions in the anxiety problems. *The Family Journal, 28*(1), 90-97.
- Landberg, M., Lee, B., & Noack, P. (2019). What alters the experience of emerging adulthood? How the experience of emerging adulthood differs according to socioeconomic status and critical life events. *Emerging Adulthood, 7*(3), 208-222.
- Langhinrichsen-Rohling, J., Misra, T. A., Selwyn, C., & Rohling, M. L. (2012). Rates of bidirectional versus unidirectional intimate partner violence across samples, sexual orientations, and race/ethnicities: A comprehensive review. *Partner Abuse, 3*(2), 199-230.
- Lanier, C., & Maume, M. O. (2009). Intimate partner violence and social isolation across the rural/urban divide. *Violence Against Women, 15*(11), 1311-1330.

- Lawrence, E., Yoon, J., Langer, A., & Ro, E. (2009). Is psychological aggression as detrimental as physical aggression? The independent effects of psychological aggression on depression and anxiety symptoms. *Violence and Victims, 24*(1), 20-35.
- Lay, G. (2019). Understanding relational dysfunction in borderline, narcissistic, and antisocial personality disorders: clinical considerations, presentation of three case studies, and implications for therapeutic intervention. *Psychology Research, 9*(8), 303-318.
- Lee, H. S. (2011). Relation of the Self differentiation, Self esteem and Mental Health in Adolescents. *Journal of Korean Academy of Psychiatric and Mental Health Nursing, 20*(2), 199-207.
- Lee, H. S., Cantos, A., Mach, J., & Wolff, J. (2018). Proactive versus reactive perpetrators: Aggression and intimate partner violence. *Partner Abuse, 9*(2), 103-117.
- Lee, M., Reese-Weber, M., & Kahn, J. H. (2014). Exposure to family violence and attachment styles as predictors of dating violence perpetration among men and women: A mediational model. *Journal of Interpersonal Violence, 29*(1), 20-43.
- Lennarz, H. K., Lichtwarck-Aschoff, A., Timmerman, M. E., & Granic, I. (2018). Emotion differentiation and its relation with emotional well-being in adolescents. *Cognition and Emotion, 32*(3), 651-657.
- Letniku, A. (2024). *Objects in Relationships Don't Speak: Role of Body Shame and Self-Silencing in Romantic Relationships*, Unpublished master's thesis, Arizona State University.
- Lewis, S. F., & Fremouw, W. (2001). Dating violence: A critical review of the literature. *Clinical Psychology Review, 21*(1), 105-127.

- Li, E. T., Carracher, E., & Bird, T. (2020). Linking childhood emotional abuse and adult depressive symptoms: The role of mentalizing incapacity. *Child Abuse & Neglect, 99*, 104253.
- Li, J., Ran, G., Zhang, Q., & He, X. (2023). The prevalence of cyber dating abuse among adolescents and emerging adults: A meta-analysis. *Computers in Human Behavior, 144*, 107726.
- Licht, C., & Chabot, D. (2006). The Chabot Emotional Differentiation Scale: A theoretically and psychometrically sound instrument for measuring Bowen's intrapsychic aspect of differentiation. *Journal of Marital and Family Therapy, 32*(2), 167-180.
- Likcani, A. (2013). *Differentiation and intimate partner violence*, Unpublished master's thesis, Kansas State University.
- Likcani, A., Stith, S., Spencer, C., Webb, F., & Peterson, F. R. (2017). Differentiation and intimate partner violence. *The American Journal of Family Therapy, 45*(5), 235-249.
- Liles, S., Usita, P., Irvin, V. L., Hofstetter, C. R., Beeston, T., & Hovell, M. F. (2012). Prevalence and correlates of intimate partner violence among young, middle, and older women of Korean descent in California. *Journal of Family Violence, 27*, 801-811.
- Liw, L., Ciftci, A., & Kim, T. (2022). Cultural values, shame and guilt, and expressive suppression as predictors of depression. *International Journal of Intercultural Relations, 89*, 90-99.
- Lohman, B. J., Neppl, T. K., Senia, J. M., & Schofield, T. J. (2013). Understanding adolescent and family influences on intimate partner psychological violence during emerging adulthood and adulthood. *Journal of Youth and Adolescence, 42*, 500-517.

- Lopes, P. N., Salovey, P., & Straus, R. (2003). Emotional intelligence, personality, and the perceived quality of social relationships. *Personality and Individual Differences, 35*(3), 641-658.
- Lopez, V., Chesney-Lind, M., & Foley, J. (2012). Relationship power, control, and dating violence among Latina girls. *Violence Against Women, 18*(6), 681-690.
- Lövestad, S., & Krantz, G. (2012). Men's and women's exposure and perpetration of partner violence: an epidemiological study from Sweden. *BMC Public Health, 12*, 945.
- Lundgren, R., & Amin, A. (2015). Addressing intimate partner violence and sexual violence among adolescents: emerging evidence of effectiveness. *Journal of Adolescent Health, 56*(1), S42-S50.
- Luyten, P., & Fonagy, P. (2015). The neurobiology of mentalizing. *Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment, 6*(4), 366.
- Luyten, P., Campbell, C., Allison, E., & Fonagy, P. (2020). The mentalizing approach to psychopathology: State of the art and future directions. *Annual Review of Clinical Psychology, 16*(1), 297-325.
- Luyten, P., Fonagy, P., Lowyck, B., & Vermote, R. (2012). Assessment of mentalization. In A. W. Bateman & P. Fonagy (Eds.), *Handbook of Mentalizing in Mental Health Practice*. American Psychiatric Publishing, Inc.
- Maji, S., & Dixit, S. (2019). Self-silencing and women's health: A review. *International Journal of Social Psychiatry, 65*(1), 3-13.
- Makepeace, J. M. (1981). Courtship violence among college students. *Family Relations, 97*-102.

- Malhi, N., Oliffe, J. L., Bungay, V., & Kelly, M. T. (2020). Male perpetration of adolescent dating violence: A scoping review. *American Journal of Men's Health, 14*(5).
- Manchikanti Gómez, A. (2011). Testing the cycle of violence hypothesis: Child abuse and adolescent dating violence as predictors of intimate partner violence in young adulthood. *Youth & Society, 43*(1), 171-192.
- Manyema, M., Norris, S. A., Said-Mohamed, R., Tollman, S. T., Twine, R., Kahn, K., & Richter, L. M. (2018). The associations between interpersonal violence and psychological distress among rural and urban young women in South Africa. *Health & Place, 51*, 97–106.
- Marganski, A., & Melander, L. (2018). Intimate partner violence victimization in the cyber and real world: Examining the extent of cyber aggression experiences and its association with in-person dating violence. *Journal of interpersonal violence, 33*(7), 1071-1095.
- Markowitz, J. C., Milrod, B., Luyten, P., & Holmqvist, R. (2019). Mentalizing in interpersonal psychotherapy. *American journal of psychotherapy, 72*(4), 95-100.
- Marquart, B. S., Nannini, D. K., Edwards, R. W., Stanley, L. R., & Wayman, J. C. (2007). Prevalence of dating violence and victimization: regional and gender differences. *Adolescence, 42*(168).
- Marshall, A. D., & Holtzworth-Munroe, A. (2010). Recognition of wives' emotional expressions: A mechanism in the relationship between psychopathology and intimate partner violence perpetration. *Journal of Family Psychology, 24*(1), 21.
- Marszał, M., & Jańczak, A. (2018). Emotion dysregulation, mentalization and romantic attachment in the nonclinical adolescent female sample. *Current Psychology, 37*(4), 894-904.

- Martin-Storey, A. (2015). Prevalence of dating violence among sexual minority youth: Variation across gender, sexual minority identity and gender of sexual partners. *Journal of Youth and Adolescence*, 44, 211-224.
- Martin, R., Wan, C. K., David, J. P., Wegner, E. L., Olson, B. D., & Watson, D. (1999). Style of anger expression: Relation to expressivity, personality, and health. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 25(10), 1196-1207.
- Matud, M. P., Hernández-Lorenzo, D. E., Fortes, D., & Ibáñez, I. (2023). Dating violence and mental health in emerging adulthood. In *Healthcare*, 11, 24.
- McCarrey, M. W., Dayhaw, L. T., & Chagnon, G. P. (1971). Attitude shift, approval need, and extent of psychological differentiation. *The Journal of Social Psychology*, 84(1), 141-149.
- McKay White, R., & Fjellner, D. (2022). The prevalence of economic abuse among intimate partners in Alberta. *SAGE Open*, 12(1), 21582440221084999.
- McLaren, V., Gallagher, M., Hopwood, C. J., & Sharp, C. (2022). Hypermentalizing and borderline personality disorder: a meta-analytic review. *American Journal of Psychotherapy*, 75(1), 21-31.
- Mennicke, A., Coates, C. A., Jules, B., & Langhinrichsen-Rohling, J. (2022). Who do they tell? College students' formal and informal disclosure of sexual violence, sexual harassment, stalking, and dating violence by gender, sexual identity, and race. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(21-22), 20092-20119.
- Miano, P., Bellomare, M., & Genova, V. G. (2021). Personality correlates of gaslighting behaviours in young adults. *Journal of Sexual Aggression*, 27(3), 285-298.

- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2019). Attachment orientations and emotion regulation. *Current Opinion in Psychology*, 25, 6-10.
- Miller, E., Breslau, J., Chung, W. J., Green, J. G., McLaughlin, K. A., & Kessler, R. C. (2011). Adverse childhood experiences and risk of physical violence in adolescent dating relationships. *J Epidemiol Community Health*, 65(11), 1006-1013.
- Minto, K., Masser, B. M., & Louis, W. R. (2022). Identifying nonphysical intimate partner violence in relationships: The role of beliefs and schemas. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(5-6), 2416-2442.
- Mishra, M., & Allen, M. S. (2023). Rejection sensitivity and romantic relationships: A systematic review and meta-analysis. *Personality and Individual Differences*, 208, 112186.
- Moen, P., & Wethington, E. (1992). The concept of family adaptive strategies. *Annual Review of Sociology*, 18(1), 233-251.
- Molidor, C., & Tolman, R. M. (1998). Gender and contextual factors in adolescent dating violence. *Violence Against Women*, 4(2), 180-194.
- Montiel, A. E., Peeters, M., & Stevens, G. W. (2025). Longitudinal Associations Between Exposure to Physical Interparental Violence and Dating Violence in Young Adulthood and the Moderating Role of Sex, Socioeconomic Status, and Antisociality. *Journal of Interpersonal Violence*, 12(3), 380-400.
- Moore, J. A. (1974). Relationship between loneliness and interpersonal relationships. *Canadian Journal of Counselling and Psychotherapy*, 8(2).
- Moriguchi, Y., Ohnishi, T., Lane, R. D., Maeda, M., Mori, T., Nemoto, K., ... & Komaki, G. (2006). Impaired self-awareness and theory of mind: an

- fMRI study of mentalizing in alexithymia. *Neuroimage*, 32(3), 1472-1482.
- Mostafa, V., Mirzapour, H., Falahzade, H., & Hamidi, O. (2021). The mediating role of self-differentiation in the relationship between emotional abuse and co-dependency in married female students. *Journal of Woman and Family Studies*, 9(1), 59-84.
- Muñoz-Rivas, M., Ronzón-Tirado, R. C., Redondo, N., & Cassinello, M. D. Z. (2022). Adolescent victims of physical dating violence: why do they stay in abusive relationships? *Journal of interpersonal violence*, 37(11-12), 10362-10381.
- Muraco, J. A., & Curran, M. A. (2012). Associations between marital meaning and reasons to delay marriage for young adults in romantic relationships. *Marriage & Family Review*, 48(3), 227-247.
- Murdock, N. L. (2012). *Psikolojik danışma ve psikoterapi kuramları*. (Çev. F. Akkoyun). Nobel Akademik Yayıncılık.
- Murdock, N. L., & Gore, P. A. (2004). Stress, coping, and differentiation of self: A test of Bowen theory. *Contemporary Family Therapy*, 26, 319-335.
- Murphy, C. M., & Hoover, S. A. (1999). Measuring emotional abuse in dating relationships as a multifactorial construct. *Violence and Victims*, 14(1), 39-53.
- Nederhof, A. J. (1985). Methods of coping with social desirability bias: A review. *European Journal of Social Psychology*, 15(3), 263-280.
- Neff, K. D., & Beretvas, S. N. (2013). The role of self-compassion in romantic relationships. *Self and Identity*, 12(1), 78-98.
- Nesi, J. (2020). The impact of social media on youth mental health: challenges and opportunities. *North Carolina Medical Journal*, 81(2), 116-121.

- Norlander, B., & Eckhardt, C. (2005). Anger, hostility, and male perpetrators of intimate partner violence: A meta-analytic review. *Clinical Psychology Review, 25*(2), 119-152.
- Norona, J. C., & Welsh, D. P. (2016). Rejection sensitivity and relationship satisfaction in dating relationships: The mediating role of differentiation of self. *Couple and Family Psychology: Research and Practice, 5*(2), 124.
- Noughani, F., & Mohtashami, J. (2011). Effect of education on prevention of domestic violence against women. *Iranian Journal of Psychiatry, 6*(2), 80.
- Novisky, M. A., & Peralta, R. L. (2015). When women tell: Intimate partner violence and the factors related to police notification. *Violence Against Women, 21*, 65-86.
- O'Leary, K. D., & Slep, A. M. S. (2012). Prevention of partner violence by focusing on behaviors of both young males and females. *Prevention Science, 13*, 329-339.
- Oehlman Forbes, D., Lee, M., & Lakeman, R. (2021). The role of mentalization in child psychotherapy, interpersonal trauma, and recovery: A scoping review. *Psychotherapy, 58*(1), 50.
- Offenhauer, P., & Buchalter, A. (2011, June). Teen dating violence: A literature review and annotated bibliography. In *A report prepared by the Federal Research Division, Library of Congress under an interagency agreement with the Violence and Victimization Research Division, National Institute of Justice.*
- Ontiveros, G., Cantos, A., Chen, P. Y., Charak, R., & O'Leary, K. D. (2020). Is All Dating Violence Equal? Gender and Severity Differences in

Predictors of Perpetration. *Behavioral sciences (Basel, Switzerland)*, 10(7), 118.

Orpinas, P., Nahapetyan, L., Song, X., McNicholas, C., & Reeves, P. M. (2012). Psychological dating violence perpetration and victimization: Trajectories from middle to high school. *Aggressive Behavior*, 38(6), 510-520.

Overall, N. C., Hammond, M. D., McNulty, J. K., & Finkel, E. J. (2016). When power shapes interpersonal behavior: Low relationship power predicts men's aggressive responses to low situational power. *Journal of Personality and Social Psychology*, 111(2), 195.

Paat, Y. F., & Markham, C. (2019). The roles of family factors and relationship dynamics on dating violence victimization and perpetration among college men and women in emerging adulthood. *Journal of Interpersonal Violence*, 34(1), 81-114.

Paat, Y. F., & Markham, C. (2021). Digital crime, trauma, and abuse: Internet safety and cyber risks for adolescents and emerging adults in the 21st century. *Social Work in Mental Health*, 19(1), 18-40.

Papero, D. V. (1983). Family systems theory and therapy. In *Handbook of family and marital therapy* (pp. 137-158). Boston, MA: Springer US.

Papp, L. M., & Witt, N. L. (2010). Romantic partners' individual coping strategies and dyadic coping: implications for relationship functioning. *Journal of Family Psychology*, 24(5), 551.

Parada-Fernández, P., Herrero-Fernández, D., & Rodríguez-Arcos, I. (2023). The moderation effect of mentalization in the relationship between impulsiveness and aggressive behavior. *Scandinavian Journal of Psychology*, 64(6), 794-801.

- Parish, W. L., Wang, T., Laumann, E. O., Pan, S., & Luo, Y. (2004). Intimate partner violence in China: National prevalence, risk factors and associated health problems. *International Family Planning Perspectives, 30*, 174-181.
- Parolin, L., Milesi, A., Comelli, G., & Locati, F. (2024). The interplay of mentalization and epistemic trust: a protective mechanism against emotional dysregulation in adolescent internalizing symptoms. *Research in Psychotherapy: Psychopathology, Process, and Outcome, 26*(3), 707.
- Peleg, O. (2008). The relation between differentiation of self and marital satisfaction: What can be learned from married people over the course of life?. *The American Journal of Family Therapy, 36*(5), 388-401.
- Peleg, O., & Messerschmidt-Grandi, C. (2019). Differentiation of self and trait anxiety: A cross-cultural perspective. *International Journal of Psychology, 54*(6), 816-827.
- Pepler, D. (2012). The development of dating violence: What doesn't develop, what does develop, how does it develop, and what can we do about it?. *Prevention Science, 13*(4), 402-409.
- Pereira, M. E., Azeredo, A., Moreira, D., Brandão, I., & Almeida, F. (2020). Personality characteristics of victims of intimate partner violence: A systematic review. *Aggression and Violent Behavior, 52*, 101423.
- Peterson, Z. D., Voller, E. K., Polusny, M. A., & Murdoch, M. (2011). Prevalence and consequences of adult sexual assault of men: Review of empirical findings and state of the literature. *Clinical Psychology Review, 31*(1), 1-24.

- Pettersson, J., Strand, S., & Selenius, H. (2019). Risk factors for intimate partner violence: A comparison of antisocial and family-only perpetrators. *Journal of Interpersonal Violence, 34*(2), 219-239.
- Pfeifer, J. H., Iacoboni, M., Mazziotta, J. C., & Dapretto, M. (2008). Mirroring others' emotions relates to empathy and interpersonal competence in children. *Neuroimage, 39*(4), 2076-2085.
- Piaget, J., & Cook, M. (1952). *The origins of intelligence in children* (Vol. 8, No. 5, pp. 18-1952). New York: International universities press.
- Pickover, A. M., Lipinski, A. J., Dodson, T. S., Tran, H. N., Woodward, M. J., & Beck, J. G. (2017). Demand/withdraw communication in the context of intimate partner violence: Implications for psychological outcomes. *Journal of Anxiety Disorders, 52*, 95-102.
- Pico-Alfonso, M. A. (2005). Psychological intimate partner violence: The major predictor of posttraumatic stress disorder in abused women. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews, 29*(1), 181-193.
- Pieterse, A. L., Lee, M., Ritmeester, A., & Collins, N. M. (2013). Towards a model of self-awareness development for counselling and psychotherapy training. *Counselling Psychology Quarterly, 26*(2), 190-207.
- Pilkington, P. D., Noonan, C., May, T., Younan, R., & Holt, R. A. (2021). Early maladaptive schemas and intimate partner violence victimization and perpetration: A systematic review and meta-analysis. *Clinical Psychology & Psychotherapy, 28*(5), 1030-1042.
- Pintea, S., & Gatea, A. (2021). The relationship between self-silencing and depression: A meta-analysis. *Journal of Social and Clinical Psychology, 40*(4), 333-358.

- Piolanti, A., & Foran, H. M. (2022). Psychological violence in dating relationships among adolescents: A systematic review and meta-analysis of prevention programs. *Preventive Medicine, 159*, 107053.
- Plumed, J., Gago, B., González-Valls, P. I., Sierra, P., Livianos, L., Zapata, C., & García-Blanco, A. (2023). Differentiation of self and social functioning in severe mental disorders. *Psychoanalytic Psychology, 40*(2), 121.
- Pokharel, B., Hegadoren, K., & Papathanassoglou, E. (2020). Factors influencing silencing of women who experience intimate partner violence: An integrative review. *Aggression and Violent Behavior, 52*, 101422.
- Price, E. L., Byers, E. S., Belliveau, N., Bonner, R., Caron, B., Doiron, D., ... & Moore, R. (1999). The attitudes towards dating violence scales: Development and initial validation. *Journal of Family Violence, 14*, 351-375.
- Puzio, A., & Best, D. L. (2020). Brief report: Gender and ethnicity predict adolescent self-silencing above and beyond gender ideology. *Journal of Adolescence, 84*, 243-250.
- Rakovec-Felser, Z. (2014). Domestic violence and abuse in intimate relationship from public health perspective. *Health Psychology Research, 2*(3), 1821.
- Reed, L. A., Tolman, R. M., & Ward, L. M. (2017). Gender matters: Experiences and consequences of digital dating abuse victimization in adolescent dating relationships. *Journal of Adolescence, 59*, 79-89.
- Regina, W. F. (2011). *Applying Family Systems Theory to Mediation: A Practitioner's Guide*. University Press of America.

- Reubens, P. (2003). The silencing of self in men. *Journal of Trauma Practice, 2*(2), 37-54.
- Reyal, H. P., Dissanayake, N., Gunarathna, H., Soysa, D., Fernando, M. S., & Senarathna, L. (2024). Association between individual-level socioeconomic factors and intimate partner violence victimisation in women: a systematic review protocol. *BMJ Open, 14*(3), e080117.
- Reyes, H. L. M., Graham, L. M., Chen, M. S., Baron, D., Gibbs, A., Groves, A. K., ... & Maman, S. (2021). Adolescent dating violence prevention programmes: a global systematic review of evaluation studies. *The Lancet Child & Adolescent Health, 5*(3), 223-232.
- Richardson, R. A., Haight, S. C., Hagaman, A., Sikander, S., Maselko, J., & Bates, L. M. (2022). Social support and intimate partner violence in rural Pakistan: A longitudinal investigation of the bi-directional relationship. *SSM - Population Health, 19*, 101173.
- Ritter, M. (2014). Silence as the Voice of Trauma. *The American Journal of Psychoanalysis, 74*(2), 176-194.
- Roberts, J. C., Wolfer, L., & Mele, M. (2008). Why victims of intimate partner violence withdraw protection orders. *Journal of Family Violence, 23*, 369-375.
- Rodrigues, P., Hébert, M., & Philibert, M. (2023). Neighborhood social support and social participation as predictors of dating violence. *Journal of Interpersonal Violence, 38*(13-14), 8400-8421.
- Romero-Martínez, Á., Lila, M., & Moya-Albiol, L. (2016). Empathy impairments in intimate partner violence perpetrators with antisocial and borderline traits: A key factor in the risk of recidivism. *Violence and Victims, 31*(2), 347-360.

- Romero-Martínez, Á., Santirso, F., Lila, M., Comes-Fayos, J., & Moya-Albiol, L. (2022). Cognitive flexibility and reaction time improvements after cognitive training designed for men perpetrators of intimate partner violence: Results of a pilot randomized controlled trial. *Journal of Family Violence, 37*(3), 461-473.
- Ronfeldt, H. M., Kimerling, R., & Arias, I. (1998). Satisfaction with relationship power and the perpetration of dating violence. *Journal of Marriage and the Family, 70*-78.
- Rosen, K. H., Bartle-Haring, S., & Stith, S. M. (2001). Using Bowen theory to enhance understanding of the intergenerational transmission of dating violence. *Journal of Family Issues, 22*(1), 124-142.
- Ross, A. S., & Murdock, N. L. (2014). Differentiation of self and well-being: The moderating effect of self-construal. *Contemporary Family Therapy, 36*, 485-496.
- Rowlands, E. (2022). Hegemonic masculinity and male powerlessness: A reflection on African men's experiences of intimate partner violence. *South African Review of Sociology, 52*(1), 24-39.
- Rubio-Garay, F., López-González, M. A., Carrasco, M. Á., & Amor, P. J. (2017). The prevalence of dating violence: A systematic review. *Papeles del Psicólogo, 38*(2), 135-147.
- Russell, H., Aouad, P., Le, A., Marks, P., Maloney, D., Touyz, S., & Maguire, S. (2023). Psychotherapies for eating disorders: findings from a rapid review. *Journal of Eating Disorders, 11*(1), 175.
- Sadeghzadeh, M., Askari, Z., & Khormaei, F. (2022). The relationship between self-criticism and sensitivity to rejection with psychological distress in female students: Mediating role of self-silencing. *Women's Studies Sociological and Psychological, 20*(2), 127-155.

- Saini, N., Smith, S. N., Wongpaiboon, M., Crowther, V. B., Buxbaum, S., & Tawk, R. (2024). The Relationship between Adolescent Dating Violence and Risky Health Behavioral Outcomes. *Healthcare (Basel, Switzerland)*, *12*(15), 1464.
- Sánchez-Zafra, M., Gómez-López, M., Ortega-Ruiz, R., & Viejo, C. (2024). The association between dating violence victimization and the well-being of young people: A systematic review and meta-analysis. *Psychology of Violence*, *14*(3), 158.
- Santiago, C. D., Wadsworth, M. E., & Stump, J. (2011). Socioeconomic status, neighborhood disadvantage, and poverty-related stress: Prospective effects on psychological syndromes among diverse low-income families. *Journal of Economic Psychology*, *32*(2), 218-230.
- Sarıkaya Y., Boyacı, M., İlhan, T., & Aldemir, A. (2018). Adaptation of the differentiation of self inventory short form (DSI-SF) to Turkish: Validity and reliability study. *Bartın University Journal of Faculty of Education*, *7*(2), 365- 380.
- Satyen, L., Rogic, A. C., & Supol, M. (2019). Intimate partner violence and help-seeking behaviour: A systematic review of cross-cultural differences. *Journal of Immigrant and Minority Health*, *21*, 879-892.
- Saunders, D. G. (1991). Procedures for adjusting self-reports of violence for social desirability bias. *Journal of Interpersonal Violence*, *6*(3), 336-344.
- Sawyer, A. N., Smith, E. R., & Benotsch, E. G. (2018). Dating application use and sexual risk behavior among young adults. *Sexuality Research and Social Policy*, *15*, 183-191.

- Schafer, R. (1973). Concepts of self and identity and the experience of separation-individuation in adolescence. *The Psychoanalytic Quarterly*, 42(1), 42-59.
- Scheffer Lindgren, M., & Renck, B. (2008). 'It is still so deep-seated, the fear': Psychological stress reactions as consequences of intimate partner violence. *Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing*, 15(3), 219-228.
- Schober, P., Boer, C., & Schwarte, L. A. (2018). Correlation coefficients: appropriate use and interpretation. *Anesthesia & Analgesia*, 126(5), 1763-1768.
- Schuster, I., Krahé, B., & Toplu-Demirtaş, E. (2016). Prevalence of sexual aggression victimization and perpetration in a sample of female and male college students in Turkey. *The Journal of Sex Research*, 53(9), 1139-1152.
- Schwarzer, N. H., Heim, N., Gingelmaier, S., Fonagy, P., & Nolte, T. (2024). Mentalizing as a Predictor of Well-Being and Emotion Regulation: Longitudinal Evidence from a Community Sample of Young Adults. *Psychological Reports*, 00332941241261902.
- Schwarzer, N. H., Nolte, T., Fonagy, P., & Gingelmaier, S. (2021, January). Mentalizing and emotion regulation: Evidence from a nonclinical sample. In *International Forum of Psychoanalysis* (Vol. 30, No. 1, pp. 34-45). Routledge.
- Scott, J., James, K. F., Mendez, D. D., Johnson, R., & Davis, E. M. (2023). The wear and tear of racism: Self-silencing from the perspective of young Black women. *SSM-Qualitative research in Health*, 3, 100268.

- Senehi, N., Brophy-Herb, H. E., & Vallotton, C. D. (2018). Effects of maternal mentalization-related parenting on toddlers' self-regulation. *Early Childhood Research Quarterly, 44*, 1-14.
- Sengkey, M. M., & Illahibaccus-Sona, S. B. (2024). Psychological and behavioral impacts of early adult women victims of gaslighting behavior in romantic relationships. *INSPIRA: Indonesian Journal of Psychological Research, 5*(1), 38-48.
- Shannon, L., Logan, T. K., Cole, J., & Medley, K. (2006). Help-seeking and coping strategies for intimate partner violence in rural and urban women. *Violence and victims, 21*(2), 167–181. <https://doi.org/10.1891/vivi.21.2.167>
- Sharabi, L. L., Delaney, A. L., & Knobloch, L. K. (2016). In their own words: How clinical depression affects romantic relationships. *Journal of Social and Personal Relationships, 33*(4), 421-448.
- Sharp, C., & Venta, A. (2013). Mentalizing problems in children and adolescents. In *Minding the Child* (pp. 35-53). Routledge.
- Sharpe, D., & Taylor, J. K. (1999). An examination of variables from a social-developmental model to explain physical and psychological dating violence. *Canadian Journal of Behavioural Science/Revue canadienne des sciences du comportement, 31*(3), 165.
- Sheikh, F., Koolae, A. K., & Zadeh, M. R. (2013). The comparison of self-differentiation and self-concept in divorced and non-divorced women who experience domestic violence. *International Journal of High Risk Behaviors & Addiction, 2*(2), 66.
- Shen, A. C. T., Chiu, M. Y. L., & Gao, J. (2012). Predictors of dating violence among Chinese adolescents: The role of gender-role beliefs and

- justification of violence. *Journal of Interpersonal Violence*, 27(6), 1066-1089.
- Shi, L. (2003). The association between adult attachment styles and conflict resolution in romantic relationships. *American Journal of Family Therapy*, 31(3), 143-157.
- Shirazi, A. (2023). Ghasemi Mutlaq M. Ismaili Shad B. Bakhshipour A. Modeling borderline personality traits based on attachment: the mediating role of self-differentiation and mentalization. *Journal of Adolescent and Youth Psychological Studies*, 4(3), 1-17.
- Shook, N. J., Gerrity, D. A., Jurich, J., & Segrist, A. E. (2000). Courtship violence among college students: A comparison of verbally and physically abusive couples. *Journal of Family Violence*, 15, 1-22.
- Shorey, R. C., Cornelius, T. L., & Bell, K. M. (2008). A critical review of theoretical frameworks for dating violence: Comparing the dating and marital fields. *Aggression and Violent Behavior*, 13(3), 185-194.
- Shorey, R. C., Zucosky, H., Brasfield, H., Febres, J., Cornelius, T. L., Sage, C., & Stuart, G. L. (2012). Dating violence prevention programming: Directions for future interventions. *Aggression and Violent Behavior*, 17(4), 289-296.
- Shortt, J. W., Capaldi, D. M., Kim, H. K., & Laurent, H. K. (2010). The effects of intimate partner violence on relationship satisfaction over time for young at-risk couples: The moderating role of observed negative and positive affect. *Partner Abuse*, 1(2), 131-151.
- Shouse, S. H., & Nilsson, J. (2011). Self-silencing, emotional awareness, and eating behaviors in college women. *Psychology of Women Quarterly*, 35(3), 451-457.

- Shulman, S., Norona, J. C., Scharf, M., Ziv, I., & Welsh, D. P. (2018). Changes in self-silencing from adolescence to emerging adulthood and associations with relationship quality and coping with relationship stressors. *Journal of Relationships Research, 9*, e21.
- Simeon, D., & Abugel, J. (2006). *Feeling unreal: Depersonalization disorder and the loss of the self*. Oxford University Press, USA.
- Simonsen, C. B., Jakobsen, A. G., Grøntved, S., & Kjaersdam Telléus, G. (2020). The mentalization profile in patients with eating disorders: a systematic review and meta-analysis. *Nordic Journal of Psychiatry, 74*(5), 311-322.
- Sippola, L. K., Buchanan, C. M., & Kehoe, S. (2007). Correlates of false self in adolescent romantic relationships. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology, 36*(4), 515-521.
- Skowron, E. A. (2005). Parent Differentiation of Self and Child Competence in Low-Income Urban Families. *Journal of counseling Psychology, 52*(3), 337.
- Skowron, E. A., & Dendy, A. K. (2004). Differentiation of self and attachment in adulthood: Relational correlates of effortful control. *Contemporary Family Therapy, 26*, 337-357.
- Skowron, E. A., & Friedlander, M. L. (1998). The differentiation of self inventory: development and initial validation. *Journal of Counseling Psychology, 45*(3), 235.
- Skowron, E. A., & Schmitt, T. A. (2003). Assessing interpersonal fusion: Reliability and validity of a new DSI fusion with others subscale. *Journal of Marital and Family Therapy, 29*(2), 209-222.

- Skowron, E. A., Stanley, K. L., & Shapiro, M. D. (2009). A longitudinal perspective on differentiation of self, interpersonal and psychological well-being in young adulthood. *Contemporary Family Therapy, 31*, 3-18.
- Slade, A. (2005). Parental reflective functioning: An introduction. *Attachment & Human Development, 7*(3), 269-281.
- Smith, P. H., Thornton, G. E., DeVellis, R., Earp, J., & Coker, A. L. (2002). A population-based study of the prevalence and distinctiveness of battering, physical assault, and sexual assault in intimate relationships. *Violence Against Women, 8*(10), 1208-1232.
- Smolak, L. (2010). Gender as culture: The meanings of self-silencing in women and men. In D. C. Jack & A. Ali (Eds.), *Silencing the self across cultures: Depression and gender in the social world* (pp. 129–146). Oxford University Press.
- Song, G., Li, W., Ma, Y., Xian, Y., Liao, X., Yang, X., ... & Cade, J. E. (2024). Nutrient intake and risk of multimorbidity: a prospective cohort study of 25,389 women. *BMC Public Health, 24*(1), 696.
- Soto, A. M., & Ibabe, I. (2022). Recommended instruments for analyzing cyber dating violence: A systematic review. *The Spanish Journal of Psychology, 25*, e4.
- Sparrow, K., Dickson, H., Kwan, J., Howard, L., Fear, N., & MacManus, D. (2020). Prevalence of self-reported intimate partner violence victimization among military personnel: A systematic review and meta-analysis. *Trauma, Violence, & Abuse, 21*(3), 586-609.
- Spencer, C. M., Keilholtz, B. M., & Stith, S. M. (2021). The association between attachment styles and physical intimate partner violence

- perpetration and victimization: A meta-analysis. *Family Process*, 60(1), 270-284.
- Stark, E. (2007). *Coercive control: How men entrap women in personal life*. Oxford University Press.
- Stith, S. M., Smith, D. B., Penn, C. E., Ward, D. B., & Tritt, D. (2004). Intimate partner physical abuse perpetration and victimization risk factors: A meta-analytic review. *Aggression and Violent Behavior*, 10(1), 65-98.
- Stoep, A. V., Beresford, S. A., Weiss, N. S., McKnight, B., Cauce, A. M., & Cohen, P. (2000). Community-based study of the transition to adulthood for adolescents with psychiatric disorder. *American Journal of Epidemiology*, 152(4), 352-362.
- Stonard, K. E., Bowen, E., Walker, K., & Price, S. A. (2015). “They’ll always find a way to get to you”: Technology use in adolescent romantic relationships and its role in dating violence and abuse. *Journal of Interpersonal Violence*, 30(11), 1924–1944.
- Stover, C. S., & Coates, E. E. (2016). The relationship of reflective functioning to parent child interactions in a sample of fathers with concurrent intimate partner violence perpetration and substance abuse problems. *Journal of Family Violence*, 31, 433-442.
- Stover, C. S., Choi, M. J., & Mayes, L. C. (2018). The moderating role of attachment on the association between childhood maltreatment and adolescent dating violence. *Children and Youth Services Review*, 94, 679-688.
- Strube, M. J. (1988). The decision to leave an abusive relationship: Empirical evidence and theoretical issues. *Psychological Bulletin*, 104(2), 236–250. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.104.2.236>

- Sullivan, M. M. (2019). *The role of differentiation of self and gender on the experience of psychological aggression by a romantic partner*, Unpublished doctoral thesis, Purdue University Graduate School.
- Sumter, S. R., Vandenbosch, L., & Ligtenberg, L. (2017). Love me Tinder: Untangling emerging adults' motivations for using the dating application Tinder. *Telematics and Informatics*, *34*(1), 67-78.
- Swan, S. C., & Snow, D. L. (2002). A typology of women's use of violence in intimate relationships. *Violence Against Women*, *8*(3), 286-319.
- Taft, C. T., & Smethurst, M. (2025). Examining associations between posttraumatic stress disorder symptom clusters and intimate partner violence use. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*.
- Tan, J., & Carfagnini, B. (2008). Self-silencing, anger and depressive symptoms in women: Implications for prevention and intervention. *Journal of Prevention & Intervention in the Community*, *35*(2), 5-18.
- Taquette, S. R., & Monteiro, D. L. M. (2019). Causes and consequences of adolescent dating violence: A systematic review. *Journal of Injury and Violence Research*, *11*(2), 137.
- Taubner, S., & Curth, C. (2013). Mentalization mediates the relation between early traumatic experiences and aggressive behavior in adolescence. *Psihologija*, *46*(2), 177-192.
- Taubner, S., White, L. O., Zimmermann, J., Fonagy, P., & Nolte, T. (2013). Attachment-related mentalization moderates the relationship between psychopathic traits and proactive aggression in adolescence. *Journal of Abnormal Child Psychology*, *41*, 929-938.

- Taubner, S., Zimmermann, L., Ramberg, A., & Schröder, P. (2016). Mentalization mediates the relationship between early maltreatment and potential for violence in adolescence. *Psychopathology, 49*(4), 236-246.
- Taylor, S., Calkins, C. A., Xia, Y., & Dalla, R. L. (2021). Adolescent perceptions of dating violence: A qualitative study. *Journal of Interpersonal Violence, 36*(1-2), 448-468.
- Temple, J. R., Choi, H. J., Elmquist, J., Hecht, M., Miller-Day, M., Stuart, G. L., ... & Wolford-Clevenger, C. (2016). Psychological abuse, mental health, and acceptance of dating violence among adolescents. *Journal of Adolescent Health, 59*(2), 197-202.
- Terradas, M. M., Poulin-Latulippe, D., Paradis, D., & Didier, O. (2021). Impact of early relational trauma on children's mentalizing capacity and play: A clinical illustration. *European Journal of Trauma & Dissociation, 5*(1), 100160.
- Testa, M., Hoffman, J. H., & Leonard, K. E. (2011). Female intimate partner violence perpetration: Stability and predictors of mutual and nonmutual aggression across the first year of college. *Aggressive Behavior, 37*(4), 362-373.
- Theobald, D., Farrington, D. P., Ttofi, M. M., & Crago, R. V. (2016). Risk factors for dating violence versus cohabiting violence: Results from the third generation of the Cambridge Study in Delinquent Development. *Criminal Behaviour and Mental Health:CBMH, 26*(4), 229-239.
- Thoits, P. A. (1983). Multiple identities and psychological well-being: A reformulation and test of the social isolation hypothesis. *American Sociological Review, 174*-187.

- Thompson, J. M. (1995). Silencing the self: Depressive symptomatology and close relationships. *Psychology of Women Quarterly*, 19(3), 337-353.
- Thompson, K. L. (2012). *The role of physiological arousal in the intergenerational transmission of intimate partner violence*, Unpublished master's thesis, Northern Illinois University.
- Thulin, E. J., Heinze, J. E., Kernsmith, P., Smith-Darden, J., & Fleming, P. J. (2021). Adolescent risk of dating violence and electronic dating abuse: A latent class analysis. *Journal of Youth and Adolescence*, 50(12), 2472-2486.
- Titelman, P. (2014). Emotional cutoff in Bowen family systems theory: An overview. *Emotional Cutoff*, 9-66.
- Todosijević, M., & Kojić, D. (2022). Differentiation of self as a predictor of capacity for mentalization. *Godišnjak za Psihologiju*, 19, 65–79.
- Tomaszewska, P., & Schuster, I. (2021). Prevalence of teen dating violence in Europe: A systematic review of studies since 2010. *New Directions for Child and Adolescent Development*, 2021(178), 11-37.
- Toplu Demirtaş, E., Hatipoğlu Sümer, Z., & Murphy, C. M. (2018). Turkish version of the Multidimensional Measure of Emotional Abuse (MMEA-TR): Preliminary psychometrics in college students. *Violence and Victims*, 33(2), 275-295.
- Toplu Demirtaş, E., Hatipoğlu Sümer, Z., & Murphy, C. M. (2018). Turkish version of the Multidimensional Measure of Emotional Abuse (MMEA-TR): Preliminary psychometrics in college students. *Violence and Victims*, 33(2), 275-295. <https://doi:10.1891/0886-6708.VV-D-16-00087>

- Toplu-Demirtaş, E. (2020). *Toplumsal cinsiyet perspektifinden flört şiddeti. Toplumsal Cinsiyet: Psikolojik Danışma ve Rehberlikte Güncel Konular*. Nobel Yayınevi.
- Toplu-Demirtaş, E., & Fincham, F. D. (2022). I don't have power, and I want more: Psychological, physical, and sexual dating violence perpetration among college students. *Journal of Interpersonal Violence, 37*(13-14), 11490-11519.
- Toplu-Demirtaş, E., & Hatipoğlu-Sümer, Z. (2022). Psikolojik, fiziksel ve cinsel flört şiddetini ölçmek: beliren yetişkinlerin flört şiddeti yaşantıları. *Humanistic Perspective, 4*(2), 408-432.
- Toplu-Demirtaş, E., & Hatipoğlu-Sümer, Z. (2023). Aggression begets aggression: Psychological dating aggression perpetration in young adults from the perspective of intergenerational transmission of violence. *Current Psychology, 42*(14), 11539-11551.
- Torres, L., Driscoll, M. W., & Voell, M. (2012). Discrimination, acculturation, acculturative stress, and Latino psychological distress: a moderated mediational model. *Cultural Diversity & Ethnic Minority Psychology, 18*(1), 17.
- Trombetta, T., Paradiso, M. N., Santoniccolo, F., & Rollè, L. (2025). Violence in the Family of Origin, Reflective Functioning, and the Perpetration of Isolating Behaviors in Intimate Relationships: A Mediation Model. *Behavioral Sciences, 15*(3), 288.
- Trombetta, T., Rizzo, M., Gattino, S., & Rollè, L. (2024). Violence in the Family of Origin, Mentalization, and Intimate Partner Violence Perpetration. *Partner Abuse, 15*(3), 432-450.

- Tuason, M. T., & Friedlander, M. L. (2000). Do parents' differentiation levels predict those of their adult children? and other tests of Bowen theory in a Philippine sample. *Journal of Counseling Psychology, 47*(1), 27.
- Turan, R., & Duy, B. (2020). Self-esteem, attachment, gender roles and social approval as predictors of the attitudes toward dating violence. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal, 10*(56), 1-36.
- Turner, A. (2015). Generation Z: Technology and social interest. *The Journal of Individual Psychology, 71*(2), 103-113.
- Twenge, J. M., Campbell, W. K., & Foster, C. A. (2003). Parenthood and marital satisfaction: a meta-analytic review. *Journal of Marriage and Family, 65*(3), 574-583.
- Ünver, B., & Anlar, A. (2024). Benliğin ayrımlaşması ve bilişsel esnekliğin nevrotizm ile genel erteleme davranışı arasındaki sıralı aracılık etkisi: Kesitsel bir çalışma. *Türkiye Klinikleri Sağlık Bilimleri Dergisi, 9*(4), 405–414.
- Vall, B., Seikkula, J., Laitila, A., & Holma, J. (2018). Embodiment and reflective practices: conjoint therapy for psychological intimate partner violence. *Journal of Family Therapy, 40*, S45-S62.
- Van Overwalle, F., & Baetens, K. (2009). Understanding others' actions and goals by mirror and mentalizing systems: a meta-analysis. *Neuroimage, 48*(3), 564-584.
- Vancea, F. (2013). The increase of the differentiation level of the self through unifying personal development. *Procedia-Social and Behavioral Sciences, 78*, 180-184.
- Veggi, S., Benfante, A., Di Tella, M., Roveta, F., Castelli, L., & Zara, G. (2024). Intimate partner violence and alexithymia: do emotions matter? A

systematic review and meta-analysis. *Trauma, Violence, & Abuse*, 25(3), 2521-2534.

Vischers, J., Jaspaert, E., & Vervaeke, G. (2017). Social desirability in intimate partner violence and relationship satisfaction reports: an exploratory analysis. *Journal of Interpersonal Violence*, 32(9), 1401-1420.

Vogt, K. S., & Norman, P. (2019). Is mentalization-based therapy effective in treating the symptoms of borderline personality disorder? A systematic review. *Psychology and Psychotherapy: Theory, Research and Practice*, 92(4), 441-464.

Volkert, J., Hauschild, S., & Taubner, S. (2019). Mentalization-based treatment for personality disorders: efficacy, effectiveness, and new developments. *Current Psychiatry Reports*, 21, 1-12.

Walton-Moss, B. J., Manganello, J., Frye, V., & Campbell, J. C. (2005). Risk factors for intimate partner violence and associated injury among urban women. *Journal of Community Health*, 30, 377-389.

Waterman, A. S. (1982). Identity development from adolescence to adulthood: An extension of theory and a review of research. *Developmental Psychology*, 18(3), 341.

Weinberg, E. (2006). Mentalization, affect regulation, and development of the self. *Journal of the American Psychoanalytic Association*, 54(1), 251-269.

Weisz, J. R., McCarty, C. A., & Valeri, S. M. (2006). Effects of psychotherapy for depression in children and adolescents: a meta-analysis. *Psychological Bulletin*, 132(1), 132.

- Whiffen, V. E., Foot, M. L., & Thompson, J. M. (2007). Self-silencing mediates the link between marital conflict and depression. *Journal of Social and Personal Relationships, 24*(6), 993-1006.
- Whitfield, D. L., Coulter, R. W., Langenderfer-Magruder, L., & Jacobson, D. (2021). Experiences of intimate partner violence among lesbian, gay, bisexual, and transgender college students: The intersection of gender, race, and sexual orientation. *Journal of Interpersonal Violence, 36*(11-12).
- Williamson, H. C., Altman, N., Hsueh, J., & Bradbury, T. N. (2016). Effects of relationship education on couple communication and satisfaction: A randomized controlled trial with low-income couples. *Journal of Consulting and Clinical Psychology, 50*(2), 43-69.
- Williamson, I., Sandage, S. J., & Lee, R. M. (2007). How social connectedness affects guilt and shame: Mediation by hope and differentiation of self. *Personality and Individual Differences, 43*(8), 2159-2170.
- Wincentak, K., Connolly, J., & Card, N. (2017). Teen dating violence: A meta-analytic review of prevalence rates. *Psychology of Violence, 7*(2), 224.
- Wisdom, J. P. (2001). *Self-silencing, power strategies in peer relationships and peer relationship quality: Associations with adolescent girls' depression*, Unpublished master's thesis, The George Washington University.
- Wlodarski, R., & Dunbar, R. I. (2014). The effects of romantic love on mentalizing abilities. *Review of General Psychology, 18*(4), 313-321.
- Wolfe, D. A., Wekerle, C., Scott, K., Straatman, A. L., Grasley, C., & Reitzel-Jaffe, D. (2003). Dating violence prevention with at-risk youth: a controlled outcome evaluation. *Journal of Consulting and Clinical Psychology, 71*(2), 279.

- Wright, E. J., White, K. M., & Obst, P. L. (2018). Facebook false self-presentation behaviors and negative mental health. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, *21*(1), 40-49.
- Wu, H., Fung, B. J., & Mobbs, D. (2022). Mentalizing during social interaction: The development and validation of the interactive mentalizing questionnaire. *Frontiers in Psychology*, *12*, 791835.
- Yan, E., Lo, I. P. Y., Sun, R., Chan, A. S. W., Ng, H. K. L., & Wu, A. (2024). Intimate partner violence among lesbian, gay, and bisexual adults: a cross-sectional survey in Hong Kong. *LGBT Health*, *11*(8), 645-650.
- Ybarra, M. L., & Mitchell, K. J. (2013). Prevalence rates of male and female sexual violence perpetrators in a national sample of adolescents. *JAMA Pediatrics*, *167*(12), 1125-1134.
- Ybarra, M. L., Strøem, I. F., Goodman, K. L., & Mitchell, K. J. (2023). Event characteristics of sexual violence perpetration against romantic partners versus non-romantic partners. *Journal of Interpersonal Violence*, *38*(17-18), 10282-10308.
- Yıldırım, A., & Erbaş, M. (2019). *Çocukluk döneminde maruz kalınan şiddetin flört şiddetine karşı duyarlılık üzerindeki etkisi*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi.
- Yıldız, F., & Özarıslan, Z. (2022). Kadınların deneyimlerinden dijital flört şiddetine bakmak. *Etkileşim*, (9), 72-101.
- Yoo, H., Bartle-Haring, S., Day, R. D., & Gangamma, R. (2014). Couple communication, emotional and sexual intimacy, and relationship satisfaction. *Journal of Sex & Marital Therapy*, *40*(4), 275-293.
- Zaitsoff, S. L., Geller, J., & Srikameswaran, S. (2002). Silencing the self and suppressed anger: Relationship to eating disorder symptoms in

adolescent females. *European Eating Disorders Review: The Professional Journal of the Eating Disorders Association*, 10(1), 51-60.

Zeegers, M. A., Colonnese, C., Stams, G. J. J., & Meins, E. (2017). Mind matters: a meta-analysis on parental mentalization and sensitivity as predictors of infant–parent attachment. *Psychological Bulletin*, 143(12), 1245.

Zhang Kudon, H., Herbst, J. H., Richardson, L. C., Smith, S. G., Demissie, Z., & Siordia, C. (2024). Prevalence estimates and factors associated with violence among older adults: National Intimate Partner and Sexual Violence (NISVS) Survey, 2016/2017. *Journal of Elder Abuse & Neglect*, 36(1), 67-83.

Zhang, H. (2012). Self-improvement as a response to interpersonal regulation in close relationships: The role of attachment styles. *The Journal of Social Psychology*, 152(6), 697-712.

EKLER

EK A BİLGİLENDİRİLMİŞ GÖNÜLLÜ ONAM FORMU

Sayın Katılımcı,

Bu çalışma, FMV Işık Üniversitesi, Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Programı kapsamında, Dr. Öğr. Üyesi Buket Ünver danışmanlığında Psikolog Boran Pur tarafından yürütülen yüksek lisans bitirme tezidir.

Çalışmanın amacı flört ilişkilerinizdeki deneyimlerinizi anlamaya çalışmaktır. Çalışmaya sizin dışınızda tahminen 280 kişi katılacaktır. Araştırmanın içeriği, çevrimiçi anket boyunca sizden deneyimleriniz hakkında bazı öz bildirimler alınacaktır. Çalışma 4 farklı anket ve sosyodemografik bilgi formu içermektedir.

Bu çalışmadan elde edilecek bilgiler tamamen araştırma amacı ile kullanılacak olup kişisel bilgileriniz **gizli tutulacaktır**. Elde edilen bilgiler üçüncü kişilerle paylaşılmayacak, araştırma sonlandığında imha edilecek ve yalnızca bilimsel araştırma amacıyla kullanılacaktır. Çalışmanın ortalama 25 dakika kadar sürmesi beklenmektedir. Her soruyu dikkatlice okuyup sizin için en uygun yanıtları seçmeniz önemle rica olunur.

Çalışmaya katılım tamamen **gönüllülük esasına** dayanmaktadır. Bazı sorular sizin için zorlayıcı olabilir, içtenlikle ve doğru yanıt vermeniz önemlidir. Çalışmadan istediğiniz zaman sebep göstermeksizin çıkma hakkına sahipsiniz. Çalışmada yer almayı kabul ediyorsanız aşağıdaki onayı kutusunu işaretleyiniz. Katılım ve desteğiniz için teşekkür ederiz.

Katılımcı Beyanı:

Yukarıda yapılan açıklamaları okudum, anladım. Katılımcı olarak haklarım ve sorumluluklarım konusunda gerekli bilgileri edindim ve bu çalışmaya kendi isteğim ile gönüllü olarak katılmayı kabul ediyorum.

() Evet, ankete ve çalışmaya katılmayı onaylıyorum.

EK B SOSYODEMOGRAFİK ÖZELLİKLER VE DİĞER BİLGİ FORMU

1. **Yaşınız:**
2. **Atanmış Cinsiyetiniz:** () Kadın () Erkek
3. **Cinsiyet Kimliğiniz** () Cis (Doğumda atanmış cinsiyeti ile aynı cinsel kimliğe sahip kişi) () Trans (Doğumda atanan cinsiyetten farklı bir cinsel kimliğe sahip kişi) () Non-binary (Kendini geleneksel kadın erkek kategorileri içinde tanımlamayan kişi) () Diğer. Lütfen belirtiniz

4. **Cinsel Yöneliminiz:** () Heteroseksüel (Duygusal, romantik ve cinsel olarak kadınsa erkeklere; erkekse kadınlara yönelen kişi) () Gey (Duygusal, romantik ve cinsel yönelimleri kendi cinsinden bireylere yönelik erkekleri tanımlar) () Lezbiyen (Duygusal, romantik ve cinsel yönelimleri kendi cinsinden bireylere yönelik kadınları tanımlar) () Biseksüel (Birden fazla cinsiyete duygusal ve/veya cinsel ilgi duyan kişi) () Aseksüel (Herhangi bir cinsiyete karşı cinsel çekim hissetmeyen kişi) () Panseksüel (Herhangi bir cinsiyete karşı çekim duymaya açık olmak anlamına gelir ve buna özellikle non-binary cinsiyet kimlikleri de dahildir) () Kuir (Genel anlamıyla heteronormativiteyi reddeden ve heteroseksüel olmayan insanlara işaret eder) () Diğer Lütfen belirtiniz

5. **Şu anda kimle/kimlerle yaşıyorsunuz?** () Yalnız () Aile/Akraba () Arkadaş () Yurt () Sevgili
6. **İlişki türünüzü nasıl tanımlarsınız?** () Tek eşli () Çok eşli () Açık İlişki () Diğer (lütfen belirtiniz):
7. **İlişki durumunuz nedir?** () Şu anda bir romantik ilişkim var. () Şu anda bir romantik ilişkim yok ama daha önce bir romantik ilişkim olmuştu. () Şu anda bir romantik ilişkim yok ve flört ediyorum. () Şimdiye kadar hiç romantik ilişkim olmadı. () Şimdiye kadar hiç flört ilişkim olmadı. () İlişki durumum yukarıdakilerden daha karmaşık.

8. Yukarıda belirttiğiniz ilişkinizin süresi nedir? () 3 aydan az () 3-6 ay () 6-12 ay () 1-3 yıl () 3 yıldan fazla
9. Şu anki ilişki durumunuzdan ne kadar memnunsunuz? (1) Hiç memnun değilim (2) Memnun değilim (3) Kararsızım (4) Memnunum (5) Çok memnunum
10. Eğitim durumu (En son mezun olduğunuz okul) () İlköğretim () Lise () Önlisans / Açık öğretim () Lisans () Yüksek Lisans / Doktora
11. Yaşadığınız yer: () Büyük Şehir () Şehir () İlçe () Kırsal (Köy veya Kasaba)
12. Gelir düzeyinizi nasıl değerlendirirsiniz? () Çok düşük () Düşük () Orta () Yüksek () Çok yüksek
13. Aldığınız bir psikiyatrik tanı var mı? () Evet () Hayır **EVET ise (Lütfen belirtiniz):** _
14. Şu anda bir psikiyatrik ilaç tedavisi alıyor musunuz? () Evet () Hayır
15. Şu anda psikoterapi alıyor musunuz? () Evet () Hayır

EK C BENLİĞİN FARKLILAŞMASI ENVANTERİ KISA FORM

Sıra No	İfadeler	Beni hiç yansıtmıyor.					Beni oldukça yansıtır.
1	Baskı altında bile oldukça sakin kalmaya çalışırım.	1	2	3	4	5	6
2	Önemli bir iş veya göreve başlarken başkalarının beni cesaretlendirmesine genellikle ihtiyaç duyarım.	1	2	3	4	5	6
3	Hayatımda her ne olursa olsun, gerçekte kim olduğumu asla unutmayaacağımı biliyorum.	1	2	3	4	5	6
4	İnsanlar bana çok yakınlaştığında mesafe koymaya çalışırım.	1	2	3	4	5	6
5	Eşim/partnerim beni eleştirdiğinde, bu beni günlerce rahatsız eder.	1	2	3	4	5	6
6	Bazen duygularıma yenilirim ve mantıklı düşünmekte zorlanırım.	1	2	3	4	5	6
7	İnsanlar bana çok yakınlaştığında çoğu zaman rahatsız olurum.	1	2	3	4	5	6
8	Hayatımdaki neredeyse herkesten onay almam gerektiğini hissedirim.	1	2	3	4	5	6
9	Bazen, kendimi duygusal açıdan oldukça inişli-çıkışlı hissedirim.	1	2	3	4	5	6
10	Değiştiremediğim şeylere üzülmemin bir anlamı yok.	1	2	3	4	5	6
11	Eleştiriye karşı son derece hassasım.	1	2	3	4	5	6
12	Kendimi, olduğum gibi kabul ederim.	1	2	3	4	5	6
13	Başkalarını memnun etme adına çoğu zaman onların fikirlerine katılırım.	1	2	3	4	5	6
14	Eşimle/partnerimle tartıştımda tüm gün bunu düşünürüm.	1	2	3	4	5	6
15	İlişkilerimden birinde çok fazla yakınlık oluşmaya başladığında, hemen uzaklaşma isteği duyarım.	1	2	3	4	5	6
16	Birisi bana kırıldığında bunu aklımdan kolayca çıkaramam.	1	2	3	4	5	6
17	Etrafımda karar vermeme yardım edecek birileri olmadığında, çoğu zaman çelişkide kalırım.	1	2	3	4	5	6
18	İncitilmeye karşı oldukça hassasım.	1	2	3	4	5	6
19	Kendime olan saygım, gerçekte başkalarının benim hakkımda ne düşündüğüne bağlıdır.	1	2	3	4	5	6
20	Baskı altındayken bile oldukça kararlı davranırım.	1	2	3	4	5	6

EK D ÇOK BOYUTLU DUYGUSAL İSTİSMAR ÖLÇEĞİ

Aşağıda, partnerinizle ilişkinizdeki son altı ayı düşünerek yanıtlanmanız istenen maddeler verilmiştir. Şu anda bir partneriniz yoksa bu maddeleri bir önceki ilişkinizi düşünerek yanıtlayabilirsiniz. Her bir madde için iki yanıt vermeniz gerekmektedir. “Siz” yazan satırda, belirtilen davranışı sizin ne sıklıkta yaptığınızı gösteren rakamı daire içine alarak işaretleyiniz. “Partneriniz” yazan satırda ise belirtilen davranışı, partnerinizin ne sıklıkta yaptığını gösteren rakamı daire içine alarak işaretleyiniz. Eğer siz ya da partneriniz bu davranışlardan birini son altı ay içinde göstermediyseniz ama daha önceden yaptıysanız 7’yi işaretleyiniz.

- (1) Bir kere (4) 6-10 kere (7) Son altı ayda olmadı ama daha önce oldu
(2) İki kere (5) 11-20 kere (0) Hiçbir zaman olmadı
(3) 3-5 kere (6) 20 kereden fazla

	Bir kere	İki kere	3-5 kere	6-10 kere	11-20 kere	20 + kere	Son 6 ayda olmadı	Hiç olmadı
1.Partnerime şüpheli bir tavırla nerede veya kimlerle birlikte olduğunu sordum.	1	2	3	4	5	6	7	0
2.Partnerim bana şüpheli bir tavırla nerede veya kimlerle birlikte olduğumu sordu.								
3.Partnerimin kişisel eşyalarını gizlice karıştırdım.								
4.Partnerim kişisel eşyalarını gizlice karıştırdı.								
5.Partnerimin bazı arkadaşları veya aile üyeleriyle görüşmesini engellemeye çalıştım.								
6.Partnerim bazı arkadaşlarım veya aile üyelerimle görüşmemi engellemeye çalıştı.								
7.Partnerimin, arkadaşları ile çok fazla zaman geçirmesinden şikayet ettim.								
8.Partnerim, arkadaşlarım ile çok fazla zaman geçirmemden şikayet etti.								
9.Partnerime, bana haber vermeden bir yere gittiği için kızdım.								
10.Partnerim, ona haber vermeden bir yere gittiğim için kızdı.								
11.Partnerimi birlikte yeterince vakit geçiremediğimiz için suçlu hissettirmeye çalıştım.								
12.Partnerim beni birlikte yeterince vakit geçiremediğimiz için suçlu hissettirmeye çalıştı.								
13.Partnerimin nerede veya kimlerle birlikte olduğunu arkadaşlarına veya akrabalarına sorarak kontrol ettim.								
14.Partnerim nerede veya kimlerle birlikte olduğumu arkadaşlarıma veya akrabalarıma sorarak kontrol etti.								
15.Partnerimin aptal olduğunu söyledim ya da ima ettim.								

16.Partnerim benim aptal olduğumu söyledi ya da ima etti.									
17.Partnerime onun değersiz olduğunu söyledim.									
18.Partnerim bana değersiz olduğumu söyledi.									
19.Partnerime çirkin olduğunu söyledim.									
20.Partnerim bana çirkin olduğumu söyledi.									
21.Partnerimin dış görünüşünü eleştirdim.									
22.Partnerim benim dış görünüşümü eleştirdi.									
23.Partnerime zavallı, başarısız ya da benzeri bir ifade ile hitap ettim.									
24.Partnerim bana zavallı, başarısız ya da benzeri bir ifade ile hitap etti.									
25.Partnerimi diğer insanların önünde küçük düşürdüm.									
26.Partnerim beni diğer insanların önünde küçük düşürdü.									
27.Partnerime bir başka kişinin ondan daha iyi bir eş/sevgili olacağını söyledim.									
28.Partnerim bana bir başka kişinin benden daha iyi bir eş/sevgili olacağını söyledi.									
29.Konuşamayacak ya da konuşmayı istemeyecek kadar sinirlendim.									
30.Partnerim konuşamayacak ya da konuşmayı istemeyecek kadar sinirlendi.									
31.Kızdığımda partnerime soğuk ya da mesafeli davrandım.									
32.Kızdığında partnerim bana karşı soğuk ya da mesafeli davrandı.									
33.Bir sorun hakkında herhangi bir tartışma yapmayı reddettim.									
34.Partnerim bir sorun hakkında herhangi bir tartışma yapmayı reddetti.									
35.Partnerim bir sorun hakkında tartışmaya çalışırken kasıtlı olarak konuyu değiştirdim.									
36.Ben bir sorun hakkında tartışmaya çalışırken partnerim kasıtlı olarak konuyu değiştirdi.									
37.Partnerim için önemli olan bir sorunun varlığını reddettim.									
38.Partnerim benim için önemli olan bir sorunun varlığını reddetti.									
39.Bir konu hakkında konuşmayı reddettim ya da surat astım/küstüm.									
40.Partnerim bir konu hakkında konuşmayı reddetti ya da surat astı/küstü.									
41.Bir çatışma ya da anlaşmazlık anında kasıtlı olarak partnerimden uzak durdum.									
42.Bir çatışma ya da anlaşmazlık anında kasıtlı olarak partnerim benden uzak durdu.									

43.Partnerimi korkutacak kadar öfkələndim.									
44.Partnerim beni korkutacak kadar öfkələndi.									
45.Partnerime fikirlerimi saldırganca direktmeye çalıştım.									
46. Partnerim bana fikirlerini saldırganca direktmeye çalıştı.									
47.Partnerimi vurmakla/dövmekle tehdit ettim.									
48.Partnerim beni vurmakla/dövmekle tehdit etti.									
49.Partnerimi bir şey fırlatmakla tehdit ettim.									
50.Partnerim beni bir şey fırlatmakla tehdit etti.									
51.Partnerimin önünde bir şeyler fırlattım, bir şeyleri kırıp döktüm, tekmeledim ya da bir şeylere vurdum.									
52.Partnerim benim önümde bir şeyler fırlattı, bir şeyleri kırıp döktü, tekmeledi ya da bir şeylere vurdu.									
53.Partnerimi korkutmak için tehlikeli bir şekilde araba kullandım.									
54.Partnerim beni korkutmak için tehlikeli bir şekilde araba kullandı.									
55.Bir çatışma ya da anlaşmazlık anında partnerimin tepesinde dikildim veya etrafında dolanıp durdum.									
56.Bir çatışma ya da anlaşmazlık anında partnerim tepemde dikildi veya etrafımda dolanıp durdu.									

Uygulama Boyutu

Kontrol (7 madde): 1, 3, 5,7, 9, 11, 13

Aşağılama (7 madde): 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27

Düşmanca Geri Çekilme (7 madde): 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41

Tehdit (7 madde): 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55

Maruz Kalma Boyutu

Kontrol (7 madde): 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14

Aşağılama (7 madde): 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28

Düşmanca Geri Çekilme (7 madde): 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42

Tehdit (7 madde): 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56

EK E KENDİNİ SUSTURMA ÖLÇEĞİ

Lütfen aşağıda sıralanan durumlarla ilgili nasıl hissettiğinizi en iyi ifade eden sayıyı işaretleyiniz. Eğer şu anda bir yakın ilişkiniz yoksa en son yakın ilişkinizde nasıl hissettiğinize ve davrandığınıza göre yanıtınızı belirtiniz.	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1. Önceliği kendime vermenin en iyisi olduğunu düşünürüm. Çünkü kendimden başka kimse beni düşünmez.	1	2	3	4	5
2. Çatışmaya neden olacağını bilirse, romantik ilişkimde duygularımı dile getirmem.	1	2	3	4	5
3. Birini önemsemek demek, onun ihtiyaçlarını kendiminkilerin önüne koymaktır.	1	2	3	4	5
4. Kendi ihtiyaçlarımı sevdiklerimin ihtiyaçları kadar önemli saymak bencilliktir.	1	2	3	4	5
5. Yakın ilişkideyken kendim gibi olmayı, yalnızken kendim gibi olmaktan daha zor bulurum.	1	2	3	4	5
6. Diğer insanlar beni nasıl görüyorsa ben de kendimi öyle görme eğilimindeyim.	1	2	3	4	5
7. Günümüzde insanlardan yapması beklenen şeyleri yaptığım takdirde kendimden memnun olurum.	1	2	3	4	5
8. Sevgilimin/eşimin ihtiyaçları ve duyguları benimkilerle ters düştüğünde, kendi ihtiyaç ve duygularımı her zaman açıkça ifade ederim.	1	2	3	4	5
9. Yakın ilişkide benim sorumluluğum, diğer kişiyi mutlu etmektir	1	2	3	4	5
10. Birine değer vermek demek, ben farklı bir şey yapmak istesem bile, onun istediğini yapmayı seçmek demektir.	1	2	3	4	5
11. İyi hissetmek için, özgür ve kendime yeterli hissetmem gerekir.	1	2	3	4	5
12. Yapabileceğim en kötü şeylerden biri, bencil olmaktır.	1	2	3	4	5
13. Sevgilimi/eşimi memnun etmek için, belli bir şekilde davranmam gerekmiş gibi geliyor.	1	2	3	4	5
14. Yakın ilişkilerde yüzleşmeyi göze almaktansa sessiz kalmayı tercih ederim.	1	2	3	4	5
15. Sorunlara ya da anlaşmazlığa yol açacağımı bilsem bile duygularımı sevgilime/eşiime dile getiririm.	1	2	3	4	5

16. Dışardan bakıldığında genellikle mutlu görünürüm ama kendimi içten kızgın ve isyankar hissedirim.	1	2	3	4	5
17. Sevgilimin/eşimin beni sevmesi için ona, kendimle ilgili bazı şeyleri söylemem.	1	2	3	4	5
18. Sevgilimin/eşimin ihtiyaçları ya da fikirleri benimkilerle çeliştiği zaman, kendi görüşümü ortaya koymak yerine genellikle onunla hemfikir olup, konuyu kapatırım.	1	2	3	4	5
19. Yakın ilişkide olduğum zaman, kim olduğum hissini kaybederim.	1	2	3	4	5
20. İlişkide benim için önemli bazı ihtiyaçlarım karşılanamayacak gibi görüldüğünde, aslında o ihtiyaçlarımın o kadar da önemli olmadığını düşünürüm.	1	2	3	4	5
21. Sevgilim/eşim, beni ben olduğum için sever ve takdir eder.	1	2	3	4	5
22. Kendim için bir şeyler yapmak, benciliktir.	1	2	3	4	5
23. Karar verirken, kendi düşüncelerimden ve görüşlerimden ziyade diğer insanların düşünce ve görüşleri, beni daha fazla etkiler.	1	2	3	4	5
24. Öfkemi yakınlarıma nadiren açığa vururum.	1	2	3	4	5
25. Sevgilimin/eşimin, "gerçek beni" bilmediğini hissedirim.	1	2	3	4	5
26. Sevgilimin/eşiminkilerle ters düştüğü zaman, duygularımı kendime saklamanın daha iyi olduğunu düşünürüm.	1	2	3	4	5
27. Çoğunlukla diğer insanların duygularından sorumlu olduğumu hissedirim.	1	2	3	4	5
28. Diğer insanların nasıl hissettikleriyle ilgili daha fazla düşündüğüm için, kendimin ne düşünüp ne hissettiğimi bilmekte zorlanırım.	1	2	3	4	5
29. Yakın ilişkide, karşımdaki mutlu olduğu sürece, genellikle ne yaptığımızı önemsemem.	1	2	3	4	5
30. Yakın ilişkilerimde sorun yaratmaması için, duygularımı bastırmaya çalışırım.	1	2	3	4	5
31. Kendime koyduğum standartları hiçbir zaman karşılayamayacağım gibi geliyor.	1	2	3	4	5

EK E ZİHİNSELLEŞTİRME ÖLÇEĞİ

1	2	3	4	5				
Tamamen yanlış	Çoğunlukla yanlış	Hem doğru hem yanlış	Çoğunlukla doğru	Tamamen doğru				
1. Davranışlarıma yol açan nedenleri anlamayı önemserim.				1	2	3	4	5
2. Başkalarının kişilik özellikleri hakkında karar verirken ne söyleyip ne yaptıklarını dikkatlice gözlerim.				1	2	3	4	5
3. Başkalarının duygularını tanıyabilirim.				1	2	3	4	5
4. Çoğunlukla başkaları ve onların davranışları üzerine düşünürüm.				1	2	3	4	5
5. Genellikle insanları neyin rahatsız ettiğini ayırt edebilirim.				1	2	3	4	5
6. Başkalarının duygularını paylaşabilirim (örn. acısını/sevincini paylaşmak gibi).				1	2	3	4	5
7. Birisi beni sınırlendirdiğinde neden o şekilde tepki verdiğimi anlamaya çalışırım.				1	2	3	4	5
8. Kendimi kötü hissettiğimde üzgün mü, korkmuş mu yoksa kızgın mı olduğumdan emin olamam.				1	2	3	4	5
9. Başkalarının davranışlarını anlamaya çalışarak vaktimi harcamayı sevmem.				1	2	3	4	5
10. Başkalarının düşünce ve duygularını bildiğimde davranışları hakkında doğru tahminlerde bulunabilirim.				1	2	3	4	5
11. Çoğu kez kendime bile neden öyle bir şey yaptığımı izah edemem.				1	2	3	4	5
12. Bazen bir başkasının duygularını o bana henüz bir şey söylemeden anlayabilirim.				1	2	3	4	5
13. Yakın olduğum insanlarla ilişkilerimde ne olup bittiğini anlamayı önemserim.				1	2	3	4	5
14. Kendimle ilgili hoşuma gitmeyecek bir şeyi keşfetmek istemem.				1	2	3	4	5
15. Yakın olduğum insanlarla sık sık duygular hakkında konuşurum.				1	2	3	4	5
16. Üzüldüğümü, incindiğimi ya da korktuğumu kendime itiraf etmeyi güç bulurum.				1	2	3	4	5
17. Sorunlarım hakkında düşünmekten hoşlanmam.				1	2	3	4	5
18. Yakın olduğum insanların belirgin özelliklerini doğru ve ayrıntılı biçimde tarif edebilirim.				1	2	3	4	5
19. Tam olarak nasıl hissettiğim konusunda sıklıkla kafam karışıktır.				1	2	3	4	5
20. Duygularımı ifade etmek konusunda uygun sözcükleri bulmak benim için zordur.				1	2	3	4	5
21. İnsanlar bana kendilerini anladığımı ve akıllıca tavsiyeler verdiğimi söyler.				1	2	3	4	5
22. İnsanların neden belirli şekillerde davrandıkları hep ilgimi çekmiştir.				1	2	3	4	5
23. Ne hissettiğimi kolayca tanımlayabilirim.				1	2	3	4	5
24. İnsanlar kendi duyguları ve ihtiyaçları hakkında konuşurlarken aklım başka şeylere kayar.				1	2	3	4	5
25. Hepimiz hayat şartlarına tabi olduğumuz için başkalarının niyetlerini veya isteklerini düşünmek anlamsızdır.				1	2	3	4	5

ÖZGEÇMİŞ